

الدر الأعلى

சித்துர்குல் சிஃலா

உயரிய முத்துக்கள்

(கர்மாவின் உண்மை விளக்கங்கள்)

தொகுத்தோர் :

மௌலவி KRM. ஸஹ்லான் றப்பான் BBA.(Hons.)

ஜனாப் MI. ஜெம்ஸித் (CompTIA A+)

ஒவியீடு:

அல்ஹாஜ் அப்துல் ஜவாத் அலிம் வலியுல்லாஹ்

நம்பிக்கைப் பொறுப்பு.

الدر الأعلى

“சித்துரூல் சிஃலா”

உயரிய முத்துக்கள்

(கர்மாவின் 2-ஆவது திருக்கல்பம்)

தொகுத்தவர் :

மௌலவி KRM. ஸஹ்லான் றப்பான் BBA (Hons.)

ஜனாப் MI. ஜெம்ஸித் (CompTIA A+)

ஒவ்வீடு:

அல்ஹாஜ் அப்துல் ஜவாத் அலிம் வலியுல்லாஹ்
நம்பிக்கைப் பொறுப்பு.

BJM கட்டிடம், BJM வீதி, காத்தான் குடி -06.

இலங்கை.

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	: அத்துர்ருல் அ..லா - உயரிய முத்துக்கள் (கலிமாவின் உண்மை விளக்கங்கள்)
மொழி	: தமிழ்
தொகுப்பாசிரியர்கள்	: மௌலவீ KRM. ஸஹ்லான் றப்பான் BBA (Hons.) ஜனாப் MI.ஜெம்ஸித் (Dip.in IT, CompTIA A+)
நூலின் உரிமை	: ஆசிரியர்களுக்கு
வெளியீடு	: அல்ஹாஜ் அப்துல் ஜவாத் ஆலிம் வலியுல்லாஹ் நம்பிக்கைப் பொறுப்பு.
பதிப்பு	: 2022
ISBN	: 978-624-6134-02-0
விலை	: இலவசம்
தொடர்புகளுக்கு	: ஷம்ஸ் மீடியா யுனிட் BJM கட்டிடம், BJM வீதி, காத்தான்குடி - 06. இலங்கை. Website - www.shumsmedia.com Youtube - www.youtube.com/shumsmedia Shums TV - www.youtube.com/shumstv Twitter - www.twitter.com/shumsnews Whatsapp +94 77 48 49 786 Facebook - www.fb.com/shumsmediaunit Gmail - shums.admi@gmail.com Tel : +94 65 22 48 968, +94 65 22 45 625 Mobile: +94 77 48 49 786

சமர்ப்பணம்

அல் மத்ரஸதூர் றப்பானிய்யா, பத்ரிய்யஹ்
தைக்கா ஆகிய ஸஃபீத்துவ தளங்களின்
ஸ்தாபகரும் அப்தால் அணியில் அலங்கரித்த
அல் வலிய்யுல் காமிலுமான அபுல் கீர்பான்
அல்ஹாஜ் அப்துல் ஜவாத் பெரிய ஆலிம்
(றஹிமஹுல்லாஹ்) அவர்களுடைய
திருச்சந்நிதிக்கும்,

அன்னாருடைய அருந்தவப்புதல்வர்
கலிமாவின் உண்மை விளக்கங்களை எம்
உள்ளங்களில் பதியவைத்த காமில் எங்கள்
குருநாதர் ஷம்ஸுல் உலமா
அஷ்ஷெய்ஹுல் காமில், மௌலவி
அல்ஹாஜ் A. அப்துர் றஹீப் மிஸ்பாஹீ
பஹ்ஜீ (மத்தல்லாஹு ழில்லஹுல் ஆலீ)
அவர்களின் திருச்சந்நிதிக்கும் இந்நூல்
சமர்ப்பணம்.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1. மதிப்புரை	02
2. முன்னுரை	03
3. நூலினுள் நுழைய முன்.....	07
4. தெளஹீதும் ஷிர்க்கும்	10
5. “ஏகம்” என்ற சொல் பற்றிய ஆய்வு	23
6. “ஷிர்க்” என்றால் என்ன?.....	34
7. “லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” கலிமாவின் கருத்து என்ன ?.....	44
8. “இலாஹ்” என்றால் என்ன?.....	59
9. “இலாஹ்” என்ற சொல் பொதுவாக எதற்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது?.....	62
10. அறபு மக்கள் “இலாஹ்” என எதனை அழைத்தனர்?.....	66
11. முஷ்ரிக்குகள் வணங்கியவற்றை சுட்டிக்காட்டும் இலாஹ் எனும் சொல்..	71
12. உண்மையான “இலாஹ்” எது ?.....	72
13. அடிபணிப்பதும் வஸ்துவை சுட்டிக்காட்டும் இலாஹ் எனும் சொல்.	78
14. இபாதத் என்றால் என்ன?.....	83
15. மனோ இச்சை இலாஹாக ஆகிவிடுமா?.....	89
16. ஸுபிகளிடத்தில் “இலாஹ்” என்ற சொல்லின் பயன்பாடு	102
17. திருக்கலிமாவுக்கு ஸுபிய்யாக்கள் கூறியுள்ள பொருள் என்ன?	112
18. துவிதக்கொள்கையுடையோரின் வாதங்களை நிவர்த்திசெய்தல்	156
19. வுஜூதும் தாத்தும்.....	172
20. முடிவுரை	184

மதிப்புரை

بسم الله الرحمن الرحيم

எனது உள்ளத்தில் வாழும் அன்பிற்குரிய மௌலவீ KRM.ஸஹ்லான் றப்பான் BBA (Hons.) அவர்களும், அதேபோல் என் நினைவில் மறையாதிருக்கும் அன்பிற்குரிய சகோதரர் M1.ஜெம்ஸித் (CompTIA A+) அவர்களும் இணைந்து தொகுத்த “அத்துருல் அஃலா” “உயரிய முத்துக்கள்” எனும் நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியை நுகரும் பாக்கியம் எனக்கு கிடைத்தது. அஹ்மதுலில்லாஹ்.

இவ்விருவரும் இணைந்து எழுதிய இந்நூல். بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ எனும் திருவசனத்தின் முதலெழுத்தில் உள்ள “நுக்தா” புள்ளி போன்று “தௌஹீத்” ஏகத்துவம் தொடர்பாகவும், “வஹ்துத் வஜீத்” - எல்லாம் அவனே எனும் தத்துவம் தொடர்பாகவும் தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல்களில் நான் வாசித்த இரண்டாவது நூலாகும்.

இந்தியா - தமிழ்நாடு நெல்லிக்குப்பம் அஷ்ஷெய்ஹ் அல் ஆரிப்பில்லாஹ் இறைஞான மகான் அப்துர் றஹ்மான் றஹிமஹ்”ல்லாஹ் அவர்கள் எழுதிய “முஸ்லிம் அத்வைத மூலமொழி” எனும் நூல் நான் வாசித்த முதலாவது நூலாகும்.

இவ்விரு நூல்களையும் நான் வாசித்த வேளை உலகப் பிரசித்திபெற்ற இறைஞான மகான், 950 நூல்களின் ஆசிரியர் அஷ்ஷெய்ஹ் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ றழியல்லாஹ்”அன்ஹ்” அவர்களின் சிரியா நாட்டிலுள்ள “முரீஹ்” அடக்கத்தலம் என் கண்முன் தோன்றியது கண்டு நான் மகிழ்ந்தேன். ஸுபிஸ தத்துவம் பகிரங்கமாக சொல்லப்பட்டுவரும் இலங்கைத் திருநாட்டில் பல்லாயிரம் மௌலவீமார்களும் பட்டதாரிகளும் இருந்தம்கூட அவர்களில் எவரும் முன்வராத நிலையில் இவ் இருவரும் முன்வந்து இப்படி ஒரு நூலை எழுதியிருப்பது பாராட்டுக்குரியதேயாகும்.

எனவே எல்லாமாய் தஜல்லியாகித் தோற்றுகின்ற இணையற்ற அல்லாஹ் இவர்களின் இப்பணி மூலம் இறைஞானத் தாகமுள்ளவர்களின் தாகத்தை தீர்த்து வைப்பானாக! அறியாமை இருளில் மூழ்கி வழி தெரியாமல் தடுமாறி நிற்போருக்கு நல்வழிகாட்டுவானாக! ஆமீன்.

அஷ்ஷெய்ஹ் மௌலவீ அஹ்லாஜ் A. அப்துர் றஹ்மான் மிஸ்பாஹ் - பஹ்ஜீ

ஆன்மீகத் தலைவர்- காதிரிய்யஹ் திருச்சபை.

தலைவர்- அஹ்லாஜ் அப்துல் ஜவாத் ஆலிம் வலியுல்லாஹ் நம்பிக்கை பொறுப்பு.

காத்தான்குடி - இலங்கை.

முன்னுரை

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ مُحَمَّدٌ فِي جَمِيعِ أَعْمَالِهِ وَمُحَمَّدٌ اللَّهُ مَصْلٌ عَلَيْهِ مَعَ صَحْبِهِ وَالله

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” இல்லாஹ் (ஒருமை) மூலமொழியால் உள்ளங்களை ஒளிரச் செய்து ஆரீபின் எனப்படும் இறைஞானிகளுடைய நெஞ்சங்களை விரிவாக்கியவனும் ஆஷிக்கீன் எனப்படும் இறை காதலர்களுடைய உள்ளங்களை உருகச் செய்தவனுமாகிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப்புகழும்.

ஸலவாத்தும் ஸலாமும் எந்த நாயகம் (ﷺ) அவர்களை அல்லாஹ் தஆலா தெளஹீத் கலிமாவுடன் அனுப்பி, அதனை ஸ்தாபிக்கும் பொருட்டு தன்னுடைய கலாமுல் மஜீதாகிய குர்ஆனைக்கொண்டு பலத்தைக் கொடுத்தானோ அந்த நாயகம் முஹம்மத் (ﷺ) அவர்கள் மீதும், இன்னும் பயபக்தியும் பரிசுத்தமும் உள்ள அவர்களுடைய கிளையார் மற்றும் தோழர்கள் மீதும் அவர்கள் வழி துயர்ந்த இறைநேசர்கள் அனைவர் மீதும் உண்டாவதாக.

உலகில் ஒரு தத்துவத்தின் சிறப்பு அது அடைந்த சமுதாய பயனைக்கொண்டே அளவிடப்படுகிறது. அந்த வகையில் கலிமா தந்த தத்துவத்தின் காரணமாக எண்ணற்ற இறைநேசச் செல்வர்கள், இறைகாதலர்கள், இறைஞானிகள், தியாகிகள், நன்னெறியாளர்கள் உருவானதை வரலாற்றின் நெடுகே காணமுடியும்.

இஸ்லாமிய ஏகத்துவப்பிரச்சாரம் பல்வேறு கலாச்சாரங்களையும் மொழிகளையும் கொண்ட பிரதேசங்களை அடைந்த வேளை விதம் விதமான வஸ்துக்களை வணங்குவதில் திளைத்துப் போயிருந்த மக்களை எதிர்கொண்டது. அம்மக்கள் மத்தியில் “மெய்யிருப்பாகிய அல்லாஹ்வை ஏகமாக்கி வைத்தல்” என்ற உயரிய தெளஹீதுடைய அறிவை ஏற்றுக்கொள்ளவைப்பதில் பாரிய சவால்கள் காணப்பட்டன. அல்லாஹ்வை எந்தவித இஷ்டாக் - கூட்டாக்குதல்களும் இல்லாமல் ஒன்றாக்கிவைப்பதுவே இஸ்லாத்தின் முதன்மையான இலட்சியமாக காணப்பட்டது. இதை நிறைவேற்றவே கலிமதுத்தையிபா முதன் முதலில் போதிக்கப்பட்டது.

சிறந்த நூற்றாண்டுகள் என நபிகளார் குறிப்பிட்ட மூன்று நூற்றாண்டுகளின் பின்னர், பூரணமான தெளஹீத்தைய ஏகத்துவ அறிவு அரிதாகிய நிலை உருவானது.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

ஈமான் கொண்டவர்களே! அல்லாஹ்வையும் திருத்தூதரையும் ஈமான் கொள்ளுங்கள். (அல்குர்ஆன் 4:136) என்று அல்லாஹ் தஆலா பணிக்கின்றான்.

விசுவாசிகள் விசுவாசிகள்தான்! ஆயினும் “விசுவாசிகளே!” என அழைத்து விசுவாசம் கொள்ளுமாறு அல்லாஹ் பணிக்கின்றான் என்றால் அதில் விடயம் உண்டு. இத்திருமறை வசனம் பல விளக்கங்களைக் கொண்டது. இவ்வசனத்தின் மூலம், சரியான விளக்கமின்றி குறை நிலையில் விசுவாசம் கொண்டவர்களே! நீங்கள் சரியாக விளங்கி பூரணமாக விசுவாசம் கொள்ளுங்கள்! என அல்லாஹ் பணிக்கின்றான்.

“உண்மையான இறைதன்மையை உடையவனின் எண்ணிக்கையை வலியுறுத்துவதும் அத்தன்மையை உடையவன் அல்லாஹ் எனப்படுபவன்தான் என்பதுமே கலிமதுத் தையிபாவின் ஒரே குறிக்கோள் என்ற தவறான புரிதல் ஏற்பட ஆரம்பித்தது. “அல்லாஹ்வே ஏகமாயுள்ளவன்” என்ற கலிமாவின் யாதார்த்தமான இலட்சியம் புரியப்படுவது அரிதாகியது.

அல்லாஹ்வுடைய வஜூதை விட்டும் சிருஷ்டியுடைய இருப்பு வேறாகப்பிரிந்து காணப்படுகிறது என்ற நம்பிக்கை வலுத்தது. அதன் விளைவாக அல்லாஹ்வுடைய இருப்பு, சிருஷ்டியுடைய இருப்பு ஆகிய இரண்டும் சரிசமமாக இல்லாவிடினும் உள்ளமை ரீதியில் ஷிர்க்கை - கூட்டை உண்டாக்கியது.

மேலும், அல்லாஹ்வை “தன்ஸீஹ்” எனும் நிலையில் மாத்திரம் மட்டுப்படுத்திவைக்கும் தவறான நம்பிக்கையும் பரவியது. ஆட்சியாளர்களும் வெளிரங்க மார்க்க அறிஞர்களும் மக்களும் அந்நம்பிக்கைகளுக்கு ஆட்பட்டனர்.

உண்மையில் தெளஹீதை (ஒன்றாக்கி வைத்தலை) பூரணமாக நிலை நிறுத்தவும் ஷிர்க்கை (பலதாக்கலை) முற்றாக மறுக்கவும் அருளப்பட்ட ஒரே வசனம் கலிமாவாகும்.

ஷிர்க் ஜலீ, ஷிர்க் கபீ, ஷிர்க் அக்பா (வெளிர்ங்கமான இணை கற்பிப்பு, மறைவான இணை கற்பிப்பு, மிக மறைவான இணை கற்பிப்பு) ஆகிய அத்தனை வகையான ஷிர்க்குகளையும் அழிக்கக்கூடியதாகவே கலிமா தரக்கூடிய அர்த்தம் உள்ளது.

ஆயினும் வெளிப்படையான ஷிர்க்கை மாத்திரம் மறுக்கக்கூடிய விதத்தில் கலிமாவின் அர்த்தம் தவறாக புரியப்பட்டது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஸுபிய்யாக்களால் தரீக்காக்கள் எனப்படும் ஆன்மீகப் பாசறைகள் அமைக்கப்பட்டு பூரணமான தெளஹீதுடைய போதனைகளும் அதற்கான ஆத்மீக பயிற்சிகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

சகல வகையான ஷிர்க்குகளையும் மறுக்கக்கூடிய கலிமதுத் தையிபாவிற்கு வெளிர்ங்கமான ஷிர்க்கினை மாத்திரம் அகற்றக்கூடிய அர்த்தம் மக்களால் சொல்லப்பட்டுவந்த நிலையில், உண்மையாளர்களான ஸுபிய்யாக்களாலேயே வெளிர்ங்கமான, உள்ரங்கமான ஷிர்க் அத்தனையையும் அகற்றக்கூடிய விதத்தில் கலிமாவின் தத்துவம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

الله لا اله الا الله என்ற “தெளஹீத்” ஏகமாக்குதலின் மூலவசனத்திற்கு அல்லாஹ்வும் றஸூலும் நாடிய பொருள் எதுவோ அதனை எடுத்துரைப்பதில் உண்மையான ஸுபிய்யாக்களைத் தவிர பெரும் பெரும் அறிஞர்கள் கூட தவறிழைத்தனர்.

அவர்கள் கலிமா வசனத்தின் நேரடி அர்த்தம் தரும் தத்துவம் எதுவோ அதனை ஏற்க தமது “வஹ்ம்” எனும் பேதபுத்தி இடம்கொடுக்காததால் அத்திருவசனத்திற்கு “தஃவீல்” - வலிந்துரை அர்த்தத்தினை ஏற்பாடுசெய்து கருத்து விளங்கினர்.

“முஹ்கம்” எனும் மிகத்தெளிவான நேரடி அர்த்தத்தை தரக்கூடிய வகையைச்சார்ந்த திருக்கலிமா வசனத்தை “முதஷாபிஹ்” (வலிந்துரைகள் கொடுத்து விளங்கப்படக்கூடிய) வகை வசனமாக மாற்றிக்கொண்டனர்.

குறிப்பாக الله “இலாஹ்” என்ற சொல்லின் பிரயோகத்தை விளங்குவதிலும் தவறிழைத்தனர். (இந்நூலில் “இலாஹ்” என்ற சொற்பிரயோகம் சம்மந்தமாக விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.)

கலிமதுத் தையிபாவுடைய மிக நேரடியான தத்துவத்தினை “வஹ்ததுல் வஜுத்” (உள்ளமை ஒன்று - எல்லாம் அவனே) என்று ஸுபிய்யாக்களின் பரிபாசையில் அழைக்கப்படுகின்றது.

இந்நூலில் யதார்த்தவாதிகளான ஸுபிய்யாக்கள் கலிமதுத் தையிபா கூறும் சரியான தெளஹீதை எவ்வாறு விளங்கினர் என்பது ஆதாரபூர்வமாக தரப்பட்டுள்ளது.

“லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” “லா இலாஹ் ஸுய்ருல்லாஹ்” “அல்லாஹ்வேயல்லாது வேறு எந்த வித தெய்வமும் (எதுவும்) இல்லை” “அல்லாஹ் அல்லாத எதுவுமேயில்லை” “அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எதுவுமேயில்லை” என்ற இந்த கலிமாவில் ஷிர்க்கோ, ஷரீஆவிற்கு முரணோ அறவே கிடையாது.

கலிமாவிற்கு ஸுபிய்யாக்கள் கூறும் கருத்தை வலிந்துரை அர்த்தம் வைக்கக்கூடிய உலாமாஉகள் ஆய்வு செய்தால் உண்மையை உண்மையாகவும் பொய்யை பொய்யாகவும் அறிந்து கொள்வதுடன் ஆயிரம் கால்களில் நின்று இந்த கலிமாவுடைய கருத்தை நிலைநாட்டுவார்கள்.

அல்லாஹ்வுடைய அருளைக்கொண்டும், நபீமார்களில் இறுதியானவர்களும் யதார்த்தத்தில் முதன்மையானவர்களுமான கண்மணி நாயகம் முஹம்மது முஸ்தபா (ﷺ) அவர்களுடைய உதவியைக் கொண்டும் அவ்லியாக்களுடைய பறக்கத்தைக் கொண்டும் நாமும் கலிமாவுடைய கருத்தை நிலைநாட்டுவோம். (இன்ஷா அல்லாஹ்).

மௌலவீ KRM. ஸஹ்லான் றப்பானீ BBA. (Hons.)

ஜனாப் MI. ஜெம்ஸீத் (Dip. in IT, CompTIA A+)

الله أكبر
الله أكبر
الله أكبر
الله أكبر

நாலினுள் நுழைய முன்....

ஒரு அம்சத்தில் மட்டும் அல்லாஹ்வடனான கூட்டை மறுக்கக்கூடிய, வேறு பல அம்சங்களில் அல்லாஹ்வடனான கூட்டை மறுக்காத ஒரு கருத்தானது கலிமாவுடைய கருத்தாக ஒருபோதும் இருக்கமாட்டாது.

கலிமாவின் கருத்தாக, “இறைவன் ஒருவன்” அல்லது “இறைவன் அல்லாஹ்தான்” அல்லது “வணக்கத்துக்குத் தகுதியானவன் அல்லாஹ்தான்” ஆகிய கருத்துக்களைத்தரும் வகையில் பெரும்பாலானவர்களால் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டுவருகிறது.

இக்கருத்துக்களெல்லாம் அல்லாஹ் ஒருவன் மாத்திரமே நாயனாக உள்ளான், அவனே வணக்கத்துக்குத் தகுதியானவன் என்பதைக் கூறுமே தவிர, அல்லாஹ்வடன் “உள்ளதாயிருத்தல்” (வுஜூத்) என்ற விடயத்தில் சிருஷ்டி கூட்டாக்கப்படுவதை மறுக்கவில்லை.

அல்லாஹ்வும் இருக்கின்றான் சிருஷ்டியும் அவனுக்கு வேறாக இருக்கின்றது எனும்போது உள்ளமையில் அல்லாஹ்வடன் சிருஷ்டி கூட்டாளியாக்கப்பட்டுவிடுகின்றது.

மேலே கலிமாவுக்காக சொல்லப்பட்டுவரும் கருத்துக்கள் அல்லாஹ் வுடன் வுஜூத் - “இருக்கின்ற தன்மையில்” சிருஷ்டியை கூட்டாக்குவதை மறுக்கக்கூடியனவாக இல்லை. மாறாக வணக்கத்தில் மாத்திரம் அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைப்பதை மறுக்கக்கூடியனவாக இருக்கின்றன.

முற்றாக - எல்லா விதமான ஷிர்க்குகளையும் மறுக்காத ஒரு கருத்து எங்கணம் கலிமாவுடைய கருத்தாக இருக்கமுடியும்?

கீழ்வரும் உதாரணத்தைக் கொண்டு மேலே குறிப்பிட்ட விடயத்தை சற்று சிந்தித்துப்பாருங்கள்.

ஒரு மாளிகையில் ஸுலைமான் என்ற பெயருடைய எஜமானும் அவனுடைய பணியாளர்களும் உள்ளனர்.

இதுபற்றி பின்வரும் சில கருத்துக்கள் உமக்கு சொல்லப்படுகின்றன. “எஜமான் ஒருவனே”, “எஜமான் ஸுலைமான்தான்”, “ஸுலைமான் ஒருவனே”.

மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை எடுத்து சற்று சிந்தித்துப்பாருங்கள்.

மாளிகையில் உள்ளவர்கள் என்ற ரீதியில் ஸுலைமானுடன் பணியாளர்கள் கூட்டாகின்றனர். இது ஸுலைமானுடன் கூட்டை ஏற்படுத்தும். எனவே மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்களில் விரிக்கைக் கொண்ட கருத்துக்கான பூரண மறுப்பு கூறப்பட்டவில்லை. அதாவது ஏதோ ஒரு விதத்தில் கூட்டை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய, கூட்டை ஆமோதிக்கக்கூடிய கருத்தாகவே மேற்சொன்ன கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.

எனவே ஸுலைமானை “வஹ்தஹு” தனித்தவன் என்று சொல்ல முடியாது! ஸுலைமானுக்கு இணையாக யாருமே இல்லை என்றும் சொல்ல முடியாது! ஸுலைமானைத் தவிர வேறொருவரும் இல்லை என்றும் சொல்ல முடியாது!

இவ்வாறுதான் “நாயன் அல்லாஹ்தான்” என்ற கருத்தில் அல்லாஹ்வுடன் “இருத்தல்” என்ற விடயத்தில் சிருஷ்டி கூட்டாயிருக்கின்றது என்பதற்கான மறுப்பு இல்லை. அதாவது விரிக்கிற்கான மறுப்பு இல்லை.

சிலரால் சொல்லப்படுவதுபோல்,

வணக்கத்துக்குத் தகுதியான நாயன் அல்லாஹ்வே தவிர வேறு யாருமில்லை, வணக்கத்துக்குத் தகுதியான நாயன் அல்லாஹ்தான் என்பதுவே கலிமாவுடைய அர்த்தம் எனில், இவ்வர்த்தம் வணக்கத்துக்கு தகுதியில்லாத நாயன்கள் அல்லாஹ்வுடன் இருக்கலாம் என்ற விரிக்கான கருத்தை ஆட்சேபிக்காத அர்த்தமாக அமையும்.

அதேபோல் படைப்பதற்கு தகுதியான நாயன் அல்லாஹ்வுடன் இருக்கலாம், உணவளிக்கத் தகுதியான நாயன் அல்லாஹ்வுடன் இருக்கலாம் என்பன போன்ற விரிக்கான கருத்துக்களை மறுக்காததாகவும் அமையும்.

மேற்சொன்ன உதாரணத்தின்படி கண்ணியம் செய்யத் தகுதியானவன் ஸுலைமானைத் தவிர வேறு யாருமில்லை, கண்ணியம் செய்யத் தகுதியானவன் ஸுலைமான்தான் என்று சொல்லும்போது மாளிகையில் கண்ணியம் செய்யத் தகுதியற்றவர்கள் ஸுலைமானுடன் இருக்கின்றார்கள் என்ற விரிக்கான கருத்து தோன்றும்.

அதேபோல் அதிகாரம் செலுத்தத் தகுதியானவர்கள் ஸுலைமான்னுடன் இருக்கின்றார்கள் போன்ற விரிசுக்கான கருத்துக்களை மறுக்காத கருத்துக்கள் தோன்றும்.

எனவே எல்லாவிதமான விரிசுக்களையும் ஆட்சேபிக்காத ஒரு கருத்து, எல்லா விதமான விரிசுக்களையும் ஆட்சேபிக்கவே வந்த கலிமாவின் அர்த்தமாக எங்கணம் அமையும்?

அதேபோன்று,

அல்லாஹ் தவிர இறைவன் இல்லை, இறைவன் அல்லாஹ்தான் என்பதுவே கலிமாவுடைய அர்த்தம் எனில், இவ்வர்த்தம் இறைவன் அல்லாதவை அல்லாஹ்வுடன் கூட்டாக இருக்கலாம் என்ற விரிசுக்கான கருத்தினை ஆட்சேபிக்காத அர்த்தமாக அமையும்.

விரிசுக்கை ஆட்சேபிக்காத ஒரு கருத்து, எல்லாவித விரிசுக்களையும் ஆட்சேபிக்கவே வந்த கலிமாவின் அர்த்தமாக நிச்சயமாக அமையாது.

அல்லாஹ்வுடன் அவனுக்கு வேறாக சிருஷ்டிகள் இருக்கின்றன என்ற கருத்தே சத்தியம் என்றால்,

அல்லாஹ்வை وحده தனித்தவன் என்று சொல்லமுடியாது!

لَا شَرِيكَ لَهُ “லா ஷரீக்க லஹு” - அவனுடன் எந்த கூட்டும் இல்லை என்று சொல்லமுடியாது!

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ - அவனுக்கு நிகராக எதுவும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது!

அல்லாஹ்வை தவிர எந்தவித இலாஹுமேயில்லை என்று சொல்லமுடியாது!

எனவே சகோதரர்களே! சற்று சிந்தியுங்கள்!

கலிமாவுடைய கருத்தின் நோக்கம் சகல விதமான கூட்டுகளையும் மறுப்பதுதான்.

எனவே சகல விதமான கூட்டுகளையும் முற்றாக மறுக்காத கருத்துக்கள் கலிமாவுடைய கருத்தாக எங்கணம் இருக்க முடியும்?

எனவே எல்லா வித விரிக்குகளுக்கான மறுதலிப்பை (Absolute Negation) கொண்டிராத ஒரு கருத்து கலிமாவின் கருத்தாக ஒருபோதும் இருக்காது.

“அல்லாஹ் ஒருவன்” அல்லது “இறைவன் ஒருவன்” அல்லது “இறைவன் அல்லாஹ்தான்” அல்லது “வணக்கத்துக்குத் தகுதியானவன் அல்லாஹ்தான்” ஆகிய கருத்துக்களைத் தரும் வகையில் கலிமாவுக்கு சொல்லப்பட்டு வரும் அர்த்தங்கள் யாவும் கலிமாவுக்கான சரியான அர்த்தங்கள் அல்ல.

ஆயினும் மேற்படி கருத்துக்கள் கலிமாவுடைய பரிபூரணமான தத்துவத்தினுள் உள்ளடங்கக்கூடிய உப விடயங்கள் என்பதையும் இவை அல்லாஹ்வின் பண்புகள் என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

எனவே கலிமாவுடைய யதார்த்தமான கருத்து - அதன் இலட்சியம் ஒன்றிருக்க, அதற்கு வேறானதொரு கருத்தை கலிமாவின் சரியான கருத்தாக நம்பிக்கொண்டு அமல் செய்வதானது மண் குதிரை நம்பி ஆற்றில் இறங்கிய கதை போன்றாகும்.

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்ற வசனம், அதன் கட்டமைப்பு, ஸூபிய்யாக்களின் கருத்துக்கள் எவ்வாறு பூரணமான தெளஹீதுடைய கருத்தை கலிமாவுக்குத் தருகின்றது என்பதை இந்நூல் தெளிவான ஆய்வுகள், ஆதாரங்களுடன் முன்வைக்கிறது.

தெளஹீதும் விரிக்கும்

கலிமாவின் ஒரே நோக்கம் சம்பூரணமான தெளஹீதை நிலை நிறுத்துவதும் அதன் மறுதலையாகவுள்ள சகல விதங்களிலும் கற்பிக்கப்படும் விரிக்குகளை முற்றாக மறுப்பதும் ஆகும்.

இந்த விடயங்கள் யாவற்றையும் முழுமையாக நிறைவேற்றக்கூடிய விதத்திலேயே “முஹ்கம்” எனும் நேரடியான அர்த்தம் கொள்ளப்படவேண்டிய வகையைச் சார்ந்த திருவசனமாக கலிமா வசனம் அமைந்துள்ளது.

மாறாக, அரைகுறையாக தெளஹீத் செய்யும் விதத்திலும், அரைகுறையாக விரிக்குகளை மறுதலிப்பு செய்யும் விதத்திலும் கலிமா வசனத்தின் அர்த்தம் அமையவில்லை.

தௌஹீத், ஷீர்க் என்றால் என்னவென்றும், அவற்றுள் எந்தெந்த வகையானவையெல்லாம் உள்ளடங்கியுள்ளன என்றும் அறிவதன் மூலம் கலிமாவின் சரியான அர்த்தம் எது என்றும் தவறான அர்த்தம் எது என்றும் நாம் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளலாம். எனவே வாசகர்கள் பொறுமையுடனும் சிந்தனையுடனும் வாசிக்கும்படி வேண்டுகின்றோம்.

தௌஹீத் என்றால் என்ன?

பெருமானார் (ﷺ) அவர்கள் மாநபித்தோழர் முஆத் இப்னு ஜபல் (றழியல்லாஹு-அன்ஹு) அவர்களை எமன் நாட்டிற்கு கலிமாவுடைய ஏகத்துவப் பிரச்சாரத்தை புரியும்படி அனுப்பி வைக்கும்போது,

إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ تَعَالَى

“இன்னக தக்தமு அலா கவ்மின் மின் அஹ்லில் கிதாபி. ப(f)ல் யகுன் அவ்வல மா தத்ஊஹும் இலா அன் யுவஹ்ஹிதுல்லாஹ் தஆலா” என்று பணித்து அனுப்பி வைத்தார்கள். அதிலிருந்தே “தௌஹீத்” என்ற சொல் அறியப்படலாயிற்று.

“லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” என்ற திருவசனம் தரக்கூடிய தத்துவமாகிய “மெய்பொருளாகிய அல்லாஹ் மட்டுமே இருக்கின்றான் அவனைத்தவிர எதுவும் இல்லை என்ற தத்துவமே “தௌஹீத்” என அழைக்கப்படுகிறது.

“தௌஹீத்” என்ற சொல் தரும் தத்துவம் மிக உயர்வானது, உன்னதமானது. அதுவே உலக மக்களின் சமாதானத்திற்கும் ஒற்றுமைக்குமான ஒரே வழியாக காணப்படுகின்றது.

ஆனால் தௌஹீத் என்ற சொல்லிற்கு அடிப்படைவாத சிந்தனையுடையவர்களால் வழங்கப்பட்ட பிழையான விளக்கங்களாலும் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தீவிர செயற்பாடுகளாலும் இன்று சர்வதேச ரீதியில் இந்தச்சொல் தவறான கண்ணோட்டத்தில் நோக்கப்படுகிறது.

ஆனால் உண்மையில் தௌஹீத் என்ற சொல்லினூடாக எந்தவிதமான அடிப்படைவாதத்தையோ, தீவிரவாதத்தையோ இஸ்லாம் போதிக்கவில்லை.

யதார்த்தமான ஒரே உள்ளமை மட்டுமே இருக்கின்றது. எனவே உள்ளமையைப் பொறுத்து மனிதர்களிடயே எந்த வேறுபாடும் இல்லை. எல்லா மனிதர்களும் ஒரு உள்ளமையின் தோற்றங்களே. சாதி, மதம், இனம், நிறம் என்ற வேறுபாடுகள் வெளிநங்க அடையாளங்களுக்காகவே இருக்கின்றன. உள்ளமையில் வேறுபாடு கிடையாது. ஒரு உள்ளமையின் வெளிப்பாடுகளாகிய நாம் ஒற்றுமையை பேணி நடப்பதற்கு தடைகள் எதுவும் இருக்க முடியாது.

அதுபோல் உள்ளமையைப் பொறுத்து ஏனைய படைப்புகளிடையேயும் எந்த வேறுபாடும் இல்லை. எனவே அனைத்து படைப்புகளையும் ஒரு உள்ளமையின் தோற்றங்களாக எண்ணி நாம் செயல்படவேண்டும் என்பதே “தௌஹீத்” என்ற சொல்லினூடாக இஸ்லாம் போதிக்கும் தத்துவமாகும்.

இனி “தௌஹீத்” என்ற சொல் பற்றி விரிவாக ஆராய்வோம்.

“தௌஹீத்” وَحِدٌ எனும் சொல் “வஹ்ஹத்” وَحَّدَ (ஒன்றாக்கினான்) என்ற சொல்லடியில் “தப்ஃல்” என்ற ஒலிநிரையில் பிறந்த ஒரு சொல்லாகும். “இஷ்ராக்” என்ற சொல் “அஷ்ரக” என்னும் சொல்லடியில் “இப்ஆல்” எனும் ஒலிநிரையில் பிறந்த சொல்லாகும். தப்ஃல் - இப்ஆல் என்ற ஒலியளவைகளால் உருவாக்கப்பட்ட வினைச்சொற்கள் “பிற வினைச்சொற்கள்” என்று சொல்லப்படும்.

“தன்வினை” என்றால் ஒருவன் ஒரு செயலை அவன் தானே செய்வது. அதாவது தன்வினை வாக்கியத்தில் ஒரு நபர் தானே ஒரு செயலைச் செய்வதனை குறிப்பிடப்படும்.

உதாரணம்: திருந்தினான், படித்தான், வணங்கினான், ஒன்றானான், ஒன்றுபட்டான்.

“பிறவினை” என்றால், ஒருவன் ஒரு செயலை பிறர் செய்யும்படி ஆக்குவது.

உதாரணம்: திருந்த வைத்தான் (திருத்தினான்), படிக்கவைத்தான் (படிப்பித்தான்), வணங்க வைத்தான், ஒன்றாக்கி வைத்தான், ஒன்றுபடுத்தி வைத்தான்.

தன் வினை	பிற வினை
திருந்து	திருத்து (பிறரை திருந்த வை)
வருந்து	வருத்து (பிறரை வருந்த வை)
மாறு	மாற்று (பிறவற்றை மாற வை)
இயங்கு	இயக்கு (பிறவற்றை இயங்க வை)
அடிபணி	அடிபணியவை (பிறவற்றை அடிபணிய வை)
வழிபடு	வழிப்படுத்து (பிறவற்றை வழிபட வை)
வணங்கு	வணங்கவை (பிறரை வணங்க வை)
ஒன்றுமையாகு	ஒன்றுமையாக்கு (பிறரை ஒன்றுமையாக ஆக்கிவை)
ஒன்றுபடு	ஒன்றுபடுத்து (பலவற்றை ஒன்றுபடுத்தி வை)
ஒன்றாகு	ஒன்றாக்கு (பலவற்றை ஒன்றாக்கி வை)
ஏகமாகு	ஏகமாக்கி வை (பலதாக தோற்றுவது யதார்த்தத்தில் ஒன்றுதான் என ஆக்கி வைத்தல்)

மேற்படி உதாரணங்கள் மூலம் பிறவினைச்சொல்லை நாம் விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். ஏனெனில், “தௌஹீத்” என்ற சொல் ஒரு பிறவினைச்சொல்லாகும். இதன் அர்த்தம் ஒன்றாக்கி வைத்தல் அல்லது ஒன்றாக்குதல் என்பதாகும்.

அதாவது பலதை, அவற்றிலுள்ள ஒரு பொதுவான அம்சத்தின் அடிப்படையில் ஒன்றாக்கி வைத்தல் என்பது இச்சொல் தரும் கருத்தாகும்.

Tawheed means unification or Oneness of Allah the real existence.

எனினும், இப்பொருள் மூலம் விளங்கப்படும் தத்துவத்தை “வஹ்துல் வஜூத்” (உள்ளமை ஒன்று) என்ற கலைச்சொல்லால் ஸுபிய்யாக்கள் அழைக்கின்றனர்.

முற்காலத்து தமிழ் பேசிய இஸ்லாமிய ஸுபி மெய்ஞானிகள் “அத்துவிதம்” என்ற வடமொழிச் சொல்லால் அழைத்தனர்.

(“உள்ளமையில் இரண்டற்ற நிலை” என்பதைக் குறிப்பிட அத்துவிதம் என்ற சொல்லை பயன்படுத்தினர்.) தற்காலத்து தமிழ்பேசும் முஸ்லிம்கள் இதனை “ஏகத்துவம்” என்ற வடமொழிச் சொல்லால் அழைக்கின்றனர்.

ஒன்றாக்கி வைப்பதற்கு இரண்டு விடயங்கள் இருத்தல் வேண்டும்.

1. பலது இருத்தல் அல்லது பலதாக தென்படல் அல்லது பலது என நம்புதல்.
2. அந்த பலவற்றில் ஒரு பொதுவான அம்சம் இருத்தல்.

இந்த இரண்டு விடயங்களும் உள்ளபோதுதான் ஒன்றாக்கி வைத்தல்- ஏகமாக்கி வைத்தல் அல்லது ஒற்றுமைப்படுத்துதல் - ஒன்றுசேர்த்தல் - ஐக்கியப்படுத்துதல் போன்ற செயல்களை செய்யமுடியும்.

வணக்கத்துக்கு தகுதியானது என்ற குறிப்பிட்ட விடயத்தில் பலவற்றிற்கு அத்தகுதி வழங்கலை தவிர்த்து அத்தகுதியை அல்லாஹ் என்ற ஒன்றுக்கு மாத்திரம் வழங்கிவைப்பது வணக்கத்தில் அல்லாஹ்வை ஒன்றாக்கிவைப்பது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது பூரணமான தௌஹீத்- ஒன்றாக்கி வைத்தலை ஏற்படுத்தாது.

ஏனெனில், இச்சொல் அல்லாஹ்வுடன் வணக்கத்துக்கு தகுதியில்லாதவற்றின் கூட்டான உள்ளமையை (இருப்பை - வஜூத் அடிப்படையிலான கூட்டாகுதலை) ஒருபோதும் மறுக்காது. அத்தகைய கூட்டு இருக்க முடியும் என்றே வலியுறுத்தக்கூடியது.

எனவே குறிப்பிட்ட அம்சத்தில் மாத்திரம் ஒன்றெனக் கொள்வது பூரண ஒன்றாக்கி வைத்தலாகாது என்பதை இதன்மூலம் நாம் புரியலாம்.

கலிமாவின் இலட்சியம் “இறைவன் ஒருவன்” என்ற எண்ணிக்கையை பற்றியது அல்ல. மாறாக எண்ணிக்கைக்குள் கட்டுப்படாத அல்லாஹ் என்ற மெய்ப்பொருளுடைய இருப்பு நிலை பற்றி சொல்லப்படுவது என்ற அடிப்படையை முதலில் புரிந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

எண்ணிக்கை ரீதியில் ஒன்று என்பதற்கும் (யதார்த்த இருப்பு நிலை என்ற ரீதியில்) ஒருமைப்படுத்தல் என்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு.

ஒருமைப்படுத்துதல் அல்லது “ஒன்றாக்கி வைத்தல்” என்ற சொல் பலவித அர்த்தங்களில் புரியப்படச்சாத்தியம் கொண்டது.

1. (உண்மையில் இருக்கின்றவை என்ற ரீதியிலான) பலவற்றை கலந்து ஒன்றாக்குதல் - (Mixing).

இது உள்ளமையின் இருமைத்தன்மையை (Duality) காட்டுகிறது.

2. (உண்மையில் இருக்கின்றவை என்ற ரீதியிலான) பலவற்றை இணைத்து/ சேர்த்து ஒன்றாக்குதல் (Conglomerating).

இதுவும் உள்ளமையின் இருமைத்தன்மையை (Duality) காட்டுகிறது.

3. (உண்மையில் இருக்கின்றவை என்ற ரீதியிலான) பலவற்றை பொதுவானதோர் அம்சத்தின் அடிப்படையில் ஒற்றுமைப்படுத்தி/ ஐக்கியப்படுத்தி/ ஒன்றுபடுத்தி ஒன்றாக்குதல் (Uniting).

இதுவும் உள்ளமையின் இருமைத்தன்மையையே (Duality) காட்டுகிறது

4. (உண்மையில் இல்லாத/ சுய இருப்பு அற்ற-இன்னொரு வஸ்துவை மூலப்பொருளாகக்கொண்டு உள்ளது போல் காணப்படுகின்றவை என்ற ரீதியிலான (Non-independents) பலவற்றை, அவற்றினது பொதுவான ஆதார மூலப்பொருளின் அடிப்படையில் ஒன்றாக்கி வைத்தல்.

(Making Oneness Of Existence In Multiple) இது உள்ளமையின் ஒருமைத்தன்மையை (Non-Duality) காட்டுகிறது.

இஸ்லாம் வலியுறுத்தக்கூடிய தெளஹீத்- ஒன்றாக்கி வைத்தல் என்பது எந்த விதத்திலும் ஷிர்க்-கூட்டினை தரிபடுத்தாத, இருமைத்தன்மையை (Duality) தரிபடுத்தாத ஒன்றாக்குதலாக இருக்கவேண்டும். இந்த நிர்ணயத்திற்குள் நின்றே இதன் அர்த்தம் புரியப்படல்வேண்டும்.

அந்த அடிப்படையில் மேற்குறிப்பிட்டவற்றுள் 1,2,3 ஆகிய வகையிலான ஒன்றாக்குதல்கள் இஸ்லாம் வலியுறுத்தக்கூடிய தெளஹீதின் கருத்தாக அமையாது. அவை ஹுலால், இத்திஹாத் எனும் இஸ்லாத்துக்கு மாறான இருமைத்தன்மையை (Duality) தரிபடுத்தக்கூடிய கொள்கைகளுள் அடங்கும். நான்காவது குறிப்பிடப்பட்ட வகை ஒன்றாக்குதலானது எல்லா வித ஷிர்க்குகளையும் நீக்கி ஒருமையை தரிபடுத்தக்கூடிய கொள்கையாகும்.

பலவற்றை ஒன்றாக்கி வைப்பதனைத்தான் ஒன்றாக்கி வைத்தல் என்று சொல்லப்படும். “தெளஹீதுல் வாஹிதி முஹாலுன்” - ஒன்றை ஒன்றாக்கிவைப்பது அசாத்தியம். இது ஒரு பொதுவான தத்துவமும் கூட.

ஒருவரிடம் ஒரு பேணையைக்கொடுத்து “இதை ஒன்றாக்கு!” என்று சொன்னால் அவர் அதனை ஒன்றாக்குவது எங்கணம் சாத்தியம்? எனவே

ஒன்றாக்கி வைப்பதற்கு பலவாக்கல் என்பது இருந்திருக்கவேண்டும்.

ஆகவே, ஒன்றாக்கி வைப்பதென்றால் மனிதனின் பேதமையால் பலதாக தோன்றுவதனை அவற்றினுடைய பொதுவான யதார்த்தப்பொருளின் அடிப்படையில் ஒன்றாக்கி வைப்பதனையே தெளஹீத் - ஒன்றாக்கி வைத்தல் எனப்படுகிறது.

மனிதனின் பேத புத்தியானது ஏகமான யதார்த்தப்பொருளை அநேகமான பொருள்களாகக் கண்டு ஏமாறுகிறது. இங்குதான் தெளஹீத் ஏகமாக்கிவைத்தல் அதாவது ஒன்றாக்கிவைத்தல் அவனுக்கு அவசியமாகிறது.

குறித்ததோர் பண்பை உடையதாக ஒன்று மட்டுமே உண்டு எனக்கொள்ளுதல் பூரணமான “ஒன்றாக்கி வைத்தல்” என்று சொல்ல முடியாது. அதாவது உலாஹிய்யத்தைக் கொண்டவன் அல்லாஹ் ஒருவன் மட்டுமே எனக்கொள்ளுதல் ஒன்றாக்கி வைத்தல் என்ற செயலுக்கு முழுவதுமாக பொருந்தாது.

அதேபோன்று வணக்கத்துக்கு தகுதியானவன் ஒருவன் மட்டுமே எனக்கொள்ளுதலும் ஒன்றாக்கிவைத்தல் என்ற செயலுக்கு முழுவதுமாக பொருந்தாது.

உலாஹிய்யத் எனும் இறைதன்மை என்ற அம்சத்தை அல்லாஹ்வுடன் பல சிருஷ்டிகளும் கொண்டிருக்கின்றன என்ற நம்பிக்கையில் உள்ள ஒருவன் அல்லாஹ் மாத்திரம்தான் உலாஹிய்யத் என்ற அம்சத்தைகொண்டவன் என தனது நம்பிக்கையில் ஒன்றாக்கிவைத்தால் அது அல்லாஹ் தஆலாவை உலாஹிய்யத் என்ற அம்சத்தில் மாத்திரம் ஒன்றாக்கிவைத்ததாக ஆகுமே தவிர எல்லா அம்சங்களிலும் ஒன்றாக்கிவைத்ததாக ஆகாது.

விடயம் இவ்வாறிருக்க சிலர்,

தெளஹீத் என்றால் தெளஹீதுல்லாஹ் - அல்லாஹ்வை ஒன்றாக்கி வைத்தல் என்கின்றனர். ஆயினும் அதனை புரிந்துகொள்ளும்போது தவறிழைக்கின்றனர். அதாவது அல்லாஹ் ஒருவன் எனக்கொள்தல்தான் அதன் விளக்கம் என புரிந்து வைத்துள்ளனர்.

அல்லாஹ் ஒருவனாகவே இருக்கின்ற நிலையில் அந்த அல்லாஹ்வை நாம் ஒன்றாக்கிவைப்பது எங்கணம்? மேலும், அல்லாஹ் பலர் என்று யாரும் நம்பாத நிலையில் அதாவது அல்லாஹ் ஒருவனே உள்ளான் என்று நம்பியவர்களிடத்தில் வந்து, அல்லாஹ்வை ஒன்றாக்கிவை என்று ஏவுவது பொருத்தமற்ற பேச்சாகும்.

ஜாஹிலிய்யா காலத்து மக்கா அறபிகள் அல்லாஹ் ஒருவன் என்றே நம்பியிருந்தனர். எனவே அல்லாஹ் ஒருவன் என்பவர்களிடம் அல்லாஹ்வை ஒன்றாக்கு என்று சொல்வது பொருத்தமற்ற பேச்சாகும். அவ்வாறு சொன்னால் கூட அதை அவன் எதிர்க்கமாட்டான். எனவே அல்லாஹ் ஒருவன் என கூறுவது தௌஹீத்-ஒன்றாக்கி வைத்தலை குறிக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

மேலே நாம் குறிப்பிட்டதுபோல் சிலர், “உலாஹிய்யத்” எனும் இறைதன்மையை உடையவன் ஒருவனே உள்ளான் என்பது தௌஹீத் (ஒன்றாக்கி வைத்தல்) என கருதுகின்றனர்.

இவ்வாறு கருதும்போது, இறைதன்மையை உடையவன் ஒருவன் உள்ளான், மேலும் அவனுடன் இறைதன்மை இல்லாத வேறொரு பொருளும் உள்ளது என்ற கருத்து உண்டாகும்.

அல்லது அவனுடன் இறைதன்மை இல்லாத வேறு பல பொருட்களும் இருக்கின்றன என்ற கருத்து உண்டாகும்.

இங்கு வஜூத் எனும் உள்ளமையால் (இருத்தலால்), இறைதன்மை உடையவனோடு (இறைவனோடு), இறைதன்மை இல்லாத வேறொரு பொருளும் கூட்டாளியாகின்றது. அல்லது இறைதன்மை இல்லாத பல பொருட்களும் கூட்டாளியாகின்றன.

அதேபோன்று இன்னும் சிலர், “முஸ்தஹிக்குன் லில் இபாதா” வணக்கத்திற்கு தகுதி உடையவன் என்ற அம்சத்தின் அடிப்படையில் ஒருவனே உள்ளான் என்பது தௌஹீத் (ஒன்றாக்கி வைத்தல்) எனக்கருதுகின்றனர்.

இவ்வாறு கருதும்போது, வணக்கத்திற்கு தகுதி உடையவன் ஒருவன் உள்ளான், அவனுடன் வணக்கத்திற்கு தகுதி இல்லாத வேறொரு பொருளும் உள்ளது என்ற கருத்து உண்டாகும். அல்லது அவனுடன்

வணக்கத்திற்கு தகுதி இல்லாத வேறு பல பொருட்களும் இருக்கின்றன என்ற கருத்து உண்டாகும்.

இங்கு வுஜுத் - உள்ளமையால் (இருத்தலால்), வணக்கத்திற்கு தகுதி உடையவனோடு, வணக்கத்திற்கு தகுதி இல்லாத வேறொரு பொருளும் கூட்டாளியாகின்றது. அல்லது வணக்கத்திற்கு தகுதி இல்லாத பல பொருட்களும் கூட்டாளியாகின்றன.

நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டது போல மாளிகை ஒன்றில் ஒரு எஜமானும் அவனுடைய அடிமையும் இருக்கின்றனர் என வைத்துக்கொள்வோம்.

எஜமான் தன்மையை உடையவர் ஒருவர் மாத்திரமே மாளிகையில் இருக்கின்றார் என்று சொல்லும்போது, “மாளிகையில் உள்ளவர்” என்ற அடிப்படையில் எஜமானுக்கு அடிமை கூட்டாளியாக இருப்பார். இது பூரணமான தெளஹீதை காட்டாது. இது விற்க-கூட்டை தன்னகத்தே கொண்ட பேச்சாகும்.

لا شريك له “அவனுடன் எந்த விதத்திலும் கூட்டு இல்லை” என ஆணித்தரமாக மறுக்கிறது திருமறை வசனம்.

கலிமாவின் ஒரே நோக்கம் பூரண தெளஹீதை ஏற்படுத்துவது மாத்திரமே. எனவே “தெளஹீத்” - விற்கக்கே முற்றாக அகற்றல் என்பது சகல விதமான கூட்டையும் மறுப்பதிலேயே தங்கியுள்ளது.

உலாஹிய்யத்திற்கு பாத்திரமானவன் என்ற குறித்த ஸிபத் - பண்பின் அடிப்படையில் அல்லாஹ்வை ஒருமைப்படுத்தாமல் அது போன்ற ஸிபாத்-பண்புகள் அண்டி நிற்கக்கூடிய “தாத்” ஆதாரப்பொருளின் அடிப்படையில் ஒருமைப்படுத்துவதே பூரண தெளஹீதை ஏற்படுத்தும்.

வுஜுத்/தாத் எனும் ஆதாரப்பொருளின் அடிப்படையில் தெளஹீத்-ஒன்றாக்கி வைப்பது எவ்வாறு?

توحيد الواحد محال “ஒன்றை ஒன்றாக்கி வைத்தல் என்பது அசாத்தியம்” என இறையியற் துறையின் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவர்.

எனினும், அவர்கள் توحيد الكثرة ممكن பலதை ஒன்றாக்குதல்தான் சாத்தியம் என்றும் கூறி التذوات சிருட்டிகளாக கண்ணுக்குத்

தோன்றுகின்ற பல “தாத்”துக்களை அதன் யதார்த்தப்பொருள் என்று அடிப்படையில் ஒரு பொதுவான “தாத்”துதான் உண்மையில் உள்ளது என்று ஒன்றாக்க வேண்டுமென்று சொல்லியுள்ளார்கள்.

உதாரணத்திற்கு, ஒரு தங்கக்கட்டியை ஒருவரிடம் கொடுத்து “இதனை ஒன்றாக்கு!” என்று கூறினால் அவரால் அதனை எவ்வாறு ஒன்றாக்க முடியும்! அதேவேளை அவரிடம் பல தங்க ஆபரணங்களைக் கொடுத்து அவற்றை ஒன்றாக்கு என்று ஏவினால் அவரால் அவற்றை ஒன்றாக்குவது சாத்தியம். அவர் அதனை மூலப்பொருளின் அடிப்படையில் ஒன்றாக்கி தங்கக்கட்டியாக கையளிப்பார்.

இவ்வாறே தௌஹீத்க்கலிமா அசாத்தியமானதை செய்யும்படி ஏவவில்லை, சாத்தியமானதை செய்யவே ஏவுகிறது.

சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களில் மிக மிக யதார்த்த பூர்வமான தத்துவம் கலிமாவாகும். அப்படிப்பட்ட கலிமாவானது, எது யதார்த்தத்தில் உள்ளதோ அதன்படி ஒன்றாக்க ஏவுகிறது.

எனவே (உள்ளதுபோல் பேதமையில் தோற்றும்) பலதை, (அவற்றினுடைய யாதார்த்தப் பொருளின் அடிப்படையில்) ஒன்றாக்குவதே சாத்தியம். சாத்தியமான இதனையே தௌஹீத் குறிப்பிடுகிறது.

அதாவது “தௌஹீத்” என்றால் “பலதை (அல்லது) பலவாக்கலை => ஒன்றாக்கி வைத்தல்” என்பதாகும்.

அதேபோன்று “இஷ்ராக்” என்றால் “ஒன்றை (அல்லது) ஒன்றாக்கலை => பலவாக்கி வைத்தல்” என்பதாகும்.

அதாவது, அல்லாஹ்வுக்கு மாத்திரமே உரித்தான கட்டுப்பாடற்ற, பாத்தினான உள்ளமையானது “ஸிபாத்”- பண்புகள், “அப்பூல்”- செயல்கள் காரணமாக சிருஷ்டிகள் என்ற கட்டுப்பாடுடைய தோற்றப்பாடுகளாக பலவாறாக “ழாஹிர்”- வெளியாகி தோற்றுகின்றது.

மனிதனின் பேத புத்தியானது எது மெய்யாக இருக்கின்றதோ அதனை மறந்து, உண்மையில் பல இருப்புகள் உள்ளதாக நம்பி ஏமாறுகின்றது. உலகம் உங்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது, அவை இல்லாதவை, அழிந்து போகக்கூடியவை என இறைவன் குறிப்பிடுவது இதனையேயாகும்.

எனவே, பேதமையான எண்ணத்தில் பலதாக காணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வஸ்துக்கள் அனைத்தும், மூலகர்த்தாவான மெய்ப்பொருளின் அடிப்படையில் நோக்குகையில் பலதல்ல. ஒன்றையொன்றுதான். அதுவே தஷ்பீஹ் நிலையினதான அல்லாஹ்வுடைய தாத்-உள்ளமை ذُوْهُ ஆகும். பலதாக தோற்றுவது யதார்த்தத்தில் ஒன்றுதான் என ஒன்றாக்கிவைத்தலை பூரணமான தெளஹீத் குறிக்கிறது.

எனவே, “தாத்”தில் (மெய்யான உள்ளமையின் அடிப்படையில்) எந்தவொரு வஸ்துவும் ஹக்கு தஆலாவுக்கு கூட்டானதாக (வேறானதாக) இல்லை என்பது “தெளஹீத்” என சுருக்கமாக சொல்லலாம்.

ஆதி பிதா நபி ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் படைக்கப்பட்டு கண்விழித்தபோது அர்ஷின் தூண்களில் “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் முஹம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹ்” என்ற திருக்கலிமாவை கண்டார்கள்.

அச்சந்தர்பத்தில் அல்லாஹ் அல்லாதவற்றை இறைதன்மையுடையவை என்று நம்பக்கூடியவர்கள் யாரும் அங்கிருக்கவில்லை! அல்லாஹ் அல்லாதவற்றை வணக்கத்துக்குரியவை என நம்பக்கூடியவர்கள் யாரும் அங்கிருக்கவில்லை! அல்லாஹ் அல்லாதவற்றை யாரும் வணங்குவதில்லை.

எனவே இறை(தன்மை உடைய)வன் அல்லாஹ் மாத்திரமே என்ற அர்த்தத்திலோ, வணக்கத்துக்குரியவன் அல்லாஹ் மாத்திரமே என்ற அர்த்தத்திலோ நபியவர்கள் தெளஹீத்-ஒன்றாக்கி வைத்தலை செய்ய வாய்ப்பில்லை என்பது மேலும் தெளிவாகிறது.

எனவே, நபி அவர்கள் செய்த தெளஹீத் - ஒன்றாக்கி வைத்தல்தான் என்ன? எந்த சூழலில், எதன் அடிப்படையில், எதனை ஆதி பிதா அவர்கள் ஒன்றாக்கி வைத்தார்கள்?

அல்லாஹ்தான் சிருஷ்டிக்கோலங்கள் யாவற்றுக்கும் பொதுவான ஒரேயொரு யதார்த்தப்பொருளாக உள்ளதாயிருக்க (ஏகமாயிருக்க), சிருஷ்டிகள் எனப்படுபவை அவனுக்கு வேறானதாக உள்ளவை போன்று நபியவர்களுக்கு தோற்றின.

நபி அவர்கள் சிருஷ்டித் தோற்றப்பாடுகளை ஹக்குடைய தஜல்லியாக ஷுஹுத் - காட்சி பெற்றார்கள்! அதாவது ஏகத்துவக்கடலில் முழ்கினார்கள்.

ஆதலால், “லா மவ்ஜுத் இல்லல்லாஹு” (அல்லாஹ்வையன்றி எதுவுமேயில்லை - எல்லாம் அவனே) என்ற அர்த்தத்திலே “லா இலாஹு இல்லல்லாஹு” என்ற கலிமாவை மொழிந்து தெளஹீத் செய்தார்கள்.

அதாவது “பலதை ஒன்றாக்கி வைத்தார்கள்”. அவர்களுக்கு பலதாக தோற்றமளித்த “மவ்ஜுதாத்”களை- அவை போலித் தோற்றப்பாடுகள் என உணர்ந்து அவற்றின் யதார்த்தப்பொருள் அல்லாஹ்வுடைய ஒரு வஜு துதான் என ஒன்றாக்கி வைத்தார்கள். வஜுத் அடிப்படையிலேயே தெளஹீத் செய்தார்கள் (ஒன்றாக்கி வைத்தார்கள்) என்பதை இதன் மூலம் புரியமுடியும்.

குறிப்பு:

“தாத்” - உள்ளமையை விட்டும் அதனுடைய “ஸிபத்” பண்புகள் ஒருபோதும் விட்டுப் பிரியாதவை, அவை அந்த “தாத்” எனும் ஆதாரத்தில் தங்கி நிற்கும் ஆதேயங்கள் என்பது நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டிய முக்கியமானதோர் விதியாகும். (உதாரணமாக மிளகாயை விட்டும் உறைப்பு (காரம்) என்ற பண்பு பிரியாது, அது மிளகாய் என்ற ஆதாரத்தில் தங்கி நிற்கக்கூடிய ஆதேயமாகும்)

“தாத்” தனது பண்புகள் கொண்டு செயல்களை புரிகின்றது. செயல்கள் காரணமாக திருநாமங்கள் அந்த தாத்துக்கு ஏற்படுகின்றன.

எனவே அல்லாஹ்வுடைய தாத்தைவிட்டும் அவனது ஸிபாத், அப்தூல், அஸ்மா (பண்புகள், செயல்கள், திருநாமங்கள்) ஆகியன பிரியாதவை. அவை அந்த தாத்தில் தங்கி நிற்கும் ஆதேயங்களாகும்.

“உம்மஹாத்துஸ் ஸிபாத்” என்று சொல்லப்படும் ஹயாத் (ஜீவன்), இல்ம் (அறிவு), குத்ரத் (வல்லமை), இராதத் (நாட்டம்), கலாம் (பேச்சு), ஸம்உ (கேள்வி), பஸ்ர் (பார்வை) ஆகிய ஸிபத்துக்கள் அல்லாஹ்வுடைய தாத்தில் அண்டி நிற்பவைகளாகும்.

இந்த அடிப்படையில் பரிபூரண தெளஹீதானது மூன்று வகையான ஒன்றாக்குதல்களையும் உள்ளடக்கியது என ஸுபிய்யாக்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

1. توحيد الأفعال “அப்யூல்” செயல்களில் ஒன்றாக்குதல்.
2. توحيد الصفات “ஸிபாத்” பண்புகளில் ஒன்றாக்குதல்.
3. توحيد الذات “தாத்” எனும் உள்ளமையில் ஒன்றாக்குதல்.

توحيد الأفعال - பலவற்றில் வெளிப்படும் செயல்கள் யதார்த்தத்தில் அல்லாஹ்வுடைய செயலே என ஒன்றாக்குதல். (எல்லாச் செயல்களும் அவனுடைய செயலே)

توحيد الصفات - பலவற்றில் வெளிப்படும் பண்புகள் யதார்த்தத்தில் அல்லாஹ்வுடைய பண்புகளே என ஒன்றாக்குதல் (எல்லாக் குணங்களும் அவனுடைய குணங்களே)

توحيد الذات - பல “தாத்” உள்ளமைகளாக (சிருஷ்டிகளாக) தோற்றிக் கொண்டிருப்பது யதார்த்தத்தில் அல்லாஹ்வுடைய தாத் ஒன்றே என “தாத்” எனும் உள்ளமை இருப்பின் அடிப்படையில் ஒன்றாக்குதல் (எல்லாம் அவனே!)

இதுவே தௌஹீதின் விபரமாகும்.

நுபுயிய்யத்- படைத்து வளர்த்துப் பரிபாலிக்கும் தன்மை, இரட்சிக்கும் தன்மை, ஹாலிகிய்யத் - சிருஷ்டிக்கும் தன்மை, உலூஹிய்யத்/ இலாஹிய்யத் - இறைதன்மை போன்றன தாத்துடைய “ஸிபாத்”இனுள் உள்ளடங்கியுள்ளது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தன்மைகள் அல்லாஹ்வுக்கு மாத்திரம் அன்றி வேறு தெய்வங்களுக்கும் காணப்படுகின்றது என நம்பும்போது அல்லாஹ்வுக்கு வேறாக அந்த தெய்வத்தன்மைகள் அண்டி நிற்கக்கூடிய ஆதாரப்பொருள்- வஜூத் தரிபடுத்தப்படுகின்றது. இவ்வாறுதான் ஷரீக் உண்டாக்கப்படுகின்றது.

எனவே “தாத்”-இல் (இருத்தலில்) எந்தவொரு வஸ்துவும் ஹக்கு தஆலாவுக்கு கூட்டானதாக (வேறானதாக) இல்லை. எல்லாம் அந்த “தாத்” தானானதே. பலதாக தென்படுவது யதார்த்தப்பொருள் ஒன்றே என ஆக்கிவைத்தலே பூரண “தௌஹீத்” ஒன்றாக்கிவைத்தல் ஆகும். இதனையே கலிமாவின் அர்த்தமும் வலியுறுத்துகின்றது.

“ஏகம்” என்ற சொல் பற்றிய ஆய்வு

தற்காலத்தில் தெளஹீதை தமிழ் வழக்கில் குறிப்பிட ஏகத்துவம் என்ற வடமொழிச்சொல் பயன்பாட்டில் உள்ளதை அறிவோம். எனவே அச்சொல் பற்றி சற்று ஆய்வு செய்வோம்.

“ஏக்” ஈக் என்ற மூலச்சொல்லிலிருந்து பிறந்த சொற்களே “ஏக”, “ஏகம்”, “ஏகத்வம்” ஆகிய சம்ஸ்கிருத மொழிச்சொற்களாகும்.

“ஏக்” என்றால் “ஒன்று” (One / واحد) என அர்த்தம்.

“ஏக” என்றால் “ஒரே” [Sole] என்று அர்த்தம்.

“ஏகத்துவம்” [Theory of oneness] என்பது (ஏகம் + தத்துவம்) “ஏகம் என்ற தத்துவம்” என்று அர்த்தம்.

ஏகம் என்ற சொல்லை விளங்குவதற்கு முன் சில சொல்லாடல்களை கவனிப்போம்:-

ஏகபோக உரிமை - எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கக்கூடிய பொதுவான ஒரே உரிமை.

ஏகமனதான முடிவு - எல்லோருடைய மனதிலும் தரிபட்ட பொதுவானதான ஒரே முடிவு.

ஏக அதிபத்யம் (ஏகாதிபத்யம்) - எல்லாவற்றையும் ஆளக்கூடிய பொதுவான ஒரே ஒரு ஆளுமை.

அதேபோன்று “ஏகம்” என்றால் எல்லா இருப்புக்களிலும் ஒரே ஒரு மெய்ப்பொருளே பொதுவானதாக உள்ள நிலை.

அதாவது, வெவ்வேறாகாத தனித்தவொரு மெய்யிருப்பே எல்லாமாக (பல வெவ்வேறு தோற்றப்பாட்டு இருப்புக்களாக) உள்ள நிலை என்பது அர்த்தம்.

Oneness is a (uncountable) state of being one.

இதன் எதிர்ச் சொல்லான “அநேகம்” என்பது பல இருப்புக்கள் வெவ்வேறாக உள்ள நிலையினைக் குறிக்கும்.

ஏகம் என்ற இச்சொல், எந்த விதத்தில் அந்த ஒரே ஒரு மெய்யிருப்பு யாவற்றிற்கும் பொதுமையானதாக தனித்ததாக இருக்கின்றது என்பதனை குறிப்பிடுகிறது.

இச்சொல் எண்ணிக்கையை குறிப்பிடும் சொல் அல்ல. மாறாக இருப்பின் விதத்தை அதாவது இருப்பின் நிலையை குறிப்பிடுகின்ற சொல். எனவே ஏகம் என்பதற்கு “ஒன்று” என எண்ணிக்கையை குறிப்பிடும் விதத்தில் இங்கு அர்த்தம் சொல்வது பெரும் தவறாகும்.

உதாரணமாக,

ஆபரணங்கள் அநேகமாக இருந்தாலும் அவற்றில் தங்கம் என்ற “யதார்த்தப்பொருள் ஒன்றே பொதுவானதாக உள்ளது”. எல்லா ஆபரணங்களிலும் தங்கம் என்ற ஒன்றேயுள்ள நிலை.

இந்நிலையில் தங்கம் ஏகமாக உள்ளது. இங்கு ஆபரணமானது ஒன்று மற்றதை விட்டும் தனியாக பிரித்து எண்ணப்படக்கூடியது. ஆனால் தங்கம் ஆபரணத்தை விட்டும் தனியாக பிரித்து எண்ணப்பட முடியாதது. ஆபரணங்கள் அநேகம்- தங்கம் ஏகம்.

அலை, நுரை, குமிழி ஆகியன அநேகமாக இருந்தாலும் நீர் என்ற “யதார்த்தப்பொருள் ஒன்றே பொதுவானதாக உள்ளது”. எல்லாமாக நீரேயுள்ள நிலை. எனவே நீர் ஏகமாக உள்ளது.

இங்கு அலை, நுரை, குமிழி என்பவற்றை தனித்தனியாக பிரித்து நோக்க முடியும். ஆனால் இங்கு நீரை விட்டும் அலை, நுரை, குமிழி என்பவற்றை தனியாக பிரித்து நோக்க முடியாது. அலைகள் அநேகம் ஆயினும் நீர் ஏகம்.

இவ்வாறே சிருஷ்டிகள் எனும் தோற்றப்பாடுகள் அநேகமானவை. அவை எண்ணிக்கைக்கு கட்டுப்பட்டவை. ஆனால் அவற்றின் ஆதாரப்பொருளாக இருக்கும் அல்லாஹ்வுடைய தாத் எனும் மெய்ப்பொருள் ஒன்றே சிருஷ்டிகள் யாவற்றிற்கும் பொதுவானதாகிய மூலப்பொருளாக உள்ளது. அதுவே எல்லாமாக உள்ளது. இதுவே அல்லாஹ் ஏகமாகவுள்ளான் என்பதன் அர்த்தமாகும். சிருஷ்டிகளை ஒன்றை விட்டும் மற்றதை பிரித்து எண்ணிக்கைக்கு உட்படுத்த முடியும்.

ஆனால் அல்லாஹ் என்ற மெய்ப்பொருளை சிருஷ்டிகளை விட்டும் தனியாக பிரிக்க முடியாது. அந்த மெய்ப்பொருள் எண்ணிக்கைக்கு கட்டுப்படாதது.

இதனால்தான் “அல்லாஹு அஹத்” (அல்லாஹ் ஏகன்) என்று சொல்லும் இறைவன் “இலாஹுன் அஹத்” என்று எங்கும் சொல்லவில்லை. மாறாக “இலாஹுன் வாஹித்” (நாயன் ஒன்று) என்றே சொல்கிறான்.

“வாஹித்” என்பதன் மூலம் அவனுடைய ஸிபத்துக்கள் கொண்டு வெளிப்பட்ட குறிப்பான கோலங்களை குறிப்பிடுகிறான்.

“அஹத்” என்பதன் மூலம் அந்த கோலங்களின் ஆதாரப்பொருளாக அவனுடைய “தாத்” -மெய்ப்பொருள் இருக்கும் பொதுமையான நிலையினை, கோலங்களுக்கு வேறாகாத - கோலங்கள் தானான ஆதாரப்பொருளின் இருப்பு நிலையினை குறிப்பிடுகிறான்.

அதாவது “வாஹித்” (ஒருவன்) என்பது பல ஸிபத்துகள் இருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் மெய்ப்பொருளான தாத்ை குறிக்கிறது. “அஹத்” என்பது மெய்ப்பொருளான தாத் மட்டுமே உள்ளது என்ற அடிப்படையில் தாத்ை குறிக்கிறது. இந்த நுட்பத்தினால்தான் அல்லாஹ்வுடைய 99 திருநாமங்களுள் இவ்விரண்டு நாமங்களும் வெவ்வேறானதாக உள்ளடங்கியுள்ளன.

இங்கு ஏகம் என்பது என்ன விதத்திலான ஒருமையானது என்ற நுட்பத்தை நாம் விளங்குவதே கலிமாவின் இலட்சியமாகும்.

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” لا اله الا الله (அல்லாஹ்வேயன்றி வேறு எந்த இலாஹுமேயில்லை - எல்லா இலாஹும் அல்லாஹ் தானானது) எனும் மூலமொழியின் தத்துவத்தை ஒரே சொல்லில் குறிப்பிட முடியுமென்றால், அது அஹதுன் - ஏகம் (எல்லாமாக ஒரே ஒன்றே உள்ள நிலை) என்று சொல்லலாம்.

ஆகவே,

ஏகம் - எல்லாமாய் ஒன்றேயுள்ள நிலை,

ஏகன் (ஏகமுமானவன்) எல்லாமாயுள்ள நிலையுடையவன்

என்பது அர்த்தம்.

ஏகன் என்பதற்கு அறபியில் أَحَدٌ “அஹ்துன்” என்று சொல்லப்படும். அதேவேளை ஒருவன் என்பதற்கு அறபியில் وَاحِدٌ “வாஹிதுன்” என்று சொல்லப்படும்.

أَحَدٌ “அஹ்துன்” என்ற இச்சொல்லுக்கு “ஒருவன்” என்று பொருள் சொல்வது தவறாகும். ஏகன் - ஏகமுமானவன் என்று பொருள் சொல்வதே சரியானதாகும்.

أَحَدٌ “அஹ்துன்” - ஏகம் என்ற சொல்லை புரிந்துகொள்ள “ஸுறதுல் இக்லாஸ்” அருளப்பட்டதற்கான காரணம் நமக்கு துணைபுரிகிறது.

وروى أبو ضبيان وأبو صالح عن ابن عباس أن عامر بن الطفيل وأربد بن ربيعة أتيا النبي صلى الله عليه وسلم فقال عامر: إلى ما تدعونا يا محمد؟ قال: «إلى الله سبحانه» فقالا: صفه لنا، أذهب هو أم فضة أم حديد أم من خشب؟ فنزلت هذه السورة، فأرسل الله سبحانه الصاعقة إلى أربد فأحرقتة وطعن عامر في خنصره فمات، وقد ذكرت قصتهما في سورة الرعد.

இப்பனு அப்பாஸ் நழியல்லாஹு அன்ஹு பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள். ஒரு சமயம் அர்பத் இப்பனு கைஸ், ஆமிர் இப்பனுத் துபைல் என்ற இருவரும் பெருமானார் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களிடம் வந்தார்கள். அப்போது ஆமிர் இப்பனுத் துபைல் என்பவன், முஹம்மதே! எங்களை எதன் பக்கம் அழைக்கிறீர்கள் என்று கேட்டான்.

அதற்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் துய்யவனாகிய அல்லாஹ்வின் பால் அழைக்கிறேன் என்றார்கள்.

அப்போது அவ்விருவரும், அல்லாஹ்வை பற்றி நீங்கள் வர்ணித்து சொல்லுங்கள். அவன் தங்கத்தினாலானவனா? வெள்ளியினாலானவனா? இரும்பினாலானவனா? மரத்தினாலானவனா? என்று கேட்டனர்.

(அவர்களின் கேள்விக்குப் பதிலாக) அவ்வேளை அருளப்பட்டதே இந்த (“இக்லாஸ்”) அத்தியாயமாகும்.

அவர்கள் அவ்வாறு கேட்டதற்கு காரணம் என்னவெனில், மக்கத்து காபிர்கள் “க.பா”வின் உள்ளே 360 விக்ரிகங்கள் வைத்து வணங்கி வந்தார்கள். அவற்றில் சில தங்கத்தினாலும், இன்னும் சில வெள்ளியினாலும், இன்னும் சில இரும்பினாலும், இன்னும் சில

மரத்தினாலும் செய்யப்பட்டவையாயிருந்தன. இதனால்தான் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் சொல்கின்ற தெய்வம் எதனால் செய்யப்பட்டதென்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு பதிலாகவே “இக்லாஸ்” அத்தியாயம் இறங்கியது.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

(நபியே) கூறும்! அல்லாஹ், அவன் அஹத்.

இந்த வசனத்துக்கு “அல்லாஹ் ஒருவன் என்று சொல்லுங்கள்” என்று பொருள் வைத்துக் கொண்டால் இது அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குரிய பொருத்தமான பதிலாகாது.

அவர்கள் உங்களின் அல்லாஹ் எதனாலானவன்? தங்கத்தினாலா? வெள்ளியினாலா? இரும்பினாலா? மரத்தினாலா? என்றுதான் கேட்டார்களேயன்றி அவன் ஒருவனா? இருவரா? பலரா? என்று கேட்கவில்லை. இவ்வாறு கேட்டவர்களுக்கு, நீங்கள் செய்து வைத்திருக்கின்ற தெய்வங்கள் போல் அவன் எதனாலானவனும் அல்லன் என்று சொல்வதே அதற்கான பதிலாகும். மாறாக ஒருவன் என்று சொல்வது பொருத்தமான பதிலல்ல.

இதன் மூலம் நாம் விளங்கும் கருத்து என்னவெனில், “அஹத்” என்ற சொல்லுக்கு ஏகன், எல்லாமாயுமுள்ளவன் என்று பொருள் கொண்டால் மட்டுமே அவர்களின் கேள்விக்குரிய பதிலாக **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** என்ற பதில் அமையும். இதற்கு, ஒருவன் என்று பொருள் கொள்வது அவர்களின் கேள்விக்குரிய பதிலாகாது.

திருவசனத்தில் வந்துள்ள “அஹத்” என்ற சொல்லுக்கு “ஏகன்” என்று பொருள் வைத்தால் அவன் ஏகமுமானவன்/ எல்லாமானவன் என்று விளக்கம் வரும். அதாவது அவன் இரும்பாகவும், தங்கமாகவும், வெள்ளியாகவும், மரமாகவும் இருப்பவன் அவன்தான் என்று விளக்கம் வரும்.

எனவே, **أَحَدٌ** “அஹதுன்” என்பதன் சரியான அர்த்தம் எல்லாமாயுள்ளவன். அதாவது எல்லாமாயுள்ள விதத்திலான ஒருவன் என்பதாகும். ஆகமொத்தத்தில், ஏகன் என்றால் பலதாக தோற்றப்பவற்றில் ஒன்றே பொதுவானதாக இருக்கும் நிலை ஏகம் எனவும், (தோற்றப்பாடுகளால்

தென்படும்) பலதை (வஜுத் - யதார்த்த உள்ளமையின் அடிப்படையில்) ஒன்றாக்கி வைப்பதற்கு “ஏகமாக்குதல்” توحيد - ஒன்றாக்கி வைத்தல் என்றும் சொல்லப்படும்.

“அல்லாஹ் என்கின்ற மெய்ப்பொருள் (தாத்) ஏகம்” என்பதே கலிமாவின் இலட்சியமும் அது வலியுறுத்தக்கூடிய பூரண தெளவீதும் ஆகும். ஆயினும் அந்த ஏகத்துவ கொள்கையின் கீழ் வரும் உண்மைகளுள் ஒன்றே “இலாஹுன் வாஹித்” - இறைவன் ஒருவன் என்ற ஓரிறைக் கொள்கையுமாகும்.

கலிமாவின் இலட்சியத்தை புரிந்துகொள்ளாது “இறைவன் அல்லாஹ் ஒருவனே” என்று சொல்லி பயனில்லை. மக்கத்து அறபிகளில் பலர் ஏற்கனவே இந்த நம்பிக்கையுடையோராகவே அன்று காணப்பட்டனர். ஆயினும் அல்லாஹ் ஏகம் என்பதை கேள்வியுற்றே அவர்கள் மிகவும் ஆச்சரியமுற்றனர். எதிர்த்தனர். வாயாற வாழ்த்திய நபியை தூற்றினர்.

நபி பெருமானார் (ﷺ) அவர்கள் கலிமாவை முதன்முதலில் பிரகடனம் செய்தபோது மேற்படி இதே அர்த்தத்தைத்தான் அன்று மக்கத்து அறபிகளும் விளங்கி ஆச்சரியப்பட்டதாக இறைமறையும் சான்று பகர்கின்றது.

أَجَعَلَ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَبٌ [ص : ٥]

“என்ன! இவர் எல்லா நாயன்களையும் ஒரே நாயனாக (அல்லாஹ்வாக) ஆக்கிவிட்டாரா? மெய்யாகவே, இது ஓர் ஆச்சரியமான விஷயம்தான்” (அல்குர்ஆன்: 38:5)

இன்றும் அதிகப்பெரும்பான்மையான மக்கள் “இறைவன் ஒருவன்” என்பதே இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக்கோட்பாடு என்பதாக நம்பியுள்ளனர். குறிப்பிட்ட சிலர் மட்டுமே “அல்லாஹ் ஏகன்” என்பதை விளங்கவேண்டிய விதத்தில் விளங்கியுள்ளனர்.

بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ غَرِيبًا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ

(صحيح مسلم ١٤٥ - ٢٣٢)

இஸ்லாம் “ஈரீப்” - பரதேசியாக (அநாதரவான நிலையில், அணைப்பாரில்லாததாக) ஆரம்பமானது. அது ஆரம்பமானது போல் “ஈரீப்” ஆகவே மீளும் என்று கூறிய நபி (ﷺ) அவர்கள், “தூபா லில் குஹ்பாய்”

“நரி”களுக்கு சுவர்க்கம் உண்டு என்றும் சுபச்செய்தி சொன்னார்கள்.

நபி பெருமானார் (ﷺ) அவர்கள், இஸ்லாம் ஆரம்பித்த அந்நிலைக்கே இறுதியில் மீழும் என்று கூறியிருப்பது தற்காலத்திற்கும் பொருந்தும். காரணம் கலிமா பிரதானமாக எதை வலியுறுத்தியதோ அதை விட்டுவிட்டு பெரும்பாலானோரால் வேறொரு கருத்து விளங்கப்பட்டிருப்பது ஆகும்.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களின் “இஸ்லாம் எவ்வாறு வந்ததோ அவ்வாறே மீளும்” என்ற வசனம் நாளடைவில் முஸ்லிம்கள் குறைந்து ஒரு காலத்தில் ஆரம்ப கால கட்டம் போல் மிகக் குறைவான ஒரு சிலரே இஸ்லாத்தில் இருப்பார்கள் என்று கூறுகிறது. பெருமானாரின் தீர்க்கதரிசன பேச்சு நூறுவீதம் உண்மையாகும்.

ஏகமாய் ஒரே சத்யம்!

ஸுபிய்யாக்களின் பரிபாசையில் பேசினால், எல்லா மவ்ஜூதாத்திலும் ஹக்குடைய வஜூத் எனும் மெய்ப்பொருளொன்றே பொதுவானதாகக் காணப்படுகின்ற விதத்திலான ஒருமை நிலையினை “அஹ்துன்” - ஏகம் என்று சொல்லப்படும்.

அதாவது மவ்ஜூத் - உள்ளதாக தோற்றுபவைகளில் (சிருஷ்டிகளில்) ஒரே ஒரு வஜூத் - உள்ளமையே யதார்த்தப்பொருளாக இருக்கின்ற ஒருமை நிலை “ஏகம்” என்று சொல்லப்படும்.

எவ்வாறு ஆபரணங்களில் தங்கம் என்ற ஒரே வஜூத், எதார்த்தப்பொருள் என்ற அடிப்படையில் பொதுவானதாக காணப்படுகிறதோ அவ்வாறே ஹல்க்குகளில் ஹக்குடைய வஜூத் ஒன்றே பொதுவானதாக காணப்படுகின்ற விதத்தை குறிப்பிடும் சொல் “அஹ்துன்” ஏகம் ஆகும்.

அல்லாஹ் ஏகம் - அவன் என்னவிதத்தில் ஏகமாய் உள்ளான் என்ற அறிவுதான் நபிகளாரால் குறிப்பிடப்பட்ட “இஹ்ஸான்” என்று நிலைக்கு ஒருவரை அழைத்துச்சொல்லும். (அதாவது தொழுகையில் அல்லாஹ்வை அகக்கண்ணால் கண்டு - ஷுஹூது செய்து தொழக்கூடிய நிலைக்கு ஒருவரை அழைத்துச்சொல்லும்.)

ஸுபிய்யாக்களுடைய “இல்முத் தஸவ்வுப்” என்ற கலை இந்த ஏகத்தவத்தைக் கொண்டே தனியான இறைஞானக் கலையாக வளர்ச்சியுற்றது.

فَأَيُّمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ [البقرة: 115]

நீங்கள் எங்கு நோக்கினாலும் அங்கு அல்லாஹ்வுடைய வுஜுதே உண்டு! (அல்குர்ஆன் 2:115)

எங்கு நோக்கினாலும்

இதில் “எங்கு” என்பது சிருஷ்டியையே குறிக்கிறது.

மேலே நோக்கினாலும் கீழே நோக்கினாலும், முன்னால் நோக்கினாலும் பின்னால் நோக்கினாலும், தாயை நோக்கினாலும் தாரத்தை நோக்கினாலும் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு பொருளை நோக்கினாலும் மொத்தமாக நோக்கினாலும் அங்கு அல்லாஹ்வுடைய வுஜுத்/ தாத்துதான் உண்டு.

எங்கு நோக்கினாலும் எதைப்பார்த்தாலும் அதாவது ஒவ்வொரு வஸ்த்துவாகவும் எல்லாமாகவும் அங்கு ஒரேயொரு மெய்ப்பொருளான அல்லாஹ்வுடைய தாத்து (வஜ்ஹு)தான் இருக்கின்றது என “அல்லாஹ் ஏகமாயிருக்கும் தத்துவத்தை” மிகத்தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது இத்திருவசனம்.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ [الحديد: 3]

அவனே முந்தியவனும் பிந்தியவனும், (சிருஷ்டி என்னும் கோலங்களாக) வெளியானவனும், (தன் உள்ளமையைக் கொண்டு) மறைவானவனும். அவன் சர்வ பொருள்களைக் கொண்டும் அறிந்தவன்-அறியப்பட்டவன். (திருக்குர்ஆன் 57:03)

(சகல சிருஷ்டிகளுக்கும்) ஆதிமூலப் பொருளாக முந்தியதும் அல்லாஹ்தான்! (சிருஷ்டிகள் உண்டாக்கப்பட்ட பின்னரும்) இறுதியில் இருக்கின்றதும் அல்லாஹ்தான்! (அதாவது சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்னரும் சிருஷ்டித்த பின்னரும் யதார்த்தத்தில் உள்ளது அல்லாஹ் மட்டுமேதான்) (தஷ்பீஹ் நிலையில் - சிருஷ்டிக்கோலங்கள் எல்லாமாகவும்) காட்சியளிப்பதும் அல்லாஹ்தான். அதேவேளை (தன்ஸீஹ் நிலையில் - சிருஷ்டிக்கோலங்களைவிட்டும் பரிசுத்தமான) மறைவான பொருளும் அல்லாஹ்தான்.

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ [الحج : ١٧]

நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு வஸ்துக்களிலும் பிரசன்னமாக (சமூகமளித்திருப்பதாக / வுஜுதாக) உள்ளான். (அல்குர்ஆன் 22:17)

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ [النور : ٣٥]

அல்லாஹ்வே வானங்கள் பூமியினுடைய “நூர்”ஆக (வுஜுத் - மெய்ப்பொருளாக) இருக்கின்றான். (அல்குர்ஆன்: 24:35)

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ [الأنعام : ٣]

அல்லாஹ்தான் வானங்களிலும் பூமியிலும் இருக்கின்றான். (அல்குர்ஆன் 6:03)

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا [يونس : ٦١]

எக்காரியத்திலும் நீங்கள் இருப்பதில்லை, இந்தக் குர்ஆனிலிருந்து நீங்கள் ஓதுவதில்லை, செயலில் எதையும் நீங்கள் செய்வதில்லை நீங்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது உங்களில் நான் (தாத்தை கொண்டும் ஸிபத்துளை கொண்டும் அஸ்மாக்களைக் கொண்டும்) பிரசன்னமாக இருந்தே தவிர. (அல்குர்ஆன் 10:61)

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى [الأنفال : ١٧]

(நபியே! பகைவர்கள் மீது மண்ணை) நீங்கள் வீசியபோது நீங்கள் வீசவில்லை. எனினும் அல்லாஹ்தான் வீசினான்! (அல்குர்ஆன் 8:17)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ [حديد : ٤]

அவன்தான் வானங்களையும், பூமியையும் ஆறு நாட்களில் படைத்தான் (வெளியானான்), பின்னர் அர்ஷில் பூரணப்படுத்தினான். பூமிக்குள் நுழைவதையும், அதிலிருந்து வெளியாவதையும் வானத்திலிருந்து இறங்குவதையும் அதில் ஏறுவதையும் அவன் நன்கறிகிறான். நீங்கள் எங்கிருந்து போதிலும் (சகலதிலும்) அவனது வுஜுதே ஏகமாய்

இருக்கின்ற விதத்தில்) அவன் உங்களுடனே இருக்கிறான். இன்னும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்வதை அவன் பார்ப்பவனாக இருக்கிறான். (அல்குர்ஆன் 57:04)

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ [الذاريات: ٢١]

உங்களிலே (எனது வஜுதை) நீங்கள் பார்க்க வேண்டாமா?
(அல்குர்ஆன் 51:21)

سَرُّهُمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ [فصلت: ٥٣]

நிச்சயமாக (வெளியாகியிருப்பது) எமது உள்ளமைதான் என்று அவர்களுக்குத் தெளிவாகும் பொருட்டு நம்முடைய அத்தாட்சிகளை (உலகத்தின்) பலகோணங்களிலும், அவர்களுக்குள்ளேயும் சீக்கிரமே நாம் அவர்களுக்குக் காண்பிப்போம் (நபியே!) உம் இறைவன் நிச்சயமாக எல்லாவற்றின் மீதும் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பது உமக்குப்போதுமானதாக இல்லையா? (அல்குர்ஆன் 41:53)

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطٌ [فصلت: ٥٤]

அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அவர்கள் தமது (நப்பு) இரட்சகனைக் காண்பதில் சந்தேகமுள்ளவர்களாக உள்ளனர். (நபியே! நீங்கள்) அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அவன் சகல வஸ்துக்களையும் சூழ்ந்தவனாக இருக்கின்றான். (அல்குர்ஆன் 41:54)

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطًا [النساء: ١٢٦]

வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ள அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம்! (ஏனெனில்) அல்லாஹ் சகல பொருள்களையும் சூழ்ந்தவனாகியிருக்கிறான்! (அல்குர்ஆன் 4:126)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ [البقرة: ١٨٦]

(நபியே!) என்னைப்பற்றி என்னுடைய அடியார்கள் உங்களிடம் கேட்டால் நான் (ஹக்கீகத்தை - எதார்த்தத்தைக் கொண்டு) சமீபமாக இருக்கிறேன் (என்று சொல்வீராக!) (அல்குர்ஆன் 2:186)

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ [ق: ١٦]

நாங்கள் மனிதனுக்கு, அவனுடைய பிடரி நரம்பு அவனுக்கு நெருங்கியிருப்பதை விட அதிநெருக்கமாக உள்ளோம். (அல்குர்ஆன்-50:16)

எனவே, அல்லாஹ் ஏகமாய் இருக்கும் விதத்தைச் சொல்லும் “அஹத்” என்ற சொல் தரும் தத்துவத்தைத்தான் அல்குர்ஆன் வசனங்களும் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன, “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” அல்லது “லா மவ்ஜூத இல்லல்லாஹ்” (எல்லாம் அவனே) என்ற தத்துவங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. இதுவே “ஐனிய்யத்” (அனைத்தும் ஒன்று தானானது) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

“உண்மையில் என்னுடையதும் உன்னுடையதுமான ஆன்மா ஒன்றேதான். நீ என்னில் தோன்றுகின்றாய் நான் உன்னில் தோன்றுகின்றேன். நாம் ஒருவரில் ஒருவர் மறைந்துள்ளோம்.” என மௌலானா ருமி றஹிமஹ்ல்லாஹ் அவர்கள் நயத்துடன் கூறியிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

எதார்த்தத்தில் இருப்பது - பிரசன்னமாகியிருப்பது அல்லாஹ் என்ற மெய்ப்பொருளை அன்றி வேறு எதுவுமே இல்லை. சிருஷ்டி எனும் தோற்றப்பாடு எதார்த்தத்தில் இல்லாவிடினும், காரண காரிய உலகங்களில் அந்தந்த சூற்த-தோற்றப்பாடுகளுக்கேற்பவே குணபாடுகளும் சட்டங்களும் (அஹ்காம், ஆதார்) காணப்படுகின்றன.

அதாவது ஏகமாக ஒரு வஜூதுதான் இருப்பினும் சிருஷ்டி என்ற தோற்றப்பாட்டுக்கு அமைவாகவே சட்டமும் பேணப்படும், அவற்றில் குணபாடும் வெளிப்படும்.

உதாரணமாக நீரும் பனிக்கட்டியும் போல.

பனிக்கட்டியின் யதார்த்தமான வஜூத் நீர்தான். எனினும், பனிக்கட்டியினது சட்டமும் குணமும், நீரின் சட்டமும் குணமும் வித்தியாசமானது.

பனிக்கட்டி திண்மமானதும் மிகக்குளிரானதுமாகும். ஆனால் நீர் திரவமானதும் குளிர் குறைந்ததுமாகும். ஆனால் இரண்டுக்கும் உள்ளமை ஒன்றுதான்.

சிருஷ்டிகள் புலனுணர்வுக்குள் எப்போது தள்ளப்பட்டுவிட்டதோ, சிருஷ்டிக்கு நான் (ஹக்குக்கு வேறு) என்ற உணர்வு எப்போது ஏற்பட்டுவிட்டதோ அப்போதிலிருந்து நன்மை, தீமை, சொர்க்கம், நரகம், விசாரணை, ஷரீஆவின் சட்டதிட்டங்கள் யாவும் விதியாயின.

ஒரு மனிதன் நன்மை/தீமை செய்யும்போது, அந்த மனிதனும் அவனுடைய செயல்களும் அல்லாஹ் தானானதாயினும் அந்த மனிதன் நான் என்ற சுய உணர்வோடு (“அந்நிய்யத்”தோடு) செய்வதை வைத்து அதற்கான தீர்ப்புகள் விதியாயின.

“ஷிரீக்” என்றால் என்ன?

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்ற வசனம் “நபீ” - இல்லை என்ற சொல் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. “இத்பாத்” - உள்ளது என்ற சொல் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்படவில்லை.

இதற்கான காரணம் முன்னிலையில் உள்ளவர்களுடைய ஏதோ ஒரு நிலைப்பாட்டை இல்லையென மறுத்துக் கூறுவதற்காகும்.

முன்னிலையில் உள்ளவர்களுடைய அந்த நிலைப்பாடு எது?

கலிமா அறிவுறுத்தப்படக் காரணமான மக்களினது அந்த செயல்பாடு எது?

اللّٰهُ غَيْرِ “அல் இலாஹு ஷெய்ருல்லாஹ்” - இலாஹு அல்லாஹ்வுக்கு வேறானதாக உள்ளது என்ற நிலைப்பாடே அதுவாகும்.

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ [الأعراف: ٦٥]

“என்னுடைய சமூகத்தார்களே! அல்லாஹ்வுக்கே அடிபணியுங்கள்! (ஏனெனில்) அவனுக்கு வேறான இலாஹு இல்லை!”

(அல்குர்ஆன் 07:65)

என்றே உலகிற்கு வந்த எல்லா நபிமார்களும் தம்முடைய சமூகத்தின் மக்களுடைய தவறான நிலைப்பாட்டுக்கு பதிலளித்தார்கள்.

இங்கு غَيْرِ “ஷெய்ர்” (வேறு) என்ற துவித எண்ணமே முன்னிலைப் படுத்தப்பட்டவர்களின் (அந்த மக்களின்) நம்பிக்கையாக இருந்தது. அதாவது அல்லாஹ் வேறு சிருஷ்டிகள் வேறு என்ற துவித எண்ணமே அந்த சமூகத்தவர்களின் நம்பிக்கையாக இருந்தது. இதுவே ஷிரீக் எனப்படுகின்றது.

“லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” என்ற பூரண வாக்கியத்திலுள்ள “இல்லா” என்ற சொல்லானது அவ்வசனத்தின் பயனிலையாக நின்று غَيْرَ “நெயர்” (வேறானது) என்ற கருத்தை தருகின்றது.

அதாவது கலிமா வசனம், இலாஹுகள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறானது என்ற வேற்றுமையை (பயனிலையை) மறுத்து, “ஐன்” -தானானது என்ற ஏகத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

“வேறு” என்ற சொல் கூட்டை வலியுறுத்தக்கூடியது. அதாவது “வேறு” என்ற சொல் பிறிது, பிரிந்தது, எதிரிடையானது (துணை, இணை, நிகர்) ஆகிய கூட்டை ஏற்படுத்தக்கூடிய அர்த்தங்களை உள்ளடக்கியது.

கருங்கச்சொன்னால் “நெயர்”-வேறாக இருத்தல் என்ற அடிப்படையிலிருந்தே எல்லா வகையான “ஷிர்க்” கூட்டுகளும் தோன்றுகின்றன. இதனை கீழ்வரும் விபரங்கள் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்.

இரு வஸ்துக்கள், ஒன்றுக்கு மற்றொன்று உதவியாயிருப்பது: ஆதரவாயிருப்பது “துணை” என்று சொல்லப்படும். (Support)

இரு வஸ்துக்கள்: குறித்த அம்சத்தில் (உதாரணமாக: தகுதியில், மதிப்பில், பண்பில், செயலில்) ஒன்றுக்கு மற்றொன்று சரி சமமாக ஒப்பாயிருப்பது “நிகர்” என்று சொல்லப்படும். (Equality)

இரு வஸ்துக்கள்: (சரிசமமாகவோ ஏற்றத்தாழ்வுகளுடனோ) “குறித்த அம்சத்தைக் கொண்டுள்ளது” என்பதில் ஒன்றையொன்று ஒத்துக் காணப்படுதல் “இணை” என்று சொல்லப்படும்.

(அதாவது குறித்த அம்சத்தை கொண்டது என்ற نَوْع எனும் வகைப்படுத்தலின் கீழ் அவ்விரு வஸ்துக்களும் இணைந்து கொள்தல்/கூட்டுச்சேர்தல் “இணை” என்று சொல்லப்படும். (Connection/ parallel/ Similar/ Partnership)

உதாரணமாக, நிகரில்லாதளவு அதியுச்ச தெய்வீகத்தன்மை கொண்டவன் அல்லாஹ் என்றும், அவனிடத்தில் தம் வேண்டுதல்களை கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கக்கூடியளவு ஏனைய சிறிய இலாஹுகள் தெய்வீகத்தன்மையை கொண்டவை என்றும் மக்கா அறபிகள் நம்பியிருந்தனர்.

கூடுதலோ குறைவோ தெய்வீகத்தன்மையைக் கொண்டிருத்தல் என்ற அம்சத்தின் கீழ் (வகையின் கீழ்) அல்லாஹ்வின் ஏனைய இலாஹுகளையும் அவர்கள் இணைத்திருந்தனர். எனவே இங்கு இணைவு அல்லது கூட்டுச்சேர்வு அல்லது ஒப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டது.

முன்னர் நாம் கூறிக்காட்டியது போன்று, ஒரு மாளிகையில் ஒரு எஜமானும் அவனுடைய அடிமையும் இருக்கின்றனர். இங்கு அந்தஸ்த்தில் எஜமான் அடிமைக்கு சரிசமமானவரல்ல (சரி நிகரானவர் அல்ல). ஆயினும், “மாளிகையில் உள்ளவர்” என்ற அடிப்படையின் கீழ் அடிமை எஜமானுக்கு இணையாளியாகிறார்/ கூட்டாளியாகிறார்.

அதேபோன்று, அல்லாஹ்வின் “தாத்”தும் சிருஷ்டியுடைய “தாத்”தும் வேறு வேறானது என்னும்போது, “தாத்” (தற்சொருபம்) என்ற சொல் வர்க்கத்தின் கீழ் அல்லாஹ்வின் சிருஷ்டியும் இணைக்கப்பட்டுவிடும். கூட்டுச் சேர்க்கப்பட்டுவிடும்.

அதாவது “தாத்”தில் (தற்சொருபத்தில்) அல்லாஹ்வுக்கு சரி நிகராக சிருஷ்டி இருக்கின்றது என்று கருதாவிட்டாலும், (அல்லாஹ்வின் தாத்துக்கு சிருஷ்டியுடைய தாத் வேறு வேறானது என்று கருதும்போது) தாத் என்கின்ற மர்தபாவில் - நிலையில் அல்லாஹ்வின் படைப்பு கூட்டாளியாகிவிடுகின்றது.

அதனால்தான் لا شريك له அல்லாஹ்வின் எந்தவிதத்திலும் கூட்டு இல்லை என்றும் لم يلد ولم يولد அவன் பெறவுமில்லை (வேறாக்கவுமில்லை) பெறப்படவுமில்லை (இன்னொன்றால் வேறாக்கப்படவுமில்லை) என்றும் لا موجود الا الله, هو الكل எல்லாம் அவனே என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

அல்லாஹ்வின் வஜுதுக்கு (அதாவது உள்ளதாக இருக்கும் நிலைக்கு) வேறாக இன்னொரு சுயமான வஜுத் இருந்தால் அங்கு நிகர் உண்டாகிவிடும்.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ அவனுக்கு நிகராக எவருமில்லை.

மேற்படி திருக்குர்ஆன் வசனமானது “சுயமான வஜுத்” என்ற விடயத்தில் நிகர் இல்லை (சரி சமமாக இல்லை) என்பதை குறிக்குமேயன்றி உருவம், அமைப்பு, வடிவம் என்ற விடயங்களில் நிகரில்லை (சரி சமமாக இல்லை) என்பதைக் குறிக்கவில்லை.

ஏனெனில், அல்லாஹ் அவற்றை விட்டும் (உருவம், அமைப்பு, வடிவம் போன்ற விடயங்களை விட்டும்) துய்யவன்.

யாராவது ஒருவன் அவனுக்கு நிகராக (சரி சமமாக) எதுவுமில்லை என்பது உருவம், அமைப்பு, வடிவம் போன்றவற்றில்தான் என்று எண்ணினால் அவன் தனது எண்ணத்தில் அல்லாஹ்வுக்கு அவற்றை தரிபடுத்தினவனாகிவிடுவான்.

ஆனால் அவனுக்கு சுயமான வுஜூத் உண்டு. அவனைத்தவிர வேறு யாருக்கும் சுயமான வுஜூத் இல்லை. எனவே “வுஜூத்” என்ற விடயத்தில் அவனுக்கு நிகர் இல்லை. இதனையே மேற்படி திருவசனம் குறிப்பிடுகின்றது.

அன்பு சகோதரர்களே! நன்கு கவனித்துப்பாருங்கள்.

இரண்டு வேறு வேறான வஸ்துக்கள் தரிபடுத்தப்பட்டால் அங்கு நிகர் அல்லது துணை அல்லது இணை (கூட்டு) உண்டாகிவிடும். எனவே “வேறு” எனும் நம்பிக்கைதான் ஷிர்க்கின் அடிப்படை அச்சாணியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

அதனால்தான் கலிமதுத்தையிபா, “வேறானது இல்லை” என்று வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

யாரேனும் அல்லாஹ்வுக்கு சரிநிகராக படைப்பு இருக்கின்றது என்று சொல்லாவிட்டாலும், அல்லாஹ்வுடைய தாத்துக்கு சிருஷ்டியுடைய தாத் வேறானது என்று கருதும்போது “தாத்” எனும் தற்சொருப இருப்பில் அல்லாஹ்வுடன் சிருஷ்டியை கூட்டாக்கிவிடுகிறார்.

சமம், நிகர், இணை, துணை, ஒப்பாகுதல், பிரிதல், பெறுதல், சேர்தல், கலத்தல், அமர்தல், இணைதல் ஆகியன “நெய்” - வேறாக இருத்தல் என்ற இருமையின் (இரண்டு வஸ்துக்களுடைய இருப்பின்) அடிப்படையிலிருந்தே உதயமாகின்றது. இவ்வாறான அத்தனை வகையான ஷிர்க்குகளையும் உள்ளடக்கிய பொதுவான ஷிர்க் “நெய்ரிய்யத்” (வேற்றுமை) ஆகும்.

ஆகவே அல்லாஹ் தஆலாவுடைய தாத் அல்லது வுஜூதுக்கு வேறாக இன்னொன்று உண்டென்று நம்புவது “ஷிர்க்” எனப்படுகிறது.

இதனை வேரோடு அறுத்தெறியவே “லா இலாஹ் பெய்ருக” உனக்கு வேறாக எந்த இலாஹுமில்லை என்றார்கள் பெருமானார் (ﷺ) அவர்கள்.

எனவே ஹக்கு தஆலாவுக்கு வேறானதாக “தாத்”தில் (வுஜுதில்), “ஸிபத்”தில் (செயலில்) எந்தவொரு வஸ்துவும் இல்லை என்ற சுத்தமான தெளஹீதே விரக்கிற்கான மறுப்பு பதிலாகும்.

எதார்த்தத்தில் அல்லாஹ்வுக்கு துணையுமில்லை, இணையுமில்லை, நிகருமில்லை. ஏனெனில், வேறென்பது இல்லை.

அல்லாஹ்வுக்கு வேறாக பிறிதொன்று இருப்பின் அங்கு துணை அல்லது இணை அல்லது நிகர் உண்டாகிவிடும் என்பதை மேலே சொல்லப்பட்ட விளக்கங்கள் மூலம் நாம் கண்டோம்.

எனவே யதார்த்தத்தில் இரண்டு வஸ்துக்கள் இல்லை. உள்ளது ஒன்றுதான். எல்லாமாய்த் தோற்றுவது அந்த ஒன்றே ஒன்றுதான். இவ்வாறு நாம் நம்பினால் இணை, துணை, நிகர் என்பவற்றுக்கு இடமே இல்லாமற் போய் விடும். கலிமாவுடைய தெளஹீத் தத்துவமும் இதனையே பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஒன்று இன்னொன்றுக்கு சரிசமமாக (நிகராக) இருப்பது கூட்டை ஏற்படுத்தும். ஆயினும் ஒன்று இன்னொன்றுக்கு வேறாக இருப்பதுவே அந்த கூட்டு ஏற்படுத்துவதற்கான அடிப்படையாக உள்ளது. இரண்டு இருப்பு (என்பது உளதாக இருத்தல் என்ற வகையில்) அது கூட்டாகும்.

அல்லாஹ்வுக்கு சரிநிகராக எதுவுமில்லை. அது மாத்திரமல்லாமல், “தாத்” “உள்ளது” என்ற அடிப்படையிலும் அல்லாஹ்வுடைய தாத்துக்கு கூட்டாக எதுவும் இல்லை. அல்லாஹ்வுக்கு சரிநிகராக படைப்பு இருக்கின்றது என்று சொல்லாவிட்டாலும், அல்லாஹ்வுடைய தாத்துக்கு படைப்பு வேறானது என்று சொல்லும்போது உள்ளமையில் அல்லாஹ்வுடன் படைப்பு கூட்டாகிவிடுகிறது.

சமம், நிகர், ஒப்பு, இணை, துணை, வேறு, பிரிவு, சேர்வு, கலப்பு, அமர்வு ஆகியன “பெயர்” -வேறாக இருத்தல் என்ற அடிப்படையிலிருந்து உதயமாகிறது. எனவே அத்தனை வகை விரிக்குகளையும் உள்ளடக்கிய பொதுவான விரி, பெய்ரிய்யத் (வேற்றுமை) ஆகும்.

இதனை வேரோடு அறுக்கவே “லா இலாஹ் நெய்ருக” - உனக்கு வேறாக எந்த இலாஹுமேயில்லை என்றார்கள் நபிகளார் (ﷺ). அதுவே கலிமாதுத் தெளஹீதின் அர்த்தமும் கூட.

அல்லாஹ்வுடைய வுஜுதுக்கு வேறாக இன்னொரு சுயமான வுஜுத் இருந்தால் நிகர் உண்டாகிவிடும்.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ அவனுக்கு நிகராக எவருமில்லை.

மேற்படி திருக்குர்ஆன் வசனமானது “சுயமான வுஜுத்” என்ற விடயத்தில் நிகர் இல்லை (சரி சமமாக இல்லை) என்பதை குறிக்குமேயன்றி உருவம், அமைப்பு, வடிவம் என்ற விடயங்களில் நிகர் இல்லை என்பதைக் குறிக்காது. ஏனெனில் அல்லாஹ் அவற்றை விட்டும் தூய்யவன். ஆனால் அவனுக்கு வுஜுத் உண்டு. அவனைத்தவிர யாருக்கும் சுயமான வுஜுத் இல்லை. எனவே “வுஜுத்” என்ற விடயத்தில் அவனுக்கு நிகர் இல்லை.

யாராவது ஒருவன் அல்லாஹ்வுக்கு நிகராக (சரி சமமானது) எதுவுமில்லை என்பது உருவம், அமைப்பு, வடிவம் போன்றவற்றில்தான் என்று எண்ணினால் அவன் தனது எண்ணத்தில் அல்லாஹ்வுக்கு அவற்றை தரிபடுத்தினவனாகிவிடுவான்.

எதார்த்தத்தில் அல்லாஹ்வுக்கு இணையுமில்லை, துணையுமில்லை, நிகருமில்லை. ஏனெனில், வேறென்பது இல்லை என்றும் இரண்டு இல்லை என்றும் நாம் நம்பினால் இணை துணை நிகர் என்பவற்றுக்கு இடமே இல்லாமற் போய் விடும்.

“ஷிர்க்”கானது மூன்று விதமாக நோக்கப்படுகிறது.

01. ஷிர்க் ஜலீ (பகிரங்கமான இணை)
02. ஷிர்க் கபீர் (மறைவான இணை)
03. ஷிர்க் அக்பார் (மிக மறைவான இணை)

01. “ஷிர்க் ஜலீ” (பகிரங்கமான இணை)

அல்லாஹ்வை படைப்புகளில் கட்டுப்படுத்தி படைப்புகளை வணங்குதல் ஷிர்க் ஜலீ - பகிரங்கமான இணையாகும்.

சூரியன், சந்திரன், விக்கிரகங்கள், தொழு உருவங்கள் போன்றவற்றை

வணங்குவது வெளிப்படையான இணையாகும். கட்டுப்பாடற்ற பரிசுத்தமான அல்லாஹ்வை கட்டுப்பாடுடைய குறித்த சில படைப்புகளில் மட்டும் கட்டுப்படுத்தி வணங்குவது இந்த வகையில் அடங்கும்.

படைப்புகளை வணங்குவதிலிருந்து முற்றாக நீங்கி “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் முஹம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹ்” எனும் திருக்கலிமாவை உள்ளத்தால் ஏற்ற நிலையில் நாவினால் மொழிந்து கட்டுப்பாடற்ற அல்லாஹ்வை எந்தவித கட்டுப்பாடுகளமின்றி பொதுவாக வணங்குவதன் மூலம் இந்த வகையான இணையிலிருந்து நீங்கிக்கொள்ளலாம்.

02. ஷிர்க் கபீர் (மறைவான இணை)

இறை கட்டளைகளுக்கு வழிப்பட வேண்டிய மனிதன் மனவெழுச்சிக்கு கட்டுப்பட்டு நடத்தல் (அதாவது மனவெழுச்சியை இலாஹாக்குதல்) ஷிர்க் கபீர் - மறைவான இணையாகும். மேலும், எல்லாச்செயல்களும் யதார்த்தத்தில் அல்லாஹ்வில் இருந்தே நடைபெறும்போது படைப்பு களிலிருந்து செயல்கள் நடைபெறுவதாக நம்புதல் ஷிர்க் கபீர் - மறைவான இணையாகும்.

கலப்பற்ற தூய எண்ணத்தை மனதில் ஏற்படுத்தி மனவெழுச்சிக்கு கட்டுப்படாமல் இறைவனுக்கு மட்டுமே கட்டுப்படுவதன் மூலமும், செயல்கள் யாவும் இறைவனுக்குரியனவே என்று ஒருமைப்படுத்துவதன் மூலமும் இந்த வகையான இணையிலிருந்து நீங்கிக்கொள்ளலாம்.

03. ஷிர்க் அக்பார் (மிக மறைவான இணை)

அல்லாஹ்வுக்கு வேறாக படைப்புகள் தனியான உள்ளமையுடன் இருக்கின்றன என்று நம்புவது ஷிர்க் அக்பார் - மிக மறைவான இணையாகும். “நான்” என்று தனியாக ஒருவன் இருக்கின்றேன் (அன்னிய்யத்) என்று எண்ணுவதும், உள்ளமையில் படைப்புகள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறானவை (நெய்ரிய்யத்) என நம்புவதும் இந்த வகையில் அடங்குகின்றன.

யதார்த்தத்தில் நானும் இல்லை. படைப்புகளும் இல்லை. அல்லாஹ் மட்டுமே இருக்கின்றான் என தன்னையும் படைப்புகளையும் விட்டு அழிந்து (ஃபனா) அல்லாஹ்வில் நிலைபெறுவதன் (ஃபகா) மூலமே இந்த வகையான இணையிலிருந்து நீங்கிக்கொள்ளலாம்.

எனவே வணக்க வழிபாடுகளிலும், எண்ணத்திலும், உள்ளமையிலும் ஒருமைப்படுத்துவதே இணையை விட்டும் முற்றாக நீங்க சரியான வழியாகும்.

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ
[لقمان: 13]

இன்னும், லுக்மான் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) தம் புதல்வருக்கு “என் அருமை மகனே! நீ அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைக்காதே. நிச்சயமாக இணைவைத்தல் மிகப் பெரும் அநியாயமாகும்.” என்று நல்லுபதேசம் செய்து கூறியதை நினைவுபடுத்துவீராக. (அல்குர்ஆன் 31:13)

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا [النساء: 36]

அல்லாஹ்வுக்கே அடிபணியுங்கள்! அவனுடன் எதனையும் இணை வைக்காதீர்கள்! (அல்குர்ஆன் 4:36)

இத்திருவசனங்களில் “ஷிரக்” என்ற சொல் பொதுவாக பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது வணக்க வழிபாடுகளில் இணைவைப்பதை மட்டும் குறிக்கும் சொல் அல்ல. பொதுவாக இணைவைப்பதைக் குறிக்கும் சொல். எனவே முற்றாக இணைவைப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதே இறைவேதத்தின் தீர்ப்பு.

ஒப்புமையற்ற, நிகரற்ற அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைப்பது உள்ளத்திற்கு செய்யும் அநீதி. பல படைப்புகள் இருப்பதாக நம்புவதும், இரண்டு உள்ளமைகள் இருப்பதாக நம்புவதும் இணை. அல்லாஹ் மட்டுமே உண்மையில் இருக்க படைப்புகளும் இருப்பதாக நம்புவது பெரும் அநீதி. இதையே அல்லாஹ் மேலுள்ள திருவசனத்தில் “இணை வைத்தல் மிகப் பெரும் அநியாயம்” என்று குறிப்பிடுகின்றான்.

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ [الانعام: 173]

அவனுக்கு யாதோர் இணையும் இல்லை. இதைக்கொண்டே நான் ஏவப்பட்டுள்ளேன். அவனுக்கு (வழிப்பட்டவர்களில்) முஸ்லிம்களில் நான் முதன்மையானவன் என்று நபியே நீர் கூறுவீராக! (அல்குர்ஆன்: 06:163) என அல்லாஹ் கூறுகின்றான்.

அல்லாஹ் மட்டுமே இருக்கின்றான். அவன் அல்லாதவற்றுக்கு சுயமான உள்ளமை கிடையாது. அவன் மாத்திரமே இருப்பதால் அவனுக்கு நிகராக, ஒப்பாக இருப்பதற்கு எதுவுமில்லை. எனவே அவனுக்கு இணையில்லை. இணை ஏற்படுவது அசாத்தியமானது. அவனுக்கு இணை இருப்பதாக நம்புவது அவன் அல்லாதவற்றுக்கு சுயமான உள்ளமை இருப்பதாக நம்புவது பொய்யான நம்பிக்கை. இல்லாததை கற்பனை செய்யும் அநீதியான நம்பிக்கை.

இதுவரை நாம் எழுதிய விடயங்களிலிருந்து இணைவைத்தல் என்பது இரண்டு சுயமான உள்ளமைகள் இருப்பதாக நம்புவதையே பிரதானமாகக் கருதுகின்றது என்பதை நீங்கள் புரிந்திருப்பீர்கள்.

இரண்டு சுயமான உள்ளமைகளை நம்புவனே அந்த நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாக படைப்புகளை வழிபடுகிறான் - வணங்குகிறான். இந்த வணக்கம் வெளிப்படையான இணையைக் காட்டுகின்றது.

இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அவனது துவித நம்பிக்கையாகும். துவித நம்பிக்கை ஷிரக் - இணையாகும். இரண்டு சுய உள்ளமைகள் இருப்பதாக நம்பியவன் முஷ்ரிக் - இணைவைத்தவனாவான்.

ஒரு சுயமான உள்ளமை மட்டுமே இருக்கின்றது. அதுதான் அல்லாஹ் என்ற வஜூத். அவன் மாத்திரமே சகல செயல்களுக்கும் பண்புகளுக்கும் உரியவன் என்பதை நம்புவது தெளஹீத், ஏகத்துவம், அத்துவைதம் ஆகும். இதுவே இஸ்லாம். இவ்வாறு நம்பிய அத்துவைதியே முஃமின் - விசுவாசியாவான். இரண்டில்லை என்ற அத்துவைதமே இஸ்லாம். இரண்டுள்ளது என்ற துவைதம் ஷிரக் ஆகும்.

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا [الأنبياء: ٢٢]

(வானம், பூமி ஆகிய) அவ்விரண்டிலும் அல்லாஹ் அல்லாத (அல்லாஹ்வுக்கு வேறான) “இலாஹு”கள் இருக்குமாயின் அவ்விரண்டும் கெட்டுப்போய்விடும். (அல்குர்ஆன் 21:22)

உண்மையான இலாஹாக இருப்பதற்கான முழு முதற் தகுதி எந்த விதத்திலும் தன்னுடன் “கூட்டு” (இணை, துணை, நிகர்) அற்ற பண்பை அது கொண்டிருப்பதாகும்.

இந்த “கூட்டு” எப்போது உண்டாக்கப்படுகின்றதெனில், அல்லாஹ் அல்லாததாக (அவனுக்கு வேறாக) வஸ்த்து உண்டு எனக்கொள்ளும் போதாகும்.

அதெவ்வாறெனில், அல்லாஹ்வுக்கு வேறாக ஒரு வஸ்த்து உள்ளதெனக் கொள்ளும்போது உள்ளதாயிருத்தல் (வுஜுத்) என்ற அம்சத்தில் அல்லாஹ்வுடன் அந்த வஸ்த்து கூட்டாளியாகி விடுகின்றது. எனவே அல்லாஹ்வுடைய இலாஹுக்கான தகுதியில் குறை கற்பிப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

அதேபோன்று உண்மையான இலாஹாக இருப்பதற்கான தகுதி தன் இருத்தலுக்கு இன்னொன்றைக்கொண்டு தேவையாகாத “ஸமதுன்” என்ற பண்பாகும்.

வஸ்து; அது அல்லாஹ்வுடைய வுஜுதுக்கு வேறான (அவன் அல்லாத) இருப்பாக இருந்தால், அந்த வஸ்து சுய இருப்பை கொண்டதாகிவிடுகிறது. தன் இருத்தலுக்கு (தன் நிலைபெறுதலுக்கு) இன்னொன்றளவில் தேவையற்றதாகி விடுகிறது.

ஆகவே அது “இலாஹ்” ஆக இருப்பதற்கு தகுதியுடையதாகி விடுகிறது. அல்லாஹ்வுடன் கூட்டாளியாக்கப்பட்டு விடுகிறது.

வஸ்து; அது சுய இருப்பை கொண்டிராமல் அல்லாஹ்வுடைய வுஜுதைக்கொண்டே நிலைபெற்று இருக்கிறதாயினும், அது அந்த வுஜுதுக்கு வேறான இருப்பாக இருந்தால் (ஜடமும் அதன் நிழலும் போல), அல்லாஹ் அவ்வஸ்துவை எப்படியோ ஒருவகையில் பெற்றவனாகிவிடுவான் அதாவது அல்லாஹ் அவ்வஸ்துவை தன்னிலிருந்து வேறாக்கியவனாகிவிடுவான். இவ்வாறான நிலைகள் அனைத்தும் தவறானவைகளாகும்.

பரிபரி

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” கலிமாவின் கருத்து என்ன ?

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்ற அதி சிறப்பு வாய்ந்த இறை வசனமே “கலிமா” என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. நானும், எனக்கு முன்னுள்ள நபீமாரும் சொன்னவற்றில் மிகச்சிறந்த வார்த்தை “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்பதாகும் என நபீ பெருமானார் (ﷺ) அவர்கள் அருளினார்கள்.

12 எழுத்துக்களை நான்கு சொற்களாகக் கொண்ட இத்திருவசனம்தான் பெருமானார் (ﷺ) அவர்களுடைய ஏகத்துவப் புரட்சிக்கு அத்திவாரமாக அமைந்தது.

صحيح البخاري (11/1)

حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَنْظَلَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ عِكْرِمَةَ بْنِ خَالِدٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ

என்ற ஹதீதின் படி இஸ்லாத்தின் ஐந்து கடமைகளில் முதல் கடமையான இக்கலிமாவின் இலட்சியம் “அல்லாஹ் ஏகம்” என உட்பூர்வமாக ஏற்று சாட்சி மொழிவதாகும்.

“அல்லாஹ் ஏகம்” (Oneness of Allah the real existence) என்ற பிரதானமான ஏக தத்துவத்தின் அடிப்படையின் கீழ் வரக்கூடிய உப கொள்கைகளே ஓர் இறைக்கொள்கை (Monotheism), வணக்கத்துக்கு தகுதியானவன் அல்லாஹ் மட்டுமே, இரட்சகன் அல்லாஹ்வே, தேவைகளற்றவன் அல்லாஹ்வே, அல்லாஹ் ஒன்றையும் தன்னிலிருந்து வேறாக்கவில்லை (பெறவில்லை) - அவன் எதிலிருந்தும் வேறாகி வரவுமில்லை (பெறப்படவில்லை) போன்ற ஏனைய இறையியல் கருத்துக்களாகும்.

கலிமாவின் இலட்சியம் எதுவோ அதனை விளங்கவேண்டிய விதத்தில் விளங்காமல் அவ்விலட்சியத்தின் கீழ் வரக்கூடிய “இறைவன் ஒருவன்”

என்ற உண்மையான இறைத்தன்மையுடையவனின் எண்ணிக்கையை குறிப்பிடும் உப கருத்தை கலிமாவின் ஒரே இலட்சியமாக பலரால் தவறாக புரியப்பட்டு வருகிறது. (இதன் விபரங்களை தெளஹீத், ஏகம் ஆகிய தலைப்புக்களில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.)

“லா இலாஹு இல்லல்லாஹ்” என்ற அருள் வாக்கியம் உலக மக்களின் பொது வழக்கின் பரிபாஷை அடிப்படையில் (General statement) அருளப்பட்டுள்ளது. மாறாக, இஸ்லாமிய ஷரீஆவுடைய பரிபாஷையின் அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டதல்ல. காரணம் ஷரீஆவின் பரிபாஷை கலிமாவின் பின்னர் தோன்றியதாகும்.

ஆனால் பிற்பட்ட காலங்களில் கலிமா வசனத்திலுள்ள “இலாஹ்” என்ற சொல்லுக்கு ஷரீஆவுடைய பரிபாஷையில் (வணக்கத்திற்கு உண்மையில் தகுதியான இலாஹ் என) பொருள் நோக்கப்பட்டதே கலிமாவின் அர்த்தத்தில் வலிந்துரைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அது தரும் நேரடி தத்துவம் மறைந்ததற்கு காரணமாகியது.

இதனால் பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பரிபூரணமான தெளஹீத் திசைதிருப்பப்பட்டு “வணக்கத்துக்கு தகுதியானவன் ஒருவன்”/ “தெய்வீகத்தன்மையுடையவன் ஒருவன்” எனக்கொள்ளுதலே பரிபூரண தெளஹீத் எனும் நம்பிக்கை ஊடுருவியது.

எனவே, கலிமா வசனத்தை எந்த வலிந்துரைகளும் செய்யாமல் அறபு இலக்கணவிதி மற்றும் தர்கீப் (சொற்புணர்ச்சி), அதன் சொற்பிரயோகம், மொழி வழக்கு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நேரடியாக மொழிபெயர்ப்புச்செய்யும்போது யதார்த்தத்தின்படி என்ன கருத்தை அவ்வசனம் தருகிறதோ அதனை அப்படியே நம்பி ஏற்றால்தான் முஃமின் என்ற வட்டத்திற்குள் வரமுடியும்.

மாறாக, கலிமாவின் நேரடி அர்த்தத்தை ஜீரணிக்க முடியாமல் பேதுபுத்திக்கு ஏற்றவாறு அதனை வலிந்துரைகளுக்குட்படுத்தி விளங்குவது அல்லாஹ்வும் றஸூலும் நாடிய தெளஹீதை விட்டும் தடம் மாறிச்செல்வதாகும்.

எனவே அறபு மொழியில் ஒரு சம்பூரணமான வாக்கியமாக அமைந்துள்ள கலிமாவின் அர்த்தத்தை விளங்குவதற்கு அவசியமான சில ஆரம்பகட்ட அம்சங்களை கீழே காண்போம்.

அம்சம் - 01

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” لا اله الا الله என்ற இத்திருவசனத்தில் நான்கு சொற்கள் உள்ளன.

1வது: لا “லா” (“லாமுத்தப்ரிய்யா” -முழு இனத்தையே மறுதலிக்கும் “லா” Absolute Negation)

2வது: اله “இலாஹ” (“லா”வுடைய “இஸ்ம்” - பெயர்ச்சொல் General Noun)

3வது: لا “இல்லா” (“லா” வுடைய “ஹப்ர்” - பயனிலை)

4வது: الله “அல்லாஹ்” மெய்ப்பொருளைச்சுட்டும் ஓர் இருகுறிப்பெயர்.

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” لا اله الا الله மூலமந்திர வசனமானது “முஹ்கம்” எனும் மிகத்தெளிவான, வெளிப்படையான, நேரடி அர்த்தத்தினை தரக்கூடிய வகையைச் சார்ந்த இறைவசனமாகும்.

மாறாக, “முதஷாபிஹ்” எனும் வலிந்துரைகள், வியாக்கியானங்கள் மூலம் பொருள் கொள்ளப் படக்கூடிய வகையைச் சார்ந்த வசனம் அல்ல.

அதாவது, “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்ற வசனத்தின் நேரடி அர்த்தம் “அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த இலாஹுமே இல்லை” என்றிருக்க, “அல்லாஹ் தவிர வேறு வணக்கத்துக்குரிய இலாஹு இல்லை” என “இலாஹ்” என்ற சொல்லுக்கு மட்டிட்டு வலிந்துரை அர்த்தம் கற்பிப்பதன் மூலம் கலிமாவின் கருத்து தெளஹீதின் இலட்சியத்திற்குச் செல்லாமல் இடையில் நின்றுவிட்டது.

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ [يوسف : ١٠٦]

மேலும், அவர்கள் இணைவைப்பவர்களாக இருக்கும் நிலையிலேயே அவர்களில் பெரும்பாலோர் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொள்கின்றனர். (அல்குர்ஆன் 12:106)

அம்சம்-02

“லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” لا إله إلا الله மூலமந்திரத்தில் வரக்கூடிய “லா” (لا) என்பது لا التَّائِيَةَ لِلْجَنِّسِ ஒரு இனத்தையே முற்றாக நபீ செய்யக்கூடிய “லா” (இல்லையென்று மறுக்கக்கூடிய “லா”) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதற்கு لام التبرئة (Absolute Negation) என அறிய மொழியிலக்கணவாதிகள் பெயரிட்டுள்ளனர்.

இந்த “லா”, “இன்ன” (إِنَّ) நிச்சயமாக என்ற (சொல்) செயற்படுவது போன்று (அதாவது எதுவுமே இல்லை என நிச்சயப்படுத்தி சொல்வது போன்று) செயற்படும்.

ஆதலால் வசனத்திலுள்ள பெயர்ச்சொல்லிற்கு (اسم) “நஸ்பு” (பத்ஹ்) செய்து, பயனிலைக்கு (خبر) “றப்உ” (மும்மு) செய்யப்படும். (“இன்ன”வுடைய அமல் கொடுக்கப்படும்)

உதாரணம்:

الله غير (லா இலாஹ் நெய்ருல்லாஹ்)

இதில்....

“இஸ்ம்” (இலாஹ்)இற்கு “நஸ்பு” செய்யப்பட்டு, الله “இலாஹ்” என வந்துள்ளது.

“ஹப்ர்” (நெய்ர்)இற்கு “றப்உ” செய்யப்பட்டு, غير “நெய்ரு” என வந்துள்ளது.

அதாவது கலிமாவில் வந்துள்ள لا “லா” என்பது ஒரு பொதுவான இனப்பெயர்ச் சொல்லில் உள்ளடங்கும் சகலவற்றையும் “அறவே இல்லை” என்று மறுக்கக்கூடிய எதிர் மறை ஹர்பு (எழுத்து) ஆகும்.

உதாரணம்:

லா ரஜுல பித்தாரி (لا رجل في الدار) - வீட்டில் எந்த மனிதனுமே இல்லை.

லா தாலிப பித்தர்ஸி (لا طالب في الدرس) - வகுப்பில் எந்த மாணவனுமே இல்லை.

லா இலாஹ் (لا إله) - எந்த இலாஹுமே இல்லை.

அம்சம்-03

கலிமா வசனத்தில் வந்துள்ள “இலாஹ்” எனும் பெயர்ச்சொல் “நகிரா” எனும் சொல் வகையைச் சார்ந்ததாகும்.

“நகிரா” என்றால் Indefinite Article ஒரு பொதுப்பெயரின் கீழ்வரும் எதையுமே சுட்டக்கூடியது. (குறிப்பாக இல்லாமல் எதையுமே சுட்டக்கூடியது-பொதுவானது)

“மஃரிபா” என்றால் Definite Article குறிப்பான ஒன்றைச் சுட்டக்கூடியது. (குறிப்பானது/ அறியப்பட்டது)

கீழ்வரும் உதாரணங்கள் மூலம் இதனை விளங்கலாம்:

“நகிரா” (பொதுப்படையானது)	“மஃரிபா” (குறிப்பானது)
மனிதன்	அப்துல்லாஹ்
நிறம்	கறுப்பு
மிருகம்	குதிரை
தெய்வம்	ஹுபல் (ஜாஹிலிய்யா கால மக்கா அறபிகளின் இலாஹ்)

முற்றாக மறுதலிப்பு செய்யக்கூடிய இந்த “லா” வுடைய இஸ்ம்-பெயர்ச்சொல்லானது “நகிரா” எனும் பொதுவானதாக எதையுமே சுட்டக்கூடியதாக (Indefinite Article) இருக்க வேண்டும் என்பது மொழியிலக்கண விதி.

எனவே “நகிரா”வான அந்த சொல், தன்னில் உள்ள அனைத்து பிரிவுகளையும், வகைகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்.

“லா ரஜுல” என்பதன் கருத்தானது “எந்த மனிதனும் இல்லை” அதாவது பணக்காரன், ஏழை, நல்லவன், கெட்டவன், அழகானவன், அசிங்கமானவன், மென்மையானவன், வன்மையானவன், கறுப்பன், வெள்ளையன், உயரமானவன், கட்டையானவன் என மனித இனத்தில் உள்ள எல்லா வகையினரையும் உள்ளடக்கி, அப்படியான எந்த மனிதனும் வீட்டில் இல்லை என்ற கருத்தைக் கொடுக்கும்.

அதேபோன்றுதான் “லா இலாஹ்” என்ற வசனத்தில் உள்ள “லா” வுடைய “இஸ்ம்” ஆன “இலாஹ்” என்பதுமாகும்.

இது பொதுவான (“நகிரா”வான) சொல்லாகும். இச்சொல் தன்னிலுள்ள அனைத்து பிரிவுகளையும், வகைகளையும் உள்ளடக்கிக் கொள்ளும். “இலாஹ்” என்பது இருக்கக்கூடிய அனைத்துவித இலாஹுகளையும் உள்ளடக்கிக் கொள்ளும்.

“இலாஹ்” என்ற பெயர்ச்சொல் “குல்லு மஃபூத்” - வணங்கப்படக்கூடிய/ வழிபடக்கூடிய அனைத்திற்கும் உபயோகிக்கப்படும் பொதுச்சொல். அது உண்மையானதோ, பொய்யானதோ, சிலையோ, மரமோ, கல்லோ, மண்ணோ, இரும்போ, நெருப்போ, உயிருள்ளதோ, உயிரற்றதோ எதுவாக இருந்தாலும் சரி வழிபடக்கூடிய அதாவது அடிபணியப்படக்கூடிய எல்லாவற்றையும் அது உள்ளடக்கிக் கொள்ளும்.

இதன் விரிவான விளக்கங்களை இந்நூலில் தனித்தலைப்புகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அம்சம்-04

பொதுவாக لا “இல்லா” எனும் ஹர்பு (சொல்லுக்கு)க்கு தவிர, வேறானது (அல்லாதது) ஆகிய அர்த்தங்கள் உள்ளன.

அறபு மொழி இலக்கண விதிப்படி “லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” என்ற திருவசனத்தில் வந்துள்ள “இல்லா” என்ற ஹர்பு (சொல்) ஹபர்-பயனிலையுடைய இடத்தில் இருந்து غَيْرٌ “நெய்நுன்” (வேறானது) என்ற அர்த்தத்தை தந்துகொண்டிருக்கின்றது.

“இல்லா” என்ற சொல்லை “இஸ்தித்னா”உடைய ஹர்பாக அதாவது நீக்கம் செய்யும் ஓர் உருபாகக்கொண்டு “தவிர” என பொருள்கொண்டால் அவ்வசனம் பூரணமான தெளஹீதைக்காட்டாது. ஆயினும், அறபு இலக்கணச்சட்டத்தின் பிரகாரம் “இல்லா”வுக்கு “வேறான” என்ற அதன் உரிய பொருளை கொடுத்தால் பூரணமான தெளஹீதை அது காட்டும்.

(இதுபற்றி ஷெய்குல் இஸ்லாம் இமாம் பக்ருத்தீன் அஹ்ரான் றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் லவாமிஉல் பையினாத், பக்கம் 94, 95இல் அழகாக விபரித்துள்ளார்கள்)

“இல்லா” என்ற சொல்லுக்கு عَزَّ “நெயர்” என்ற பொருள் கொடுக்காமல் “தவிர” என்று பொருள் கொண்டால் “அல்லாஹ் தவிர எந்த ஓர் இலாஹும் இல்லை” என்று பொருள் வரும்.

இதன்படி அல்லாஹ் மட்டும்தான் “இலாஹ்” என்றும் வேறொன்றும் “இலாஹ்” இல்லையென்றும் பொருள் வரும்.

- இவ்வாறு பொருள் கொள்வது பூரணமான தெளஹீதுடைய கருத்தை உறுதி செய்யாது. பகுதியான தெளஹீதையே காட்டும்.
- அதுமட்டுமன்றி அவ்வாறு பொருள் கொள்ளுதல் இலக்கணப்பிரகாரம் பிழையானதாகவும் ஆகும்.
- அத்தோடு திருக்குர்ஆன் வசனத்திற்கு முரணானதாகவும் ஆகிவிடும்.

ஏனெனில், அல்லாஹ் திருக்குர்ஆனில், لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا (லவ்கான பீஹிமா ஆலிஹதுன் இல்லல்லாஹு லபஸததா) என்று கூறுகிறான்.

இதன் பொருள்:

“(வானம், பூமி ஆகிய) அவ்விரண்டிலும் அல்லாஹ் அல்லாத (அல்லாஹ்வுக்கு வேறான) “இலாஹு”கள் இருக்குமாயின் அவ்விரண்டும் கெட்டுப்போய்விடும்” (ஸுரத்துல் அன்பியா: 22)

ஆனால், வானம் பூமி கெட்டுப்போகவில்லை. ஆகவே அல்லாஹ் அல்லாத இலாஹு இல்லை.

அறபு மக்கள், அல்லாஹ்வையும் வணங்கப்படுகின்ற யாவற்றையும் “ஆலிஹத்” - தெய்வங்கள் என்றே அழைத்தனர். அதாவது வணங்கப்படுகின்ற சிலைகள் மற்றும்முள்ள வணங்கப்படுகின்ற படைப்புக்கள் அனைத்தையும், அறபு மக்கள் “இலாஹ்” தெய்வம் என்றே அழைத்து வந்துள்ளார்கள்.

அதேபோன்றுதான் அவற்றை “இலாஹ்” என்ற சொல் கொண்டுதான் அல்லாஹ்வும் திருமறையில் பல்வேறு இடங்களில் குறிப்பிட்டு பேசுகின்றான்.

இதன் மூலம் வணங்கப்படுகின்ற எந்த ஒரு சிலையாயினும், விக்ரிகமாயினும், அல்லது வேறு படைப்புகளாயினும் அவையெல்லாம்

திருக்குர்ஆன் நடையில் “ஆலிஹத்” என்றே அழைக்கப்பட்டுள்ளன. “ஆலிஹத்” என்பது “இலாஹ்” என்ற சொல்லின் பன்மைச் சொல்லாகும்.

மேலே குறிப்பிட்ட (வானத்திலும், பூமியிலும் அல்லாஹ் அல்லாத அல்லாஹ்வுக்கு வேறான “இலாஹ்”கள் இருந்தால் அவ்விரண்டும் கெட்டுப்போய்விடும்) என்ற திருவசனத்தில் “இல்லா” என்ற சொல் வந்துள்ளது.

இச்சொல்லுக்கு “தவிர” எனப்பொருள் கொண்டு “அல்லாஹ்” தவிர தெய்வங்கள் இருக்குமாயின் அவ்விரண்டும் கெட்டுவிடும்” என்ற அர்த்தம் கொண்டால் அல்லாஹ்வின் ஆணை பொய்யாகிவிடும்.

ஏனெனில், அல்லாஹ் தவிர ஆலிஹத் இலட்சக்கணக்கானவை இருந்தும் வானம், பூமி இவ்விரண்டில் எதுவும் கெட்டுவிடவில்லை. அல்லாஹ்வின் சொற்படி இவ்விரண்டும் கெட்டுப் போயிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு நடக்கவில்லை.

அல்லாஹ் தவிர பல தெய்வங்கள் இருந்தால்தான் கெட்டுப் போயிருக்கும் என்று அல்லாஹ் சொல்லியுள்ளான். எவ்வாறு கெட்டிருக்குமென்றால் ஓர் “இலாஹ்” இதைச் செய்ய வேண்டுமென்றும், இன்னொரு இலாஹ் இதைச் செய்யக் கூடாதென்றும் சொல்வான். இருவருக்குமிடையில் மோதல் ஏற்பட்டு வானம், பூமி இரண்டுமே அழிந்திருக்கும். இதுவரை அவ்வாறு அழியவில்லை.

இதற்குக் காரணம்: இருக்கின்ற “ஆலிஹத்” - தெய்வங்கள் எல்லாமே அல்லாஹ் தானானவையாக இருப்பதேயாகும்.

அவையெல்லாம் அல்லாஹ் தானானவையாக இருந்தால் இத்திருவசனத்திலுள்ள “இல்லா” என்ற சொல்லுக்கு “தவிர” என்று பொருள் கொள்ளாமல் ۞ வேறான என்ற பொருள் கொள்ளவேண்டும். அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த ஓர் “இலாஹ்”ஆவது பூமியிலோ, வானத்திலோ இருந்தால் அவை அழிந்து விடும், கெட்டுவிடும் என்ற பொருள் வரும்.

எனவே, உலகிலுள்ள சிலைகள், விக்கிரகங்கள், மற்றும் வணங்கப்படுகின்ற “இலாஹ்” அனைத்தும் உள்ளமையின் அடிப்படையில் அல்லாஹ்வுக்கு வேறாகாத, அவன் தானானவை என்பது தெளிவாகிறது.

இதன்படி கலிமாவில் வருகின்ற “இல்லா”வுக்கு “தவிர” என்று பொருள் கொள்ளாமல் غَيْرِ “வேறான” என்ற பொருள் மட்டுமே கொள்ளவேண்டும். ஷெய்குல் இஸ்லாம் இமாம் பக்றுத்தீன் றாஸீ அவர்களின் கூற்று நூறு வீதம் சரியானதேயாகும்.

எனவே “இல்லா” என்ற சொல்லுக்கு அதன் பயனிலை அர்த்தமான غَيْرِ “பெயர்” என்ற பொருளைக்கொண்டால், அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த ஓர் இலாஹும் இல்லை/ அல்லாஹ் அல்லாத எந்த ஓர் இலாஹும் இல்லை, எல்லாமே அல்லாஹ் தானானவையாகவே காணப்படுகின்றன என்று பொருள் வரும்.

இவ்வாறு பொருள் கொள்வது சம்பூரணமான தெளவீதை நிலைநிறுத்தும். ஸுபீகள் கூறும் கருத்தை உறுதி செய்யும்.

சாராம்சம் :

கலிமாவில் வந்துள்ள “ஜின்ஸ்”-இனத்தை இல்லாமலாக்கச் செய்யும் (ஹர்புன் நபீயான “தப்ரியா”வுடைய) “லா”வின் பயனிலையாக “இல்லா” எனும் “இஸ்தித்னா” உடைய ஹர்பு அமைவது சிறந்ததாகும். ஆகையால் “இல்லா” என்ற இஸ்தித்னாவுக்கு “ஹு” எனும் பயனிலைக் கருத்தையே வழங்கியாகவேண்டும். “தவிர” எனும் நீக்க உருபைக்கொடுக்கமுடியாது.

“எந்தவொரு இலாஹும் இல்லை! அல்லாஹ் அல்லாததாக (வேறானதாக)” என்று பயனிலை ஆக்கப்பட்டு கருத்து அமையும். இதுவே கலிமா “முஹ்கம்” என்பதனை உறுதி செய்யும்.

அம்சம்-05

அறபு மொழி இலக்கண வல்லுனர்கள்: لا إله إلا الله “லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” வசனமானது “லா”வுடன் உள்ள “இஸ்ம்” உடைய இடத்தைத் தொட்டும் “Bபதல்” بدل (பகரம்) என்ற அடிப்படையில் “றப்உ” حُجْ செய்யப்பட்டுள்ளது என்கின்றனர்.

அதாவது لا إله إلا الله இவ்வசனத்தை நன்கு கவனியுங்கள். இதில் لا “லா” என்ற “நபி” (மறுப்பு) செய்யும் சொல்லிற்கு பின்னால் “இல்லா” لا எனும் “நீக்கம் செய்யக்கூடிய சொல்” (استثناء) வந்துள்ளது.

“அல்லாஹ்” எனும் நீக்கம் செய்யப்பட்ட சொல் (مستثنى به) “அல்லாஹு” என “ரப்த” வைத்து முடிந்துள்ளது. எனவே இவ்வாறு அமைந்தால், بَدَل “Bபதல்” என்ற அமைப்பில் அவ்வசனத்துக்கு அர்த்தம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். இதுவோர் மொழி இலக்கண விதியாகும்.

بَدَل “Bபதல்” என்றால் பகரம்/பிரதியீடு/ Substitute என்று அர்த்தம்.

“இதுவாகிறது அதுதான்” என்று ஒன்றுக்கு பகரமாகச் சொல்வதற்கு بَدَل “Bபதல்” என்று அறபு மொழியிலக்கணத்தில் சொல்வார்கள்.

ஸெய்தை தவிர எந்த மனிதனும் என்னிடம் வரவில்லை.

ما جائني رجلٌ إلا زيد (மா ஜாஅநீ றஜுலுன் இல்லா செய்துன்)

மேற்படி வசனத்தில் ஸெய்த் என்பது “றப்த” செய்யப்பட்டு “ஸெய்துன்” என முடிந்துள்ளது. எனவே “Bபதல்” (இதுவாகிறது அதுதான்) என்ற அடிப்படையில் பொருள் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

எனவே வசனத்தின் அர்த்தம் (ஸெய்தை அன்றி மனிதன் வரவில்லை) “வந்தது ஸெய்துதான்” என்று வரும்.

அதேபோல், لا إله إلا الله “லா இலாஹ இல்லல்லாஹு” என்ற கலிமா, بَدَل “Bபதல்” என்ற அமைப்பில் “அல்லாஹ் அல்லாத எந்த இலாஹும் இல்லை” - எல்லா இலாஹும் அல்லாஹ் தானானது என்று வந்துள்ளது.

அல்லாஹ்வை அதியுச்ச இறைவனாக நம்பியிருந்த அன்றைய மக்கத்து அறபிகள் மத்தியில் பெருமானார் (ﷺ) அவர்கள், அல்லாஹ் அல்லாத எந்த இலாஹும் இல்லை என கலிமாவை முன்வைத்தபோது, “எல்லா இலாஹும் அல்லாஹ்தானானது” என்ற கருத்தையே அதன்மூலம் அவர்கள் விளங்கி ஆச்சரியப்பட்டனர். அவர்கள் கூறியதை அப்படியே பின்வரும் திருமறை வசனம் கூறிக்காட்டுகின்றது.

أَجَلُ الْإِلَهِاتِ إِهَّا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ [ص: ௦]

இவர் (எல்லா) நாயன்களையும் ஒரே நாயனாக (அல்லாஹ்வாக) ஆக்கிவிட்டாரா? நிச்சயமாக இது ஓர் ஆச்சரியமான விஷயமே! (அல்குர்ஆன்: 38:05)

இது கலிமாவின் சரியான அர்த்தத்துக்கும் மக்கத்து அறப்பிகள் அவ் அர்த்தத்தை விளங்கி வெளிப்படுத்திய கருத்துக்களுக்கும் நேர்பாடாக பொருந்தியிருப்பதை நாம் தெளிவாக காணலாம்.

நுட்பம் :

ஒரு பளிங்குக்குடுவையில் பளிங்கினாலான குண்டுகள் காணப்படுகின்றன. வெளிப்பார்வைக்கு அவை பளிங்குதான் என்பது மறைக்கப்படும் அளவுக்கு கவர்ச்சிகரமான பல வண்ணங்களில் பல பருமன்களில் அவை காட்சியளிக்கின்றன.

இச்சந்தர்பத்தில் “பளிங்கையன்றி எந்தப்பொருளும் இல்லை” “பளிங்கிற்கு வேறான எந்தப்பொருளும் இல்லை” “எல்லாம் பளிங்கே” “உள்ளது பளிங்கு மட்டுமே” “பளிங்குதான் உண்மை, குண்டுகள் அதன் தோற்றப்பாடுகள், யதார்த்தத்தில் இல்லாதவை” என்ற ஏகம் எனும் ஓர்மை நுட்பத்தை சொல்வது போன்ற விதத்திலேயே கலிமா வசனம் கட்டமைந்துள்ளது.

அம்சம்-06

ஒரு திருவசனத்துடைய கருத்தின் நோக்கத்தை விளங்குவதில் அத்திருவசனம் யாரால்! யாருக்கு! எச்சந்தர்பத்தில்! அருளப்பட்டது என்றறிவதும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

அந்த அடிப்படையில் “லா இலாஹு இல்லல்லாஹு” என நபி பெருமானார் (ﷺ) அவர்களால் மக்கத்து அறப்பிகள் மத்தியில் கலிமா அறிவிக்கப்பட்டவேளையில் அவ்வறப்பிகள் எவ்வாறான இறை நம்பிக்கையில் காணப்பட்டனர் என்றறிவது, அக்கலிமா வசனம் வலியுறுத்துவது என்ன கருத்தினை என்பதை எமக்கு தெளிவாக்கும்.

மக்கத்து மக்கள் அல்லாஹு தஆலாவை அதியுச்ச இறைவனாக நம்பியிருந்தனர் என்றும், அவனே படைத்து, காத்து, பரிபாலிப்பவன் என்றும் நம்பியிருந்தனர். ஆயினும், “அல் இலாஹு ஸ்லாஹு” (தெய்வங்கள் அல்லாஹுவுக்கு வேறானவை) என்றே நம்பியிருந்தனர்.

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ [العنكبوت: ٦١]

(நபியே நீங்கள் அவர்களை நோக்கி) வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவன் யார்? சூரியனையும் சந்திரனையும் தன் திட்டப்படியே நடக்கும்படி செய்தவன் யார்? என்று அவர்களைக்கேட்பீர்களாயின் அதற்கவர்கள் “அல்லாஹ்தான்” என்று நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள். அவ்வாறாயின் அவர்கள் எங்கு திருப்பப்படுகின்றார்கள்? (அல்குர்ஆன்: 29:61)

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ [لقمان: ٢٥]

“வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவன் யார்? என்று அவர்களிடம் நீர் கேட்பீராயின் அவர்கள், “அல்லாஹ்” என்றே நிச்சயமாக சொல்லுவார்கள். அல்லாஹ்துல்லாஹ்! (எல்லாவித புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே!) என்று கூறுவீராக. எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் அறியமாட்டார்கள் (அல்குர்ஆன்: 31:25)

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ [الزمر: ٣٨]

மேலும், வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தவன் யார்? என்று (நபியே!) நீர் அவர்களைக் கேட்பீராயின், “அல்லாஹ்தான்” என்று நிச்சயமாக கூறுவார்கள்.

பின்னும், (நபியே! அவர்களிடம்) நீங்கள் கூறுங்கள்! அல்லாஹ் எனக்கு யாதொரு தீங்கிழைக்க நாடினால், நீங்கள் வணங்கும் அல்லாஹ்வுக்கு வேறான (இலாஹ் என நீங்கள் கருதும்) அவை அத்தீங்கை நீக்கிவிட முடியுமா என்பதை நீங்கள் கவனித்தீர்களா! அல்லது அவன் எனக்கு ஏதும் அருள்புரிய நாடினால் அவனுடைய அருளை அவை தடுத்துவிடுமா (என்பதையும் நீங்கள் கவனித்தீர்களா?)

(நபியே அவர்களிடம்) நீங்கள் கூறுங்கள். அல்லாஹ்வே எனக்குப் போதுமானவன், (சகல காரியங்களையும் அவனிடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்பவர்கள் அவன் மீதே முழுமையாக நம்பிக்கை வைத்தல்வேண்டும்! (அல்குர்ஆன்: 39:38)

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ [الزخرف: ٩]

(நபியே!) நீர் அவர்களிடம்: “வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவன் யார்?” என்று கேட்டால், “யாவரையும் மிகைத்தவனும், எல்லாவற்றையும் அறிந்தோனுமாகிய அவனே அவற்றை படைத்தான்” என்று நிச்சயமாக அவர்கள் கூறுவார்கள். (அல்குர்ஆன்: 43:09)

மேற்கூறப்பட்ட திருவசனங்கள் அல்லாஹ் ஒருவன் இருக்கின்றான், அவனே படைப்பவன், பாதுகாப்பவன், பரிபாலிப்பவன் ஆகிய இறைவன் என மக்கத்து மக்கள் நம்பியவர்களாக இருந்துள்ளார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன. இல்லாவிட்டால், நபியவர்களுடைய கேள்விகளுக்கு “அல்லாஹ்தான்” என பதிலளித்திருக்கமாட்டார்கள். மாறாக லாத், உஸ்ஸா, ஹுபல், மனாத் என்று பதிலளித்திருப்பார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் சொன்னதாக அல்லாஹ் தஆலா கூறவில்லை.

சரி! அல்லாஹ் ஒருவன் இருக்கின்றான், அவனே இறைவன் என்பதை அம்மக்கத்து மக்கள் அறிந்தவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் எனில், எதற்காக அவர்கள் சிலைகளை வணங்கினார்கள்?

ஆம்! அவர்கள் அந்த சிலைகளை வணங்கியதெல்லாம்...

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى [الزمر: ٣]

நாங்கள் அவர்களை வணங்கவில்லை அவர்கள் எங்களை அல்லாஹ்வின் அருகே சமீபமாகக் கொண்டு செல்வார்கள் என்பதற்காகவே தவிர (என்கின்றனர்). (அல்குர்ஆன்: 39:03)

அந்தக்காபிர்கள், வணக்கத்திற்குத் தகுதியானவை என்ற நோக்கத்துடன் அந்த சிலைகளை வணங்கவில்லை. மாறாக, அவைகள் இறைவனளவில் தங்களை நெருக்கமாக்கி வைக்கும் என்பதற்காகத்தான் வணங்கினார்கள் என்பதற்கு அவர்களின் (“நாங்கள் வணங்கவில்லை” என்ற) சொல்லே மிக உறுதியான ஆதாரமாகும்.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ [يونس: ١٨]

தங்களுக்கு (யாதொரு) நன்மையோ தீமையோ செய்யாத அல்லாஹ்

அல்லாதவற்றை (அவர்கள்) வணங்குகிறார்கள் இன்னும் அவர்கள், “இவை எங்களுக்கு அல்லாஹ்விடம் சிபாரிசு செய்பவை” என்றும் கூறுகிறார்கள். (10:18)

1. அல்லாஹ் அளவில் எம்மை நெருக்கி வைப்பதற்காகவே அன்றி நாம் வணங்கவில்லை.
2. அவைகள் எங்களுக்காக அல்லாஹ்விடத்தில் சிபாரிசு செய்யக்கூடியவைகள்.

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு வசனங்களைக் கொண்டும் மக்கத்து மக்கள் சிலைகளை இறைவனாக வணங்கவில்லை. சிலைகள் வணக்கத்துக்கு பாத்திரமானவை என்று நம்பி வணங்கவில்லை. ஆனால் அவைகளை, அல்லாஹ்வின் அருகே தங்ளை சமீபமாகக் கொண்டு செல்லக் கூடியவைகளாகவும் அல்லாஹ்விடத்தில் தமக்குரிய சிபாரிசு செய்யக் கூடியவைகளாகவுமே ஆக்கியிருந்தார்கள் என்று நாம் விளங்கிக் கொள்கின்றோம்.

எனவே, வணக்கத்துக்குரிய நாயன் அல்லாஹ்தான் என்ற கருத்துதான் கலிமாவின் கருத்து என்றால் அதாவது அல்லாஹ் ஒருவன் என்பதும் அவனே வணக்கத்துக்கு பாத்திரமானவன் என்பதும் தான் கலிமாவின் கருத்து என்றிருந்தால், மக்கத்து மக்கள் கலிமா தந்த கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில் மிகக்கடுமையான எதிர்ப்பை காட்டியிருக்க மாட்டார்கள். நபிகளாருக்கும் அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கும் துன்பத்தை விளைவித்திருக்க மாட்டார்கள்.

மேலும், மேற்சொன்ன கருத்துதான் கலிமாவின் கருத்து என்றால் முஸ்லிம்களுக்கும் முஷ்ரிக்களுக்கும் யாதொரு வித்தியாசமும் இல்லை. ஏனெனில், இதன்படி இரு சாராருக்கும் அல்லாஹ்வைப் பற்றிய நிர்ணயம் அதிகபட்சமாக ஒத்திருப்பதனால் ஆகும்.

ஆனால், “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” எனும் கலிமா முஷ்ரிக்களுடைய கொள்கையை மறுப்பதற்காகவே இறங்கியது. அவர்கள், இலாஹுகள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறாக காணப்படுகின்றன என்று நம்பியிருந்தனர் என்பதையும் இறைவனே கூறிக்காட்டுகின்றான்.

சகோதரர்களே! சற்று நாம் சிந்திப்போம்!

தன்னை படைத்து, காத்து, பரிபாலிப்பவன் அல்லாஹ் என்று நம்பியிருந்தவனிடம் அல்லாஹ்வைத்தவிர இறைவன் இல்லை, அல்லாஹ்வை மட்டும்தான் வணங்கவேண்டும்! என்று சொல்லப்பட்டால் அவன் அதனை எதிர்ப்பதில் தீவிரம் காட்டுவானா? அச்செய்தியை கேள்வியுற்று ஆச்சரியப்படுவானா?

ஆனால் மக்கத்து அறபிகள் கடுமையாக எதிர்த்தார்களே ஏன்? அக்கருத்தை கேள்வியுற்று மிகவும் ஆச்சரியப்படுகின்றார்கள். இதற்குமுன் இதுபோன்று யாரும் சொல்லக் கேள்விப்பட்டதில்லை என்கின்றார்கள்.

எனவே, கலிமா தரக்கூடிய அர்த்தமானது, அல்லாஹ்தான் இறைவன், அவனை மட்டும்தான் வணங்கவேண்டும் என்ற கருத்தை அவனிடம் சொல்லவில்லை என்பது புலனாகிறது.

அல்லாஹ்வும் இருக்கின்றான் இலாஹுகளும் இருக்கின்றன, இலாஹுகள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறானவை, அவை தமது வேண்டுதல்களை அல்லாஹ்விடத்தில் நெருக்கமாக்கி வைக்கும் என்று நம்பியிருந்தவர்களிடத்தில் அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை, எல்லா இலாஹும் அல்லாஹ் தானானவையே அன்றி அவனுக்கு வேறானவையல்ல என்று சொல்லப்பட்டதாலேயே கடுமையான எதிர்ப்புகள் ஏற்பட்டன.

“இலாஹ்” என்றால் என்ன?

“இலாஹ்” ல் என்பதற்கு God, Diety, Theo, தெய்வம், தெய்யோ, தேவன், சாமி, கடவுள், நாயன், இறைவன், ஹுதா போன்ற பொருள்கள் சொல்லிக் கொண்டாலும் கலிமா வசனத்தில் வந்துள்ள “இலாஹ்” என்ற சொல்லமைப்பு பரந்த அர்த்தங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு விசாலமான சொல்லாக காணப்படுகின்றது.

அதாவது, “இலாஹ்” என்ற இச்சொல்லமைப்பு كَلَّمَ (குல்லு ம்.பூதின்) வணங்கப்படக்கூடியவை, அடிபணியப்படக்கூடியவை ஆகிய அர்த்தங்களின் அடிப்படையில் வரும் அத்தனை விடயங்களையும் உள்ளடக்கக்கூடிய ஒரு “இஸ்முல் ஜின்ஸ்” பொதுச்சொல்லாகவே கலிமாவில் கையாளப்பட்டுள்ளது என்பது அறபுமொழி இலக்கணம் அறிந்தவர்களுக்கு மறைவானதல்ல.

ல் “இலாஹ்” என்ற சொல் اَلْ “அலஹ்” என்ற சொல்லடியில் (Root word) பிறந்ததாகும்.

اَلْ “அலஹ்” என்ற சொல் عَبَدَ “அபத” வணங்கினான், அடிபணிந்தான் (வழிப்பட்டான்) ஆகிய இரு அர்த்தங்களையும் தரும்.

ல் “இலாஹ்” என்பது, فَعَالٍ fபிஆல் என்ற வஸ்னிலே (அடிச்சொல்லிலே) வரக்கூடிய مَأْلُوْ “ம்.லூஹ்” என்ற அர்த்தத்தை அதாவது مَعْبُوْدُ “ம்.பூத்” என்ற அர்த்தத்தை தரக்கூடியது. مَعْبُوْدُ “ம்.பூத்” என்பது வணங்கப்படுபவை, அடிபணியப்படுபவை (வழிப்படப்படுபவை) ஆகியவற்றை குறிப்பிடும்.

எது வணங்கப்படுகின்றதோ அதுமாத்திரம்தான் “இலாஹ்” என்ற பெயரைப்பெறும் என வரையறுத்துவிட முடியாது. மாறாக, எதற்கு அடிபணிந்து அல்லது கட்டுப்பட்டு நடக்கப்படுகின்றதோ அல்லது எதன்மீது தேவையாகி அதற்கு கட்டுப்பட்டு நடத்தல் நிகழ்கின்றதோ அதற்கும் “இலாஹ்” என்றழைக்கப்படுவது வழக்கு. இதன் அடிப்படையிலேயே இறைவனும் அச்சொல்லை கையாண்டுள்ளான்.

ல் مَعْبُوْدُ “ம்.பூத்” வணங்கப்படுபவை யாவும் “இலாஹ்” என்று அழைக்கப்படுவதற்கு இடம்பாடானவை என்ற கருத்தின்படி பார்த்தால் வணங்கப்படாத எத்தனையோ வஸ்துக்கள் இருக்கின்றனவே! அவற்றை

இச்சொல் உள்வாங்காதல்லவா? என்று ஒருவர் கேட்டால் அவரின் இக்கேள்விக்கு பல கோணங்களில் பதில் கூறமுடியும்.

ஒரு வஸ்த்து “இலாஹ்” என்ற பெயரைப் பெறுவதற்கு அதைப் பலர் வணங்க வேண்டுமென்பது விதியல்ல. ஒரேயொருவன் வணங்கினால் மட்டுமே போதும். அந்த வஸ்த்துவுக்கு مَعْبُودٌ வணங்கப்பட்டது என்ற பெயர் வந்துவிடும். இதனால் இலாஹ் என்ற பெயரைப்பெற்று விடும்.

ஒருவன் ஒரு வஸ்த்துவை வணங்குகின்றான் என்றால் அதை இன்னொருவன் கண்டால்தான் அது வணங்கப்பட்டதாகும் என்பது கருத்தல்ல. வணங்கியவனுக்கு வணங்கப்பட்டது “இலாஹ்” தான். ஒருவன் ஒன்றை ஒரு தரம் மட்டும் வணங்கினான். ஒரு நிமிடத்தில் அந்த வணக்கத்தை முடித்துக் கொண்டு பின்னர் அவன் மரணிக்கும் வரை அதை வணங்காமல் விட்டாலும் அது வணங்கப்பட்ட “இலாஹ்” தான். ஒன்றை ஒருவன் வணங்கினால் அவன் மரணிக்கும் வரை அதை வணங்க வேண்டுமென்பது நிபந்தனையல்ல.

இவ்வடிப்படையில் நாம் ஆய்வு செய்தால் உலகில் அதிகமான வஸ்த்துக்கள் வணங்கப்பட்டதாக இருப்பதற்கு சாத்தியமுண்டு.

மக்கள் சிருஷ்டிகளை இலாஹ் ஆக கருதிக் கொண்டிருக்கும்போது நபி இப்ராஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் அம்மக்களுடைய வழக்கிலேயே சென்று அவற்றை தம்முடைய ரப்பு என்று அறிவிக்கிறார்கள். பின்னர் அவற்றிலுள்ள குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டி அவை உண்மையில் றப்பாக இருக்கமுடியாது என்று கூறுகிறார்கள்.

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

[الأنعام: ٧٦]

எனவே, இரவு அவரைச் சூழ்ந்தபோது அவர் ஒரு நட்சத்திரத்தைக் கண்டு “இதுதான் என்னுடைய இறைவன்” என்று கூறினார். ஆனால் அது மறைந்துவிட்டபோது, “மறைந்து போகின்றவற்றை நான் நேசிப்பவனல்லன்” என்று உரைத்தார். (அல்குர்ஆன்: 6:76)

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

[الأنعام: ٧٧]

பின்னர் ஒளிரும் சந்திரனைக் கண்ட அவர் “இதுதான் என்னுடைய இறைவன்” என்று கூறினார். ஆனால் அதுவும் மறைந்தபோது “என்னுடைய இறைவன் எனக்கு வழிகாட்டவில்லையெனில் வழிதவறிய கூட்டத்தாருள் நிச்சயமாக நானும் சேர்ந்திருப்பேன்” என்று கூறினார். (அல்குர்ஆன்: 6:77)

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ [الأنعام: ٧٨]

பின்னர், ஒளிரும் சூரியனைக் கண்டபோது “இதுதான் என்னுடைய இறைவன் இது எல்லாவற்றையும் விட மிகப் பெரியது” என்று கூறினார். ஆனால் அதுவும் மறைந்து போகவே, “என் சமூகத்தவரே! நீங்கள் இறைவனுக்கு இணைவைக்கும் அனைத்தை விட்டும் திண்ணமாக நான் விலகி விட்டேன் என்றார். (அல்குர்ஆன்: 6:78)

எனவே, யதார்த்தத்தில் இலாஹ் அல்லாஹ் தஆலாதான். இருப்பினும் எந்தவொரு சிருஷ்டியும் உலகப்போது வழக்கில் “இலாஹ்” என்ற பாத்திரத்தில் பார்க்கப்படக்கூடியதாகவே உள்ளது. அதாவது அவை “இலாஹ்” என கருதப்படக்கூடிய அமைப்பிலேயே உள்ளது என்பதை மேற்படி வசனங்கள் உணர்த்துகின்றன.

எனவே கலிமாவில் வந்துள்ள “இலாஹ்” ல் என்ற சொல் யாருக்கு மத்தியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது என்று கவனிக்கவேண்டும்! அவர்களுடைய கொள்கை எதுவாக இருந்தது என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

மனிதர்கள் தாங்கள் கண்டுகொண்டிருக்கும் சிருஷ்டிகள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறானவை என எண்ணினார்கள். அவற்றிடம் தம் தேவைகள் பூர்த்தியாவதை எதிர்பார்த்தார்கள். அவற்றிற்கு வழிப்பட்டு நடந்தார்கள். அவற்றை வணங்கினார்கள். சிருஷ்டிகளை இலாஹ் என்ற பெயரிற்கு பொருத்தினார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் வழக்கிலேயே சென்று அல்லாஹ்வுக்கு வேறாக எந்தவித இலாஹ்மேயில்லை! என கலிமா வலியுறுத்தியது.

எனவே ல் “இலாஹ்” என்ற சொல்லை மேற்கூறப்பட்ட வகையில் பல்வேறு அடிப்படைகளை வைத்து நாம் புரியமுடியும். உண்மையான வணக்கத்துக்கு தகுதியான ஒன்றினை மட்டுமே சுட்டிக்காட்ட “இலாஹ்” என்ற சொல் திருமறையிலோ அறபிகளிடமோ பாவிக்கப்படவில்லை.

அறபிகள் அல்லாஹ்வையும் இலாஹ் என்றழைத்தனர், விக்கிரகங்களையும் இலாஹ் என்றழைத்தனர்.

“இலாஹ்” என்ற சொல்லை ஆய்வுசெய்யும்போது,

- “இலாஹ்” என்ற சொல் பொதுவாக எதற்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது?
- அறபு மக்கள் “இலாஹ்” என எதனை அழைத்தனர்?
- உண்மையான “இலாஹ்” எது?
- ஒரு வஸ்து வணங்கப்படாத நிலையில் அது அடிபணியப்பட்டதை காரணமாகக்கொண்டு “இலாஹ்” என்ற சொல் அதற்கு பாவிக்கப்பட்டுள்ளதா?
- அல்லாஹ் அல்லாத வணங்கப்பட்டவற்றையும் “இலாஹ்” என்ற சொல்கொண்டு இறைவன் திருமறையில் குறிப்பிடுகின்றானா?
- ஸுபிய்யாக்களிடத்தில் “இலாஹ்” என்ற சொல் எந்த அடிப்படையில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது போன்ற விடயங்களை நோக்கவேண்டும்.

“இலாஹ்” என்ற சொல் பொதுவாக எதற்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது?

“இலாஹ்” என்ற பெயர்ச்சொல் வணங்கப்படக்கூடிய அனைத்திற்கும் உபயோகிக்கப்படுகிறது.

அது உண்மையானதோ, பொய்யானதோ, சிலையோ, மரமோ, கல்லோ, இரும்போ, நெருப்போ, ஒளியோ, உயிருள்ளதோ, உயிரற்றதோ எதுவாக இருந்தாலும் சரி வணங்கப்படக்கூடிய எல்லாவற்றையும் அது உள்ளடக்கிக் கொள்ளும்.

காபிர்கள், முஷ்ரிகீன்களுடைய தொழுகைக் கூடங்கள், வணக்கஸ்தலங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து வடிவிலான சிலைகளும் சந்தேகமின்றி இலாஹுகள் என்றே மொழிவழக்கில் அழைக்கப்படுகின்றன.

அவ்வாறான தொழுகைக் கூடங்கள், வணக்கஸ்தலங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ள சிலைகளையும் இலாஹுகள் என்றே அல்லாஹ் தஆலா அல்குர்ஆனில் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளான்.

எனவே, பொதுவாக “இலாஹ்” என்ற சொல் எந்த அடிப்படையில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை கீழே நோக்குவோம்.

المؤلف: أبو القاسم الحسين بن محمد المعروف بالراغب الأصفهاني (المتوفى: ٥٠٢هـ)
وَاللهُ فُلَانٌ يَالَهُ الْآلهَةُ عَبْدٌ، وَقِيلَ: تَأَلَّاهُ، فَالِإِلَهَ عَلَى هَذَا هُوَ الْمَعْبُودُ

அபுல் காஸிம் அல் ஹுஸைன் அல் இஸ்பஹானீ நஹிமஹுல்லாஹ்.

المؤلف: محمد بن مكرم بن علي، أبو الفضل، جمال الدين ابن منطور الأنصاري
الرويفي الإفريقي (لمتوفى: ٧١١هـ)

பாகம்: 13, பக்கம்: 467.

...

المؤلف: مجد الدين أبو طاهر محمد بن يعقوب الفيروزآبادي القاموس المحيط (ص: ١٢٤٢)
(المتوفى: ٨١٧هـ)

أَلَهَ إِلاَهَةً وَأُلُوهَةً وَأُلُوهِيَّةً: عِبَادَةٌ، وَمِنْهُ لَفْظُ الْجَلَالَةِ، وَاخْتَلَفَ فِيهِ عَلَى عِشْرِينَ قَوْلًا ذَكَرْتُهَا فِي الْمُبَاسِيطِ، وَأَصَحُّهَا أَنَّهُ عَلَمٌ غَيْرُ مُشْتَقٍّ، وَأَصْلُهُ إِلَهٌ، كَفِعَالٍ، بِمَعْنَى مَالُوهُ. وَكُلُّ مَا اتَّخَذَ مَعْبُودًا إِلَهٌ عِنْدَ مُتَّخِذِهِ

வணங்கப்படுவதாக ஆக்கப்பட்ட அனைத்தும் அவற்றை வணங்கப்படுவதாக ஆக்கியவனிடம் “இலாஹ்” ஆகும்.

காமுஸ் அல் முஹீத் - பைறூஸாபாதீ (அகராதி),
பக்கம்: 1242.

المحكم والمحيط الأعظم (٣٥٨/٤)
المؤلف: أبو الحسن علي بن إسماعيل بن سيده المرسى (ت: ٥٨٠هـ)
الإله: الله عز وجل، وكل ما اتخذ من دونه معبوداً إلاهة عند متخذه

“இலாஹ்” என்பது அல்லாஹு தஆலாவும் அவனையன்றி வணங்கப்படுவதாக ஆக்கப்பட்ட அனைத்தும் அவற்றை வணங்கப்படுவதாக ஆக்கியவனிடம் “இலாஹ்” ஆகும்.

அல் முஹ்கம் வல் முஹீதுல் அ.ஹம் (அகராதி),
பாகம்: 04 பக்கம்: 358.

تاج العروس من جواهر القاموس (٣٢٠/٣٦)
المؤلف: محمد بن محمد بن عبد الرزاق الحسيني، أبو الفيض، الملقب بمرتضى، الزبيدي (المتوفى: ١٢٠٥هـ)
وكل ما اتخذ من دونه معبوداً إلاهة عند متخذه

வணங்கப்படுவதாக ஆக்கப்பட்ட அனைத்தும் அவற்றை வணங்கப்படுவதாக ஆக்கியவனிடம் “இலாஹ்” ஆகும்.

தாஜுல் உரூஸ் - ஸபீதீ,
பாகம்: 36, பக்கம்: 320.

تفسير الرازي = مفاتيح الغيب أو التفسير الكبير - ١/١٤٤
المؤلف: أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسن بن الحسين التيمي الرازي الملقب بفخر الدين الرازي خطيب الري (المتوفى: ٦٠٦هـ)
أَنَّ الإلهَ هُوَ الْمَعْبُودُ، سَوَاءٌ عِبِدَ بِحَقٍّ أَوْ بِبَاطِلٍ، ثُمَّ عَلَبَ فِي عُرْفِ الشَّرْعِ عَلَى الْمَعْبُودِ بِالْحَقِّ

“இலாஹ்” என்பது வணங்கப்பட்டது ஆகும். அது மெய்யாக வணங்கப்பட்டாலும் சரி, வீணாக வணங்கப்பட்டாலும் சரியே, அது “இலாஹ்” ஆகும். (அதாவது தகுதியுடனோ அல்லது தகுதியின்றியோ வணங்கப்பட்டது அனைத்தும் “இலாஹ்” ஆகும்)

மெய்யாக வணங்கப்பட்டது “இலாஹ்” என பொரும்பாலும் ஷரீஅத்தின் வழமையில் பிற்காலத்தில் பாவிக்கப்பட்டது.

தபஸ்ரீ அல் கபீர், பாகம்: 1, பக்கம்: 144,
இமாம் பக்ருத்தீன் அர் றாஸீ றஹிமஹுல்லாஹ்.

معجم اللغة العربية المعاصرة - ١/١٣٣

المؤلف: د أحمد مختار عبد الحميد عمر (المتوفى: ١٤٢٤هـ) بمساعدة فريق عمل

إله [مفرد]: ج آلهة، مؤلهة وإلاهة، ج مؤلهة: كل ما اتخذ معبودًا بحق أو بغير حق، ويستعمل لغير الله عند بعض الأقوام في الأساطير القديمة "يا إلهي! ما هذا الجمال؟"

தகுதியுடனோ அல்லது தகுதியின்றியோ வணங்கப்பட்டது அனைத்தும் “இலாஹ்” ஆகும். பழமையான கதைகளில் அல்லாஹ் அல்லாததற்கு “இலாஹ்” என்ற சொல் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது.

மு.ஐ.முல் லுங்கில் அறபிய்யதில் முஆஸிறா,
பாகம்: 01, பக்கம்: 133.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அகராதி நூல்களிலும் ஏனைய நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளதன்படி ٱلْإِلَهِ “இலாஹ்” என்ற சொல் அல்லாஹு தஆலாவுக்கும் அவனன்றி எதுவெல்லாம் வணங்கப்படுவதாக ஆக்கப்பட்டுள்ளதோ அவை அனைத்திற்கும் பொதுவாக பாவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு عبادة (இபாதத்) “வணக்கம்” என்பது எதைக் குறிக்கின்றது என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இந்நூலின் மற்றொரு இடத்தில் இதனை விரிவாக ஆராய்வோம்.

அறபு மக்கள் “இலாஹ்” என எதனை அழைத்தனர்?

“இலாஹ்” என்ற சொல் பற்றி ஆய்வு செய்யும்போது அறபு மக்கள் அதை எந்த அடிப்படையில் பாவித்தார்கள் என்பதுபற்றி நோக்குவது அவசியமானதாகும். அது, “இலாஹ்” என்ற சொல்லின் உள்ளடக்கத்தை புரிந்துகொள்ள உதவும்.

எனவே, அறபு மக்களிடத்தில் “இலாஹ்” என்ற சொல் எந்த அடிப்படையில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை கீழே நோக்குவோம்.

المفردات في غريب القرآن (ص: ٨٢)

المؤلف: أبو القاسم الحسين بن محمد المعروف بالراغب الأصفهاني (المتوفى: ٥٠٢هـ)

والله جعلوه اسما لكل معبود لهم، وكذا اللات، وسَمَوُا الشمسَ إِلَٰهَةً لَا تَخَاضُهُمْ إِيَّاهَا مَعْبُودًا.

وَأَلَهُ فَلَانٌ يَأْلُهُ إِلَٰهَةٌ: عبد، وقيل: تَأْلَهُ فَلَالُهُ عَلَى هَذَا هُوَ الْمَعْبُودُ

அவர்களால் வணங்கப்பட்ட அனைத்திற்கும் “இலாஹ்” என்பதை பெயராக ஆக்கிக்கொண்டார்கள்.

அல்முப்றதாத் பீநரீபில் குர்ஆன், பக்கம்: 82,

அபுல் காஸிம் அல் ஹுஸைன் அல் இஸ்பஹானீ (நஹிமஹுல்லாஹ்).

لسان العرب (١٣ / ٤٦٧)

المؤلف: محمد بن مكرم بن علي، أبو الفضل، جمال الدين ابن منظور الأنصاري الرويفي الإفريقي

(المتوفى: ٧١١هـ)

وَالْجَمْعُ إِلَٰهَةٌ. وَالْإِلَٰهَةُ: الْأَصْنَامُ، سُمُّوا بِذَلِكَ لِإِعْتِقَادِهِمْ أَنَّ الْعِبَادَةَ تَحَقُّ لَهَا، وَأَسْمَاؤُهُمْ تَتَّبِعُ اعْتِقَادَاتِهِمْ لَا مَا عَلَيْهِ الشَّيْءُ فِي نَفْسِهِ،

“ஆலிஹத்” என்றால் விக்கிரகங்கள் ஆகும். அவைகளுக்கு வணக்கம் செலுத்துவது தகுதியானது என அவர்கள் நம்பியதால் “ஆலிஹத்” என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டார்கள்.

லிஸானுல் அறப் இப்னு மன்மூர் (அகராதி),

பாகம்: 13, பக்கம்: 467.

(“ஆலிஹத்” என்பது “இலாஹ்” என்பதன் பன்மைச் சொல்லாகும்)

العين (٩٠/٤)

المؤلف: أبو عبد الرحمن الخليل بن أحمد بن عمرو بن تميم الفراهيدي البصري (المتوفى: ١٧٠ هـ)
وَيُسَمُّونَ الْأَصْنَامَ الَّتِي يَعْبُدُونَهَا آلِهَةً، وَيُسَمُّونَ الْوَاحِدَ إِلَٰهًا،

அவர்கள் வணங்கிய விக் கிரகங்களுக்கு “ஆலிஹத்” என பெயரிட்டனர்.

அல் ஐன், பாகம் - 04, பக்கம் - 90,

அபு அப்துர் றஹ்மான் அல் கலீல் இப்னு அஹ்மத் அல் பஸ்ரீ (றஹிமஹுல்லாஹ்).

الفروق اللغوية للعسكري (ص: ١٨٥)

المؤلف: أبو هلال الحسن بن عبد الله بن سهل بن سعيد بن يحيى بن مهران
العسكري (المتوفى: نحو ٣٩٥ هـ)

الْفَرْقُ بَيْنَ قَوْلِنَا لِلَّهِ وَبَيْنَ قَوْلِنَا إِلَٰهَ
أَنْ قَوْلَنَا لِلَّهِ اسْمٌ لَمْ يَسْمَعْ بِهِ غَيْرُ اللَّهِ وَاسْمٌ غَيْرُ اللَّهِ إِلَٰهًا عَلَى وَجْهِ الْخَطِّ وَهِيَ تَسْمِيَةُ
الْعَرَبِ الْأَصْنَامَ آلِهَةً

விக் கிரகங்களுக்கு அறபிகள் “ஆலிஹத்” என பெயரிட்டனர்.

அல் புருக்குல் லுஙவிய்யஹ், பக்கம்- 185,

அபு ஹிலால் ஹஸன் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல் அஸ்கரீ (றஹிமஹுல்லாஹ்).

تهذيب اللغة (٢٢٣/٦)

المؤلف: محمد بن أحمد بن الأزهرى الهروي، أبو منصور (المتوفى: ٣٧٠ هـ)

وَكَاثَتُ الْعَرَبِ فِي جَاهِلِيَّتِهَا يَدْعُونَ مَعْبُودَاتِهِمْ مِنَ الْأَصْنَامِ وَالْأَوْثَانِ آلِهَةً، وَهِيَ جَمْعُ إِلَٰهَةٍ.

அறபிகள் ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் அவர்களால் வணங்கப்பட்ட விக் கிரகங்களை “ஆலிஹத்” என அழைத்தனர்.

தஹ்தீபுல் லுஙா, பாகம்- 06, பக்கம்- 223,

முஹம்மத் இப்னு அஹ்மத் இப்னுல் அஸ்ஹரீ அல் ஹரவீ (றஹிமஹுல்லாஹ்).

تهذيب اللغة (١٠٥ / ١٥)

المؤلف: محمد بن أحمد بن الأزهرى الهروي، أبو منصور (المتوفى: ٣٧٠ هـ)
قَالَ الْفَرَاء: يَقُول الْعَرَبُ: اللَّات وَالْعَزَى وَأَشْبَاهُهَا مِنَ الْأَلْهَةِ، مُؤَنَّثَةٌ.

லாத், உஸ்ஸா போன்றவைகள் “ஆலிஹத்”-இல் நின்று உள்ளவை என அறியுங்கள் கூறினர்.

தஹ்தீபல் லுஙா, பாகம்- 15, பக்கம்- 105,
முஹம்மத் இப்னு அஹ்மத் இப்னுல் அஸ்ஹர் அல் ஹரவீ
(ஹஹிமஹுல்லாஹ்).

مختار الصحاح (ص: ٢١)

المؤلف: زين الدين أبو عبد الله محمد بن أبي بكر بن عبد القادر (المتوفى: ٦٦٦ هـ)
الحنفي الرازي وَ (الْأَلْهَةُ) الْأَصْنَامُ سُمُّوا بِذَلِكَ لِأَعْتِقَادِهِمْ أَنَّ الْعِبَادَةَ تَحِقُّ لَهَا وَأَسْمَاءُ وَهُمْ
تَتَّبَعُ أَعْتِقَادَاتِهِمْ لَا مَا عَلَيْهِ الشَّيْءُ فِي نَفْسِهِ.

“ஆலிஹத்” என்றால் விக்கிரகங்கள் ஆகும். அவைகளுக்கு வணக்கம் செலுத்துவது தகுதியானது என அவர்கள் நம்பியதால் “ஆலிஹத்” என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டார்கள்.

முஹ்தாருஸ் ஸிஹாஹ், பக்கம்- 21,
ஹுஸைனுத்தீன் அபு அப்தில்லாஹ் அர் நாஸீ (ஹஹிமஹுல்லாஹ்).

(மேலே குறிப்பிடப்பட்ட விபரங்களின் அடிப்படையில் நோக்குகின்றபோது அறியுங்கள் அவர்களால் வணங்கப்பட்டவைகளை “இலாஹ்” என அழைத்தனர் என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும். இதற்கு சான்றாக அல்லாஹ் தஆலா அல்குர்ஆனிலும் பின்வருமாறு சொல்லிக் காட்டுகிறான்.)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزرَ اتَّخِذْ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
(الأنعام: ٧٤)

இப்ராஹீம் தம் (சிறிய)தகப்பனார் ஆஸரிடம், “விக்கிரகங்களையா நீர் “ஆலிஹத்”-தாக எடுத்துக் கொள்கிறீர்? நான் உம்மையும் உம் சமூகத்தாரையும், பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருப்பதை நிச்சயமாக பார்க்கிறேன்” என்று கூறியதை நினைத்துப்பாரும். (அல்குர்ஆன் 06:74)

(இத்திருவசனத்தில் விக்ரிகங்களை “இலாஹ்” என குறிப்பிட்டு இப்றாஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் கூறியுள்ளதை அல்லாஹ் தஆலா கூறிக்காட்டுகிறான்)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِي مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ [القصص:

[38]

இன்னும் பிர்அவன் சொன்னான்: “பிரமுகர்களே! என்னைத்தவிர உங்களுக்கு வேறொரு “இலாஹ்” இருக்கின்றான் என்பதாக நான் அறியவில்லை. ஆதலின், ஹாமானே! களிமண் மீது எனக்காகத் தீயை மூட்டி (செங்கற்கள் செய்து) பிறகு எனக்காக ஓர் (உயரமான) மாளிகையைக் கட்டுவாயாக! (அதன் மேல் ஏறி) நான் முஸாவின் இலாஹைப் பார்க்கவேண்டும். மேலும் நிச்சயமாக நான் இவரை பொய்யர்களில் நின்றுமுள்ளவர் என்றே கருதுகின்றேன்.”
(அல்குர்ஆன் 28:38)

(இந்த வசனத்தில் பிர்அவன் தன்னை “இலாஹ்” எனக்குறிப்பிட்டதை அல்லாஹ் கூறிக்காட்டுகின்றான்.)

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ [الأعراف: 138]

நாம் இஸ்ராயீலின் சந்ததியினரைக் கடலைக்கடந்து (அழைத்துச்) சென்றபோது, தங்களுக்குரிய விக்ரிகங்களை ஆராதனை செய்து கொண்டிருந்த ஒரு கூட்டத்தார் அருகே (அவர்கள்) சென்றார்கள். உடனே அவர்கள், “முஸாவே! அவர்களிடமிருக்கும் இலாஹுகளைப்போல் நமக்கும் நீங்கள் ஒரு இலாஹை ஆக்கித்தருவீர்களாக!” என்று வேண்டினர். “நிச்சயமாக நீங்கள் ஓர் அறிவில்லாத கூட்டத்தாராக இருக்கின்றீர்கள்” என்று முஸா (அவர்களிடம்) கூறினார்.
(அல்குர்ஆன் 7:138)

(இந்த வசனத்தில் பனூ இஸ்ராஈல்கள் விக்ரிகங்களை “இலாஹ்” என்று குறிப்பிட்டதை அல்லாஹ் கூறிக்காட்டுகின்றான்.)

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ (طه: ٨٨)

பின்னர் அவன் அவர்களுக்காக ஒரு காளைக்கன்றை (உருவாக்கி) வெளிப்படுத்தினான். அதற்கு மாட்டின் சப்தமும் இருந்தது. (இதைக் கண்ட) சிலர் “இது தான் உங்களுடைய “இலாஹ்”, இன்னும் (இதுவே) மூஸாவின் இலாஹுமாகும். ஆனால் அவர் இதை மறந்து விட்டார்” என்று சொன்னார்கள். (அல்குர்ஆன் 20:88)

(இந்த வசனத்தில் காளைக்கன்றை “இலாஹ்” என்று மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களின் கூட்டத்தினர் குறிப்பிட்டதை அல்லாஹ் கூறுகிறான்.)

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا [طه: ٩٧]

“நீ இங்கிருந்து போய்விடு நிச்சயமாக இந்த வாழ்க்கையில் (எவரைக் கண்டாலும் என்னைத் தீண்டாதீர்கள் என்று சொல்லித்திரிவதுதான் உனக்குள்ளது, (மறுமையில்) நிச்சயமாக உனக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட வேதனையும் உண்டு அதை விட்டும் நீ தப்பமாட்டாய். மேலும், நீ தரிபட்டு ஆராதனை செய்து கொண்டிருந்தாயே அந்த இலாஹைப் பார்! நிச்சயமாக அதனைச் சுட்டெரித்துப் பின்னர் (சாம்பலாக்கி) அதைக் கடலில் பரத்திவிடுவோம்” என்றார். (அல்குர்ஆன் 20:97)

(இந்த வசனத்தில் காளை மாட்டை “இலாஹ்” எனக்குறிப்பிட்டு மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் பேசியிருப்பதை அல்லாஹ் கூறிக்காட்டுகிறான்)

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَرٰكُودًا لِّشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ [الصافات: ٣٦]

“ஒரு பைத்தியக்காரப் புலவருக்காக நாங்கள் மெய்யாக எங்கள் இலாஹுகளை கைவிட்டு விடுகிறவர்களா?” என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். (அல்குர்ஆன் 37:36)

(இந்த வசனத்தில் காபிர்கள் அவர்களுடைய விக்கிரகங்களை “இலாஹ்” என்று கூறியதை இறைவன் குறிப்பிடுகின்றான்)

إِنْ كَاذِبٌ لِّئَضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا [الفرقان: ٤٢]

“நாம் (நம் இலாஹுகளின் மீது) உறுதியாக இல்லாதிருந்தால், நம்முடைய இலாஹுகளை விட்டும் திருப்பி நம்மை இவர் வழி கெடுத்தேயிருப்பார்” (என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். (மறுமையின்) வேதனையை அவர்கள் காணும்பொழுது, பாதையால் மிக வழிகெட்டவர்கள் யார் என்பதை நன்கறிந்து கொள்வார்கள். (அல்குர்ஆன் 25:42)

(இந்த வசனத்தில் காபிர்கள் அவர்களுடைய விக்ரிசங்களை “இலாஹ்” என்று கூறியதை இறைவன் குறிப்பிடுகின்றான்)

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட திருமறை வசனங்களை நோக்குகின்றபோது அறபிகள் அவர்களால் வணங்கப்பட்டவைகளை “இலாஹ்” என அழைத்தனர் என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும்.

முஷ்ரிக்குகள் வணங்கியவற்றை சுட்டிக்காட்டும் இலாஹ் எனும் சொல்.

அல்லாஹ் தன்னை இலாஹ் என்று அழைப்பது போன்று முஷ்ரிக்குகளால் வணங்கப்பட்டவற்றை சுட்டிக்காட்டுவதற்கும் இலாஹ் என்ற சொல்கொண்டு திருமறையில் குறிப்பிட்டுள்ளான்.

وَاتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يُخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا [الفرقان: ٣]

(எனினும் முஷ்ரிக்குகள்) அவனையன்றி (வேறு) இலாஹுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் - அவர்கள் எந்தப் பொருளையும் படைக்க மாட்டார்கள் (ஏனெனில்) அவர்களே படைக்கப்பட்டவர்கள். இன்னும் அவர்கள் தங்களுக்கு நன்மை செய்து கொள்ளவோ தீமையை தடுத்துக் கொள்ளவோ சக்திபெற மாட்டார்கள்.

மேலும் அவர்கள் உயிர்ப்பிக்கவோ, மரிக்கச் செய்யவோ, மீண்டும் உயிர் கொடுத்து எழுப்பவோ, இயலாதவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். (அல்குர்ஆன் 25:03)

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ [الحجر: ٩٦]

இவர்கள் எத்தகையோர் என்றால் அல்லாஹ்வுடன் வேறு “இலாஹ்” ஐயும் (இணை) ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள் இதன் பலனை (இவர்கள்) பின்னர் அறிந்து கொள்வார்கள். (அல்குர்ஆன்: 15:96)

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ [الأنبياء : ٢١]

பூமியில் உள்ளவற்றிலிருந்து இவர்கள் இலாஹுகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்களே! அவை (இறந்தோரை) உயிர் கொடுத்து எழுப்புமா? (அல்குர்ஆன்: 21:21).

உண்மையான “இலாஹ்” எது ?

“இலாஹ்” என்ற சொல் பொதுவாகவும் அறபிகளிடத்திலும் “குல்லு ம:பூத்” வணங்கப்படக்கூடிய அனைத்திற்கும் உபயோகப்படுத்தப் பட்டாலும் எதார்த்தத்தில் “இலாஹ்” என்ற சொல் அல்லாஹ்வை மட்டுமே குறிக்கத்தகுதியானது. எனவே, “இலாஹ்” என்ற சொல் எதார்த்தமான அடிப்படையில் எதற்கு பாவிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை கீழே நோக்குவோம்.

اشتقاق أسماء الله (ص: ٣٠)

المؤلف: عبد الرحمن بن إسحاق البغدادي النهاوندي الزجاجي، أبو القاسم (المتوفى: ٥٣٣٧هـ)

فإن قال قائل: فإذا كان معنى إله معنى معبود أفيجوز على هذا أن يسمى كل معبود إلها كما يسمى معبوداً؟

قيل: ذلك على الحقيقة غير جائز لأن معنى الإله في الحقيقة: هو ذو الألوهية أي: المستحق للألوهية والعبادة.

“இலாஹ்” என்ற சொல்லின் எதார்த்தமான கருத்து, தெய்வீகத்தன்மைக்கும் வணக்கத்திற்கும் வழிப்பட்டு நடப்பதற்கும் தகுதியானதைக்குறிக்கிறது.

இஸ்திகாகு அஸ்மாஇல்லாஹ், பக்கம்-30.

அப்துர் றஹ்மான் இப்னு இஸ்ஹாக் அல் பக்தாதீ.

الفروق اللغوية للعسكري (ص: ١٨٥)

المؤلف: أبو هلال الحسن بن عبد الله بن سهل بن سعيد بن يحيى بن مهران العسكري (المتوفى: نحو ٣٩٥هـ)

الفرق بين الإله والمعبود يحق

أَنَّ إِلَهَهُ هُوَ الَّذِي يَحِقُّ لَهُ الْعِبَادَةُ فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَيْسَ كُلُّ مَعْبُودٍ يَحِقُّ لَهُ الْعِبَادَةُ أَلَا تَرَى أَنَّ الْأَصْنَامَ مَعْبُودَ الْمَسِيحِ وَلَا يَحِقُّ لَهُ وَلَهَا الْعِبَادَةُ

(உண்மையான) “இலாஹ்” என்பது வணக்கத்துக்கு தகுதியானது ஆகும். வணங்கப்படுவது அனைத்தும் வணக்கத்துக்கு தகுதியானது அல்ல. சிலைகள் வணங்கப்படுகின்றன. ஈஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) வணங்கப்படுகிறார்கள். ஆயினும், அந்த சிலைகள் வணக்கத்துக்கு தகுதியானவை அல்ல. அத்துடன் ஈஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களும் வணக்கத்துக்கு தகுதியானவர்கள் அல்ல.

அல் புருக்குல் லுங்விய்யஹ், பக்கம்-185.

அபு ஹிலால் ஹஸன் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல் அஸ்கர் (நஹிமஹுல்லாஹ்)

المخصص (௨/௧௧)

المؤلف: أبو الحسن علي بن إسماعيل بن سيده المراسي (المتوفى: ௪௦௮هـ)

وَقِيلَ إِنَّ إِلَهَهُ هُوَ الْمُسْتَحَقُّ لِلْعِبَادَةِ وَقِيلَ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى مَا تَحَقُّقُ بِهِ الْعِبَادَةُ وَمَنْ زَعَمَ أَنَّ مَعْنَى إِلَهٍ مَعْنَى مَعْبُودٍ فَقَدْ أَخْطَأَ وَشَهِدَ بِخَطْئِهِ الْقُرْآنَ وَشَرِيعَةَ الْإِسْلَامِ لِأَنَّ جَمِيعَ ذَلِكَ مُقَرَّرٌ بِأَنَّ إِلَهَ إِلَّا إِلَهَ اللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا شَكَّ أَنَّ الْأَصْنَامَ كَانَتْ مَعْبُودَةً فِي الْجَاهِلِيَّةِ عَلَى الْحَقِيقَةِ إِذَا عَبْدُوهُ وَلَيْسَ بِالْإِلَهِ لَهُمْ فَقَدْ تَبَيَّنَ أَنَّ إِلَهَهُ هُوَ الَّذِي تَحَقُّقُ لَهُ الْعِبَادَةُ وَتَجِبُ

(உண்மையான) “இலாஹ்” என்பது வணக்கத்துக்கு தகுதியானது ஆகும். (உண்மையான) “இலாஹ்” என்பதன் பொருள் வணங்கப்பட்டது என ஒருவர் நினைத்தால் அவர் தவறிழைத்தவராவார். ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் விக்கிரகங்கள் வணங்கப்பட்டன. ஆயினும், அவர்களுக்கு அவை (யதார்த்தத்தில்) “இலாஹ்” அல்ல. எனவே, வணக்கத்துக்கு தகுதியானதுவே (உண்மையான) “இலாஹ்” ஆகும் என்பது தெளிவாகிவிட்டது.

முஹஸ்ஸிஸ், பாகம்-05, பக்கம்-216.

அபுல் ஹஸன் அலீ இப்னு இஸ்மாஈல் அல் முர்ஸீ (நஹிமஹுல்லாஹ்)

تهذيب اللغة (٢٢٣ / ٦)

المؤلف: محمد بن أحمد بن الأزهري الهروي، أبو منصور (المتوفى: ٣٨٠هـ)
 وَقَالَ أَبُو الْهَيْثَمِ: فَاللَّهُ أَصْلُهُ إِلَّا ه، قَالَ اللَّهُ جَلَّ وَعَزَّ: {مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ} (الْمُؤْمِنُونَ: ٩١)
 قَالَ: وَلَا يَكُونُ إِلَّا هَ حَتَّى يَكُونَ مَعْبُودًا وَحَتَّى يَكُونَ لِعَابِدِهِ خَالِقًا، وَرَازِقًا، وَمُدَبِّرًا، وَعَلَيْهِ مُقْتَدِرًا، فَمَنْ لَمْ يَكُنْ كَذَلِكَ، فَلَيْسَ بِالْإِلَهِ، وَإِنْ عُبِدَ ظُلْمًا، بَلْ هُوَ مَخْلُوقٌ وَمُتَعَبَّدٌ.

(உண்மையான) “இலாஹ்” என்பது வணங்கப்படுவதும் வணங்கக்கூடியவனை படைத்து உணவளித்து அவன்மீது சக்தி பெற்றதுமாக இருப்பதாகும். அவ்வாறில்லாதது அது அநீதியாக வணங்கப்பட்டாலும் அது (உண்மையான) “இலாஹ்” அல்ல. அது வணக்கத்தை தேடிக்கொண்ட படைப்பாகும்.

தஹ்தீபுல் லுநா, பாகம்-06, பக்கம்-223.

முஹம்மத் இப்னு அஹ்மத் இப்னு அஸ்ஹீ (நஹிமஹுல்லாஹ்).

تفسير أسماء الله الحسنى للزجاج (ص: ٢٦)

المؤلف: إبراهيم بن السري بن سهل، أبو إسحاق الزجاج (المتوفى: ٣١١هـ)
 وَمَعْنَى قَوْلِنَا إِلَهِهُ إِنَّمَا هُوَ الَّذِي يُسْتَحَقُّ الْعِبَادَةُ وَهُوَ تَعَالَى الْمُسْتَحَقُّ لَهَا دُونَ مَنْ سِوَاهُ

(உண்மையான) “இலாஹ்” என்பதன் பொருள் வணக்கத்துக்கு தகுதியானது ஆகும். அல்லாஹ் தஆலா மட்டுமே வணக்கத்துக்கு தகுதியானவன் ஆவான்.

தப்ஸ்ரு அஸ்மாஇல்லாஹில் ஹுஸ்னா, பக்கம்-26.

இப்நாஹீம் இப்னுஸ் ஸரீ இப்னுஸ் ஸஹ்ல் அஸ் ஸஜாஜ் (நஹிமஹுல்லாஹ்).

تفسير الرازي = مفاتيح الغيب أو التفسير الكبير (١/ ١٤٤)

أَنَّ الْإِلَهَ هُوَ الْمَعْبُودُ، سَوَاءٌ عُبِدَ بِحَقٍّ أَوْ بِبَاطِلٍ، ثُمَّ غَلَبَ فِي عُرْفِ الشَّرْعِ عَلَى الْمَعْبُودِ بِالْحَقِّ، وَعَلَى هَذَا التَّفْسِيرِ لَا يَكُونُ إِلَهًا فِي الْأَرْضِ.

“இலாஹ்” என்பது வணங்கப்பட்டது ஆகும். அது மெய்யாக வணங்கப்பட்டாலும் சரி, வீணாக வணங்கப்பட்டாலும் சரியே அது “இலாஹ்” ஆகும். (அதாவது தகுதியுடனோ அல்லது தகுதியின்றியோ வணங்கப்பட்டது அனைத்தும் “இலாஹ்” ஆகும்) மெய்யாக வணங்கப்பட்டது “இலாஹ்” என பொரும்பாலும் ஷரீஅத்தின் வழமையில் பிற்காலத்தில் பாவிக்கப்பட்டது. இதன்படி ஆதியான நிலையில் அவன் “இலாஹ்” ஆக இருக்க மாட்டான் என்ற அர்த்தம் வரும்.

தப்ஸ்ரீ அல் கபீர், பாகம்: 1, பக்கம்: 144.

இமாம் பக்ருத்தீன் அர் நாஸீ (றஹிமஹு)ல்லாஹ்)

(அதாவது அல்லாஹு தஆலா ஆதியான நிலையில் அவன் யாராலும் வணங்கப்படாத போதும் அவன் இலாஹ் ஆவான். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கருத்தின் படி ஷரீஅத்தின் வழமையில் மெய்யாக வணங்கப்பட்டதுதான் “இலாஹ்” என்று சொன்னால் ஆதியான நிலையில் வணங்கப்படாத அல்லாஹ், இலாஹாக இருக்க மாட்டான் என்ற அர்த்தம் வரும் என்பதையே இமாம் அவர்கள் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.)

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விபரங்களின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது உண்மையான இலாஹ் என்பது வணக்கத்துக்குத்தகுதியான அல்லாஹ்வையே குறிக்கின்றது என்பது தெளிவாகிறது. இதனை வலியுறுத்தும் வகையில் அல்லாஹுதஆலா அல்குர்ஆனில் பல வசனங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளான்.

وَالْهَيْكُلُ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ [البقرة: ١٦٣]

மேலும், உங்கள் இலாஹு ஒரே இலாஹ் ஆவான் அவனைத் தவிர வேறு இலாஹ் இல்லை, அவன் அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன். (அல்குர்ஆன்: 2:163)

إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ [النساء: 171]

ஏனெனில், அல்லாஹ் ஒருவன்தான் ஒரே இலாஹ் ஆக இருக்கிறான். (அல்குர்ஆன் 4:171)

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَتُشْهِدُونَ أَنَّ اللَّهَ إِلَهٌ آخَرُ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ [الأنعام: 19]

(நபியே!) சாட்சியத்தில் மிகவும் பெரியது எது? எனக்கேளும். அல்லாஹ்வே எனக்கும் உங்களுக்குமிடையே சாட்சியாக இருக்கின்றான். இந்த குர்ஆன் எனக்கு வஹியாக அருளப்பட்டுள்ளது. இதைக் கொண்டு உங்களையும், (இதை அடைந்தவர்களையும் நான் அச்சமுட்டி எச்சரிப்பதற்காக. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடன் வேறு இலாஹ் இருப்பதாக நீங்கள் சாட்சி கூறமுடியுமா? (என்று அவரிடம் கேட்பீராக) இல்லை! நான் (அவ்வாறு) சாட்சி சொல்ல முடியாது என்றும் கூறுவீராக. நிச்சயமாக அவன் ஒருவன் தான் ஒரே இலாஹாக இருக்கின்றான். அவனுக்கு நீங்கள் இணைவைப்பதிலிருந்து நான் நிச்சயமாக விலகிக் கொண்டவனே என்று கூறிவிடுவீராக! (அல்குர்ஆன்: 6:19)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يُزِيمُ عَظِيمٍ [الأعراف: 59]

நிச்சயமாக நாம் நூஹை அவருடைய கூட்டத்தாரிடம் அனுப்பி வைத்தோம் அவர்(தம் கூட்டத்தாரிடம்), “என் கூட்டத்தாரே! அல்லாஹ்வையே வணங்குங்கள்-ஒருமைப்படுத்துங்கள்!, உங்களுக்கு அவனன்றி வேறு இலாஹ் இல்லை நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு வர இருக்கும் மகத்தான ஒரு நாளின் வேதனையைப்பற்றி அஞ்சுகிறேன் என்று கூறினார். (அல்குர்ஆன்: 7:59)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى [طه: 8]

அல்லாஹ் - அவனைத் தவிர வேறு இலாஹ் இல்லை அவனுக்கு அழகிய திரு நாமங்கள் இருக்கின்றன. (அல்குர்ஆன்: 20:8)

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا [طه: ٩٨]

உங்களுடைய இலாஹ் அல்லாஹ் ஒருவன்தான் அவனைத் தவிர வேறு இலாஹ் இல்லை. அவன் எல்லா வஸ்துக்களையும் சூழ்ந்தறிந்தவனாக இருக்கிறான்” என்றும் கூறினார். (அல்குர்ஆன்: 20:98)

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ [الزخرف: ٨٤]

அன்றியும், வானத்திலும் பூமியிலும் அவனே இலாஹாக இருக்கிறான். மேலும், அவனே ஞானம் மிக்கோன் (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தவன். (அல்குர்ஆன்: 43:84)

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அல்குர்ஆன் வசனங்களில் அல்லாஹ்வே ஒரே இலாஹாக இருக்கின்றான் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதன்படி உலகில் பல இலாஹுகள் இருந்தாலும் அவை உண்மையான இலாஹுகள் அல்ல. அல்லாஹ்வே உண்மையான இலாஹாக இருக்கிறான் என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இதுவரை இலாஹ் என்ற சொல் என்ன அடிப்படைகளில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது பற்றி ஆய்வுசெய்தோம். அதாவது;

- பொதுவாக “இலாஹ்” என்ற சொல் எதற்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது?
- அற்பு மக்கள் “இலாஹ்” என எதை அழைத்தனர்?
- அல்லாஹ் அல்லாத வணங்கப்பட்டவற்றையும் “இலாஹ்” என்ற சொல் கொண்டு இறைவன் திருமறையில் குறிப்பிடுகின்றானா?
- உண்மையான “இலாஹ்” எது?

ஆகிய விடயங்களை ஆய்வு செய்தோம். இனி,

- ஒரு வஸ்து வணங்கப்படாத நிலையில் அது அடிபணியப்பட்டதை காரணமாகக்கொண்டு “இலாஹ்” என்ற சொல் அதற்கு பாவிக்கப்பட்டுள்ளதா? என்பது பற்றி ஆய்வு செய்வோம்.

அடிப்பணியும் வஸ்துவை சுட்டிக்காட்டும் இலாஹ் எனும் சொல்.

ஒரு வஸ்து வணங்கப்படாத நிலையில் அது அடிபணியப்பட்டதை காரணமாகக்கொண்டு “இலாஹ்” என்ற சொல் அதற்கு பாவிக்கப்பட்டுள்ளதா?

ஆம். “இலாஹ்” என்ற சொல் வணங்கப்படாமல் அடிபணியப்பட்டவற்றிற்கும் (வழிப்படப்பட்டவற்றிற்கும்) திருமறையில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே அடிபணியப்பட்டவையும் “இலாஹ்” என்பதனுள் உள்ளடங்கும்.

“இலாஹ்” எனும் பொதுப்படையான சொல்லினுள் معبود “மஃபூதுன்” (வணங்கப்படுபவை) என்ற அடிப்படையில் வணக்கத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படக்கூடியவை யாவும் உள்ளடங்குவதுபோல் வழிப்படப்படுபவையும் (அடிபணியப்படுபவையும்) உள்ளடங்கும்.

மனிதன், தன்னுடைய கீழான மனோ இச்சைக்கு வழிப்பட்டு நடப்பதன் மூலம் மனோ இச்சையை அவனுடைய “இலாஹ்” ஆக ஆக்கிவிட்டதாக இறைவன் திருமறையில் குறிப்பிடுகிறான்.

அதாவது வழிப்படப்படும் (அடிபணியப்படும்) ஒன்றை இறைவன் “இலாஹ்” என்ற பெயரால் சுட்டிக்காட்டுகின்றான் என்பது இங்கு கவனிக்கவேண்டிய விடயமாகும்.

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ [الفرقان: ٤٣]

தன் (இழிவான) மனோ இச்சையையே தன் இலாஹாக எடுத்துக் கொண்டவனை (நபியே!) நீர் பார்த்தீரா? (அல்குர்ஆன்: 25:43)

இத்திரு வசனத்தில் மனோ இச்சை மனிதனால் வணங்கப்படாவிட்டாலும் அது மனிதனால் அடிபணியப்படும். அதாவது மனிதன் அதன் கட்டளைக்கு அடிபணிந்து நடக்கும் ஒரு “இலாஹ்” ஆகும் என அல்லாஹ் தெளிவாக குறிப்பிட்டுள்ளான்.

எனவே வணங்கப்படாமல் அடிபணியப்படும் வஸ்துக்களும் இலாஹ் என்ற பெயரை ஏற்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலேயே இலாஹ் என்ற சொல்லை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கீழ்க்குறிப்பிடப்படும் ஹதீத் இணைவைப்பைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறது:

وعن شداد بن أوس - رضي الله عنه - ، قال : سمعت رسول الله - صلى الله عليه وسلم - يقول ' من صلى يرأي فقد أشرك ، ومن صام يرأي فقد أشرك ، ومن تصدق يرأي فقد أشرك ' . رواه أحمد

நபி (ﷺ) அவர்கள் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன், வெளிப்பகட்டுக்காகவே தொழுவன் இணை வைத்தவன் ஆவான். வெளிப்பகட்டுக்காகவே நோன்பு நோற்றவனும் இணை வைத்தவன் ஆவான். வெளிப்பகட்டுக்காகவே கொடை அளித்தவனும் இணை வைத்தவன் ஆவான்.

அறிவிப்பாளர்: ஷத்தாத் பின் அவ்ஸ் (ஹழியல்லாஹு அன்ஹு), முஸ்னத் அஹ்மத் - 5331.

அன்புச் சகோதரர்களே!

இந்த ஹதீதை சற்றுக் கவனியுங்கள். இது இணை வைக்கப்படுவது பற்றியே சொல்கிறது. அதாவது அல்லாஹ்வுடன் எந்த விதத்தில் இன்னொரு வஸ்து இலாஹாகக் கொண்டுவரப்படுகின்றது என்பதை குறிப்பிடுகின்றது.

ஒருவர் வணக்கமொன்றைப் புரிகின்றார் அல்லது நற்கருமமொன்றைச் செய்கின்றார். ஆனால் அவர், தான் செய்த காரியத்திற்காக (நன்மதிப்பு, பாராட்டு, புகழ்ச்சி போன்ற ஏதாவதொரு) பிரதிபலனை மனிதரிடத்தில் தேடுகின்றார் - எதிர்பார்க்கின்றார்.

இந்தவிடத்தில் அவர், அம்மனிதர்களை வணக்கத்துக்கு தகுதியானவர்கள் என்றோ அம்மனிதர்களை தெய்வீகத்தன்மையைக் கொண்டவர்கள் என்றோ கருதி அடிபணியவில்லை - வணங்கவில்லை.

ஆயினும், அவர் தனது நற்கருமங்களுக்கான பலனை அல்லாஹ்வையன்றி வேறொன்றை தரிபடுத்தி அதனிடம் எதிர்பார்க்கக்கூடியவராக இருக்கின்றமையால் அல்லாஹ்வுடன் கூட்டு கற்பிக்கின்றார். அதாவது அவற்றை (அம்மனிதர்களை) இலாஹாக்குகிறார்.

எல்லாப்புகழ்ச்சியும் அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தானதாக இருக்க, எல்லாச் செயலும் அல்லாஹ்வே செய்யும் செயலாயிருக்க, எல்லாவற்றினது இருப்பும்

அவனுடைய - அவன் மாத்திரமான - அவன் தானான் - அவனைவிட்டும் பிரிந்து வேறாகாத இருப்பாயிருக்க, அவனுடன் பிறவற்றை நிலைநிறுத்தி அவற்றிடம் நற்கருமங்களுக்கான பலனை எதிர்பார்த்தவர் ஷிர்க் - கூட்டு கற்பித்தவரன்றி வேறென்ன!

இங்கு பாமரருக்கான இணை, பண்டிதருக்கான இணை என்ற வகைப்படுத்தல்கள் இல்லை. மேற்படி ஹதீதின்படி, எந்த வகையினராயினும் ஒருவர், தான் செய்த கருமங்களின் பலனை அல்லாஹ் அல்லாதது என்ற தரிபடுத்தலின் அடிப்படையில் இன்னொன்றளவில் எதிர்பார்க்கும்போது அவைகளை இலாஹாக்கி அல்லாஹ்வுடன் கூட்டு ஏற்படுத்தியவராகின்றார்.

மனிதர்கள் ஒரு வஸ்துவை இலாஹாக எடுத்துக் கொள்வதற்கான அடிப்படை அம்சம் “தேவைகளை நிறைவேற்றித் தரும்” என்பதனை காரணமாகக் கொண்டேயாகும். “இலாஹ்” - தெய்வம் என்ற சொற்பயன்பாடு இதன் அடிப்படையிலேயே உலகப் பொதுவழக்கில் இருந்து வருகின்றது.

எந்தவொரு வஸ்துவும் “மஃபூத்” - அடிபணியப்படுவதற்கான அடிப்படை அம்சம் அது “தேவைகளை நிறைவேற்றித்தரும்” என்ற அம்சமே.

ஒரு வஸ்த்து அது யதார்த்தத்தில் தெய்வீகத்தன்மை அற்றதாக இருப்பினும்கூட அதனளவில் தேவையாகுவதை காரணமாகக்கொண்டு அதனை தெய்வம்/ இலாஹ்/ மஃபூத் என்று பல்வேறு சமூகங்களைச் சார்ந்த மக்களும் அழைப்பது இந்த வழக்கிலாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக ஒருவர் நள்ளிரவில் வழிதவறி பரிதவித்து நிற்கிறார். அவருக்கு தான் செல்லவேண்டிய இடத்துக்கான சரியான வழிகாட்டுதல் தேவை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அங்கு வந்த வேறொருவர் சரியான வழியை காண்பித்து அவருடைய தேவையை பூர்த்திசெய்கிறார். “சரியான நேரத்துக்கு வந்து வழிகாட்டிய தெய்வம் நீ!” என்பார் உதவியைப்பெற்ற அந்நபர்.

அதேபோன்று பசியினால் வாடிக்கொண்டிருப்போர் தனக்கு உணவளித்து பசியாற்றியவரை தெய்வம் என்பர்.

நோயாளிகள் தனது தீராத பிணியை குணப்படுத்திய வைத்தியரை தெய்வம் என்பர்.

இவ்வாறாக எந்த விதத்திலேனும் தேவையை உடைய ஒருவர் இன்னொன்றளவில் தேவையாகுவதன் அடிப்படையில் அதற்கு கட்டுப்படுகிறார். அடிபணிகிறார். வணங்குகிறார். இந்த அடிப்படையில் தேவையாக்கப்படும் வஸ்த்துவிற்கு இலாஹ் - தெய்வம் என்ற பெயர் ஏற்படுத்தப்படுகிறது.

அந்த வகையில் அல்லாஹ் மாத்திரமல்லாமல் சிருஷ்டிப் பொருள்களும் உலகப்பொது வழக்கில் இலாஹ் என்ற பெயரால் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

கலிமாவில் வந்துள்ள “இலாஹ்” எனும் சொற்பிரயோகமும் இந்த பொது வழக்கில் குறிப்பிடக்கூடிய பொதுச்சொல்லாகவே அமைந்துள்ளது. மாறாக குறிப்பானவற்றை சுட்டக்கூடிய (மஃரிபா) சொல்லாக அமையவில்லை.

ஒரு வஸ்துவுக்கு உலூஹிய்யத் எனும் தெய்வத்தன்மை இருப்பதாக கருதி அதற்கு கொடுக்கப்படும் அடிபணிவுகள் அனைத்தும் வணக்கங்கள் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதாவது தெய்வீகத்தன்மையை உடையது என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் வஸ்துக்களுக்கு அடிபணிவது வணக்கங்கள் என்று கூறப்படுகின்றது.

ஒரு வஸ்துவுக்கு தெய்வத்தன்மைகள் உள்ளதாக எண்ணாமல் அதற்கு அடிபணிந்து நடந்தால் அது கட்டுப்படுத்தல், இணங்குதல், கண்ணியம் செய்தல், மின்பற்றுதல் போன்ற பெயர்களைப்பெறும்.

இதுவே வணக்கம் என்ற அடிபணிவுக்கும் ஏனைய வித அடிபணிவுகளுக்கும் இடையேயான வித்தியாசமாகும்.

ஆயினும், மேற்கூறப்பட்ட எல்லா செயற்பாடுகளும் அடிபணிவு (இபாதத்) என்ற பொதுவான சொல்லினுள்ளேயே அடங்கும்.

எனவே, “குல்லு மஃபூதின் இலாஹுன்”.....

- எவ்வொருவன்/ எதுவொன்று அல்லாஹ் அல்லாததான ஒரு வஸ்துவிற்கு (தெய்வத்தன்மையை காரணமாகக்கொண்டோ, அல்லது தேவை நிறைவேறுவதை காரணமாகக்கொண்டோ) எந்த விதத்திலேனும் அடிபணிந்தால், அந்த வஸ்த்து மஃபூத் - அடிபணியப்பட்டது என ஆகிவிடுகிறது. அதாவது இலாஹ் ஆக்கப்பட்டுவிடுகிறது.
- எவ்வொருவன் அல்லாஹ் எனும் பரிசுத்த தாத்துக்கு

(மெய்ப்பொருளுக்கு) வேறாக ஒன்றை கருதி (அதாவது கட்டாக ஒன்றை தரிபடுத்தி) அதனளவில் தேவையை வேண்டுவானாயின் (அதாவது அடிபணிந்தானாயின்) அவன் அதனை மஃபூத் - இலாஹ் ஆக்கிவிட்டான். மேலும்,

- எவனொருவன் அல்லாஹ் எனும் பரிசுத்த தாத் (மெய்ப்பொருள்) தானான மட்டுத்திட்டமுடைய கட்டுப்பாடுடைய கோலங்களுக்கு (அதாவது சிருஷ்டிகளுக்கு) அந்தந்த கோலத்துக்குரிய சட்டத்தையும் குணபாட்டையும் பேணாமல் அதற்கு தெய்வீகத்தன்மையைக் கொடுத்து வணக்கம் என்ற அடிபணிவை வழங்குவானாயின் அவன் அல்லாஹ்வுடைய கட்டுக்கடங்காத உலாஹிய்யத்தை மட்டுப்படுத்திவிட்டான். அதனை மஃபூத் - இலாஹ் ஆக்கிவிட்டான்.

நபி ஆதம் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களுக்கு ஸுஜூது (சிரம் தாழ்த்துதல்) என்ற அடிபணிவைச் செய்யும்படி அல்லாஹ் மலக்குகளுக்கும் இப்லீஸுக்கும் கட்டளையிட்டான்.

மலக்குகள் செய்த இந்த வகை ஸுஜூதானது வணக்கம் அல்ல. மாறாக அது கண்ணியம் செலுத்தலைச் சாரும். இப்லீஸ் அல்லாஹ்வுக்கு வேறாக ஆதமைக் கண்டதாலும் இறை சந்நிதானம் பேணாததாலும் சாபத்திற்குள்ளானான்.

முஸ்லிம்கள் கஃபதூல்லாஹ்வை சுற்றி நடந்து, இடம்வருதல் என்ற அடிபணிவை நிறைவேற்றுகின்றனர். இது கஃபதூல்லாஹ்வுக்கு தெய்வத்தன்மைகள் உள்ளதாக நம்பி அதற்குச் செலுத்தப்படும் அடிபணிவு (வணங்குதல்) அல்ல. தெய்வீகன் அல்லாஹ்வுடைய கட்டளை எதுவோ அதற்கு அடிபணிந்து அவனை ஞாபகமுட்டும் சின்னத்தின்மீது அவனுக்காக நிறைவேற்றும் அடிபணிவு. இது அல்லாஹ்வுக்கே கொடுக்கும் வணக்கம் (அடிபணிவு) ஆகிறது.

அல்லாஹ்வுடைய சின்னங்கள் அல்லாஹ்வுடைய அருள் வெளியாகும் தலங்களாகும்.

அந்த அடிப்படையில் ஒரு இறைநேசருடைய கப்ரை முத்தமிடுவது, அதன்மீது முகத்தை வைப்பது கப்ரை வணங்கியதாக ஆகாது. அது தஃழீம் - கண்ணியம், மஹப்பஹ் - நேசம், பரகஹ் - அருளாசி பெறுதல் ஆகியவற்றுள் அடங்கும்.

தாயிடம் உணவு வேண்டுவது எவ்வாறு வணக்கமாகாதோ அவ்வாறே, இறைநேசரிடம் உதவி வேண்டுவதும் வணக்கமாகாது. இந்த வேண்டுதல்கள் மஜாஸி வெளிக்கவனிப்பின் அடிப்படையிலானது.

யதார்த்தத்தில் வேண்டுதல்களை பூர்த்தி செய்பவன் அல்லாஹ் மாத்திரமே. இதுவே ஹகீயானது. இந்த விடயம் “இஸ்திநாதா” என்ற தலைப்பில் ஸுன்னத் வல் ஜமாஅத் அறிஞர்களாலும், ஹக்கை தரிசித்துக் கொண்டிருக்கும் நூனமகான்களாலும் விரிவாக பேசப்பட்டுள்ளது. விரிவை அஞ்சி இங்கு அது பற்றி நாம் விபரிக்கவில்லை.

இபாதத் என்றால் என்ன?

வணங்கப்படாமல் அடிபணியப்படும் வஸ்துக்களும் “இலாஹ்” என்ற பெயரை ஏற்கின்றன என்பதை மேலும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள “இபாதத்” என்றால் என்ன என்பதை முதலில் நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

“இபாதத்” عبادَة என்ற சொல்லிற்கு மொழி அடிப்படையில் பின்வருமாறு பொருள் சொல்லப்படுகிறது:

العبادة في اللغة تدل على الخضوع والتذلل والطاعة

மொழி அடிப்படையில்; “இபாதத்” என்பதற்கு சிரம்பணிதல், வழிப்படுதல் (அடிபணிந்து நடத்தல்), இழிவடைதல் (ஒன்றிற்கு முன்னால் தன்னை தாழ்த்திக் கொள்ளுதல்) என்பன பொருள் ஆகும்.

இஸ்லாமிய ஷரீவின் அடிப்படையில்; “இபாதத்” என்பது பின்வருமாறு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

فعل المكلف على خلاف هوى نفسه تعظيماً لله

பருவ வயதை அடைந்த ஒருவர் தன்னுடைய மனவெழுச்சிக்கு மாற்றமாக, தன்னுடைய இறைவனை கண்ணியம் செய்வதற்காக செய்யக்கூடிய ஒரு செயல் “இபாதத்” ஆகும்.

“இபாதத்” என்ற சொல் மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டு அடிப்படைகளிலும் அல்குர்ஆனில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் அல்லாஹ் தஆலா அல்குர்ஆனில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளான்.

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ [يس: ٦٠]

ஆதமுடைய மக்களே! நீங்கள் ஷைத்தானுக்கு வழிப்படவேண்டாம் (அடிபணிந்து நடக்கவேண்டாம்) என்று நான் உங்களிடம் ஒப்பந்தம் செய்யவில்லையா? (அல்குர்ஆன் 36:60)

இத்திருவசனத்தில் அல்லாஹ் கூறியிருப்பது “இபாதத்” என்ற சொல்லில் இருந்து பிறந்த “த:புதா” என்ற சொல்லை ஆகும்.

ஷைத்தானை எவரும் கடவுள்/ இறைவன் என்று வணங்குவதில்லை. எனவே இவ்வசனத்துக்கு, “ஷைத்தானை வணங்க வேண்டாம் என்று ஒப்பந்தம் செய்யவில்லையா!” என பொருள் கூறுவதில்லை.

மாறாக, “ஷைத்தானுக்கு நீங்கள் வழிப்பட வேண்டாம் (அடிபணிந்து நடக்கவேண்டாம்) என்று நான் உங்களிடம் ஒப்பந்தம் செய்யவில்லையா?” என்றே பொருள் கூறப்படுகிறது.

இதே கருத்தே தப்ஸீர் இப்னு அப்பாஸிலும் தப்ஸீர் குர்துபியிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது,

أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ أَي لَا تَطِيعُوا الشَّيْطَانَ أَي لَا تَطِيعُوهُ فِي مَعْصِيَتِي

“லா த:புதவுஷ் ஷெய்த்தான்” என்ற திருவசனத்துக்கு “லா துதீஉஷ் ஷெய்த்தான்” ஷெய்த்தானுக்கு வழிப்பட்டு நடக்காதீர்கள் (அடிபணிந்து நடக்காதீர்கள்) என்ற கருத்தே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது “லா த:புதா” என்ற வசனத்துக்கு “லா துதீஊஹ்” (வழிப்பட்டு நடக்காதீர்கள்!) என்ற கருத்தும் உண்டு என்பதற்கு மேற்படி திருவசனம் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

அதேபோன்று,

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ [المائدة: ٦٠]

“அல்லாஹ்விடமிருந்து இதைவிடக்கெட்ட பிரதிபலனை அடைந்தவர்களைப் பற்றி உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? (அவர்கள் யாரெனில்) எவரை அல்லாஹ் சபித்து, இன்னும் அவர்கள் மீது

கோபமுங்கொண்டு, அவர்களில் சிலரைக் குரங்குகளாகவும், பன்றிகளாகவும் ஆக்கினானோ அவர்களும், ஷைத்தானை வழிப்பட்டவர்களும் தான் (அடிபணிந்து நடந்தவர்களும் தான்) - அவர்கள்தாம் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையினர் நேரான வழியிலிருந்தும் தவறியவர்கள்” என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக. (அல்குர்ஆன் 5:60)

மேற்படி திருவசனத்தில் وَعَبَدَ الظَّالِمُونَ என்ற வசனத்துக்கு பொருள் கொள்வதில் தப்ஸீருடைய உலமாக்கள் மத்தியில் பல கருத்துகள் காணப்பட்டாலும், وَعَبَدَ الظَّالِمُونَ என்ற வசனத்துக்கு “ஷைத்தானை வணங்கியவர்கள்” என்று அர்த்தம் கொடுக்காமல் ஷைத்தானுக்கு வழிப்பட்டவர்கள் (அடிபணிந்து நடந்தவர்கள்) என்றே தப்ஸீர் அல் பங்வீ, தப்ஸீர் அல் காஸின், தப்ஸீர் அல் ஜலாலைன் போன்ற தப்ஸீர்களில் பொருள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, “இபாதத்” என்பதற்கு வணக்கம் என்ற அர்த்தம் உள்ளது போன்று, வழிப்பட்டு நடத்தல் (அடிபணிந்து நடத்தல்) என்ற அர்த்தமும் உண்டு என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

அந்த அடிப்படையில் நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டது போல வணங்கப்படுவது இலாஹ் ஆக இருப்பதுபோல் அடிபணியப்படுவதும் இலாஹ் ஆக இருக்கிறது என்பதை பின்வரும் திருமறை வசனத்தின் மூலம் அல்லாஹ் தெளிவுபடுத்தியுள்ளான்.

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ [الحجّية: ٢٣]

தன்னுடைய மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக ஆக்கிக் கொண்டவனை நீர் பார்த்தீரா? (அல்குர்ஆன் 45:23)

உலகில் யாருமே மனோ இச்சையை தெய்வமாக கருதி வணங்குவதில்லை, ஆனாலும், மனோ இச்சைக்கு அடிபணிந்து நடக்கின்றனர். அடிபணிந்து நடக்கும் ஒன்றான மனோ இச்சையை “இலாஹ்” என்று அல்லாஹ் இத்திருவசனத்திலே அழைக்கின்றான்.

அதாவது, மனோ இச்சைக்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பதன் காரணத்தால் மனோ இச்சையை “இலாஹ்” என்று இறைவன் குறிப்பிடுகின்றான்.

எனவே, மேற்படி திருவசனத்தின் படி, ஒருவன் ஒன்றுக்கு கட்டுப்பட்டு (வழிப்பட்டு) நடக்கும்போது அது அவனைப்பொறுத்து “இலாஹ்” ஆக இருக்கின்றது என்பது தெளிவாகின்றது.

எனவே, ஒருவன், எதனை வணங்குகின்றானோ அது அவனைப் பொறுத்து “இலாஹ்” ஆக இருக்கின்றது.

அதேபோன்று, ஒருவன்: எதற்கு வழிப்பட்டு நடக்கின்றானோ அது அவனைப்பொறுத்து “இலாஹ்” ஆக இருக்கின்றது. அத்துடன், ஒன்று, மற்றொரு வஸ்துவின் மீது தேவையாகி தேடப்படும்போது அந்த தேடப்படும் வஸ்து அந்த ஒன்றுக்கு “இலாஹ்” ஆகிவிடுின்றது.

இது பற்றி, இமாம் கஸ்ஸாலீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தங்களின் இஹ்யா உலூமுத்தீன் எனும் நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்கள்,

من طلب غير الله فقد عبده، كل مطلوب معبود وكل طالب عبد بالإضافة إلى مطلبه

எவன் அல்லாஹ் அல்லாததை தேடுகின்றானோ அவன் அதனை வணங்கிவிட்டான். எதுவெல்லாம் தேடப்படுகிறதோ அதுவெல்லாம் வணங்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு தேடக்கூடியவனும் எதை தேடுகிறானோ அதை வைத்துப் பார்க்கும்போது அவன் அதற்கு அப்துதான்.

(உதாரணமாக ஒருவன் பணத்தை தேடுகிறான் என்றால், அவன் பணத்துக்கு அப்து-அடிமை. பணம் அவனுக்கு “இலாஹ்” ஆக இருக்கிறது)

நபிகளார் (ﷺ) அவர்கள்,

تعس عبد الدينار تعس عبد الدرهم

தீனாருடைய அடிமை, திர்ஹத்துடைய அடிமை அழிந்துவிட்டான் என்று கூறினார்கள்.

இங்கு தீனாருடைய அடிமை என்பதன் அர்த்தம் தீனாரை வணங்கியவன் என்பதல்ல. தீனாரை தேடியவன் என்ற அர்த்தமே கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

எதை எதையெல்லாம் எவன் தேடி, ஆசைப்பட்டு, தேவையாகி அதன்பால் செல்கின்றானோ, அவன் அதற்கு அடிமை ஆவான்.

ஆகவே எதை தேடிச் செல்கின்றானோ அது, அந்த அடிமைக்கு இலாஹாக இருக்கின்றது.

எனவே ஒன்றுக்கு வழிப்படுதல், ஒன்றை தேடுதல், ஒன்றின் கட்டளைக்கு இசைந்து நடத்தல் அனைத்தும் “இபாதத்” என்ற சொல்லில் அடங்கினாலும், அவை வணக்கம் என்று பொருள் ஆகாது. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட திருவசனங்களில் வந்துள்ள இபாதத் என்ற சொல்லிற்கு, வழிப்பட்டு நடத்தல் (அடிபணிந்து நடத்தல்) என்ற பொருளை கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.

அந்த அடிப்படையில்தான்,

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ

தன்னுடைய மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக ஆக்கிக் கொண்டவனை நீர் பார்த்தீரா? என்ற திருவசனமும் அமைந்துள்ளது.

அதாவது, மனோ இச்சையை யாரும் வணங்குவதில்லை. மனோ இச்சைக்கு அடிபணிந்து நடத்தலின் காரணமாக மன இச்சையை “இலாஹ்” ஆக்கிவிட்டதாக இறைவன் கூறுகிறான்.

ஆகவே “இபாதத்” என்ற சொல்லிற்கு வணக்கம் என்ற அர்த்தமும் உண்டு, வழிப்பட்டு நடத்தல் (அடிபணிந்து நடத்தல்) என்ற அர்த்தமும் உண்டு.

வணக்கம் செலுத்துதலில் அதாவது அல்லாஹ் அல்லாதவற்றை இலாஹாக கற்பித்து வணங்குவது இஸ்லாத்தின் அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வணக்கம் அல்ல. ஆனால் மொழியியல் அடிப்படையில் வணக்கம் என்றே சொல்லப்படுகிறது.

இஸ்லாமிய ஷரீவின் அடிப்படையில் “இபாதத்” வணக்கம் என்பது பின்வருமாறு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

فعل المكلف على خلاف هوى نفسه تعظيماً لربه

பருவ வயதை அடைந்த ஒருவர் தன்னுடைய மனவெழுச்சிக்கு மாற்றமாக, தன்னுடைய இறைவனை கண்ணியம் செய்வதற்காக செய்யக்கூடிய ஒரு செயல் “இபாதத்” ஆகும்.

அதாவது “இபாதத்” எனப்படுவது,

1. பருவ வயதை அடைந்த ஒருவருடைய செயலாக இருக்கவேண்டும்.
2. அச்செயல் அவருடைய மனவெழுச்சிக்கு மாற்றமாக நடந்ததாக இருக்க வேண்டும்.
3. அச்செயல் அவருடைய இறைவனை கண்ணியம் செய்யக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

இம்முன்று நிபந்தனைகளுக்கும் உட்படாத செயல்கள் ஷரீஆவின் அடிப்படையில் அமைந்த வணக்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

மேற்குறிப்பிடப்பட்டதில் மனவெழுச்சிக்கு மாற்றமாக நடத்தல் என்பதன் அர்த்தம் யாதெனில், ஒருவர் அச்செயலை தன்னுடைய மனோ இச்சைப்படி - தான் விரும்பியபடி செய்யாமல் அல்லாஹ் வகுத்துள்ளபடி - அவனுடைய கட்டளைப்படியே அச்செயலை அவர் செய்தல் ஆகும்.

உதாரணமாக, ஒருவர் சிலையை வணங்குகிறார் என்றால், மேலே குறிப்பிடப்பட்டதன் படி அவர் இஸ்லாத்தின் அடிப்படையில் வணக்கம் புரியவில்லை.

அவர் தன்னுடைய மனோ இச்சைக்கு வழிப்பட்டு அச்செயலை செய்கின்றார். அவர் அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படி அச்செயலை செய்யவில்லை. அதேபோன்று தன்னுடைய உண்மையான நற்பாகிய அல்லாஹ் தஆலாவுக்குத்தான் அவர் கண்ணியத்தை செலுத்தியிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு அவர் செய்யவில்லை. சிலை அவருடைய நப்பு அல்ல. ஆகவே இவருடைய செயல் ஷரீஆவின் அடிப்படையில் வணக்கம் ஆகாது.

மனோ இச்சைக்கு வழிப்பட்டு நடப்பதன் மூலம் மனோ இச்சையை மனிதன் தன்னுடைய இலாஹாக ஆக்கிவிடுகிறான்.

❌

மனோ இச்சை இலாஹாக ஆகிவிடுமா?

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ [الفرقان: ௨௩]

தன் (இழிவான) மனோ இச்சையையே தன் இலாஹாக எடுத்துக் கொண்டவனை (நபியே!) நீர் பார்த்தீரா? (அல்குர்ஆன் 25:43)

இத்திரு வசனத்தில் மனோ இச்சையை “இலாஹ்” என அல்லாஹ் குறிப்பிட்டு பேசுகிறான்.

ஆனால், இத்திருவசனத்தை சரியாக புரிந்துகொள்ளாத சிலர் “ஹவா” எனும் மனோ இச்சை ஒரு “இலாஹ்” அல்ல! எனவும், அந்த மனோ இச்சைக்கு கட்டுப்பட்டு எது வணங்கப்படுகிறதோ அதுவே “இலாஹ்” ஆகும் எனவும் இறைவன் கூறுவதாக தமது புரிதலுக்கு ஏற்றவாறு திருவசனத்தின் அர்த்தத்தை வளைத்து கருத்துச்சொல்லி வாதிக்கின்றனர். இது மிகவும் தவறாகும்.

மனோ இச்சை என்பது மனிதன் அதன் கட்டளைக்கு அடிபணிந்து நடக்கும் முதல் நிலை “இலாஹ்” என்பதும், அந்த மனோ இச்சைக்கு கட்டுப்பட்டு வணங்கப்பட்ட படைப்புக்கள் இரண்டாம் நிலை “இலாஹ்” என்பதும் இத்திரு வசனத்திற்கு தப்ஸீருடைய உலமாக்களால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கருத்தாக உள்ளது.

அந்த அடிப்படையில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட திருவசனத்திற்கு தப்ஸீருடைய உலமாக்கள் கூறியுள்ள விரிவுரைகளை கீழே நோக்குவோம்.

الوجيز للواحي (ص: ௧௮௦)

المؤلف: أبو الحسن علي بن أحمد بن محمد بن علي الواحي، النيسابوري، الشافعي (المتوفى ௨௧௮)

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا (௨௩)

(أرأيت من اتخذ إلهه هواه) وهو أنهم كانوا يعبدون شيئاً حراماً أو ما كان فإذا رأوا حراماً أحسن طرحوا الأول وعبدوا الأحسن فهم يعبدون ما تهواه أنفسهم

அவர்கள் ஒரு கல்லை வணங்கினார்கள். அதைவிட அழகான கல்லைக்கண்டால் முந்தியதை வீசிவிட்டு அழகான கல்லை வணங்கினார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய மனம் ஆசைப்பட்டதை வணங்குவார்கள்.

அல் வஜீஸ், பக்கம் 780,

ஆசிரியர் : அபுல் ஹஸன் அலீ அல் வாஹிதீ.

--♦--

التفسير الوسيط للواحي (٩٩/٤)

المؤلف: أبو الحسن علي بن أحمد بن محمد بن علي الواحي، النيسابوري، الشافعي (المتوفى: ٥٦٧هـ)
أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ (الجبائية: ٢٣)

قال سعيد بن جبیر، عن ابن عباس في هذه الآية: كان أحدهم يعبد الحجر، فإذا رأى ما هو أحسن منه، رمى به وعبد الآخر، فهو يعبد ما تهواه نفسه.

அவர்களில் ஒருவர் கல்லை வணங்குவார். அதைவிட அழகானதைக்கண்டால் அதை எறிந்துவிட்டு மற்றதை வணங்குவார். தன்னுடைய மனம் ஆசைப்பட்டதை வணங்குவார்.

--♦--

وهذا كما يقال: الهوى إله يعبد من دون الله، يعني: أن ذا الهوى يترك أمر الله وطاعته لهواه

அல் ஹவா- மனோ இச்சை என்பது அல்லாஹ் தவிர அடிபணியப்படும் ஒரு “இலாஹ்” ஆகும். அதாவது மனோ இச்சை உடையவன் தனது மனோ இச்சைக்காக அல்லாஹ்வின் கட்டளையையும் அவனுக்கு வழிப்படுவதையும் விட்டுவிடுகிறான்.

٨٣٢ - أَخْبَرَنَا أَبُو بَكْرِ الْحَارِثِيُّ، أَنَا أَبُو الشَّيْخِ الْحَافِظُ، نَا الْحُسَيْنُ بْنُ عُمَرَ بْنِ أَبِي الْأَخْوَصِ، نَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، نَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، حَدَّثَنِي الْحَسَنُ بْنُ دِينَارٍ، عَنْ الْخَصِيبِ بْنِ جَحْدَرٍ، عَنْ رَاشِدِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا تَحْتَ ظِلِّ السَّمَاءِ إِلَهٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَبْغَضَ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَوَى»

வானத்தின்கீழ் அல்லாஹ் தவிர வணங்கப்படும்/அடிபணியப்படும் இலாஹுகளில் அல்லாஹ்வுக்கு மிகக்கோபமானது ஹவா- மனோ இச்சையாகும் என நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

தப்ஸீருல் வஸீத், பாகம் - 04, பக்கம் - 99.

ஆசிரியர் : அபுல் ஹஸன் அலீ அல் வாஹிதீ.

المعجم الكبير للطبراني (١٠٣/٨)

٧٥٠٢ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُثْمَانَ بْنِ سَعِيدٍ أَبُو عَمَرَ الضَّرِيرُ الْكُوفِيُّ، ثنا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ، ثنا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ الْخَصِيبِ بْنِ جَحْدَرٍ، عَنْ رَاشِدِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا تَحْتَ ظِلِّ السَّمَاءِ مِنْ إِلَهٍ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَعْظَمُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مِنْ هَوَى مُتَّبَعٍ»

வானத்தின்கீழ் அல்லாஹ் தவிர வணங்கப்படும்/அடிபணியப்படும் இலாஹுகளில் அல்லாஹ்விடத்தில் மிக வலுப்பமானது “பின்பற்றப்படும் மனோ இச்சை” ஆகும் என நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

மு.ஃஜம் அல் கபீர் அத் தப்றானீ, 7502.

--♦--

التفسير البسيط (٥١٣/٦١)

المؤلف: أبو الحسن علي بن أحمد بن محمد بن علي الواحدي، النيسابوري، الشافعي (المتوفى: ٤٦٨هـ)

ومعنى الآية: تعجيب النبي -صلى الله عليه وسلم- من نهاية جهلهم حين عبدوا ما دعاهم إليه الهوى، وما يدعو إليه الهوى باطل (٧). وهذا القول اختيار الفراء (٨). وفي الآية قول آخر؛ وهو قول الحسن وابن عباس؛ قال ابن عباس: الهوى: إله يعبد من دون الله (١). وقال الحسن: لا يهوى شيئاً إلا اتبعه (٢). وذكر الزجاج القولين؛ فقال في القول الثاني: أي: أطاع هواه، وركبه فلم يبال عاقبة ذلك (٣). وهو اختيار ابن قتيبة؛ قال: يقول: يتبع هواه ويدع الحق فهو كالإله (٤).

அல் ஹவா - மனோ இச்சை என்பது அல்லாஹ் தவிர அடிபணியப்படும் ஒரு “இலாஹ்” ஆகும் என இப்னு அப்பாஸ் நழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களும் ஹஸன் நஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களும் கூறினார்கள்.

ஒரு வஸ்துவை ஒருவன் ஆசைப்பட்டால் அதை அவன் பின் தொடர்வான் என ஹஸன் நஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் கூறினார்கள்.

மனோ இச்சையை பின்பற்றி ஹக்கை விட்டுவிடுவான். அது (மனோ இச்சை) அவனுக்கு “இலாஹ்” போன்றதாகும் என இப்னு குதையா நஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் கூறினார்கள்.

தப்ஸ்ருல் பஸீத், பாகம் - 16, பக்கம் - 513.

ஆசிரியர் : அபுல் ஹஸன் அல் அல் வாஹிதீ.

விபரம்:

மேலே அல் வாஹிதீ (நஹிமஹுல்லாஹ்) அவர்கள் தன்னுடைய அல் வஜீஸ், தப்ஸ்ருல் வஸீத், தப்ஸ்ருல் பஸீத் ஆகிய நூல்களில் குறிப்பிட்ட விரிவுரைகளின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது, அல் ஹவா-மனோ இச்சை என்பது அல்லாஹ் தவிர அடிபணியப்படும் ஒரு “இலாஹ்” ஆகும் என்பது தெளிவாகுகின்றது. எனவே தனது மனோ இச்சையை முதல் நிலை “இலாஹ்” ஆகவும், அந்த மனோ இச்சைக்கு கட்டுப்பட்டு வணங்கப்பட்ட கல்லை இரண்டாம் நிலை “இலாஹ்” ஆகவும் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். மாறாக மனோ இச்சை ஒரு “இலாஹ்” அல்ல என்ற கருத்தை அவர்கள் இங்கு குறிப்பிடவில்லை.

--♦--

غريب القرآن لابن قتيبة ت سعيد اللحام (ص: ٢٦٩)

المؤلف: أبو محمد عبد الله بن مسلم بن قتيبة الدينوري (المتوفى: ٢٧٦هـ)

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ؟ يَقُولُ: يَتَّبِعْ هَوَاهُ وَيَدْعِ الْحَقَّ، فَهَوَاهُ كَالْإِلَهِ. أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا؟! أَيُّ كَفِيلًا. وقيل: حافظا.

மனோ இச்சையை பின்பற்றி ஹக்கை விட்டுவிடுவான். அது (மனோ இச்சை) அவனுக்கு “இலாஹ்” போன்றதாகும்.

நரீபுல் குர்ஆன், பக்கம்-269.

ஆசிரியர்: இப்னு குதைபா (நஹிமஹுல்லாஹ்)

--♦--

تفسير الطبري = جامع البيان ت شاكر (٢٧٤ / ١٩)

المؤلف: محمد بن جرير بن يزيد بن كثير بن غالب الآملي، أبو جعفر الطبري (المتوفى : ٣٢٠هـ)

(أَرَأَيْتَ) يَا مُحَمَّد (مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ) شهوته التي يهواها وذلك أن الرجل من المشركين كان يعبد الحجر، فإذا رأى أحسن منه رمى به، وأخذ الآخر يعبد، فكان معبوده وإلهه ما يتخير لنفسه،

தான் ஆசைப்படும் மனோ இச்சையை இலாஹாக ஆக்கிக்கொண்டவனை நீர் கண்மீரா? அதாவது முஷ்ரிக்கீன்களில் ஒருவர் கல்லை வணங்குவார். அதைவிட அழகானதைக்கண்டால் அதை எறிந்துவிட்டு மற்றதை வணங்குவார். தனக்கு எதை தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்கின்றாரோ அது அவருடைய “இலாஹ்” ஆகவும் அவரால் வணங்கப்பட்டதாகவும் ஆகிவிட்டது.

தப்ஸீர் அத்தபரீ, பாகம்-08, பக்கம்-2700.

--♦--

تفسير ابن أبي حاتم - محققا (٢٧٠٠ / ٨)

المؤلف: أبو محمد عبد الرحمن بن محمد بن إدريس بن المنذر التميمي، الحنظلي، الرازي ابن أبي حاتم (المتوفى: ٢٣٢٧هـ)

١٥٢٠١ - حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، ثنا وَكِيعٌ، ثنا مُبَارَكٌ، عَنِ الْحَسَنِ: أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ قَالَ: لَا يَهْوَى شَيْئًا إِلَّا اتَّبَعَهُ.

ஒரு வஸ்துவை ஒருவன் ஆசைப்பட்டால் அதை அவன் பின்பற்றுவான் என ஹஸன் றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

تفسير ابن أبي حاتم - محققا (٢٧٠٠ / ٨)

حَدَّثَنَا أَبُو زُرْعَةَ، ثنا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى أَنْبَأَ ابْنُ أَبِي رَئِدَةَ أَنْبَأَ ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنِ الْحَسَنِ فِي قَوْلِهِ: أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ قَالَ: ذَلِكَ الْمُنَافِقُ نَصَبَ هَوَاهُ فَمَا هَوَى مِنْ شَيْءٍ رَكِبَهُ.

தன்னுடைய மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக ஆக்கிக்கொண்டவனை நீர் கண்மீரா? என்ற வசனம் முனாபிக் நயவஞ்சகனைப்பற்றி குறிப்பிடுகின்றது. அவன் தனது மனோ இச்சையை முன்னிறுத்தி அவன் ஆசைப்படும் வஸ்துவில் ஏறிக்கொள்வான்.

تفسير ابن أبي حاتم - محققا (٢٧٠٠ / ٨)

١٥٢٠٣ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى أَنْبَأَ الْعَبَّاسُ بْنُ الْوَلِيدِ، ثنا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، ثنا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ قَوْلُهُ: أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَاللَّهِ لَكُلِّمَا هَوَى شَيْئًا رَكِبَهُ وَكُلَّمَا اشْتَهِى شَيْئًا أَتَاهُ لَا يَحْجِزُهُ، عَنْ ذَلِكَ وَرَعٌ وَلَا تَفْوَى

தன்னுடைய மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக ஆக்கிக்கொண்டவனை நீர் கண்டீரா? என்ற வசனம் அல்லாஹ் மீது ஆணையாக அவன் ஆசைப்படும் போதெல்லாம் அவன் ஆசைப்படும் வஸ்துவில் ஏறிக்கொள்வான். ஒரு வஸ்துவை ஆசைப்படும்போது அதை அவன் கொண்டு வருவான். அவ்வாறு அவன் செய்வதற்கு பேணுதலோ இறையச்சமோ தடையாக இருக்காது.

தப்ஸீர் இப்னு அபீ ஹாத்திம், பாகம்-08, பக்கம்: 2700.

விபரம்:

மேலே இப்னு குதைபா றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தங்களின் ஈரீபுல் குர்ஆன் எனும் நூலிலும், இமாம் தபரீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தங்களின் தப்ஸீர் அத்தபரீ எனும் நூலிலும், இப்னு அபீ ஹாத்திம் றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தங்களின் விரிவுரையிலும் மனோ இச்சையை பின்பற்றி ஹக்கை விடுவதனால் அந்த மனோ இச்சை அவனுக்கு “இலாஹ்” போன்றது என்றும் மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக்கியதால் தான் தேர்ந்தெடுத்தது தனக்கு “இலாஹ்” ஆக ஆகிவிட்டது என்றும் தனது மனோ இச்சையை முன்னிறுத்தி அது ஆசைப்படும் வஸ்துவை மனிதன் கொண்டுவருகின்றான் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

இவர்களின் கூற்றுப்படி மனோ இச்சை முதல் நிலை “இலாஹ்” ஆகவும், அந்த மனோ இச்சைக்கு கட்டுப்பட்டு வணங்கப்பட்ட வஸ்துக்கள் இரண்டாம் நிலை “இலாஹ்” ஆகவும் காணப்படுகின்றன.

--♦--

لطائف الإشارات = تفسير القشيري (٢/ ٦٣٧)

المؤلف: عبد الكريم بن هوازن بن عبد الملك القشيري (المتوفى: ٤٦٥هـ)

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا (٤٣)

كانوا يعبدون من الأصنام ما يهونون يستبدلون صنما بصنم، وكانوا يجرون على مقتضى ما يقع لهم. والمؤمن بحكم الله لا بحكم نفسه، وبهذا يتضح الفرقان «٢» بين رجل وبين رجل.

والذي يعيش على ما يقع له فعابده هو، وملتحق بالذين ذكرهم الحق بالسوء في هذه الآية

அவர்கள் தாங்கள் ஆசைப்படும் விக்கிரகங்களை வணங்கினார்கள். ஒரு விக்கிரகத்துக்கு பதிலாக மற்றுமொன்றை மாற்றிக்கொண்டார்கள். தங்களுக்கு ஏற்படும் எண்ணத்தின் படி விக்கிரகங்களை கொண்டுவந்தார்கள். தனக்கு ஏற்படும் எண்ணத்தின் படி வாழக்கூடியவன் தனது மனோ இச்சைக்கு வழிப்படக்கூடியவன் ஆவான்.

தப்ஸ்ரீ அல் குஸைரீ, பாகம்: 02, பக்கம்: 637

இமாம் அப்துல் கரீம் இப்னு ஹவாஸின் அல் குஸைஹீ நஹிமஹுல்லாஹ்

--♦--

تنوير المقباس من تفسير ابن عباس (ص: ٣٠٣)

ينسب: لعبد الله بن عباس - رضي الله عنهما - (المتوفى: ٦٨هـ)

[أَرَأَيْتَ] يَا مُحَمَّدَ {مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ} من عبد إلهه بهوى نفسه يَعْنِي النَّصْرَ وَأَصْحَابَهُ

“தன்னுடைய மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக ஆக்கிக்கொண்டவனை நீர் கண்டீரா?” என்ற வசனம் தன்னுடைய மனோ இச்சையைக்கொண்டு தனது இலாஹை வணங்கியவன் என்பதைக்குறிக்கிறது.

தன்வீரூல் மிக்பாஸ் மின் தப்ஸ்ரீ இப்னு அப்பாஸ், பக்கம்: 303.

--♦--

تفسير الثعلبي = الكشف والبيان عن تفسير القرآن (٧/ ١٣٩)

المؤلف: أحمد بن محمد بن إبراهيم الثعلبي، أبو إسحاق (المتوفى: ٤٢٨هـ)

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَذَلِكَ أَنَّ الرَّجُلَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ كَانَ يَعْبُدُ الْحَجَرَ أَوِ الصَّنَمَ، فَإِنْ رَأَى أَحْسَنَ مِنْهُ رَمَى بِهِ وَأَخَذَ الْآخَرَ فَعَبَدَهُ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: الْهَوَى إِلَهٌ يَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ

“தன்னுடைய மனோ இச்சையை ‘இலாஹ்’ ஆக ஆக்கிக்கொண்டவனை நீர் கண்டீரா?” என்ற வசனத்தின் விபரமென்னவெனில், முஷ்ரிக்கீன்களில் ஒருவர் கல்லை அல்லது விக்கிரகத்தை வணங்குவார். அதைவிட அழகான ஒன்றைக்கண்டால் அதை எறிந்துவிட்டு மற்றதை வணங்குவார். ‘ஹவா’ எனும் மனோ இச்சை அல்லாஹ் தவிர அடிபணியப்படும் ‘இலாஹ்’ ஆகும்” என இப்னு அப்பாஸ் (நுழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் கூறினார்கள்.

தப்ஸ்ரீ அத் தஃலபீ, பாகம்: 07, பக்கம்: 139

ஆசிரியர்: அஹ்மத் இப்னு முஹம்மத் அத் தஃலபீ (நஹிமஹுல்லாஹ்)

விபரம்:

மேலே இமாம் குவைஃ ரீ நஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தங்களின் தப்ஸ்ரீ அல் குவைஃரீ எனும் விரிவுரையிலும், தன்வீருல் மிக்பாஸ் மின் தப்ஸ்ரீ இப்னு அப்பாஸ் எனும் விரிவுரையிலும், அஹ்மத் இப்னு முஹம்மத் அத் த்.லபீ நஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தங்களின் தப்ஸ்ரீ அத் த்.லபீ எனும் விரிவுரையிலும் கூறியுள்ள விபரங்களின் அடிப்படையில் நோக்குகின்றபோது, தனக்கு ஏற்படும் எண்ணத்தின் படி வாழக்கூடியவன் தனது மனோ இச்சைக்கு வழிப்படக்கூடியவன் என்பதும் தன் மனோ இச்சையைக்கொண்டே “இலாஹ்” வணங்கப்படுகின்றது என்பதும் மனோ இச்சை ஒரு “இலாஹ்” என்பதும் தெளிவாக விளங்கக்கூடியதாக உள்ளது.

எனவே இவர்களின் கூற்றுப்படி, மனோ இச்சை முதல் நிலை “இலாஹ்” ஆகவும், அந்த மனோ இச்சைக்கு கட்டுப்பட்டு வணங்கப்பட்ட வஸ்துக்கள் இரண்டாம் நிலை “இலாஹ்” ஆகவும் காணப்படுகின்றன.

---♦---

تفسير الرازي = مفاتيح الغيب أو التفسير الكبير (٤٦٢ / ٢٤)

المؤلف: أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسن بن الحسين التيمي الرازي الملقب بفخر الدين الرازي خطيب الري (المتوفى: ٦٠٦هـ)
قوله تعالى:

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

وَالْمَعْنَى أَنَّهُ سُبْحَانَهُ بَيِّنٌ أَنَّ بُلُوغَ هَوَاهُ فِي جَهَاتِهِمْ وَإِعْرَاضِهِمْ عَنِ الدَّلَائِلِ إِنَّمَا كَانَ لِاسْتِيلَاءِ التَّقْلِيدِ عَلَيْهِمْ وَأَنَّهُمْ اتَّخَذُوا أَهْوَاءَهُمْ آلِهَةً، فكل ما دَعَاهُمُ الْهَوَىٰ إِلَيْهِ انْقَادُوا لَهُ، سَوَاءً مَنَعَ الدليل منه أو لم يمنع،

قوله: اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ مَعْنَاهُ اتَّخَذَ إِلَهَهُ مَا يَهْوَاهُ أَوْ إِلَهًا يَهْوَاهُ،

وَقِيلَ هُوَ مَقْلُوبٌ وَمَعْنَاهُ اتَّخَذَ هَوَاهُ إِلَهَهُ وَهَذَا ضَعِيفٌ، لِأَنَّ قَوْلَهُ: اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ يُفِيدُ الْحُضَرَ، أَيْ لَمْ يَتَّخِذْ لِنَفْسِهِ إِلَهًا إِلَّا هَوَاهُ، وَهَذَا الْمَعْنَى لَا يَحْصُلُ عِنْدَ الْقَلْبِ.

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: الْهَوَىٰ إِلَهٌ يُعْبَدُ، وَقَالَ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ: كَانَ الرَّجُلُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ يَعْْبُدُ الصَّنَمَ فَإِذَا رَأَى أَحْسَنَ مِنْهُ رَمَاهُ وَاتَّخَذَ الْآخَرَ وَعَبَدَهُ.

الثَّالِثُ: قَوْلُهُ: أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا أَيْ حَافِظًا تَحْفَظُهُ مِنْ اتِّبَاعِ هَوَاهُ أَيْ لَسْتَ كَذَلِكَ.

அவர்கள், தங்களின் மனோ இச்சைகளை இலாஹுகளாக ஆக்கிக்கொண்டனர். அவர்களை மனோ இச்சை எதன் பக்கம் அழைத்ததோ அதற்கு அவர்கள் சிரம்பணிந்தனர். “தனது மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக ஆக்கிக் கொண்டான்” எனும் வசனம் தனக்கு மனோ இச்சையைத் தவிர வேறு இலாஹை ஆக்கிக்கொள்ளவில்லை என்ற கருத்தைத் தருகின்றது.

“ஹவா எனும் மனோ இச்சை என்பது அடிபணியப்படும் ‘இலாஹ்’ ஆகும்” என இப்பனு அப்பாஸ் (நுழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் கூறினார்கள்.

மபாதீஹுல் நெய்யப், பாகம் 24, பக்கம் 462,

ஆசிரியர் : இமாம் பக்ருத்தீன் அர் நாஸீ (நஹிமஹுல்லாஹ்).

--♦--

تفسير القرطبي (٣٥/١٣)

المؤلف: أبو عبد الله محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري الخزرجي شمس الدين القرطبي (المتوفى: ٦٧١هـ)

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا (٤٣)

قَوْلُهُ تَعَالَى: (أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ) عَجَبَ نَبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِضْمَارِهِمْ عَلَى الشَّرْكِ وَإِضْرَارِهِمْ عَلَيْهِ مَعَ إِفْرَارِهِمْ بِأَنَّهُ خَالِقُهُمْ وَرَازِقُهُمْ، ثُمَّ يَعْمِدُ إِلَى حَجَرٍ يَعْبُدُهُ مِنْ غَيْرِ حُجَّةٍ.

قَالَ الْكَلْبِيُّ وَغَيْرُهُ: كَانَتْ الْعَرَبُ إِذَا هَوِيَ الرَّجُلُ مِنْهُمْ شَيْئًا عَبَدَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِذَا رَأَى أَحْسَنَ مِنْهُ تَرَكَ الْأَوَّلَ وَعَبَدَ الْأَحْسَنَ، فَعَلَى هَذَا يَعْنِي: أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ بِهَوَاهُ، فَحَذَفَ الْجَارَ.

وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: الْهَوَى إِلَهٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ.

وَقِيلَ: "اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ" أَيْ أَطَاعَ هَوَاهُ

“தன்னுடைய மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக ஆக்கிக்கொண்டவனை நீர் கண்டீரா?” என்ற வசனம் தன் மனோ இச்சையைக்கொண்டு இலாஹை

ஆக்கிக்கொண்டவனை கண்டீரா! என்ற கருத்தை தருகின்றது. “ஹவா எனும் மனோ இச்சை அல்லாஹ் தவிர அடிபணியப்படும் ‘இலாஹ்’ ஆகும்” என இப்னு அப்பாஸ் (றழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் கூறினார்கள்.

மனோ இச்சையை இலாஹாக ஆக்கிக்கொண்டான் என்பது தனது மனோ இச்சைக்கு வழிப்பட்டு நடப்பதை குறிக்கின்றது.

தப்ஸீர் அல் குர்துபீ, பாகம் 13, பக்கம் 35.

விபரம்:

மேலே இமாம் பக்ருத்தீன் அர் றாஸீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் “மபாதீஹுல் நெய்ப்”, எனும் விரிவுரையிலும், இமாம் குர்துபீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தங்களது விரிவுரையிலும் மனோ இச்சையை அவர்கள் இலாஹாக ஆக்கிக்கொண்டார்கள் எனவும் மனோ இச்சை அடிபணியப்படும் “இலாஹ்” எனவும் மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக்குதல் என்பது மனோ இச்சைக்கு வழிப்படுதல் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

எனவே இவர்களின் கூற்றுப்படி, மனோ இச்சை முதல் நிலை “இலாஹ்” ஆகவும், அந்த மனோ இச்சைக்கு கட்டுப்பட்டு வணங்கப்பட்ட வஸ்துக்கள் இரண்டாம் நிலை “இலாஹ்” ஆகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

التفسير لمحي الدين بن عربي (١٤٤ / ٣)

[أرأيت من اتخذ إلهه هواه]

كل محبوب بشيء واقف معه، فهو محبّ له، مجانس لذلك الشيء، فهو في الحقيقة عابد لهواه بعبادته لذلك المحبوب، والباعث لهواه على محبة غير الله هو الشيطان، فمحبّ كل شيء غير الله لا لله وبغير محبة الله عابد له ولهواه وللشيطان متعدد المعبود متفرق الوجهة. أبدي ذلك {تكون عليه وكيلاً} بدعوته إلى التوحيد وقد كان في غاية البعد محجوباً بظلل من ظلاله.

ஒரு வஸ்துவைக் கொண்டு திரையிடப்பட்டவன் அந்த வஸ்துவுடன் நிற்கின்றான். அதை ஆசை வைத்தவனாக இருக்கின்றான். யதார்த்தத்தில் அந்த ஆசை வைக்கப்பட்டதை வணங்குவதன் மூலம் தன்னுடைய மனோ இச்சைக்கு வழிப்படுகிறான்.

தப்ஸீர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ, பாகம் 03, பக்கம் 144.

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ [الجاثية: ٢٣]

التفسير لمحي الدين بن عربي (٧٧/٤)

(أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ) - الإله - المعبود ولما أطاعوا الهوى فقد عبدوه وجعلوه إلهاً، إذ كل ما يعبد الإنسان بمحبته وطاعته فهو إله ولو كان حجراً

“தன்னுடைய மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக ஆக்கிக்கொண்டவனை நீர் கண்டீரா?” என்ற வசனத்தில் குறிப்பிடப்படும் “இலாஹ்” என்பது வணங்கப்படக்கூடியதாகும். அடிபணியப்படக்கூடியதாகும்.

அவர்கள் மனோ இச்சைக்கு வழிப்பட்டு நடந்தபோது அந்த மனோ இச்சைக்கு வழிப்பட்டு அதை இலாஹாக ஆக்கி விட்டனர்.

மனிதன் தான் அன்புவைத்து வழிப்பட்டு நடக்கும் ஒவ்வொன்றும் அவனது “இலாஹ்” ஆகும். அது கல்லாக இருந்தாலும் சரி.

தப்ஸீர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ,

பாகம் - 04, பக்கம் - 77.

--♦--

التفسير لمحي الدين بن عربي (٣٢٨ / ٢)

لأن لكل قوم إلهاً تعبدوه وهو مطلوبها ومرادها، والنفس تعبد الهوى كقوله: (أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ)

ஒவ்வொரு கூட்டத்தாருக்கும் அவர்கள் வணங்கக்கூடிய ஒரு “இலாஹ்” இருக்கிறது. அதுவே அவர்களால் நாடப்பட்டதும் தேடப்பட்டதும் ஆகும். ஆன்மா, மனோ இச்சையை வணங்குகிறது (அதாவது மனோ இச்சைக்கு வழிப்பட்டு நடக்கிறது).

தப்ஸீர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ,

பாகம் - 02, பக்கம் - 328.

--♦--

الكتاب : الفتوحات المكية

واعلم أنه لولا الهوى ما عبد الله في غيره وأن الهوى أعظم إله متخذ عبد

அறிந்து கொள்! மனோ இச்சை இல்லையானால் அல்லாஹ் தஆலா அவன் அல்லாதவற்றில் வணங்கப்பட்டிருக்கமாட்டான். மனோ இச்சை என்பது “இலாஹ்” ஆக ஆக்கப்பட்டு வணங்கப்பட்டவைகளில்/

அடிபணியப்பட்டவைகளில் மிக வலுப்பமானதாகும்.

அல் புதுஹாத்துல் மக்கிய்யஹ், பாகம் 05 , பக்கம் 89,

அஷ்ஷெய்யஹ் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ நஹிமஹ்ஸ்லாஹ்)

--♦--

تفسير القاسمي = محاسن التأويل (٤٣١ / ٨)

المؤلف: محمد جمال الدين بن محمد سعيد بن قاسم الحلاق القاسمي (المتوفى: ١٣٣٢هـ)

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَيَّ مَنْ تَرَكَ مَتَابَعَةَ الْهُدَى إِلَى مَتَابَعَةِ الْهَوَى، فَكَأَنَّهُ يَعْبُدُهُ. فَجَعَلَهُ إِلَهًا تَشْبِيهِ بَلِيغٌ أَوْ اسْتِعَارَةٌ.

قال القاشاني: الإله المعبود، ولما أطاعوا الهوى فقد عبدوه وجعلوه إلهًا. إذ كل ما يعبده الإنسان بمحبته وطاعته، فهو إله لو كان حجرا

“தன்னுடைய மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக ஆக்கிக்கொண்டவனை நீர் கண்டீரா?” என்ற வசனத்தில் நேர்வழியை பின்பற்றுவதை விட்டுவிட்டு மனோ இச்சையை பின்பற்றுவனைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவன் அந்த மனோ இச்சையை வணங்கியவனைப் போலாவான். அவன் அம்மனோ இச்சையை இரவலான “இலாஹ்” ஆக ஆக்கி விட்டான்.

“இலாஹ்” என்பது வணங்கப்படக்கூடியதாகும்/ அடிபணியப்படக்கூடியதாகும். அவர்கள் மனோ இச்சைக்கு வழிப்பட்டு நடந்தபோது அந்த மனோ இச்சைக்கு வழிப்பட்டு அதை இலாஹாக ஆக்கி விட்டனர்.

மனிதன், தான் அன்புவைத்து வழிப்பட்டு நடக்கும் ஒவ்வொன்றும் அவனது “இலாஹ்” ஆகும். அது கல்லாக இருந்தாலும் சரி என இமாம் காவ்ஹீ நஹிமஹ்ஸ்லாஹ் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

தப்ஸீர் அல் காஸிமி, பாகம் 08, பக்கம் 431,

முஹம்மத் ஜமாலுத்தீன் அல் காஸிமீ நஹிமஹ்ஸ்லாஹ்.

--♦--

الكتاب: فصوص الحكم المتن

وأعظم مجلى عبده فيه وأعلاه «الهوى» كما قال «أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ» وهو أعظم معبود، فإنه لا يعبد شيء إلا به، ولا يعبد هو إلا بذاته،

شرح الجامي على فصوص الحكم (ص ٦٦٤)

الملا عبد الرحمن بن أحمد الملقب بنور الدين الجامي (وما عبد شيء من العالم إلا بعد التلبس بالرفعة عند العابد والظهور بالدرجة الرفيعة) (ولذلك تسمى الحق لنا برفيع الدرجات)، حيث قال رفيع الدرجات ذو العرش (ولم يقل رفيع الدرجة فكثير الدرجات في عين واحدة فإنه قضى أن لا يعبدوا إلا إياه في درجات كثيرة مختلفة أعطت كل درجة مجلى إلهيا عبد فيها. وأعظم مجلى عبد فيه وأعلاه الهوى كما قال تعالى: «أفرأيت من اتخذ إلهه هواه» (الجاثية: ٣٢) فهو أعظم معبود فإنه لا يعبد شيء إلا به ولا يعبد هو)، أي الهوى (إلا بذاته).

வணங்கப்பட்ட/அடிபணியப்பட்ட வெளிப்பாடுகளில் மிக உயர்ந்ததும் வலுப்பமானதும் மனோ இச்சை ஆகும். “தன்னுடைய மனோ இச்சையை “இலாஹ்” ஆக ஆக்கிக்கொண்டவனை நீர் கண்மரா?” என்ற திருவசனத்தில் அல்லாஹ் குறிப்பிட்டதன்படி, மனோ இச்சை மிக வலுப்பமான வணங்கப்பட்டதாகும். (அதாவது அடிபணியப்பட்டதாகும்). எந்தவொரு வஸ்துவும் மனோ இச்சையைக்கொண்டே வணங்கப்படுகின்றன. மனோ இச்சையும் அதைக்கொண்டே வணங்கப்படுகின்றது.

புஸுஸுல் ஹிகம் - அஷ்ஷெய்ஹுல் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ நஹிமஹுல்லாஹ்.

ஷரஹுல் ஜாமீ அலா புஸுஸில் ஹிகம், பக்கம் 466, அப்துர் நஹ்மான் அல் ஜாமீ நஹிமஹுல்லாஹ்.

விபரம்:

மேலே அஷ்ஷெய்ஹுல் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ நஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தங்களின் தப்ஸீரிலும், புதுஹாத்துல் மக்கிய்யஹ், புஸுஸுல் ஹிகம் ஆகிய நூல்களிலும், முஹம்மத் ஜமாலுத்தீன் அல் காஸிமீ நஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தங்களின் விரிவுரையிலும் குறிப்பிட்டுள்ளதன் அடிப்படையில் மனோ இச்சை அடிபணியப்படும் “இலாஹ்” என்பதை தெளிவாக புரியக்கூடியதாக உள்ளது.

எனவே இதுவரை நாம் குறிப்பிட்ட விபரங்களின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது ஹவா எனும் மனோ இச்சை என்பது முதல் நிலை “இலாஹ்” ஆக இருக்கின்றது என்பது இதன்மூலம் தெளிவாகின்றது.

இதன்படி வணங்கப்படும் வஸ்துக்கள் மாத்திரமன்றி வணங்கப்படாமல் அடிபணியப்படும் வஸ்துக்களும் “இலாஹ்” என்ற பெயரை ஏற்கிறது என்பதனை தெளிவாக புரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஸூபிகளிடத்தில் “இலாஹ்” என்ற சொல்லின் பயன்பாடு

ஸூபிய்யாக்களிடத்தில் “இலாஹ்” என்ற சொல் எந்த அடிப்படையில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை தஸவ்வுப் வழியில் செல்லக்கூடிய நாம் அறிந்திருந்தால்தான் “இலாஹ்” என்பதன் விசாலமான கருத்தை புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

கல்விக்கடல் என்று போற்றப்படும் ஹுஜ்ஜதுல் இஸ்லாம் இமாம் ஙஸ்ஸாலி றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்கள்.

إحياء علوم الدين (٣٨٨ / ٤)

المؤلف: أبو حامد محمد بن محمد الغزالي الطوسي (المتوفى: ٥٠٥هـ)

وَكُلُّ مَا تَقَيَّدَ الْعَبْدُ بِهِ فَهُوَ عَبْدٌ لَهُ كَمَا قَالَ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا عِبِيدَ الدُّنْيَا وَقَالَ نَبِينَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَعَسَّ عَبْدُ الدُّنْيَا وَتَعَسَّ عَبْدُ الدَّرْهِمِ وَعَبْدُ الْحِلَّةِ وَعَبْدُ الْخَمِيصَةِ فَسَمِيَ كُلُّ مَنْ تَقَيَّدَ قَلْبُهُ بِشَيْءٍ عَبْدًا لَهُ

ஒரு அடியான் எந்த ஒன்றுடன் தன் மனதை இணைத்துக் கொள்கின்றானோ அவன் அந்த வஸ்துவின் அடிமையாவான்.

இஹ்யாஉ உலூமித்தீன், பாகம் - 04 பக்கம் - 388.

இங்கு ஒரு அடியான் எந்த ஒன்றுடன் தன் மனதை இணைத்துக் கொள்கின்றானோ அவன் அந்த வஸ்துவின் அடிமையாவான் என இமாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதன் கருத்து என்னவென்றால், ஒருவன் ஒரு வஸ்துவுடன் தன் மனதை இணைத்துக் கொள்ளும்போது அவன் அந்த வஸ்துவுக்கு அடிமையாக ஆகிவிடுகின்றான். அந்த வஸ்து அவனுக்கு எஜமானாக அல்லது இலாஹாக ஆகிவிடுகின்றது என்பதாகும்.

--♦--

إحياء علوم الدين (٢٢٦ / ٤)

لأن من طلب غير الله فقد عبده وكل مطلوب معبود وكل طالب عبدٌ بالإضافة إلى مطلبه وطلب غير الله من الشرك الخفي

அல்லாஹ் அல்லாததை தேடுபவன் அதை வணங்கிவிட்டான். தேடப்படும் அனைத்தும் வணங்கப்பட்டதாகும்.

இஹ்யாஉ உலூமித்தீன், பாகம் - 04, பக்கம் - 266.

இங்கு தேடப்படும் அனைத்தும் வணங்கப்பட்டதாகும் என இமாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதன் கருத்து என்னவென்றால், ஒருவன் ஒரு வஸ்துவை தேடுகின்றபோது அவன் அந்த வஸ்துவுக்கு அடிமையாக ஆகிவிடுகின்றான். அந்த வஸ்து அவனுக்கு எஜமானாக அல்லது இலாஹாக ஆகிவிடுகின்றது என்பதாகும்.

--♦--

إحياء علوم الدين (٣١٦ / ٤)

وبقوله تعالى إن الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا بل هو معنى قولك لا إله إلا الله أي لا معبود ولا محبوب سواه فكل محبوب فإنه معبود فإن العبد هو المقيّد والمعبود هو المقيّد به وكل محب فهو مقيّد بما يحبه

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்பதன் பொருள் அவனைத்தவிர வணங்கப்படுவனும் அன்புவைக்கப்படுவனும் இல்லை. அன்புவைக்கப்படுபவர்கள் அனைவரும் வணங்கப்படுபவர்களேயாவர்.

இஹ்யாஉ உலூமித்தீன், பாகம் - 04, பக்கம் - 316.

இங்கு இமாம் அவர்கள் அன்புவைக்கப்படுபவர்கள் அனைவரும் வணங்கப்படுபவர்களேயாவர் என்று கூறியுள்ளதன் கருத்து என்னவெனில், ஒருவன் ஒரு வஸ்துவை அன்பு வைக்கின்றபோது, அந்த வஸ்துவுக்கு அவன் கட்டுப்பட்டவனாகின்றான். அந்த வஸ்து அவனை கட்டுப்படுத்தியதாகின்றது. எனவே அந்த வஸ்து அவனுக்கு இலாஹாக ஆகின்றது என்பதாகும்.

--♦--

கௌதுல் அஃழம் முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானீ
றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்

الفتح الرباني والفيض الرحامي (ص ٩١)

محي الدين عبد القادر بن أبي صالح الجيلاني

كل من اعتمدت عليه فهو إلهك، وكل من خفته ورجوته فهو إلهك، كل من رأيت في
الضر والنفع ولم تر أن الحق عز وجل مجري ذلك على يديه فهو إلهك

நீ பாரம் சாட்டி நம்பிக்கைகொள்ளும் அனைத்தும் உனது “இலாஹ்”
ஆகும். நீ பயப்படும் அனைத்தும், நீ ஆதரவுவைக்கும் அனைத்தும்
உனது “இலாஹ்” ஆகும்.

நன்மையும் தீமையும் ஒருவன் மூலம் இடம்பெறும் போது அதை
அல்லாஹ்தான் அவன் மூலம் நடத்துகின்றான் என்பதை நீ காணாமல்
இருந்தால், அவன் உனது “இலாஹ்” ஆகும்.

அதாவது நன்மையும் தீமையும் ஒருவன் மூலம் இடம்பெறும் போது அதை
அல்லாஹ்தான் அவன் மூலம் நடத்துகின்றான் என்பதை நீ காணாமல்
இருந்தால் நன்மையும் தீமையும் எவன் மூலம் இடம்பெறுகின்றதோ
அந்த படைப்பு உனது “இலாஹ்” ஆகும்.

(பத்ஹுர்ரப்பானீ, பக்கம் - 91)

--♦--

الفتح الرباني والفيض الرحامي (ص ١٠١)

محي الدين عبد القادر بن أبي صالح/الجيلاني

تكذب حتى في صلاتك لأنك تقول الله اكبر. وتكذب لأن في قلبك إلهًا غيره. كل ما
تعتمد عليه فهو إلهك

كل شيء تخاف منه وترجوه فهو إلهك. قلبك لا يوافق لسانك. فعلك لا يوافق قولك.
قل الله اكبر ألف مرة بقلبك ومرة بلسانك. ماتستحي أن تقول لا إله إلا الله ولك ألف
معبود غيره.

நீ தொழுகையில் கூட பொய்சொல்கிறாய்! ஏனெனில் அல்லாஹ் அக்பர்
“அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன் என்று சொல்கிறாய்! நீ பொய் சொல்கிறாய்!

ஏனெனில் உனது உள்ளத்தில் அல்லாஹ்வுக்கு வேறான “இலாஹ்” இருக்கிறது. நீ பாரம் சாட்டி நம்பிக்கை கொள்ளும் அனைத்தும் உனது “இலாஹ்” ஆகும். நீ பயப்படும் அனைத்தும், நீ ஆதரவு வைக்கும் அனைத்தும் உனது “இலாஹ்” ஆகும்.

உனது உள்ளம் உனது நாவுக்கு நேர்படவில்லை. உனது செயல் உனது சொல்லுக்கு நேர்படவில்லை. நீ உனது உள்ளத்தினால் ஆயிரம் முறையும் உனது நாவினால் ஒரு முறையும் அல்லாஹ் அக்பர் “அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்” என்று சொல்.

உனக்கு அல்லாஹ் அல்லாத ஆயிரம் வணங்கப்படுபவைகள். வழிபடப்படுபவைகள்/“இலாஹ்”கள் இருக்கும்போது “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்று சொல்ல உனக்கு வெட்கமில்லையா?

(பத்ஹுர்ரப்பானீ, பக்கம் 101)

--♦--

الكتاب: فصوص الحكم، المتن، ص: ٧٣

المؤلف: محي الدين محمد بن علي بن محمد بن عربي الحاتمي الطائفي الأندلسي (المتوفى: ٦٧٣هـ)

فإن للحق في كل معبود وجهاً يعرفه من يعرفه و يحبه من يحبه

வணங்கப்பட்டவை அனைத்திலும் ஹக்கு தஆலாவுக்கு ஒரு தோற்றம் (வெளிப்பாடு) உண்டு. அறிந்தவன் அதை அறிந்துகொள்வான். அறியாதவன் அதை அறியமாட்டான்.

புஸுஸுல் ஹிகம், பக்கம்-73,

அஷ்ஷெய்ஹுல் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ (நஹிமஹுல்லாஹ்)

--♦--

الكتاب: فصوص الحكم، المتن، ص: ١٩٧

و العارف المكمل من رأى كل معبود محلي للحق يعبد فيه

சம்பூரண ஞானம் பெற்றவர் வணங்கப்பட்டவை அனைத்தையும் ஹக்கு தஆலா அதில் வணங்கப்படும் வெளிப்பாடாக காண்பார்.

புஸுஸுல் ஹிகம், பக்கம்-197.

அஷ்ஷெய்ஹுல் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ (நஹிமஹுல்லாஹ்)

வணங்கப்பட்டவை அனைத்தும் அதாவது இலாஹுகள் அனைத்தும் இறை வெளிப்பாடுகளாகவே இருக்கின்றன என்பதை இங்கு இமாம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள்.

--♦--

الكتاب : الكهف والرقيم

الشيخ عبد الكريم الجيلي

واختلف الناس في هذا الاسم فمنهم من قال : إنه مشتق من أله ياله إلهاً ... بمعنى عبد يعبد عبادة ... فجعل المصدر اسماً للمعبود فقيل : إله ، وزيد فيه ألف التعريف ولامه فقيل : الله .

ومنهم من قال : أله بمعنى عشق ، فيكون إله مصدر العشق

அல்லாஹ் என்ற சொல் எவ்வாறு வந்தது என்பதில் மக்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. அல்லாஹ் என்ற சொல் “அலஹ்” என்ற சொல்லிலிருந்து வந்தது. “அலஹ்” என்பதன் பொருள் வணங்கினான் என்பதாகும். இதன்படி “இலாஹ்” என்பது வணங்கப்பட்டதற்கு சொல்லப்படுகிறது என்று சிலர் சொல்கின்றனர். மேலும், இலாஹ் என்பதில் ம.ரிபாவுடைய அலிப் லாம் சேர்க்கப்பட்டு அல்லாஹ் என்ற சொல் வந்தது என்று சிலர் சொல்கின்றனர்.

“அலஹ்” என்பதன் பொருள் காதல் கொண்டான் என்பதாகும். இதன்படி இலாஹ் என்பது காதலிக்கப்பட்டதற்கு சொல்லப்படுகின்றது என சிலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

அல் க.பு வர் றகீம்,

அஷ்ஷெய்ஹ் அப்துல் கரீம் அல் ஜீலீ றஹிமஹுல்லாஹ்.

எனவே, ஒரு வஸ்த்து தேடப்படும்போதும், அது அன்பு வைக்கப்படும்போதும், அது பாரம் சாட்டி நம்பிக்கை கொள்ளப்படும்போதும், அதன்மீது பயம் ஏற்படும்போதும், அதன்மீது ஆதரவு வைக்கப்படும்போதும், அது காதல் வைக்கப்படும்போதும், அல்லாஹ் அல்லாத ஒன்று நன்மையும் தீமையும் சுயமாகச் செய்கின்றது என்று காணப்படும்போதும் - அது, இலாஹ் என்ற பெயரைப் பெறுகின்றது என்பதே ஸுபிய்யாக்களின் முடிவாகும்.

எனவே, இலாஹ் என்ற சொல் ஒரு பரந்தளவிலான கருத்தைக் கொண்டுள்ளது.

--♦--

காதிரிய்யா, நக்ஷபந்திய்யா தரீக்காக்களின் ஞான குரு ஸுல்தானுல் வாஇழீன், றஃஸுல் மஜாதீப், குத்புஸ்ஸமான் அஷ்ஷாஹ் முஹம்மது அப்துல்காதிர் ஸுபி ஹைதராபாதீ நாயகம் றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் “இலாஹ்” என்பதற்கும் கலிமா வசனத்திற்கும் உண்மையாக நாடப்பட்ட பொருள் என்ன என்பதனை அவர்களின் “அல் ஹகீகா” என்ற நூலில் سريان الالهية في كل ذرة (ஒவ்வொரு அணுவிலும் தெய்வீகத்தின் ஓட்டம்) என்ற தலைப்பின் கீழ் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

فإن تأملت ياخي وكشفت الغطاء عن بصر بصيرتك لرأيت كل شيء من الأشياء محتاجا من وجهه ومحتاجا إليه من وجه آخر

சகோதரனே நீ ஆராய்ந்து பார்த்தால், உன்னுடைய அகப் பார்வையிலிருந்து திரையை நீக்கிவிட்டால் எல்லா வஸ்துக்களையும் ஒருவகையில் அது தேவை உடையதாகவும் இன்னொரு வகையில் அதனளவில் தேவையானதாகவுமே நீ காண்பாய்.

وأنت تعلم انه لا يحصل مقصودك إلا بعد احتمالك الذلة بين يدي المحتاج إليه لك

நீ எதனளவில் தேவையாகின்றாயோ அதற்கு நீ பணிந்து நடந்தால்தான் உனது நோக்கம் நிறைவேறும் என்பதை நீ அறிவாய்.

فالذلة عبادة وأنت في تلك الحالة عابد. والمحتاج اليه لك معبود

பணிவு என்பது வணக்கம் ஆகும். அந்த நேரம் நீ வணக்கம் செய்பவன் ஆவாய். நீ எதனளவில் தேவையாகின்றாயோ அது معبود வணங்கப்பட்டதாகும்.

وانت مألوه وهو إله. فكل شيء مألوه من وجه وإله من وجه. وكل شيء عابد من وجه ومعبود. وهذا من سر سريان الألوهية في كل شيء. لقضائه تعالى أن لا يعبد غيره. كما قال تعالى في كتابه القديم وقضى ربك أن لا تعبدوا إلا اياه. وهو المقصود من الكلمة الطيبة لا إله إلا الله.

அத்துடன் நீ ம. லூஹ் ஆகவும், நீ எதனளவில் தேவையாகின்றாயோ அது இலாஹ் இ ஆகவும் இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு வஸ்துவும் ஒருவிதத்தில் ம. லூஹ் ஆகவும் இன்னொரு விதத்தில் இலாஹ் இ ஆகவும் இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு வஸ்துவும் ஒருவிதத்தில் عابد ஆகவும் இன்னொரு விதத்தில் معبود ஆகவும் இருக்கிறது.

இதுவே ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் ألوهية - தெய்வீகத்தன்மை ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதன் இரகசியமாகும்.

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهَ [الإسراء: ٢٣]

“அவனல்லாததை நீங்கள் வணங்கக்கூடாது என உமது இரட்சகன் விதித்துள்ளான்” (அல்குர்ஆன் 17:23)

என்று தனது வேதத்தில் கூறியதன்படி அவனுக்கு வேறானது (அடிபணியப்படாமல்) வணங்கப்படாமல் இருப்பதை விதியாக்கியுள்ளான். இதுவே “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” எனும் கலிமதுத் தையிபாவின் நோக்கமாகும்.

(“அல் ஹகீகா” குறிப்பு முடிவுற்றது.)

“முஹ்தாஜீன் இலைஹி” - ஒன்றின்பால் தேவையாகும் போது அந்த “தேவையான ஒன்று” இலாஹ் ஆகிவிடுகிறது என்ற மிகச் சாராம்சமான கருத்தை இங்கு விபரமாக குறிப்பிடுகின்றார்கள் மகான் அவர்கள்.

ஒவ்வொரு வஸ்துவும் ஏதோவொரு விடயத்தில் இன்னொன்றின்பால் தேவையானதாகவே உள்ளது. அதேபோன்று அவை இன்னொன்றிற்கு தேவையானதாகவே உள்ளது.

எனவே ஒரு வஸ்த்து தேவையானதாகும் போது அதற்கு கட்டுப்படுதல் அல்லது பணிதல் அல்லது தாழ்மையாகுதல் என்ற செயல்பாடு அங்கு இன்றியமையாமல் நிகழும்.

கட்டுப்படுதல் அல்லது பணிதல் அல்லது தாழ்மையாகுதல் என்ற செயற்பாடே இபாதத்-வணக்கம் எனப்படுகிறது. எனவே, ஒன்றின்மீது நீ தேவையாகும்போது, தேவையாகும் நீ “ஆபித்” ஆகவும், தேவைப்பட்ட வஸ்த்து “மஃபூத்” ஆகவும் ஆகின்றது.

அதாவது ஒன்றின் மீது தேவையாகின்ற காரணத்தால் அதற்கு கட்டுப்படும் நீ, “ஆபித்” ஆகவும், உன்னை கட்டுப்படுத்திய/அடிபணியவைத்த அந்த வஸ்து “மஃபூத்” ஆகவும் ஆகின்றது.

அடிபணிந்த நீ “மஃலாஹ்” ஆகவும், உன்னால் அடிபணியப்பட்ட அந்த வஸ்து உனக்கு “இலாஹ்” ஆகவும் ஆகின்றது.

எனவே, எந்தவொரு வஸ்துவை எடுத்துக்கொண்டாலும் அது எந்த விதத்திலேனும் (இன்னொன்றிற்கு) தேவையான வஸ்த்துவாக உள்ள காரணத்தினால் (அதாவது அந்த வஸ்த்து ஏதோவொரு தேவையின் நிமித்தம் இன்னொன்றை கட்டுப்படுத்துகின்ற பணியவைக்கின்ற காரணத்தினால்) “மஃபூத்”/ “இலாஹ்” என்ற பெயரிற்குள் உள்ளடங்குகிறது.

உதாரணமாக பணம் தேவையான வஸ்துவாகும்போது பணத்துக்கு வழிப்படுதல்/ கட்டுப்படுதல்/ அடிபணிதல்/ வேண்டுகல் என்ற செயல்பாடு நிகழ்கிறது. இந்த செயல் “இபாதத்” ஆகும். பணம் இங்கு “மஃபூத்” அல்லது “இலாஹ்” ஆக்கப்படுகின்றது. பணத்தை வேண்டியவன் “ஆபித்” “மஃலாஹ்” ஆகின்றான்.

ஒவ்வொரு வஸ்துக்களிலும் (உணவளித்தல், பாதுகாத்தல், அடக்கியாளுதல், தண்டித்தல், உருவாக்குதல், அழித்தல், வளர்த்தல்... போன்ற) அல்லாஹ்வுடைய உலாஹிய்யத் - தெய்வீகத் தன்மைகளின் குணப்பாடுகள் அதீதமாக வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆனால் இதில் மயங்கிய மனிதன் அவற்றை அல்லாஹ்வுக்கு வேறானதாக கண்டான். அல்லாஹ்வுக்கு வேறானதாக அவற்றை தரிப்படுத்தினான். தெளஹீத் - ஒன்றாக்கிவைப்பதற்கு பதிலாக வேறாக்கி (இரண்டாக்கி) இணையை கற்பித்துக்கொண்டான்.

இதனை மறுத்துரைக்கவே கலிமா வசனம் இறங்கிற்று.

அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்தவித இலாஹும் இல்லவேயில்லை - எல்லாமாக அவனே உள்ளான் என்று கலிமாவின் சரியான கருத்தை தனது உள்ளத்தில் எடுத்துக்கொள்பவன் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே இபாதத்தை செலுத்தியவனாக ஆகிறான்.

அத்தகையவன் வெளிப்பார்வைக்கு ஒரு வஸ்துவுக்கு அடிபணிகிறான் எனினும், யதார்த்தத்தில் அல்லாஹ்வுக்கே அடிபணிகிறான். எனவே, அவன் அல்லாஹ்வுக்கு வேறான ஒன்றுக்கு வழிப்படாத, மஃபூத்/ இலாஹ் ஆக்காத ஏகத்துவ வாதியாகிறான்.

--♦--

குத்புஸ்ஸமான் அவ்ஷாஹ் முஹம்மது அப்துல்காதிர் ஸுபி ஹைதராபாத் நாயகம் றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் “இலாஹ்” என்பதையும் உலாஹிய்யத்தின் இரகசியங்களையும் “அல் ஹக் கா” என்ற நூலில் “இத்திபாஉல் அஹ்காமி வல் ஆதார்” என்ற தலைப்பின் கீழ் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

فلوجود الواحد الاحد الحق في كل تجلي صورة خاصة وهذه الصورة احكام واثار خاصة لا توجد الا معها فيها بها فانفتحت ابواب الاحتياج بين الصور والصور وكل صورة من وجه محتاجة ومن وجه محتاج إليها. وذلك لسر سريان الألوهية في كل ذرة من ذرات الكونية. فسر الألوهية كالمولوهية سار في كل ذرة فكل شيء إله من وجه ومألو من وجه كاحتياج الذي أصابه البرد الى حرارة النار وكاحتياج الطالب المتعلم الى المعلم في تحصيل الكمالات العلمية واحتياج المعلم الى المتعلم في إفاضة فيوضاته العلمية والعملية. وكاحتياج الفقير العائل الى الغني الباذل واحتياج الغني الى الفقير لإظهار صفته الغنى والجود والسخاء. فهو تعالى إله للفقير في صورة الغنى. وللمتعلم في صورة المعلم. وللذي أصابه البرد في صورة الحرارة النارية. فكل ذرة من ذرات الأكوان مظاهر للكمالات الألوهية التي لا يحيط بها الحسبان. وهو في كل صورة بكمال خاص من الكمالات الألوهية إله خاص. فلا يستفيض بذلك الكمال أحد من العوالم إلا من تلك الصورة الخاصة. ولا يفيض هو تعالى ذلك الكمال الا بتوسط تلك الصورة. وهو من سنة الجارية التي لا تبدل لها الا على طريق خرق العادة

நிச்சயமாக ஒருவனான ஹக்கின் வுஜுதுக்கு ஒவ்வொரு வெளிப்பாட்டிலும் ஒரு சொந்தமான கோலம் உண்டு. இந்த கோலங்களுக்கு சொந்தமான சில குணப்பண்புகளும் சட்டங்களும் உண்டு. அந்த ஆதாறுகளையும் அஹ்காமுகளையும் நீ குறிப்பான கோலத்துடனேயே தவிர அறிந்து கொள்ளமாட்டாய்.

ஆகவே கோலங்களுக்கிடையில் ஒன்றுக்கொன்று தேவையாகுதல் எனும் வாசல் திறக்கப்பட்டு விட்டது.

ஒவ்வொரு கோலமும் ஒரு விதத்தில் தேவையானதும் மற்றொரு விதத்தில் தேவையாக்கப்பட்டதுமாகும். ஏனெனில் அது படைக்கப்பட்ட (கௌனிய்யத்தான) ஒவ்வொரு அணுக்களிலும் தெய்வீகத்தன்மை ஓடிக்கொண்டிருக்கும் இரகசியத்தினால் ஆகும்.

தெய்வீகத்தன்மையின் இரகசியமாகிறது மஃலாஹியாவைப் போன்று ஒவ்வொரு அணுக்களிலும் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வஸ்துக்களும் ஒரு வகையில் இலாஹாகவும் இன்னொரு வகையில் مالم மஃலாஹ் ஆகவும் இருக்கிறது.

எவ்வாறெனில், குளிர் பிடித்த ஒருவன் நெருப்புடைய சூட்டின் பக்கம் தேவையாகிறது போல.

அறிவு ரீதியான பூரணத்துவத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்காக அறிவு தேடக்கூடியவன் ஆசிரியரின் பக்கம் தேவைப்படுவது போல. அறிவு, அமல் எனும் பைமுகளை கொடுக்க மாணவன் பக்கம் ஆசிரியர் தேவைப்படுவது போல.

பரம ஏழை கொடையாளியான பணக்காரன் பக்கம் தேவையாவது போல.

கொடையாளியான பணக்காரன் தனது கொடைப்பண்புகளை வெளியாக்குவதற்கு ஏழையின் பக்கம் தேவையாகுவது போல.

அல்லாஹ் தஆலா ஏழைக்கு பணக்காரன் எனும் கோலத்தில் இலாஹாக இருக்கின்றான். மாணவனுக்கு ஆசிரியரின் கோலத்தில் இலாஹாக இருக்கின்றான். குளிர் பிடித்தவனுக்கு நெருப்புடைய சூட்டின் கோலத்தில் இலாஹாக இருக்கின்றான்.

உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு அணுக்களுமாகிறது தெய்வீகத்தன்மை எனும் எண்ணிக்கையில் சூழ்ந்துகொள்ள முடியாத பூரணத்துவத்தை வெளியாக்கும் இடமாகும். அவன் ஒவ்வொரு கோலத்திலும் தெய்வீகத்தன்மையின் பூரணத்துவத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பூரணத்துவத்தைக் கொண்டு ஒரு குறித்த இலாஹாக இருக்கின்றான். அந்த குறித்த கோலத்தின் மூலமே உலகில் ஒருவன் நலவுகளைப் பெற்றுக்கொள்வான். அல்லாஹ் தஆலாவும் அந்த கோலத்தினூடாகவே நலவுகளைச் சொரிகின்றான்.

திருக்கலிமாவுக்கு ஸூபிய்யாக்கள் கூறியுள்ள பொருள் என்ன?

“லா இலாஹு இல்லல்லாஹு” எனும் திருக்கலிமாவுக்கு வணக்கத்துக்கு தகுதியான நாயன் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறு யாருமில்லை என பொருள் கொள்வது அல்லாஹ்வுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதில் மாத்திரம் அவனை தெளஹீத் செய்யக்கூடிய ஓர் ஆரம்ப படித்தரத்தினருக்கான தெளஹீத் ஆகும். இது அல்லாஹ்வை முழுமையாக தெளஹீத் செய்யக்கூடிய தெளஹீத் அல்ல என்றும், இது ஒரு பகுதியான தெளஹீதேயன்றி பரிபூரணமான தெளஹீதாகாது என்றும் முன்னர் நாம் விபரித்தோம்.

எனவே கலிமாவின் மூலம் அல்லாஹுவை வணக்கம் செலுத்துவதில் மாத்திரம் தெளஹீத் செய்யாமல் முழுமையாக அல்லாஹ்வை அவனது அப்தூல் (செயல்)களிலும் ஸிபாத் (பண்பு)களிலும் தாத் (உள்ளமை) யிலும் தெளஹீத் செய்து நம்பிக்கை கொள்ளும் வகையில் ஸூபிய்யாக்கள் பின்வருமாறு பொருள் கூறியுள்ளனர்.

அஷ்ஷெய்ஹுல் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் திருக்கலிமாவுக்கு கூறியுள்ள பொருள்.

ذِكُّمُ اللَّهَ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
[الأنعام: ١٠٢]

அவன்தான் அல்லாஹ் - உங்கள் இறைவன் அவனைத் தவிர வேறு இலாஹு இல்லை எல்லாப் பொருட்களின் படைப்பாளன் அவனே ஆவான். ஆகவே, அவனையே வழிபடுங்கள் - இன்னும் அவனே எல்லாக் காரியங்களையும் கண்காணிப்பவன். (அல்குர்ஆன் 6:102)

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திருமறை வசனத்துக்கு விளக்கமளிக்கும் அஷ்ஷெய்ஹுல் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள்,

التفسير محي الدين بن عربي (٣٨٧ / ١)

المؤلف: الشيخ الأكبر محي الدين ابن عربي (المتوفى: ٦٣٨ هـ)

{ذلكم} البديع العديم المثل الموصوف بجميع هذا الصفات {الله ربكم لا إله} في الوجود (إلا هو) أي: لا موجود إلا هو باعتبار الجمع

“லா இலாஹ இல்லா ஹு” என்பதன் பொருள் “மொத்தத்தில் அவனுக்கு வேறான எந்தவொரு உள்ளமையுடையதும் இல்லை” என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

(தபஸ்ரீ முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ பாகம்-01, பக்கம்-387)

--♦--

التفسير محي الدين بن عربي (١٣٩/١)

(الله لا إله إلا هو) في الوجود، فكل ما عبد دونه لم تقم العبادة إلا له، عليمٌ أولم يعلم، إذ لا معبود ولا موجود سواه

“அல்லாஹு லா இலாஹ இல்லாஹு” உள்ளமையில் அவனைத்தவிர எந்த இலாஹும் இல்லை. அறிந்தோ அறியாமலோ அவனைத்தவிர வணங்கப்பட்ட அனைத்துக்குமான வணக்கமும் அவனுக்கே இடம்பெறுகின்றது. ஏனெனில், எந்தவொரு வணங்கப்பட்ட வஸ்துவும் அவனைத்தவிர இல்லை, எந்தவொரு உள்ளமையுடையதும் அவனைத்தவிர இல்லை.

(தபஸ்ரீ முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ பாகம்-01, பக்கம்-139)

--♦--

الكتاب: الفتوحات المكية (٢٦٥/٦)

وأما الأكابر فيلتزمون لا إله إلا الله على غير ما يعطيه النظر العقلي أي الوجود هو الله والعدم منفي الذات وإنما توجه النفي على النكرة وهو إله لأن تحتها كل شيء وما من شيء إلا وله نصيب في الألوهة يدعيه فهذا توجه عليه النفي

பெரியார்கள் “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்பதை புத்தியின் அபிப்பிராயத்திற்கு மாற்றமான அடிப்படையில் பற்றிப்பிடித்துக்கொண்டனர். அதாவது உள்ளமை அல்லாஹ்தான். இல்லாமை - சுயம் (தாத்) அற்றது என பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டனர்.

இங்கு, “இலாஹ்” என்ற “நகிரா”வை இல்லாமல் செய்வதற்கான காரணம் எல்லா வஸ்துக்களும் அதில் உள்ளடங்கிவிடுவதனாலாகும். எந்தவொரு வஸ்துவாயினும் அதற்கு தெய்வீகத்தன்மையின் ஓர் அம்சம் உண்டு. எனவேதான் “இலாஹ்” என்பதை இல்லாமல் செய்யப்பட்டது.

(அல் புதாஹாதுல் மக்கிய்யஹ், பாகம்-06, பக்கம்-265)

الكتاب : الفتوحات المكية (١١٦/٣)

الشيخ الاكبر محي الدين ابن عربي

لا موجود على الحقيقة إلا الله

யதார்த்தத்தில் அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்தவொரு உள்ளமையுடையதும் இல்லை.

(அல் புதாஹாதுல் மக்கிய்யஹ், பாகம்-03, பக்கம்-116)

--♦--

الكتاب : الفتوحات المكية (٣/١١١)

وما في الوجود إلا الله

உள்ளமையில் அல்லாஹ்வுக்கு வேறானது இல்லை.

ولا موجود إلا الله

அல்லாஹ்வுக்கு வேறான உள்ளமையுடையது இல்லை.

ولا محبوب إلا الله عز وجل فما في الوجود إلا الحضرة الإلهية وهي ذاته وصفاته وأفعاله

அல்லாஹ்வுக்கு வேறான அன்புவைக்கப்பட்டது எதுவுமில்லை, உள்ளமையில் தெய்வீக சந்நிதானத்தை தவிர எதுவுமில்லை, தெய்வீக சந்நிதானம் என்பது அல்லாஹ்வின் தாத்தும் அவனது பண்புகளும் செயல்களுமாகும்.

(அல் புதாஹாதுல் மக்கிய்யஹ், பாகம்-03, பக்கம்-111)

--♦--

الكتاب : الفتوحات المكية (٢٣٠/٣)

فقد ثبت انه ما في الوجود إلا الله.

உள்ளமையில் அல்லாஹ்வுக்கு வேறானது இல்லை என்பது நிரூபணமாகிவிட்டது.

(அல் புதாஹாதுல் மக்கிய்யஹ், பாகம்-03, பக்கம்-230)

--♦--

كتاب الهو ص ٧

الشيخ الاكبر محي الدين ابن عربي

ويظهر بذلك معنى قوله (لا إله إلا الله) إذ لا إله غيره، ولا وجود لغيره، ولا غير موجود سواء ولا إله إلا إياه

“லா இலாஹு இல்லல்லாஹ்” என்பதன் கருத்து அதைக்கொண்டு வெளியாகும். ஏனெனில், அவனுக்கு வேறான இலாஹ் இல்லை, அவன் அல்லாததற்கு உள்ளமை இல்லை. அவனைத்தவிர வேறு உள்ளமையுடையது இல்லை. அவனைத்தவிர இலாஹு இல்லை.

(கிதாபுல் ஹு, பக்கம்-07)

---◆---

الكتاب : الفتوحات المكية (١١٨/٣)

فان الله سمي القرآن ذكرا وفيه أسماء الشياطين والمغضوب عليهم والمتلفظ به يسمى ذكر الله فانه كلام الله فذكرتهم بذكر الله وهذا مما يؤيد قول من قال ليس في الوجود إلا الله فالأذكار أذكار الله

அல்லாஹு தஆலா அல் குர்ஆனுக்கு “திக்கர்” என்று பெயர் வைத்துள்ளான். அதில் ஷெய்த்தான்களினதும் அல்லாஹ்வின் கோபத்துக்குள்ளானவர்களினதும் பெயர்கள் இருக்கின்றன. எனவே, அவைகளை மொழியக்கூடியவர் அல்லாஹ்வின் திக்கர் என்று அதற்கு பெயர் சொல்கின்றார். ஏனெனில், அது அல்லாஹ்வின் கலாம் ஆகும். அவைகளின் நினைவுகள் (திக்கர்கள்) இறைவனின் திக்ராகும். இது உள்ளமையில் அல்லாஹ்வைத்தவிர எதுவும் இல்லை என்று சொன்னவரின் பேச்சை உறுதிப்படுத்துகிறது. எனவே, (சிருஷ்டிகளின்) நினைவுகள் (திக்கர்கள்) அல்லாஹ்வின் திக்ராகும்.

(அல் புதாஹாதுல் மக்கிய்யஹ், பாகம்-03, பக்கம்-118)

(மேலே குறிப்பிட்டுள்ள விபரத்தின்படி அல் குர்ஆன் அல்லாஹ்வின் பேச்சாகவும் அவனது திக்ராகவும் இருக்கின்றது. இந்த அடிப்படையில் அல் குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ள அல்லாஹ்வின் திருநாமங்களையும் அவனது பண்புகளை விபரிக்கும் வசனங்களையும் ஒருவர் ஒதும்போது அவர் அல்லாஹ்வின் திக்கரை ஒதுகின்றார்.

அதாவது அல்லாஹ்வை நினைக்கின்றார். அதேபோல், அல்குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ள நபிமார்களினதும் றஸூல் மார்களினதும் நல்லடியார்களினதும் பெயர்களையும் வரலாறுகளையும் ஒதுகின்றபோதும் யதார்த்தத்தில் அல்லாஹ்வையே நினைக்கின்றார். அத்துடன் அல்குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ள ஷெய்த்தான்களினதும் அல்லாஹ்வின் கோபத்துக்குள்ளானவர்களினதும் பெயர்களை ஒதும்போதும் அல்லாஹ்வின் திக்ரையே ஒதுகிறார். அதாவது யதார்த்தத்தில் அல்லாஹ்வையே நினைக்கின்றார். ஏனெனில், உள்ளமையில் அல்லாஹ்வைத்தவிர எதுவும் இல்லை, அவன் மாத்திரமே இருக்கின்றான். எனவே, ஒருவர் அல் குர்ஆனை ஒதும்போது சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ற வகையில் யாரை நினைத்தாலும் அவர் அல்லாஹ்வையே நினைக்கின்றார் என்பதை இமாம் அவர்கள் இங்கு சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள்.)

--♦--

كتاب الجلالة وهو كلمة الله

من مجموعة رسائل الشيخ محي الدين بن عربي

فقال: ((فاعلم أنه لا إله إلا الله)) فهذه كلمة تدل على أن النفي هو عين الإثبات هو عين النافي هو عين المثبت هو عين المثبت هو عين المنفي فإنه ما نفى إلا الألوهية وما أثبت إلا الألوهية وما كان الثابت والمثبت إلا الألوهية والمثبت، فإنه لو لم تثبت هي في عينها لم يصح أن يثبت سواها، ولو أثبت مُثَبِّتٌ ما ليس بثابتٍ لكان كذباً ففي المُثَبِّتِ نفسها حقيقة وكلامنا من مقام الحقائق فهذه ستة أحكام، هي واحدة في الحقيقة، وهكذا الوجود كله هو واحد في الحقيقة لا شيء معه،

“லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்!” என அல்லாஹ் கூறியுள்ளான்.

இந்த வசனத்தில் (1) எது மறுப்போ (2) அதுவே தரிபாடாகும். (3) எது மறுக்கப்பட்டதோ (4) அதுவே தரிபடுத்தப்பட்டதும் (5) அதுவே மறுத்ததும் (6) அதுவே தரிபடுத்தியதும் ஆகும்.

இங்கு அல்லாஹ் உலாஹிய்யத்தையே (தெய்வீகத்தன்மையையே) மறுத்தும் தரிபடுத்தியும் உள்ளான். இங்கு தரிபட்டதும் தரிபடுத்தியதும் தரிபடுத்தப்பட்டதும் உலாஹிய்யத்தே (தெய்வீகத்தன்மையே) ஆகும்.

ஒரு வஸ்து தான் தரிபடாத போது தன்னல்லாததை அது தரிபடுத்தாது.

தரிபாடில்லாத ஒன்றை ஒருவன் தரிபடுத்தினால் அது பொய்யாகிவிடும். எனவே, உலூஹிய்யத் தன்னைத்தானே தரிபடுத்தக்கூடியதாக யதார்த்தத்தில் இருக்கின்றது. எங்களுடைய இந்தப் பேச்சு ஹகாயிக் எனும் ஆன்மீகப் படித்தரத்திலுள்ள பேச்சாகும்.

மேலே கூறப்பட்ட ஆறு அம்சங்களும் யதார்த்தத்தில் ஒன்றாகும். இவ்வாறே உள்ளமை அனைத்தும் யதார்த்தத்தில் ஒன்றுதான். அதனுடன் எந்த வஸ்துவும் இல்லை.

(கிதாபுல் ஜலாலஹ் குறிப்பு முடிவுற்றது.)

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள விபரத்தின்படி, “லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” எனும் திருவசனத்தில், அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை என்று அல்லாஹ் தஆலா கூறியுள்ளான்.

இங்கு “லா இலாஹ்”- எந்த இலாஹும் இல்லை என மறுக்கப்பட்டுள்ளது. “இல்லல்லாஹ்” - அல்லாஹ் மட்டுமே இருப்பதாக தரிபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

இங்கு மறுக்கப்பட்ட இலாஹுகளும் தரிபடுத்தப்பட்ட அல்லாஹ்வும் ஒன்றேயாகும். அதாவது இலாஹுகள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறானவை அல்ல. உள்ளமையைப் பொறுத்து இந்த இலாஹுகளுக்கு சுயமான தனித்த உள்ளமை கிடையாது. அல்லாஹ்வின் உள்ளமையைக் கொண்டே அவை நிலைபெற்றுள்ளன. எனவே, அவை அவனுக்கு வேறானவை அல்ல. யதார்த்தத்தில் உள்ளமை அனைத்தும் ஒன்றுதான். அல்லாஹ்வுடன் எந்தவொரு வஸ்துவும் கிடையாது. அவன் மாத்திரமே இருக்கின்றான் என இமாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

ஹுஜ்ஜதுல் இஸ்லாம் இமாம் ஸல்ஸாலீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் திருக் கலிமாவுக்கு கூறியுள்ள பொருள்.

إحياء علوم الدين (٨٦ / ٤)

ونقول ههنا نظران نظر بعين التوحيد المحض وهذا النظر يعرفك قطعاً أنه الشاكر وأنه المشكور وأنه المحب وأنه المحبوب وهذا نظر من عرف أنه ليس في الوجود غيره

தெளவீதை இரண்டு கோணங்களில் நோக்கலாம்.

அதில் முதலாவது சுத்தமான தெளவீதின் கோணத்தில் நோக்கும்போது அவன்தான் (அல்லாஹ்தான்) நன்றி சொல்பவனும் நன்றி

சொல்லப்பட்டவனும் ஆவான். அவன்தான் அன்பு வைத்தவனும் அன்பு வைக்கப்பட்டவனும் ஆவான். இது உள்ளமையில் அவனுக்கு வேறானது ஒன்றுமில்லை என்று அறிந்தவனின் பார்வையின் கோணத்தில் அமைந்த விடயமாகும்.

(இஹ்யாஉ உலூமித்தீன், பாகம்-4, பக்கம்-86)

--♦--

إحياء علوم الدين (٨٧ / ٤)

المؤلف: أبو حامد محمد بن محمد الغزالي الطوسي (المتوفى: ٥٠٥هـ)

والأنبياء هم الكحالون وقد جاءوا داعين إلى التوحيد المحض وترجمته قول لا إله إلا الله ومعناه أن لا يرى إلا الواحد الحق

நபிமார்கள் சுத்தமான தெளஹீதின் பக்கம் மக்களை அழைக்கவே வந்தார்கள். லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் என்பதன் பொருள் ஒருவனாகிய ஹக்கு தஆலாவை தவிர வேறெதையும் காணாமல் இருப்பதாகும்.

(இஹ்யாஉ உலூமித்தீன், பாகம்-4, பக்கம்-87)

--♦--

إحياء علوم الدين (٢٤٥ / ٤)

فألرتبة الأولى من التوحيد هي أن يقول الإنسان بلسانه { لا إله إلا الله } وقلبه غافل عنه أو منكّر له كتوحيد المنافقين

والثانية أن يصدق بمعنى اللفظ قلبه كما صدق به عموم المسلمين وهو اعتقاد العوام والثالثة أن يشاهد ذلك بطريق الكشف بواسطة نور الحق وهو مقام المقربين وذلك بأن يرى أشياء كثيرة ولكن يراها على كثرتها صادرة عن الواحد القهار والرابعة أن لا يرى في الوجود إلا واحداً وهي مشاهدة الصديقين وتسميه الصوفية الفناء في التوحيد لأنه من حيث لا يرى إلا واحداً فلا يرى نفسه أيضاً وإذا لم ير نفسه لكونه مستغرقاً بالتوحيد كان فانياً عن نفسه في توحيده بمعنى أنه فني عن رؤية نفسه والخلق

தெளஹீதின் முதல் படித்தரம், ஒரு மனிதன் தனது நாவினால் “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்று சொன்னாலும் அவனுடைய உள்ளம்

அதை மறந்தும் அல்லது மறுத்தும் இருப்பதாகும். முனாபிகீன்களின் தெளவீத் இதற்கு உதாரணமாகும்.

இரண்டாவது படித்தரம் நாவினால் மொழிந்ததை உள்ளம் உண்மைப்படுத்துவதாகும். பொதுவான முஸ்லீம்கள் உண்மைப்படுத்தியது போல. இது பொது மக்களின் நம்பிக்கையாகும்.

முன்றாவது படித்தரம், இறை உதிப்பின் வழியாகவும் ஹக் தஆலாவின் ஒளியின் ஊடாகவும் அதை அகக்கண்ணால் காட்சியாக காண்பதாகும். இது முகர்ரபீன்களின் படித்தரமாகும். அதாவது வஸ்துக்களைப் பலதாகக்கண்டாலும் அவை அடக்கி ஆள்பவனான ஒருவனிலிருந்தே உண்டாகியிருப்பதை காண்பதாகும்.

நாலாவது படித்தரம், உள்ளமையில் ஒருவனை மாத்திரம் காண்பதாகும். இது ஸித்தீக்கீன்களின் காட்சியாகும். இதை ஸூபிகள் தெளவீதில் ∴ பனா ஆகுதல் என்று சொல்வார்கள். ஏனெனில், இந்த காட்சி நிலையில் உள்ளவர் ஒருவனைத்தவிர வேறு யாரையும் காணமாட்டார். தன்னைக்கூட அவர் காணமாட்டார். ஏனெனில், தெளவீதில் அவர் மூழ்கிவிட்டதனால் தன்னையும் ஏனைய சிருஷ்டிகளையும் காணாமல் தன்னை விட்டும் அவர் அழிந்துவிட்டார்.

(இஹ்யாஉ உலூமித்தீன், பாகம்-4, பக்கம்-245)

--♦--

إحياء علوم الدين (٢٧ / ٤)

لأن الإيمان إيمانان تقليدي كإيمان العوام يصدقون بما يستمعون ويستمرون عليه وإيمان كسفي يحصل بانشرح الصدر بنور الله حتى ينكشف فيه الوجود كله على ما هو عليه فيتضح أن الكل إلى الله مرجعه ومصيره إذ ليس في الوجود إلا الله تعالى وصفاته وأفعاله فهذا الصنف هم المقربون النازلون في الفردوس الأعلى وهم على غاية القرب من الملأ الأعلى

ஈமான் இரண்டு வகைப்படும்.

முதலாவது, பின்பற்றும் ஈமான். இது பொதுமக்களின் ஈமான் போன்றது. அவர்கள் கேள்விப்பட்டதை உண்மைப்படுத்தி அதன்படி நடப்பார்கள்.

இரண்டாவது, இறையுதிப்பின் அடிப்படையில் ஏற்படும் ஈமான். இது

இறையொளியைக்கொண்டு உள்ளம் விரிவடைவதனால் ஏற்படும். இதன்போது உள்ளமை அனைத்தும் எப்படி இருக்கின்றதோ அப்படியே தெளிவாகப்பிரியும். அத்துடன், எல்லாம் அல்லாஹ் அளவில் மீள்கின்றது என்பதும் தெளிவாகப்பிரியும். ஏனெனில் உள்ளமையில் அல்லாஹ்வையும் அவனது பண்புகளையும் அவனது செயல்களையும் தவிர வேறெதுவும் இல்லை. இந்த பிரிவினர் இறைவனை மிக நெருங்கியவர்களும் உயர்ந்த பிரதேசம் சொர்க்கத்தில் நுழையக்கூடியவர்களும் ஆவர்.

(இஹ்யாஉ உலூமித்தீன், பாகம்-4, பக்கம்-27)

--♦--

إحياء علوم الدين (٣١٦ / ٤)

وبقوله تعالى إن الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا بل هو معنى قولك لا إله إلا الله أى لا معبود ولا محبوب سواه فكل محبوب فإنه معبود فإن العبد هو المقيد والمعبود هو المقيد به

“லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” என்பதன் பொருள் அவனைத்தவிர வணங்கப்படுபவனும் அன்புவைக்கப்படுபவனும் இல்லை. அன்புவைக்கப்படுபவர்கள் அனைவரும் வணங்கப்படுபவர்களேயாவர். அடியான் கட்டுப்பட்டவனாவான். வணங்கப்பட்ட வஸ்த்து அவனை கட்டுப்படுத்தியதாகும்.

(இஹ்யாஉ உலூமித்தீன், பாகம்-04, பக்கம்-316)

--♦--

رسائل صوفية في الحقائق والتجليات الإلهية الأنفسية والآفاقية

التجريد في كلمة التوحيد للإمام أبو حامد الغزالي

وإنما جاء كلمة لا إله إلا الله مكنسة تكنس غبار الأغيار، لتصلح أن تكون عرشاً لتجلي الله تعالى عليها ومحلاً لنظر الحق إليها

“லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” என்ற கலிமா வந்தது உள்ளங்களை விட்டும் வேற்றுமை என்ற புழுதியை துப்பரவு செய்வதற்கான சாதனமாகத்தான். இதன்மூலம் அந்த உள்ளம் அல்லாஹ்வின் வெளிப்பாட்டுக்குரிய அர்ஷாகவும் ஹக் தஆலாவின் பார்வை விழக்கூடிய தலமாகவும் ஆகிவிடுவதற்காகவே.

நூல்: அத் தஜ்ரீத் பீ கலிமதித் தெளஹீத்.

ஹுஜ்ஜதுல் இஸ்லாம் இமாம் நவஸ்ஸாலீ றஹிமஹுல்லாஹ்.

--♦--

التجريد في كلمة التوحيد للإمام أبو حامد الغزالي

مادمتم ملوثاً بالنظر إلى ماسواه فلا بد لك من نفي لا إله، مادمت تعتمد على رياسة العلم والجاه فلا بد لك من نفي لا إله، مادمت ترى الوجود سواه فلا بد لك من نفي لا إله، فإذا غبت عن الكل في مشاهدة صاحب الكل استرحت من نفي لا ووصلت بإثبات إلا (قل الله ثم ذرهم) (الأنعام: ٩١) الآية متى تتخلص من ذكر من لم يكن وتشغل بذكر من لم يزل يقول الله الله فتستريح مما سوى الله.

நீ அல்லாஹ் அல்லாததளவில் பார்க்கும் காலமெல்லாம் “லா இலாஹ்” என இலாஹை இல்லாமல் செய்வது அவசியமாகும். நீ அறிவினதும் பதவியினதும் உயர்வின்மீது நம்பிக்கை கொள்ளும் காலமெல்லாம் “லா இலாஹ்” என இலாஹை இல்லாமல் செய்வது அவசியமாகும். நீ உள்ளமையில் அவன் அல்லாததை காணும் காலமெல்லாம் “லா இலாஹ்” என இலாஹை இல்லாமல் செய்வது அவசியமாகும்.

நீ எல்லாவற்றையும் உடையவனின் காட்சியில் மூழ்கி எல்லாவற்றையும் விட்டும் மறைந்தால் “லா” என இல்லாமல் செய்வதைவிட்டும் நீ ஓய்வு பெறுவாய்! அத்துடன் “இல்லா” என்பதைக்கொண்டு (அல்லாஹ்வை) தரிபடுத்துவதன் அளவில் சேர்ந்துவிடுவாய்!

قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

“அல்லாஹ் என்று கூறுவீராக!” பின்பு அவர்களைத் தம் வீணான (தர்க்கத்)தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்குமாறு விட்டுவிடுவீராக. (அல்குர்ஆன் 06:91)

நீ எப்போது இல்லாததை நினைப்பதனை விட்டுவிட்டு அல்லாஹ் அல்லாஹ் என்று சொல்வதன்மூலம் நீங்காமல் நிலைத்திருப்பவனை நினைக்கின்றாயோ அப்போது அல்லாஹ் அல்லாததை விட்டும் நீ ஓய்வு பெறுவாய்!

நூல்: அத் தஜ்ரீத் பீ கலிமதித் தெளஹீத்
ஹுஜ்ஜதுல் இஸ்லாம் இமாம் ஙஸ்ஸாலீ றஹிமஹுல்லாஹ்.

--♦--

التجريد في كلمة التوحيد للإمام أبو حامد الغزالي

افتح بصر بصيرتك فإنه ليس في الوجود شيء إلا الله (وإن من شيء إلا يسبح بحمده)

(الإسراء: ٤٤) الآية

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ (الجمعة-1) يدل بوجوده على موجدِه وبخلقه على خالقه، وفي كل شيء له آية تدل على أنه واحد.

உன் அகப்பார்வையை திறந்துகொள்! ஏனெனில் உள்ளமையில் அவனைத்தவிர எந்த வஸ்துவும் இல்லை. “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்”- அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை.

وَأِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ [الإسراء: 44]

இன்னும் அவன் புகழைக் கொண்டு துதி செய்யாத பொருள் (எதுவும்) இல்லை. (அல்குர்ஆன் 17:44)

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ [الجمعة: 1]

வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ்வை தஸ்பீஹு (துதி) செய்துகொண்டிருக்கின்றன. (அல்குர்ஆன் 62:01)

ஒவ்வொரு வஸ்துவும் தான் இருப்பதைக்கொண்டு தன்னை உருவாக்கியவனை காட்டுகிறது. படைகோலத்தைக்கொண்டு படைத்தவனைக்காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் அவன் ஒருவன் என்பதைக்காட்டும் அத்தாட்சி இருக்கிறது.

நூல்: அத் தஜ்ரீத் பீ கலிமதித் தெளஹீத்
ஹுஜ்ஜதுல் இஸ்லாம் இமாம் நவஸ்ஸாலீ றஹ்ரிமஹுல்லாஹ்.

--♦--

التجريد في كلمة التوحيد للإمام أبو حامد الغزالي

إن سُلْطَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَى مَدِينَةِ إِنْسَانِيَّتِكَ لَمْ يَبْقَ فِي دَائِرَةِ دَارِكَ دِيَارِ وَلَمْ يَسْكُنْهَا أَحَدٌ مِنَ الْأَغْيَارِ.

உனது மனிதத்துவம் எனும் ஊரில் “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்”வின் ஆட்சி பிரயோகிக்கப்பட்டால் உன் வீட்டில் (அல்லாஹ் அல்லாத) வேறு எவரும் குடியிருக்கவும் அதன் சுற்றுவட்டாரத்தில் யாரும் எஞ்சியிருக்கவும் மாட்டார்கள்.

நூல்: அத் தஜ்ரீத் பீ கலிமதித் தெளஹீத்
ஹுஜ்ஜதுல் இஸ்லாம் இமாம் நவஸ்ஸாலீ றஹ்ரிமஹுல்லாஹ்.

--♦--

التجريد في كلمة التوحيد للإمام أبو حامد الغزالي.

عبدني ليس في الوجود إلا أنا، فلا تشغل إلا بي ولا تقبل إلا علي إن حصلت لك فقد حصل لك كل شيء، وإن فك فاتك كل شيء

என் அடியானே! உள்ளமையில் என்னைத்தவிர எதுவும் இல்லை. எனவே என்னையே முன்னோக்கு! என்னிலேயே லயித்திரு! நான் உனக்கு கிடைத்துவிட்டால் எல்லாம் உனக்கு கிடைத்துவிடும்! நான் உனக்கு தவறிவிட்டால் எல்லாம் எனக்கு தவறிவிடும்!

நூல்: அத் தஜ்ரீத் பீ கலிமதித் தெளஹீத்
ஹுஜ்ஜதுல் இஸ்லாம் இமாம் நவஸ்ஸாலீ றஹிமஹுல்லாஹ்.

**அஷ்ஷெய்ஹ் அவ்வான் றஹிமஹுல்ஹாஹ் அவரகன் திருக் கலிமாவுக்கு
கூறியுள்ள பொருள்.**

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ [محمد: 19]

ஆகவே, நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கு வேறான இலாஹு இல்லை என்று நீர் அறிந்து கொள்வீராக! (அல்குர்ஆன் 47:19)

الفواتح الإلهية والمفاتيح الغيبية (329 / 2)

المؤلف: نعمة الله بن محمود النخجواني، ويعرف بالشيخ علوان (المتوفى: 940هـ)

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَي فَاثْبِتْ أَنْتَ يَا أَكْمَلَ الرُّسُلِ عَلَى جَادَةِ التَّوْحِيدِ الذَّاتِي وَالتَّمَكُّنِ عَلَى صِرَاطِ الْحَقِّ فِي عُمُومِ أَوْقَاتِكَ وَحَالَاتِكَ وَاشْهَدْ ظُهُورَ شَمْسِ الذَّاتِ عَلَى صَفَائِحِ عُمُومِ الذَّرَاتِ وَشَاهِدِ انْقِهَارَ جَمِيعِ الْمَظَاهِرِ وَالْمَجَالِي فِي وَحْدَةِ ذَاتِهِ وَاهْدِ جَمِيعَ مَنْ تَبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى هَذَا الْمَشْهَدِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فَطَرُوا عَلَيْهِ وَجَبَلُوا لِأَجْلِهِ

நபியே! உங்களின் எல்லா நிலைகளிலும் எல்லா நேரங்களிலும் ஹக் தஆலாவின் பாதையில் நிலைபெற்று தெளஹீத்தாத் எனும் உள்ளமையை ஒன்றாக்கும் பாதையில் தரிபட்டிருங்கள்!

எல்லா அணுக்களிலும் தாத் எனும் சூரியன் வெளியாகியிருப்பதையும் எல்லா தோற்றங்களும் வெளிப்பாடுகளும் அவனது உள்ளமையின்

ஒருமைப்பாட்டில் அடங்கிவிட்டதை நீர் காண்பீராக! உம்மை பின்பற்றிய முஃமின்கள் அனைவரையும் இந்தக்காட்சிக்கு வழிகாட்டுவீராக!

நூல்: அல் பவாதிஹுல் இலாஹிய்யஹ் வல் மபாதிஹுல் நெய்ப்பிய்யஹ் பாகம்-02, பக்கம்-329

அஷ்ஷெய்யஹ் நிஃமதுல்லாஹ் இப்னு மஹ்முத் அந்நுஹ்ஜவானீ (அஷ்ஷெய்யஹ் அலவான் றஹிமஹுல்லாஹ்)

--♦--

الفواتح الإلهية والمفاتيح الغيبية (١/ ٨٦)

المؤلف: نعمة الله بن محمود النخجواني، ويعرف بالشيخ علوان (المتوفى: ٩٢٠هـ)

لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ [البقرة: ٢٥٥]

அல்லாஹ் - அவனுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை அவன் என்றென்றும் ஜீவித்திருப்பவன் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பவன் (அல்குர்ஆன் 02:255)

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا مَوْجُودَ وَإِنْ شِئْتَ قُلْتَ لَا وَجُودَ وَلَا تَحْقُقَ وَلَا كُونَ وَلَا تَبُوتَ إِلَّا هُوَ

“லா இலாஹ் இல்லாஹு” “அவனுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை” என்றால் “அவனுக்கு வேறான எந்த உள்ளமையுடையதும் இல்லை” “எந்த உள்ளமையும் இல்லை” “எந்த எதார்த்தமும் இல்லை” “எந்த படைப்பும் இல்லை” “எந்த தரிபாடும் இல்லை.”

நூல்: அல் பவாதிஹுல் இலாஹிய்யஹ் வல் மபாதிஹுல் நெய்ப்பிய்யஹ் பாகம்-01, பக்கம்-86

--♦--

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ [آل عمران: ١٨]

அல்லாஹ் நீதியை நிலைநாட்டக்கூடியவனாக உள்ள நிலையில் அவனுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை என்று சாட்சி கூறுகிறான். மேலும் மலக்குகளும் அறிவுடையோரும் (இவ்வாறே சாட்சி கூறுகின்றனர்.) அவனுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை அவன் மிகைத்தவன், ஞானமிக்கவன். (03:18)

--♦--

الفواتح الإلهية والمفاتح الغيبية (١٠١/١)

المؤلف: نعمة الله بن محمود النخجواني، ويعرف بالشيخ علوان (المتوفى: ٩٢٠هـ)

شَهِدَ اللَّهُ بِهِ لِدَاتِهِ إِلَّا وَهِيَ أَنََّّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّهُ لَا ثَابِتٌ وَلَا مُوجُودٌ وَلَا كَوْنٌ وَلَا وَجُودٌ وَلَا تَحَقُّقٌ وَلَا ثَبُوتٌ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ مِنَ الْعِبَارَاتِ الْمَشِيرَةِ إِلَى الذَّاتِ الْإِحْدِيَّةِ وَالْهُوِيَّةِ الْغَيْبِيَّةِ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْحَقِيقُ بِالْحَقِيقَةِ الْوَحِيدِ بِالْقِيَوْمِيَّةِ الْفَرِيدِ بِالْدَيْمُومِيَّةِ لَا شَيْءَ سِوَاهُ

அல்லாஹ் தன்னைக்கொண்டு தனக்கு “லா இலாஹ இல்லாஹு” அவனுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை என்று சாட்சி கூறுகிறான், அதாவது, “அவனுக்கு வேறான எந்த தரிபடக்கூடியதும் இல்லை” “எந்த உள்ளமையுடையதும் இல்லை” “எந்த படைப்பும் இல்லை” “எந்த உள்ளமையும் இல்லை” “எந்த எதார்த்தமும் இல்லை” “எந்த தரிபாடும் இல்லை.”

அவன் எதார்த்தமான ஓர்மையைகொண்டும் நித்தியமானதும் நிலையானதுமான தனித்துவத்தைக்கொண்டும் என்றென்றும் ஜீவித்திருப்பவன். அவனைத்தவிர எந்த வஸ்துவும் இல்லை.

நூல்: அல் பவாதிஹுல் இலாஹிய்யஹ் வல் மபாதிஹுல் நெய்பிய்யஹ் பாகம் - 01, பக்கம் - 101.

அஷ்ஷெய்ஹ் இஸ்மாஈல் ஹக் கீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் திருக் கலிமாவுக்கு கூறியுள்ள பொருள்.

روح البيان (١٤٦/٢)

المؤلف: إسماعيل حقي بن مصطفى الإستانبولي الحنفي الخلوقي، المولى أبو الفداء (المتوفى: ١١٢٧هـ)

قال بعضهم معنى لا اله الا الله للعوام لا معبود الا الله. ومعناها للخواص لا محبوب ولا مقصود الا الله. ومعناها لأخص الخواص لا موجود الا الله
فانه يكون في تلك الحالة مستهلكا في بحر الشهود فلا يشعر بشيء سوى الله ولا يرى موجودا

பொதுமக்களுக்கு “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்பதன் கருத்து வணங்கப்பட்டவன் அல்லாஹ்வைத்தவிர யாரும் இல்லை என்பதாகும். விசேஷமானவர்களுக்கு அதன் கருத்து “அன்பு வைக்கப்பட்டவனும் நாடப்பட்டவனும் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறு யாரும் இல்லை” என்பதாகும்.

அதிவிசேடமானவர்களுக்கு அதன் கருத்து “அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறு எந்த உள்ளமையுடையதும் இல்லை” என்பதாகும். இந்நிலையில் (அதிவிசேடமானவன்) காட்சி என்ற கடலில் மூழ்கி அல்லாஹ் தவிர வேறு எந்தவொரு வஸ்துவையும் உணரமாட்டான். எந்தவொரு சிருஷ்டியையும் காணமாட்டான்.

தப்ஸீரு ருஹில் பயான், பாகம்-02, பக்கம்-146.

அஷ்ஷெய்ஹ் இஸ்மசல் ஹக்கீ ருஹிமஹுல்லாஹ்.

--♦--

روح البيان (٣٩٨ / ١)

المؤلف: إسماعيل حقي بن مصطفى الإستانبولي الحنفي الخلوتي < المولى أبو الفداء المتوفى: ١١٢٧هـ)

وقد سبق مني عند قوله تعالى وَاللَّهُ كُفُّمٌ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَا يَنْفَكُ فِي هَذَا الْمَقَامِ قَالَ شَيْخِي وَسُنْدِي الَّذِي بِمَنْزِلَةِ رُوحِي فِي جَسَدِي الذِّكْرُ ب «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» أَفْضَلُ مِنَ الذِّكْرِ بِكَلِمَةِ «اللَّهُ اللَّهُ» وَ «هُوَ هُوَ» عِنْدَ الْعُلَمَاءِ بِاللَّهِ لَأَنَّهَا جَامِعَةٌ بَيْنَ النِّفْيِ وَالْإِثْبَاتِ وَحَاضِيَةٌ لِّزِيَادَةِ الْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ فَمَنْ نَفَى بِلَا إِلَهٍ عَيْنَ الْخَلْقِ حَكَمًا لَا عِلْمًا فَقَدْ اثْبَتَ كَوْنَ الْحَقِّ حَكَمًا وَعِلْمًا وَأَفَادَنِي أَيْضًا إِذَا قُلْتُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَشَاهَدَ بِالشُّهُودِ الْحَقَّائِي فَنَاءَ أَعْمَالِ الْخَلْقِ وَصِفَاتِهِمْ وَذَوَاتِهِمْ فِي أَعْمَالِ الْحَقِّ وَصِفَاتِهِ وَذَاتِهِ وَهَذَا مُقْتَضَى الْجَمْعِ وَالْإِحْدِيَةِ

“லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” என்று திகர் செய்வது “அல்லாஹ் அல்லாஹ்” என்றும், “ஹ் ஹ்” என்றும் திகர் செய்வதைவிட இறைஞானிகளிடத்தில் மிக சிறப்பானது. ஏனெனில், அது நபீயையும் இத்பாத்தையும் (“லா இலாஹ்” என்று இலாஹை மறுதலிப்பதையும், “இல்லல்லாஹ்” என்று அல்லாஹ்வை தரிபடுத்துவதையும்) ஒன்று சேர்த்துள்ளதுடன் அறிவையும் ஞானத்தையும் அதிகரிக்கின்றது.

எவனொருவன் “லா இலாஹ்” என்பதன்மூலம் கல்வியின் அடிப்படையில் அல்லாமல் ஞானத்தின் அடிப்படையில் சிருஷ்டியை இல்லாமல் செய்தால், அவன் ஹக்கு தஆலா மட்டுமே இருப்பதை கல்வியின் அடிப்படையிலும் ஞானத்தின் அடிப்படையிலும் உறுதிசெய்துவிடுவான்.

நீ “லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” என்று சொன்னால், படைப்புகளின் செயல்களும் அவற்றின் பண்புகளும் அவற்றின் உள்ளமைகளும் ஹக்கு தஆலாவின் செயல்களிலும் அவனது பண்புகளிலும் அவனது உள்ளமையிலும் அழிந்துவிடுவதை இறைகாட்சியின் மூலம் நீ

காணவேண்டும்! இதுவே ஒன்றித்த நிலையினதும் அஹதிய்யத்தினதும் இறுதி இலக்காகும் என்று எனது உயிருக்குயிரான ஷெய்ஹ் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

தப்ஸீரு ருஹில் பயான், பாகம்-01, பக்கம்-398

அஷ்ஷெய்ஹ் இஸ்மஃல் ஹக்கீ நஹிமஹுல்லாஹ்.

அபுல் அப்பாஸ் இப்னு அஜீபா நஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் திருக் கலிமாவுக்கு கூறியுள்ள பொருள்.

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ [محمد: 19]

நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை என்று நீர் அறிந்து கொள்வீராக் (அல்குர்ஆன் 47:19)

البحر المديد في تفسير القرآن المجيد (367/5)

المؤلف: أبو العباس أحمد بن محمد بن المهدي بن عجيبة الحسني الأنجري الفاسي الصوفي (المتوفى: 1124هـ)

يقول الحق جل جلاله: فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَي: إذا علمت أن مدار السعادة، والفوز بالنعيم في دار البقاء هو التوحيد والطاعة، ومناط الشقاء والخسران في دار الهوان هو الإشرak والعصيان، فثبت على ما أنت عليه من التوحيد، واعلم أنه لا إله في الوجود إلا الله، فلا يستحق العبادة غيره،

“நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை என்று நீர் அறிந்து கொள்வீராக!” என்று அல்லாஹ் கூறுகிறான்.

அதாவது, ஈடேற்றமும் அருட்கொடைகளைக்கொண்டு வெற்றியும் நிரந்தர உலகில் உமக்குத்தருவது தெளஹீதம் அல்லாஹ்வுக்கு வழிப்படுவதுமாகும். தோல்வியையும் நஷ்டத்தையும் இழிவான உலகில் உமக்குத்தருவது இணைவைப்பும் அல்லாஹ்வுக்கு மாறுசெய்வதுமாகும். எனவே, தெளஹீதில் நீர் தரிபட்டிருப்பீராக! உள்ளமையில் அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை. எனவே, அவனல்லாதது வணக்கம் செலுத்தப்பட தகுதிபெறமாட்டாது.

அல் பஹ்ருல் மதீத் பீ தப்ஸீரி குர் ஆனில் மஜீத்,

பாகம்-05, பக்கம்-367.

அபுல் அப்பாஸ் இப்னு அஜீபா நஹிமஹுல்லாஹ்.

அஷ்வயஜுர் அப்துல் கரீம் அல் ஜீலீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் திருக் கலிமாவுக்கு கூறியுள்ள பொருள்.

الإنسان الكامل (ص-١٠٣)

المؤلف : عبد الكريم الجيلي

ثم الجملة بقوله (لا إله إلا أنا) يعني الإلهية المعبودية ليست إلا أنا، فأنا الظاهر في تلك الأوثان والأفلاك والطبائع، وفي كل ما يعبد أهل كل ملة ونحلة فماتلك الآلهة كلها إلا أنا.

“லா இலாஹ் இல்லா அன”- எனக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை என்ற அல்லாஹ்வின் பேச்சின் கருத்தென்னவென்றால், வணங்கப்படக்கூடிய தெய்வீகத்தன்மைகள் எனக்கு வேறானதாக இல்லை! நானே அந்த விக்கிரகங்களிலும் கோள்களிலும் இயற்கையான வஸ்துக்களிலும் எல்லா மார்க்கமுடையவர்களும் வணங்கக்கூடிய அனைத்திலும் வெளியாகி இருக்கிறேன். அந்த இலாஹுகள் அனைத்தும் எனக்கு வேறானதாக இல்லை.

அல் இன்ஸானுல் காமில், பக்கம்-103,

அஷ்வயஜுர் அப்துல் கரீம் அல் ஜீலீ றஹிமஹுல்லாஹ்.

--♦--

الإنسان الكامل للجيلي، ٢٦٦

كانت كلمة الشهادة مَبْنِيَّةً على سلب، وهي 'لا' وإيجاب، وهي 'إلا'، معناه لا وجود لشيء إلا الله

ஷஹாதஹ் கலிமஹ் என்பது, (கலிமாவிலுள்ள “லா” என்ற சொல் மூலம்) இல்லாமற் செய்தல் மீதும் (கலிமாவிலுள்ள “இல்லா” என்ற சொல் மூலம்) தரிபடுத்துதல் மீதும் கட்டுப்பட்டதாகும். இதன் பொருளாகின்றது “அல்லாஹ் அல்லாத எந்தவொரு படைப்புக்கும் உள்ளமை கிடையாது!” என்பதாகும்.

இமாம் அப்துல் கரீம் அல் ஜீலீ றஹிமஹுல்லாஹ்,

(நூல்: அல் இன்ஸானுல் காமில், பக்கம்: 266)

لا معبر غير الله

கௌதுல் அஃமும் முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் கலிமாவுக்கு சூறியுள்ள பொருள்.

கௌதுல் அஃமும் முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானீ நாயகம் அவர்கள் எழுதியது தப்ஸீருல் ஜீலானீ எனும் அல் குர்ஆன் விரிவுரை நூலாகும். அதில்,

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ [البقرة: ௨௦௦]

எனும் எனும் திருக்குர்ஆன் வசனத்திற்கு விளக்கமளிக்கும் போது,

تفسير الجيلاني (ج 1 ص 230)

الشيخ عبد القادر الجيلاني

(لَا إِلَهَ) أَي لَا مَوْجُود، وَإِنْ شِئْتَ قُلْ لَا وَجُودَ وَلَا تَحْقُقْ وَلَا كُنْ وَلَا تَبُوتُ (الْأَوْ هُوَ)

“அவனுக்கு வேறான எந்த உள்ளமையுடையதும் இல்லை” “அவனுக்கு வேறான எந்த உள்ளமையும் இல்லை” “அவனுக்கு வேறான எந்த எதார்த்தமும் இல்லை” “அவனுக்கு வேறான எந்த படைப்பும் இல்லை” “அவனுக்கு வேறான எந்த தரிபாடும் இல்லை” என்று நீ விரும்பினால் சொல்!

தப்ஸீருல் ஜீலானீ, பாகம்-01, பக்கம்-230.

கௌதுல் அஃமும் முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானீ றஹிமஹுல்லாஹ்.

“சிருஷ்டிகள் அவனுக்கு வேறானதல்ல” என்பது தான் கலிமாவின் பொருள் என மிகத்தெளிவாகவே எழுதுகிறார்கள்.

--♦--

அதேபோன்று, கௌதுல் அஃமும் நாயகம்,

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ [القصص: 88]

எனும் திருக்குர்ஆன் வசனத்திற்கு விளக்கமளிக்கும்போது,

تفسير الجيلاني (ج ٣ ص ٤٧٣)

الشيخ عبد القادر الجيلاني

(لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) فِي الْوُجُودِ وَلَا مَوْجُودٌ فِي الشَّهَادَةِ (الْأَوَّلَى)

உள்ளமையில் எந்த இலாஹுமே அல்லாஹ்வையன்றி இல்லை, காட்சியில் தெரியக்கூடிய எந்த உள்ளமையுடையதும் அல்லாஹ்வையன்றி இல்லை

தப்ஸீருல் ஜீலானீ பாகம்-03, பக்கம்-473

கௌதுல் அஃழம் முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானீ
றஹிமஹுல்லாஹ்.

“அல்லாஹ் அல்லாத எந்தவொரு இலாஹேரா, காட்சியில் தெரியக்கூடிய எந்த படைப்புக்களோ உள்ளமையில் இல்லை” (அவன் அல்லாத எதுவும் இல்லை) என்பது தான் கலிமாவின் பொருள் என எழுதுகிறார்கள்.

--♦--

تفسير الجيلاني (ج ٣ ص ١٤٠)

الشيخ عبد القادر الجيلاني

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى (٨) (طه: ٨)

إِذْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا مَوْجُودٌ إِلَّا هُوَ

“அவனுக்கு வேறான எந்த உள்ளமையுடையதும் இல்லை”

தப்ஸீருல் ஜீலானீ பாகம் 03, பக்கம் 140.

கௌதுல் அஃழம் முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானீ
றஹிமஹுல்லாஹ்.

تفسير الجيلاني

**ஷெய்ஹுல் இஸ்லாம் இமாம் பஹ்ருத்தீன் அர் நாஸீ (நஹிமஹுல்லாஹ்)
அவர்கள் கலிமா வசனத்துக்கு அளித்திருக்கும் விரிவுரை**

ஷெய்ஹுல் இஸ்லாம் இமாம் பஹ்ருத்தீன் அர் நாஸீ (நஹிமஹுல்லாஹ்) (பிறப்பு: கி.பி 1149 றை - ஈரான், மறைவு: கி.பி 1209 ஹராத் - ஆப்கானிஸ்தான்) அவர்கள் பெரும் சட்டமேதையாகவும் ஹதீதுக்கலை விற்பன்னராகவும் இஸ்லாமிய தத்துவவியல் மேதையாகவும் முபஸ்ஸிர் - திருக்குர்ஆன் விளக்கவுரையாளராகவும் திகழ்ந்தவர்கள்.

மேலும் பல கலைகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள். அதிகமான நூற்களை எழுதியவர்கள். அவைகளுள் அஸாஸுத் தக்தீஸ், மபாதீஹுல் ஷெய்ப், அத்தப்ஸ்ரூல் கபீர் போன்ற கிரந்தங்கள் பிரசித்தி பெற்றவையாகும். இவர்களிடம் கல்வி கற்க எந்நேரமும் முந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் புடைசூழ்ந்தவர்களாக காணப்படுவர்.

இமாம் அவர்கள் எழுதிய “தப்ஸ்ர் அல் கபீர்” என்ற திருக்குர்ஆன் விரிவுரை நூல் மிகப்பிரசித்திபெற்றது.

அவர்கள் “லவாமிஉல் பய்யினாத் ஷரஹு அஸ்மாஇல்லாஹி தஆலா வஸ்ஸிபாத்” என்ற நூலில் (பக்கம்: 93,94,95) திருக்கலிமா வசனத்துக்கு விரிவுரை எழுதியுள்ளார்கள். அதில் குறிப்பிட்டிருக்கும் விடயங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

- 93 -

حجبر وأسه فشيجه فوق دمه على الارض فكتب الدم الله الله فتصير الفقراء منه * واعلم أن لله رجالا ان قاموا قاموا بالله وان جلسوا جلسوا بالله وان نطقوا نطقوا بالله وان سكتوا سكتوا بالله ولو تكلمت أعضاؤهم وأخشاؤهم لقلت الله الله كقال تعالى (رجل لا تليهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله) * القول في تنسيب قولنا لا اله الا الله والكلام فيه مرتب على أقسام * الاول فيما يتفرع عليه من المسائل * الاولى زعم أكثر النحويين ان هذا الكلام فيه حذف واضمار ثم ذكروا فيه وجهين أحدهما التقدير لا اله لنا الا الله والثاني لا اله في الوجود الا الله * واعلم أن هذا الكلام فيه نظر عندي أما الاول فلانه لو كان التقدير لا اله لنا الا الله لم يكن هذا الكلام دالا على التوحيد الحق اذ يحتمل أن يقال هب أنه لا اله لنا الا الله فلم قلتم انه لا اله لجميع المحدثات الا الله ولهذا السبب أنه تعالى لما قال والهمكم الله واحد قال بعده لا اله الا هو وفائدة تكرير التوحيد انه لما قال والهمكم الله واحد بقى لسائل أن يقول هب أن الهنا واحد فلم قلتم ان اله الكل واحد فلاجل ازالة هذا السؤال قال بعده لا اله الا هو * وأما الثاني وهو قولهم تقدير الكلام لا اله في الوجود الا الله * فنقول للقوم وأي حامل يحملكم على التزام هذا الاضمار بل نقول اجراء الكلام على ظاهره أولى لانا لو التزمنا هذا الاضمار كان معناه لا اله في الوجود الا الله فكان هذا نقيا لوجود الاله الثاني واذا أجرينا الكلام على ظاهره كان نقيا لماهية الثاني ومعلوم أن نقى الماهية والحقيقة أولى وأقوى في التوحيد من نقى الوجود ثبت أن اجراء هذا الكلام على ظاهره أولى * فان قيل نقى الماهية غير معقول فانك اذا قلت السواد ليس بسواد كنت قد حكمت بان السواد قد انقلب الى نقيضه وقلب الحقائق محال أما اذا قلت السواد ليس بوجود كان هذا كلاما معقولا منتظما فلماذا السبب أضمرنا

- 94 -

فيه هذا الاضمار * والجواب قولكم اني الماهية غير معقول قلنا هذا باطل فانك اذا قلت السواد غير موجود فقد نفيت الوجود لكن الوجود من حيث هو وجود ماهية فاذا نفيت فقد نفيت الماهية المسماة بالوجود واذا كان كذلك صار نفي الماهية كلاما معقولا منتظما واذا عقل ذلك فلم لا يجوز اجراء هذه الكلمة على ظاهرها * لا يقال انا اذا قلنا السواد ليس بموجود قلنا ما نفينا الماهية وما نفينا الوجود ولكننا نفينا موصوفية الماهية بالوجود * لانا نقول موصوفية الماهية بالوجود هل هي امر مغاير للماهية والوجود أم لا فان كانت مغايرة لهما كان لذلك المغاير ماهية وكان قولنا السواد ليس بموجود نفيا لتلك الماهية وحينئذ يعود الكلام المذكور وان لم تكن مغايرة لهما كان نفي هذه الموصوفية اما نفيا للماهية أو للوجود وحينئذ يلزم أن يكون الماهية قابلة للنفي ثبت أن علي التقديرين لا بد من القطع بان الماهية تقبل النفي ومتي كان الامر كذلك لم يكن بنا حاجة الى ذلك الاضمار البتة فصح أن قولنا لا اله الا الله يفيد المقصود بظاهره من غير حاجة البتة الى الاضمار * المسئلة الثانية قال النحويون قولنا لا اله الا الله أو الا هو ارتفع فيه هو لانه يدل عن موضع الا مع الاسم بيانه انك اذا قلت ما جاءني رجل الا زيد فزيد مرفوع بالبدلية لان البدل هو الاعراض عن الاول والاخذ بالثاني فصار التقدير ما جاءني الا زيد وهذا معقول لانه يفيد نفي الجبي عن الكل الا عن زيد اما قوله جاءني القوم الا زيد فهنا البدلية غير ممكنة لانه يصير انتقيد جاءني الا زيد وهذا يقتضي انه جاءه كل أحد الا زيد وذلك محال فظهر الفرق * المسئلة الثالثة اتفق النحويون على أن محل الا في هذه الكلمة محل غير والتقدير لا اله غير الله وهو كقول الشاعر

وكل أخ مفارقة أخوه * امرأيتك الا الفرقدان

- 95 -

والمعني كل أخ غير الفرقدين فانه يفارقه أخوه وقال تعالى (لو كان فيها آلهة الا
الله انفسدنا) قالوا التقدير غير الله والذي يدل على صحة ما قلنا هذا اننا لو حملنا الا
على الاستثناء لم يكن قولنا الا الله توحيدا محضا لانه يصير تقدير الكلام لا اله
يستثنى عنهم الله فيكون هذا نفيًا لآلهة مستثنى عنهم الله ولا يكون نفيًا لآلهة
لا يستثنى عنهم الله بل عند من يقول بدليل الخطأ يكون اثباتًا لذلك وهو كافر
وقد ثبت أنه لو كانت كلمة الا محمولة على الاستثناء لم يكن قولنا الا الله توحيدا محضا
ولما اجتمعت العقلاء على أنه يفيد التوحيد المحض وجب حمل الاعلى معنى غير حتى
يصير معنى الكلام لا اله غير الله* المسئلة الرابعة قال قوم من الاصوليين الاستثناء من النفي

மேற்படி பகுதியில் இமாம் அவர்கள் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்கள்:

அறுபு மொழியிலக்கண வல்லுனர்கள் இந்த “லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” என்ற வசனத்தில் ஒரு நீக்குதலும் (ஹத்பு حذف), ஒரு மறைவான விடயமும் (இழ்மார்^{اضار}) (உள்ளார்ந்த அர்த்தம்) இருப்பதாக கூறுகின்றனர். மேலும் இந்த கலிமாவினாலே இரண்டு முறைகள் உள்ளன என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவற்றில்,

ஒன்றாவது:

“லா இலாஹ் லனா லா லா லா லா லா - لا اله الا الله” அல்லாஹ்வைத்தவிர எங்களுக்கு எந்த இலாஹும் இல்லை” என்று ஏற்படுத்துவது- “தக்தீர்” வைப்பது.

இரண்டாவது:

“லா இலாஹ் பில் வஜூதி இல்லல்லாஹ்” لا اله في الوجود الا الله “அல்லாஹ்வை தவிர உள்ளமையில் எந்த இலாஹும் இல்லை” என்று ஏற்படுத்துவது.

முதலாவது சொல்லப்பட்டது போன்று தக்தீர் வைத்தால் அது உண்மையான தெளஹீதைக் காட்டாது. ஏனெனில், “அல்லாஹ்வைத்தவிர

எங்களுக்கு எந்த இலாஹும் இல்லை” என்று சொன்னால், படைக்கப்பட்ட அனைத்து படைப்புகளுக்கும் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இலாஹு இல்லை என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? எனவே, இதன் காரணமாகத்தான் அல்லாஹ் கூறும் போது, “உங்களுடைய இலாஹு ஒரு இலாஹுதான்” وَالْهَكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ என்றும் அவ்வசனத்தின் பின்னால் “அவனைத் தவிர எந்த இலாஹும் இல்லை” لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ என்றும் [البقرة: 163] கூறுகின்றான்.

இந்த தெளஹீதை மடக்கிக் கூறுவது ஏனெனில், உங்களுடைய இலாஹு ஒன்றுதான் என்று கூறும்போது அதைக் கேட்கக்கூடியவனுக்கு எங்களுடைய இலாஹு ஒன்றுதான் என்பது உறுதியாகும். அப்படியிருக்க, எல்லாவற்றினுடையதும் இலாஹு ஒன்றுதான் என்று எப்படிச் கூறமுடியும்?

ஆகவே, இக்கேள்வியை போக்குவதற்காகத்தான் அல்லாஹ் அதன் பின்னால் “அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எந்த இலாஹும் இல்லை” என்று (அதாவது அல்லாஹ் மட்டும் தான் இலாஹு. வேறு எந்த இலாஹும் இல்லை. எங்களுக்கும் இல்லை வேறு எந்த படைப்பினத்திற்கும் இல்லை என) கூறிக்காட்டுகின்றான்.

“இரண்டாவது கூறப்பட்டது போன்று لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ “உள்ளமையில் அல்லாஹ்வைத் தவிர இலாஹுகள் இல்லை என்று” தகதீர் (உள்ளார்ந்த அர்த்தம்) வைத்தால், இவ்வாறு உள்ளார்ந்த அர்த்தத்தை வைக்க என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது என்று நாம் கேட்போம்!

மாறாக, இதைவிட கலிமாவுடைய வெளிப்படையான கருத்தைக் கொடுத்தாலே அது மிகச்சிறந்ததாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட உள்ளார்ந்த கருத்தைக்கொண்டால் அதன் அர்த்தம் “அல்லாஹ்வைத் தவிர உள்ளமையில் எந்த இலாஹும் இல்லை” என்று வரும். அப்படியாயின், மற்ற இலாஹுகளுடைய இருப்பை மட்டும் நபீ (இல்லாமல்) செய்தாதாக ஆகிவிடும்.

ஆனால் கலிமாவுக்கு வெளிப்படையான கருத்தைக் கொண்டால் அது (அல்லாஹ் அல்லாத இரண்டாவதை) மற்றையதை முற்றாகவே நபீ (இல்லாமல்) செய்துவிடும். மற்ற இலாஹுகளுடைய இருப்பை மட்டும் (வுஜுதை மட்டும்) நபீ (இல்லாமல்) செய்வதை விட மற்ற எல்லாவற்றையும் முற்றாக அடியோடு நபீ (இல்லாமல்) செய்வதுதான் தெளஹீதுக்கு

உறுதியானதும் சிறந்ததுமாகும். எனவே, கலிமாவுடைய வெளிப்படையான கருத்தை கொள்வதுதான் சிறந்தது என உறுதியாகின்றது.

விடயம் இவ்வாறுருக்க, கலிமாவுக்கு உட்கருத்தை ஏற்படுத்துவது எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் அறவே கூடாது. “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்ற சொல், உட்கருத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் எதுவுமின்றி வெளிப்படையைக்கொண்டே அதனுடைய கருத்து தெளிவாகும்.

அறபு இலக்கண வல்லுனர்கள், “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” அல்லது “இல்லாஹ்” என்ற சொற்கள் “லா” உடன் உள்ள “இஸ்ம்” உடைய இடத்தைத் தொட்டும் “bபதல்” بَدَلْ பகரம் என்ற அடிப்படையில் “றப்உ” رُحْ “ழம்மு” செய்யப்பட்டுள்ளது என்று கூறுகின்றனர்.

அதனுடைய விபரம் என்னவெனில்,

“ஸெய்தை தவிர எந்த மனிதனும் என்னிடம் வரவில்லை”

ما جائي رجل الا زيد என்ற வசனத்தில் ஸெய்த் என்பது “bபதல்” என்ற அடிப்படையில் “றப்உ” செய்யப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், “bபதல்” என்பது முதலாவதை இல்லாமல்செய்து , இரண்டாவதை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

எனவே, இவ்வசனத்தின் தக்தீர் (உள்ளர்த்தம்) “ஸெய்தை தவிர எவரும் என்னிடம் வரவில்லை” ما جائي الا زيد என்று வரும். இது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய விடயமாகும். ஏனெனில், ஸெய்தை தவிர அனைவரினதும் வருகையை நபீ (இல்லாமல்) செய்கின்றது. ஆனால், “ஸெய்தை தவிர கூட்டம் என்னிடம் வந்தது” جائي القوم الا زيد என்ற வசனத்தில் ஸெய்த் என்பதை “bபதல்” ஆக கொடுப்பது சாத்தியமற்றது.

ஏனெனில் இவ்வசனத்தின் தக்தீர், “ஸெய்தை தவிர அனைவரும் என்னிடம் வந்தார்கள்” جائي الا زيد என்று அமையும். இது ஸெய்தை தவிர எல்லோரும் என்னிடம் வந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறது. இது (bபதல் இற்கு) அசாத்தியமான விடயமாகும். எனவே, வித்தியாசம் வெளியாகிவிட்டது.

(முதலாவதைத் தொட்டும் இடையில் வந்த பகரமான சொல் “ஸெய்த்” என்பதாகும். முதலாவது என்பது அவ்வசனத்தில் உள்ள “றஜ்லுன்”

என்பதாகும். அதற்குப்பகரமாக இரண்டாவதான “ஸெய்தை”யே எடுத்து நோக்குதல் வேண்டும்.

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்பதில் “இலாஹ்” என்றதைத்தொட்டும் பதலாக (பகரமாக) வந்துள்ள “அல்லாஹ்” என்ற இரண்டாவதே எமது நோக்கம் ஆகும். எனவே எல்லா இலாஹும் அவனே. எல்லாம் அவனே!)

அறபு இலக்கண வல்லுனர்கள் கலிமாவிலே வரக்கூடிய “இல்லா” என்ற சொல் “ஹெய்ர்” என்ற இடத்தில் உள்ளது என்று ஏகோபித்துக் கூறுகின்றார்கள். எனவே, கலிமாவுடைய தக்தீர் “லா இலாஹ் ஹெய்ருல்லாஹ்” - “அல்லாஹ் அல்லாத இலாஹு இல்லை” என்று அமையும். ஒரு கவிஞனுடைய சொல்லைப் போல....

وكل أخ مفارقة أخوه - لعمر أيبك إلا الفقدان

இதனுடைய கருத்து, “பர்கதைனை தவிர உள்ள ஒவ்வொரு சகோதரனும் அவர்கள் தம் சகோதரனை பிரிந்துள்ளார்கள்.”

மேலும்,

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا [الأنبياء : ٢٢]

(வான், பூமி ஆகிய) இவற்றில் அல்லாஹ்வுக்கு வேறான தெய்வங்கள் இருந்திருந்தால், நிச்சயமாக இவையிரண்டும் அழிந்தே போயிருக்கும். (ஸுரத்துல் அன்பியா 21:22) என்ற இறை வசனத்திற்கும் அவர்கள் “ஹெய்ருல்லாஹ் - அல்லாஹ் அல்லாத” غير الله என்று தக்தீர் இட்டுள்ளனர். இது, நாங்கள் மேலே சொன்ன விடயம் சரி என்பதைக்காட்டுகின்றது.

ஏனெனில், நாங்கள் “இல்லா” என்பதை “இஸ்தித்னா” استثناء உடைய ஹர்பாகக் கொண்டால் “இல்லல்லாஹ்” (அல்லாஹ் தவிர) என்ற எங்களுடைய சொல் தெளிவான தெளஹீதைக் காட்டாது.

ஏனெனில், இந்த வசனத்தினுடைய தக்தீர்,

அல்லாஹ் தவிரந்த இலாஹுகள் இல்லை என்று சொன்னால்...

அல்லாஹ் தவிர்க்கப்பட்ட இலாஹுகளை நபீ செய்யுமே தவிர அல்லாஹ் தவிர்க்கப்படாத இலாஹுகளை நபீ செய்யாது. (இஸ்தித்னாவுடைய சட்டத்தின் பிரகாரம்)

[அதாவது அல்லாஹ்வை “தவிர்த்துவிட்டு இலாஹுகள் இல்லை - அல்லாஹ் உடன் இலாஹுகள் இருக்கலாம்” என்ற கருத்தைத் தரும்]

எனவே, மேற்கூறப்பட்டதன் பிரகாரம் அர்த்தம் சொல்லக்கூடிய ஒருவன் அல்லாஹ் தவிர்க்கப்படாத இலாஹுகள் உண்டு என தரிபடுத்துபவனாக இருப்பான். அவன் காபிராகி விட்டான்.

ஆகவே, “இல்லா” என்ற சொல் இஸ்தித்னா உடைய சொல் எனக்கொண்டால் அது தெளிவான தொளஹீதைக் காட்டாது என்பது தெளிவாகிவிட்டது.

தெளிவான தொளஹீதை காட்டுவதாயின் “இல்லா” என்ற சொல்லை “நெய்” என்ற அர்த்தத்தில் உபயோகிப்பது அவசியம் என அறிஞர்கள் ஏகோபித்துக் கூறுகின்றனர். எனவே, கலிமாவின் கருத்து “லா இலாஹ் நெய்ருல்லாஹ்” - “அல்லாஹ் அல்லாத எந்த இலாஹும் இல்லை, “அல்லாஹ் அல்லாத எதுவும் இல்லை” என்று அமையும்.

94ம் பக்கத்தில் இமாம் அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்,

فلم لا يجوز إجراء هذه الكلمة على ظاهرها

“மறுப்பவர்களே! ஏன் அந்த கலிமாவை, அதில் இருக்கின்ற அட்சரங்களுக்கு உரியபொருளைக்கொடுத்து (த.:வீல் செய்யாமல்) இருக்கின்றபடியே பொருள் சொன்னால் என்ன பிழை ஏற்படப்போகின்றது? ஏன் அவ்வாறு சொல்லமுடியாது?” எனக்கேட்கின்றார்கள்.

மேலும் அதே பக்கத்தில் தொடர்ந்து எழுதுகின்றார்கள்,

ومتي كان الأمر كذلك لم يكن بنا حاجة إلى ذلك الإضمار البتة

விசயம் இப்படி இருப்பதினால், மறைத்து (வணக்கத்துக்குரிய என்ற சொல்லைச்சேர்த்து) பொருள்கொள்வதற்கு எந்த தேவையுமே கிடையாது

فصح أن قولنا لا إله إلا الله يفيد المقصود بظاهره من غير حاجة البتة إلى الإضمار

ஆகையினால் “லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” என்ற கலிமாவுக்கு நேரடியாக பொருளைச்சொல்வது தான் சரியானது. மறைத்து (வணக்கத்துக்குரிய என்ற சொல்லைச்சேர்த்து) பொருள் கொள்வதற்கு எந்த தேவையுமே

கிடையாது. (அதாவது “வணக்கத்துக்குரிய” என்ற வலிந்துரையை கொள்ளக்கூடாது)

அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்தவித இலாஹுகளுமேயில்லை என்று சொல்! அல்லாஹ் அல்லாத ஒன்றுமில்லை என்று சொல்!

அதுதான் கலிமாவின் நேரடிப்பொருளாக இருக்கின்றது.

“வணக்கத்துக்குரிய” என்றவொரு சொல்லை அதற்குள் சேர்க்கவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது?

கலிமாவுக்கு அல்லாஹ் அல்லாத ஒன்றுமேயில்லை என்று சொன்னால் அதனால் ஏதாவது விபரீதம் ஏற்படும் என்றிருந்தால்தானே ஏதாவது வலிந்துரைவைத்து பொருள் எடுக்கவேண்டும்?

நேரடியாக பொருள் சொல்கின்ற போது எந்தக்குழப்பமும் இல்லாமல் இருக்கையில் ஏன் இப்படியொரு பொருளைச் சேர்க்கவேண்டும்?

اتفق الحويون على أن محل إلا في هذه الكلمة محل غير والتقدير لا إله غير الله

“இல்லா” என்ற சொல்லுக்கு “ஹய்ர்” என்ற அர்த்தம்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று இலக்கணவாதிகளின் ஏகோபித்து முடிவு செய்துள்ளனர்.

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்பதன் பொருள் “லா இலாஹ ஹய்ருல்லாஹ்” என்பதுதான்.

மேலும் 95ம் பக்கத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்கள்,

ولما اجتمعت العقلاء على أنه يفيد التوحيد المحض وجب حمل إلا على معنى غير حتى يصير معنى الكلام لا إله غير الله

சிந்தனையாளர்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து சொல்கிறார்கள், “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்ற சொல்லில் இருக்கின்ற “இல்லா”வுக்கு “ஹய்ர்” என்ற பொருளைக் கொடுத்துதான் “அல்லாஹ்வுக்கு வேறாக எந்த இலாஹுமே இல்லை” (அல்லாஹ் அல்லாத ஒன்றுமில்லை) என்று நம்புவதுதான் கலப்பற்ற தெளஹீத் - ஏகத்துவம் ஆகும்.

சில உலமாக்கள் கலிமாவில் “பயனிலை” தோன்றாமலுள்ளது. அது “முஸ்தஹிக்குன்” வணக்கத்திற்கு பாத்திரமானவன்” என்பதாகும்

என்று சொல்லி கலிமாவை “வணக்கத்துக்கு தகுதியான நாயன் அல்லாஹ்வைத்தவிர யாருமில்லை” என்ற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கின்றனர். இது முற்றிலும் பிழையாகும்.

உண்மையில், பயனிலை கலிமா வசனத்திலேயேதான் உள்ளது.

இங்கு பயனிலையானது **حذف** - நீக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது முற்றிலும் பிழையாகும். அப்படி பயனிலையை நீக்கி, “முஸ்தஹிக்குன்” (வணக்கத்திற்கு தகுதியான) என்று கருத்துவைப்பது நஹ்வுச்சட்டப்படி முற்றிலும் பிழையாகும்.

கலிமா வசனத்தில் பயனிலை நீக்கப்பட்டுள்ளது என்றில்லை. இதே கலிமாவில்தான் எழுவாயும் பயனிலையும் தெளிவாக இருக்கிறது.

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்”.

இங்கு பயனிலை எது? அதுதான் “இல்லா” என்ற சொல்லாகும்.

எனவே “இல்லா” என்ற பயனிலைக்கு **غير** வேறானது / அல்லாதது” என்ற அர்த்தம்தான் வரும்.

இங்கு “ஹெய்ர்” உடைய அர்த்தம் “இல்லா”வுக்கு கொடுத்தே ஆகவேண்டும்.

ஏற்கனவே “இல்லா”வுக்கு **غير** “ஹெய்ர்” என்ற நேரடி அர்த்தம் உள்ளது.

அன்புச்சகோதரர்களே!

நாமெல்லாம் சிறுபிள்ளையாக இருந்ததிலிருந்து கலிமாவுக்கான பொருள் “வணக்கத்துக்குரிய நாயன் அல்லாஹ் தவிர யாருமில்லை” என்று எமக்கு சொல்லித்தரப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. இந்த விடயம் உண்மைதான் ஆனால் அது கலிமாவின் சரியான அர்த்தம் கிடையாது என்பதை தெளிவாக நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதாவது அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த வித இலாஹுகளும் இல்லவேயில்லை, அல்லாஹ் அல்லாத வேறு எதுவுமேயில்லை. அதுதான் கலிமா தரும் சம்பூரண தெளஹீத் ஆகும்.

“ஸுல்தானுல் வாயிழீன்” “குத்புஸ்ஸமான்” அஷ்ஷாஹ் முஹம்மது அப்துல் காதிர் ஸுபீ ஹைதராபாதீ காதிரீ நக்ஷபநீ (முஹிமஹுல்லாஹ்) அவர்கள் கலிமாவுக்கு அளித்திருக்கும் விளக்கம்.

“அஸ்ஸுலாக்” என்ற உர்து மொழியிலான நூலில் கலிமாவுக்கான விளக்கத்தை அஷ்ஷாஹ் முஹம்மது அப்துல் காதிர் ஸுபீ காதிரீ ஹைதராபாதீ (முஹிமஹுல்லாஹ்) அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்நூலை தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்த்து தந்திருந்தார்கள் ஆரிப் பில்லாஹ் அஷ்ஷெய்ஹ் அப்துல் காதிர் ஸுபி ஹழ்ரத் காதிரீ காஹிரீ அவர்கள். (பக்கம்: 30,31)

அந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கலிமாவுக்கான விளக்கம் வருமாறு:

“லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” என்பதைக்கொண்டு ஹக்கு அல்லாததை இல்லை என்று மறுக்கவும், “இல்லல்லாஹ்” என்பதைக்கொண்டு அல்லாஹ் தஆலாவை “மவ்ஜூத்” (இருக்கிறவன்) என்றும் கல்பில் தரிபடுத்தவும் வேண்டும்.

சில ஷெய்ஹுமார்கள், ஆரம்ப திசையிலுள்ளவர்களுக்கு “அல்லாஹ் அல்லாதவை வணங்கப்பட்டதாக ஆகிறதை இல்லை என்று மறுப்பது கருத்து” என்று படித்துக்கொடுப்பார்கள்.

அதாவது ஆரம்ப திசையிலுள்ளவன், “லா இலாஹ்” என்று சொன்னால் “ஹக்கு அல்லாத வணங்கப்பட்டவர் ஒருவருமில்லை” என்றும், இன்னும் “இல்லல்லாஹ்” என்று சொன்னால் “அல்லாஹ்வே வணங்கப்பட்டவன்” என்றும் உறுதிக்கொள்ளவேண்டும், உறுதியாக நம்பவேண்டும். இன்னும் அந்த வணங்கப்பட்டவனை - அல்லாஹ்வை கல்பில் தரிபடுத்தவேண்டும்.

இன்னும் நடுத்தரமானவன் “லா இலாஹ்” என்பதைக் கொண்டு ஹக்கு அல்லாதவர் நாடப்பட்டவராக இருப்பதை மறுக்கவேண்டும்” “இல்லல்லாஹ்” என்று சொல்லி ஹக்கு தஆலா நாடப்பட்டவனாக இருப்பதை மனதில் தரிபடுத்தவேண்டும்.

இன்னும் தீர்மானத்தையுடையவன் “லா இலாஹ்” என்பதைக்கொண்டு “ஹக்கு தஆலா அல்லாதவை மவ்ஜூத் - உள்ளதாக இருப்பதை மறுக்கவேண்டும்.” “இல்லல்லாஹ்” என்று சொல்லி “ஹக்கு தஆலா மவ்ஜூத் - உள்ளவனாக இருப்பதை கல்பில் தரிபடுத்தவேண்டும்.”

அதாவது, “லா இலாஹ்” “ஒருவரும் மவ்ஜூதாக இல்லை” “இல்லல்லாஹ்” “ஹக்கு தஆலாதான் மவ்ஜூதாக இருக்கும்.”

(அஸ்ஸுலூக், பக்கம்: 30,31)

மேற்கண்ட விபரத்தை உற்று நோக்கும்போது, ஒருவரின் அறிவு, முதிர்ச்சி போன்ற நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப கலிமாவுக்கு மூன்று கண்ணோட்டங்களில் விளக்கங்கள் சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்டாலும் அம்மூன்று விளக்கங்களும் ஒரே கருப்பொருளையே (வஹ்துதல் வஜூதையே) காட்டிக்கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது,

1. யதார்த்தத்தில் மஃபூத் (வணங்கப்பட்டவன்/ அடிபணியப்பட்டவன்) அவன்தான்.
2. யதார்த்தத்தில் மக்ஸூத் (நாடப்பட்டவன்) அவன்தான்.
3. யதார்த்தத்தில் மவ்ஜூத் (உள்ளவன்) அவன்தான்.

எனவே, இம்மூன்று விளக்கங்களையும் உள்ளடக்கியதாக “அல்லாஹ் அல்லாத எந்த வித இலாஹ்மேயில்லை” என்ற கலிமாவின் பொருள் இருப்பதை நாம் காணமுடியும்.

--♦--

குத்புஸ்ஸமான் அஷ்ஷாஹ் முஹம்மது அப்துல் காதிர் ஸுபீ காதிர் ஹைதராபாதீ (நுஹிமஹுல்லாஹ்) அவர்கள் “அல் ஹகீகா” என்ற அறபு மொழியிலான நூலில் “தௌஹீதுத் தாத்” என்ற தலைப்பின் கீழ் கலிமாவுக்கான விளக்கத்தை குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

அந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விளக்கங்கள் வருமாறு:

وأما المذهب الثالث فمذهب أهل التحقيق ذى الكشف والنظر الدقيق أن الذات عين الوجود والوجود عين الذات. وما فى الخارج إلا ذات واحدة. وإن شئت قلت وجود واحد. والعالم بجميع تكويناتها شئونات الوجود الحق وتطوراته. ولا موجود فى الخارج إلا ذاته تعالى أو شئونات ذاته. وأما شئوناته غير محدودة. وتطوراته غير معدودة. فهو يتجلى فى كل آن بالنسبة إلى كل ذرة من ذرات العالم فى ملابس شئوناته من الأزل إلى الأبد. فلا تكرار فى تجليه بمعنى أنه لا يظهر فى ملابس شأن واحد مرتين بالنسبة إلى كل ذرة من ذرات العالم. يسأله من فى السموات والأرض حاجة فى كل آن فهو يعطى ويقضى حوائجهم فى كل آن. ويتجلى على كل ذرة بصورة خاصة لا يتجلى فيها على غير ذرة من ذرات الكائنات أبدا. ففى كل آن بالنسبة إلى كل ذرة هو فى شأن. ومع ذلك التكثر فى التجليات هو لم يتكرر ولم يتعدد ولم يتغير فهو الآن كما كان. فهو واحد مع الكثرة وكثير مع الوحدة. واحد بالذات وإن شئت قلت واحد بالوجود وكثير بالتطور والشئونات. ومع ذلك فالوحدة عين الكثرة. والكثرة عين الوحدة. وأحواله عين ذاته. وذاته عين أحواله. هو ذو شئون كثيرة غير محدودة. ومع ذلك فهو عين شئوناته وتطوراته فردا وجمعا. أعني عينية بكل فرد فرد من شئوناته وكذلك عينية بمجموع شئوناته جمعا فهو عين الكل والكل عينه انفرادا واجتماعا. فالذات ذات واحدة وشئوناته كثيرة. كوحدة ذات البحر وكثرة تطوراته الموجية. فذات البحر عين كل موج فردا فردا. وكذلك عين جميع الأمواج جمعا. فالعين واحدة وتطوراتها كثيرة. فلا موجود إلا الله. فهذا هو التوحيد الذاتى الحقيقى.

நுணுக்கமான பார்வையும் ஸஹ்ஜான கஷ்டும் உடையவர்களின் கொள்கையாவது, தாத் என்பது வஜ்ரு தானானதாகும். வஜ்ரு என்பது தாத்து தானானதாகும். வெளியில் ஒரு தாத்தைத் தவிர வேறில்லை. நீ விரும்பினால் வெளியில் ஒரு வஜ்ருதை தவிர வேறில்லை என்றும் சொல்லலாம்.

ஆகவே பிரபஞ்சம் என்பது அதன் சகல உருவாக்கங்ளைக் கொண்டும் மெய்யான உள்ளமையில் பொதிந்துள்ள அது தானான கோலங்களும் அதன் வெளிப்படும் நிலையின் சுற்றுகளும் ஆகும்.

வெளியில் உள்ள சிருஷ்டிகள் அல்லாஹ்வின் தாத்தை தவிர வேறில்லை. அல்லது தாத்தின் தாத்து தானான கோலங்களே தவிர வேறில்லை. ஷுஹ்னாத்துக்கள் (தாத்து தானான கோலங்கள்) மட்டிலடங்காதவை

ஆகும். அதனுடைய சுற்றுகளும் எண்ணிக்கையற்றதாகும்.

அந்த வஜுது ஒவ்வொரு கணமும் பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு அணுக்களுடனும் தொடர்புபடுத்தி பார்க்கும் போது ஆதியிலிருந்து அந்தம் வரை ஷுஹ்னாத் என்னும் உடையில் வெளியாகிக்கொண்டிருக்கிறது.

அவனது வெளிப்பாட்டில் மடங்கி வருதல் இல்லை. அவன் பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு அணுக்களுடனும் தொடர்புபடுத்தி பார்க்கும் போது ஒரு ஷ.ன் (தாத்து தானான கோலத்தின்) உடைய உடையில் இரண்டு தடவை வெளியாவதில்லை.

வானம், பூமியில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் அவர்களுடைய தேட்டங்களை எல்லாக்கணமும் அவனிடமே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவன் எல்லாக்கணமும் தேட்டங்களை கொடுத்துக்கொண்டும் நிறைவேற்றிக்கொண்டும் இருக்கிறான்.

ஒவ்வொரு அணுவிலும் ஒரு குறித்த கோலத்தைக்கொண்டு வெளியாகிறான். அந்த குறித்த கோலத்தைக்கொண்டு வேறு எந்த அணுவிலும் ஒருபோதும் அவன் வெளியாகமாட்டான்.

அவன் எல்லா நேரத்திலும் எல்லாக் கணப்பொழுதும் ஒவ்வொரு அணுவுடனும் தொடர்புபடுத்தி பார்க்கும் போது அவன் ஒரு காரியத்தில்/ ஒரு வெளிப்பாட்டில் {كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ [الرحمان: ௧௦]} இருக்கிறான்.

இவ்வாறு வெளிப்பாட்டில் அதிகமாக இருந்தாலும் அவன் அதிகமாகவில்லை, அவன் எணிக்கையாகவில்லை, அவன் மாற்றடையவில்லை. அவன் முன்னர் எப்படி இருந்தானோ அவ்வாறே இப்போதும் இருக்கிறான். அவன் பன்மையுடன் ஒருவனானவனும் ஒருமையுடன் பன்மையானவனும் ஆவான். அவன் தாத்தில் ஒருவனானவனும் ஆவான். நீ நாடினால் வஜு தில் ஒருவனானவன் என்றும் சுற்றுகளிலும் ஷுஹ்னாத்துகளிலும் (தாத்து தானான கோலங்களிலும்) பலதானவனும் ஆவான் என்று சொல்லலாம்.

இத்துடனே பன்மை என்பது ஒருமை தானானது. ஒருமை என்பது பன்மை தானானது.

அவனது நிலைகளாகிறது அவனது தாத்து தானானது. அவனது தாத்தாகிறது அவனது நிலைகள் தானானது.

அவன் மட்டிலடங்காத அதிகமான ஷுஹ்னர்கள் உடையவன் ஆவான்.

அத்துடன் அவன் ஷுண்ணாத்துகளின் தனி நிலையிலும் அவற்றின் கூட்டான நிலையிலும் அவனது ஷுண்ணாத்துக்கள் தானானவனாகவும் சுற்றுகள் தானானவனாகவும் இருக்கின்றான்.

அவன் ஷுண்ணாத்துகளின் தனித்த நிலையிலும் அவற்றின் சேர்ந்த நிலையிலும் அவன் எல்லாம் தானானவனாகவும் எல்லாம் அவன் தானாவையாகவும் இருக்கின்றான்.

எனவே, தாத்தாகிறது ஒரு தாத்தாகும். ஷுண்ணாத்துகள் பலதாகும். கடலின் தாத் ஒன்றானதாகவும் அதன் அலைகள் என்னும் சுற்றுகள் பலதானதாகவும் இருப்பது போல, தனித்தனி எல்லா அலைகளும் கடலின் தாத்து தானானதாகும்.

இது போலவே மொத்தமாக எல்லா அலைகளும் கடலின் தாத்து தானானதாகும்.... எனவே மூலப்பொருள் ஒன்றாகவும், சுற்றுகள் பலதாகவும் இருக்கின்றது.

“லா மவ்ஜுத இல்லல்லாஹ்” அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த சிருஷ்டியும் இல்லை இதுதான் யதார்த்தமான தெளஹீதுத் தாத்தியாகும்.

(நூல்: அல் ஹக் கா)

--♦--

குத்புஸ்ஸமான் அஷ்ஷாஹ் முஹம்மது அப்துல் காதிர் ஸுபீ ஹைதராபாதீ (நஹிமஹுல்லாஹ்) அவர்கள் “அல் ஹக்” என்ற தனது நூலில் கலிமதுத் தெளஹீது விளக்கத்தை குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அன்னாருடைய கலீபா அஷ்ஷெய்ஹ் அப்துல் காதிர் ஸுபீ ஹழ்ரத் காதிர் காஹிரீ அவர்களால் தமிழில் வெளியிட்ட அந்நூலின் 27ம் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள விபரம் வருமாறு:

“ஷிர்க்குடைய எவ்வித கலப்பும் இல்லாத எதார்த்தமான தெளஹீதாகிறது, “தாத்தில் (வுஜுதில்) ஸிபத்தில் (செயலில்) எந்தவொரு வஸ்துவும் ஹக்கு தஆலாவுக்கு கூட்டானதாக இல்லை என்பதுவாகும். ஸுபிய்யாக்களான மஹான்கள் எந்த வஸ்துவையும் சுயமாக உண்டானது என்றே நம்பாமலிருக்கும்போது ஷிர்க் எங்கணம் உண்டாகும்? “லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” இதுதான் தெளஹீத்.”

(நூல்: அல் ஹக்)

அல்லாஹ்வுக்கு கூட்டானதாக, அதாவது அவனுக்கு வேறானதாக எந்தவொரு வஸ்துவும் தாத்திலும் ஸிபத்திலும் இல்லை என்பதே கலிமாவின் தெளஹீத் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள் ஷெய்ஹ் நாயகம் அவர்கள்.

“ஷிர்க்” கூட்டு என்பது “ஷெய்ர்” “வேறாக இருத்தல்” என்ற அடிப்படை மூலத்திலிருந்தே தோன்றுகிறது. கூட்டு என்பது ஒன்று இன்னொன்றுக்கு சரிசமமாக இருப்பது மாத்திரம் அல்லாமல் ஒன்று இன்னொன்றுக்கு வேறாக இருப்பதும் கூட்டை ஏற்படுத்தும் விடயம் ஆகும்.

முன்னர் நாம் குறிப்பிட்ட உதாரணத்தின் படி ஒரு மாளிகையில் ஒரு எஜமானும் அவனுடைய அடிமையும் இருக்கின்றனர் என வைத்துக்கொள்வோம்.

எஜமான் அடிமைக்கு சரி சமமானவர் அல்ல (சரி நிகரானவர் அல்ல). ஆயினும், மாளிகையில் உள்ளவர் என்ற அடிப்படையில் எஜமானுக்கு அடிமை கூட்டாகிறார்.

அதே போன்றுதான் அல்லாஹ்வுக்கு சரி நிகர் எதுவுமில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், “உள்ளது” என்ற அடிப்படையிலும் அல்லாஹ்வுடைய தாத்துக்கு கூட்டாக சிருஷ்டி இல்லை. “வேறு” என்பது கூட்டை ஏற்படுத்தும் அடிப்படையான விடயமாக உள்ளது.

“இணை”, “துணை”, “சமம்”, “நிகர்”, “போல” ஆகியன கூட்டு - ஷிர்க்கை ஏற்படுத்தும் சொற்களாகும்.

இந்த கூட்டின் அடிப்படை ஷெய்ர்-வேறாக இருத்தல் என்பதிலிருந்து உதயமாகிறது.

அல்லாஹ்வுக்கு சமனாக படைப்பு இல்லை என்று சொல்லாவிட்டாலும், அல்லாஹ்வுடைய தாத்துக்கு படைப்பு வேறானது எனும்போது தாத் - இருப்பில் அல்லாஹ்வுடன் படைப்பு கூட்டாகிவிட்டது.

இதனை வேரோடு அறுக்கவே “லா இலாஹ் ஷெய்ருக” - உனக்கு வேறாக எந்த இலாஹுமில்லை என்றார்கள் நபிகளார். கலிமாவின் அர்த்தமும் அதுவாகவே உள்ளது.

அம் இமாம் அஷ்ஷையிஹ் முஹம்மத் இப்னு பழ்லுக்லாஹ் அல் ஹிந்தீ (முஹிமஹுக்லாஹ்) அவர்கள் கலிமாவுக்கு அளித்திருக்கும் விளக்கம்.

“அத்துஹ்பதுல் முர்ஸலா” என்ற முழுக்க முழுக்க இறைஞான ஏக தத்துவ கருத்துக்களை விபரிக்கும் தமது நூலின் 06,07 ம் பக்கங்களில் இமாம் அவர்கள் பின்வருமாறு கலிமாவுக்கு அர்த்தம் தந்துள்ளார்கள்.

وإن أردت الوصول إلى الله تعالى فالزم متابعة النبي صلى الله عليه وسلم أولاً قولاً وفعلًا، ظاهرًا وباطنًا، ثم افعل مراقبة وحدة الوجود التي هي عين معنى الكلمة الطيبة من غير اشتراط الوضوء ولكن إن وجد فهو أولى. ولا تخصيص وقت دون وقت. ومن غير ملاحظة النفس دخولا وخروجًا في المراقبة. ولا ملاحظة حروف الكلمة الطيبة. بل تلاحظ إلا المعنى فقط. في كل حال قائمًا أو قائدًا أو ماشيًا. متحركًا أو ساكنًا شاربًا أو أكلاً.

(தேட்டமுள்ள தாலிபே!)

அல்லாஹ் தஆலா அளவில் சேர்வதை நீ நாடினாயானால், முதலாவதாக நாயகம் (ﷺ) அவர்களை சொல்லாலும், செயலாலும், வெளிரங்கத்திலும், உள்ரங்கத்திலும் பின்பற்றி நடப்பதைப் பற்றிப்பிடித்துக்கொள்!

இரண்டாவதாக கலிமதுத்தையிபாவின் பொருளாகவே இருக்கின்ற வஹ்ததுல் வஜுதின் முறாக்கபாவை - நோட்டமிடுதலை செய். அதற்கு வழு இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. ஆயினும் வழு இருந்தால் மிக நல்லது. குறித்த நேரத்தில்தான் அதை செய்யவேண்டுமென்றில்லாமலும், இன்னும் முறாக்கபாவில் முச்ச உள் நுழைவதையும், வெளிப்படுவதையும் கவனிக்காமலும் கலிமதுத் தையிபாவின் எழுத்துக்களை நோட்டமிடாமலும் செய்!

எனினும், (துவிதத்தை நீக்கி அத்வைதத்தை நிலை நிறுத்துவதாகிய) கலிமாவின் பொருளை மட்டுமேயல்லாது வேறொன்றையும் நீ நோட்டமிடக்கூடாது! நீ நின்றவனாய் அல்லது உட்கார்ந்தவனாய், நடக்கின்றவனாய் அல்லது படுத்திருக்கின்றவனாய், உசும்பினவனாய் அல்லது ஒடுங்கினவனாய், உண்ணுகிறவனாக அல்லது குடிக்கிறவனாக சகல நிலமைகளிலும் கலிமதுத் தையிபாவின் பொருளாகவே இருக்கின்ற வஹ்ததுல் வஜுதின் முறாக்கபாவை- நோட்டமிடுதலை செய்!

واعلم أن طريقة المراقبة ان تنفي أنيتك أولاً، والأنيّة عبارة من أن تكون وباطنك غير الحق سبحانه وتعالى، ولا تنفي إلا هذه الأنيّة وهو عين معنى لا إله. ثم أثبت الحق سبحانه وتعالى في باطنك ثانياً وهو عين معنى إلا الله .

فإن قلت: فإذا كان الوجود واحداً أو غيره ليس بوجود بنفسه فأى شيء تنفي؟ وأى شيء تثبت؟

قلت: وهم الغيرية نشأ للخلق وهذا الوهم الباطل. فعليك أن تنفي هذا الوهم أولاً، ثم تثبت الحق سبحانه وتعالى ثانياً، ثم إذا غلب عليك الحال بفضل الله تعالى لا تقدر على نفي أنيتك الوهمية، بل لم يبين فيك إلا إثبات الحق سبحانه وتعالى

(கலிமதுத் தையிபாவை) நோட்டமிடும் முறையாவது முதலாவதாக, நீ உன்னுடைய “அந்நிய்யத்”ஐ நீக்கவேண்டும்!

“அந்நிய்யத்” என்பது உன்னுடைய ஹக்கீகத்தும் அந்தரங்கமும் ஹக்கு தஆலாவுக்கு வேறாக இருப்பதாக எண்ணுவதற்கு சொல்லப்படுகிறது.

(நெய்ரிய்யத்தை உணர்த்தும் படியான) இந்த அந்நிய்யத்தையே அல்லாது வேறொன்றையும் நீ நீக்கவேண்டாம்! அதுதான் “லா இலாஹ்” என்று நீ சொல்வதன் பொருளாகும்.

பின்னர், இரண்டாவதாக, உன் உள்ளத்தில் ஹக்கு தஆலாவை (அவனுடைய வஜூதை) நீ தரிபடுத்துவதாகும். அதுதான் “இல்லல்லாஹ்”வின் பொருளாகும்.

உள்ளமை ஒன்றாக இருக்கும் போது அல்லது அவனல்லாதது தன்னைக்கொண்டு சுயமாக நிலைபெறாமல் இருக்கும் போது,

“லா இலாஹ்” என்பதைக் கொண்டு எதை இல்லாமல் செய்வது?

“இல்லல்லாஹ்” என்பதைக் கொண்டு எதைத் தரிபடுத்துவது?

என்று நீ கேட்டால், மனிதனில் உள்ள நெய்ரிய்யத் - வேற்றுமை என்ற பேதமையையும், துவிதம் என்ற பேதமையையும் நீக்கவேண்டும் என நான் பதில் சொல்வேன். இந்த பேதமை யதார்த்தத்தில் பாதில் - பொய்யானது/வீணாணது. முதலில் நீ இந்த பேதமையை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும்.

பின்னர் ஹக் தஆலாவை தரிபடுத்த வேண்டும். அல்லாஹ்வின் அருளினால் உனக்கு பரவச நிலையாகிய ஹால் மிகைக்குமானால் உனது பேதமையான அன்னியத்தை நீக்க நீ கஷ்டப்படமாட்டாய். உன்னில் ஹக் தஆலாவின் தரிபாடே அன்றி வேறொன்றும் எஞ்சி நிற்காது.

(அத்துஹ்பதால் முர்ஸலா குறிப்பு முற்றுப்பெற்றது)

--♦--

ஸுபிய்யாக்கள் இவ்வாறு கூறுவர்:

وَجُودُكَ ذَنْبٌ لَا يُقَاسُ بِهِ ذَنْبٌ

நீ ஒருவன் இருப்பதாக (உனக்கு உள்ளமை உண்டு என்று) நினைத்துக் கொண்டிருப்பதைவிட பெரிய பாவம் கிடையாது.

அதாவது, நப்ஸ் எனும் கீழான மனம், மனிதனை தான் ஒருவன் (அல்லாஹ்வுக்கு வேறானவனாக) உள்ளேன் என்று (அந்நியத்தை) சதா உணர்த்திக்கொண்டிருக்கும்.

அதற்கு அவன் வழிப்படும் பட்சத்தில், “நெய்ரிய்யத்” எனும் ஷிர்க்கில் அவன் நின்று உழல்வான். இங்கு மனிதனுடைய நப்ஸ் அவனுக்கு இலாஹாகிவிட்டது. இதை விடப்பாரிய ஷிர்க் வேறு கிடையாது என்பது ஸுபிய்யாக்களின் நிலைப்பாடாகும்.

இதனை பெருமானார் (ﷺ) அவர்கள் “ஜிஹாதல் அக்பர்” (பெரிய போராட்டம்) என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எனவே, விக்கிரகங்களை வணங்குவதும் இணையல்ல! இல்லாத உன்னையும் - இவ்வுலகையும் இருப்பதாக எண்ணுவதும் அதைவிடப் பாரிய இணையேயாகும்.

இதே கருத்தை உமர் வலியுல்லாஹில் காஹிரி (நஹிமஹுல்லாஹ்) நாயகம் அவர்கள் மிக அழகிய நயத்துடன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்கள்.

فأين أنا إذا انت - بذاتي دائما كنت

فما بنت ولا بنت - ولاتا بيننا الله

இறைவா! என்னுடைய தாத்திலே (என்னிலே) நீ நிலைபெற்றிருக்கின்ற பொழுது, “அன்” நான் என்பது எங்கே?

எனவே நான் உன்னைப் பிரியவுமில்லை, நீ என்னைப் பிரியவுமில்லை. இறைவா! எமக்கிடையில் “தே” என்பதே இல்லை.

குத்புஸ்ஸமான் அஷ்ஷெய்ஹி அப்துல் காதிர் கல்வத் நாயகம் (முஹிம்ஹுல்லாஹ்) அவர்கள் கலிமாவுக்கு அளித்திருக்கும் அர்த்தம்.

கல்வத் நாயகம் அவர்கள் தங்களது திருக்கரங்களால் எழுதிய உலுமுத்தீன் எனும் நூலில் “பாபுல் ஈமான்” - ஈமானுடைய பாடம் எனும் பகுதியில் (பக்கம்:84) கலிமாவுக்கு பின்வருமாறு அர்த்தம் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

“அன் தஷ்ஹத அன் லா இலாஹ இல்லல்லாஹு” வ அன்ன முஹம்மதர் றஸூலுல்லாஹி வ அன் துகீம்ஸ் ஸலாத்த வதுவுத்தியஸ் ஸகாத்த வத் தஸூம றமழான வத் தஹுஜ்ஜல் பைத்தல் ஹறாம இனிஸ்த்தத் தஃத்த இலைஹி ஸபீலா.”

அலாஹ்வைத்தவிர ஒரு நாயனுமில்லை. உண்மையாய் முஹம்மதாஹ்வைத் தவிர அல்லாஹ்வையுடைய தூதராயிருக்குமென்றறிந்து நீர் சாட்சி சொல்கிறதும், தொழுகையை நிலைபாடாகி வைக்கிறதும், ஸக்காத்தை கொடுக்கிறதும், றமழானில் நோன்பு பிடிக்கிறதும், சங்கையான பைதுல்லாஹ்வில் அதனளவில் பாதையால் திராணி பெற்றால் ஹஜ்ஜு செய்கிறதுமென்றார்கள்.

(உலுமுத்தீன், பாபுல் ஈமான், பக்கம்:84)

ஆண்டகை அவர்கள், “லா இலாஹ இல்லல்லாஹு” வசனத்துக்கு “அல்லாஹ்வைத்தவிர ஒரு நாயனும் இல்லை” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

“ஒரு நாயனும் இல்லை” என்ற வாசகம் எல்லா விதமான இலாஹுகளையும் இல்லையென மறுக்கிறது என்பது வெள்ளிடைமலை. மேலும் இலாஹ் என்பதற்கு வணக்கத்துக்கு தகுதியான நாயன் என்று அவர்கள் அர்த்தம் தரவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

---◆---

**அல்லாமா செய்யுத் அஹுமத் மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம்
(றஹிமஹுல்லாஹ்) அவர்கள் கலிமாவுக்கு கொடுத்திருக்கும் விளக்கம்.**

அல்லாமா மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தமிழ் பேசும் இஸ்லாமிய உலகில் தோன்றிய மாபெரும் அறிஞர். அவர்கள் எழுதிய “மநானீ” என்ற பெரும் நூலில் இஸ்லாம் பற்றிய பாடத்தில் (பக்கம்: 40 இலிருந்து) கலிமாவுக்கும், அதில் வரும் “இலாஹு” என்ற சொல்லுக்கும் விரிவான விளக்கத்தினை அளித்துள்ளார்கள்.

அல்லாமா அவர்கள் சொல்கிறார்கள் :-

“இந்த கலிமாவானது நான்கு வேதங்கள் மற்றுமுள்ள சுஹுபுகள் அனைத்தின் ஞானங்களையும் இரகசியங்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். ஏழு நரகங்களின் அமளிகளை விட்டும் விலகுவதும், எட்டு சொர்கங்களின் மகிழ்ச்சியை அடைவதும் இந்தக் கலிமாவைக் கொண்டேயாகும். கண்ணால் கண்டதற்குத்தான் சாட்சி சொல்லுதல் என்று கூறப்படும். காணாத ஒன்றுக்கு சாட்சி சொன்னால் அது பொய் சாட்சி எனப்படும்.

கண்ணால் காணாத அல்லாஹ்விற்கு சாட்சி சொல்லுதல் என்பதன் கருத்தாகிறது, இந்தப்பிரபஞ்சத்தில் காணப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பொருளும் அல்லாஹ்வுடைய சிபத்துக்களை வெளிப்படுத்தக் கூடியவையாகவும், அவனைப்பற்றி அறிவிக்கக் கூடியவையாகவும் இருப்பதால் காணுகின்ற காட்சியல்லாமல் வேறில்லை.”

(எனவே கண்ணால் காணாத அல்லாஹ்வை சாட்சி சொல்லுதல் என்பதன் கருத்தாகிறது, கண்ணால் காணப்படுகின்ற ஒவ்வொரு வஸ்துவும் அல்லாஹ்வையே காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதனை அகக்கண்ணால் காணமுடியுமாதலாலேயே நேரில் கண்டது போன்று சாட்சி சொல்லப்படுகிறது)

கடலிலுள்ள சிப்பியில் மேல் ஓடு, சதை, எலும்பு, முத்து ஆகியவை இருக்கின்றன. முத்துக்குளிப்பவன் முத்தை எடுக்க நாடினால் சிப்பியிலுள்ள எல்லாவற்றையும் சேர்த்து எடுத்தால்தான் முத்தை எடுக்க முடியும்.

என்று கூறும் அல்லாமா அவர்கள், ஷரீஅத், தரீகத், ஹகீகத், மஃரிபத் என்னும் நான்கு கண்ணோட்டங்களில் நான்கு விதமான பொருள்கள் கலிமாவுக்கு கூறி அந்த நான்கு வகைகளையும் விபரிக்கின்றபோது

நான்காவது வகையான மஃரிபத்தின் படி கலிமாவின் பொருளாகின்றது.

لَا مَوْجُودَ إِلَّا اللَّهُ

“அல்லாஹ்வைத் தவிர உண்மையான உள்ளமையுடையவன் வேறு எவருமில்லை என்பதாகும்” என்று கூறியுள்ளார்கள்.

(மநானி, பக்கம் - 41,42)

அதாவது **وجود** “உள்ளமை” என்பது இறைவனுக்கு மாத்திரம்தான். படைப்பினங்களுக்கு (**وجود**) உள்ளமை என்பது இல்லை. படைப்பினங்கள் இருப்பது போல் காட்சியளிப்பது நமது பேதமை. இருப்பது இறைவனின் வஜுத் மாத்திரம்தான் என்று கலிமாவுக்கு பொருள் கொள்ள வேண்டும் என கூறியுள்ளார்கள்.

முத்துக்குளிப்பவனின் இலக்கு முத்தை அடைவது. சிப்பியின் மேல் ஓட்டைக் களைந்து அதன் சதை, எலும்பு அகற்றி அவன் முத்தை அடைந்துகொள்வான். எனவே அவன் சிப்பியோடு நின்றன்கொண்டால் முத்தை அடையமுடியாது. அதுபோன்று ஷரீஅத்தோடு மட்டும் நின்றன்கொள்வதால் மனிதன் தௌஹீதின் இலட்சியத்தை அடையமுடியாது, தொடர்ந்து முன்னேறவேண்டும் என்பது அல்லாமா அவர்களின் கருத்திலிருந்து புலனாகிறது.

மேலும் அல்லாமா அவர்கள் கலிமா வசனத்தில் வரும் “இலாஹ்” என்ற சொல்லுக்கு பின்வருமாறு விளக்கமளிக்கிறார்கள்

“கலிமாவின் துவக்கத்தில் “லா” (இல்லை) என்ற எழுத்தை வைத்ததற்குரிய காரணம், அடியானுடைய இதயத்தில் எப்பொழுதும் அந்நிய்யத், நெய்ரிய்யத், அநாநிய்யத் (தானென்ற, வேறென்ற, நானென்ற) அகம்பாவ அழுக்குகள் சேர்ந்துகொண்டே இருப்பதால் அவற்றை “இல்லை” என்ற எழுத்தைக்கொண்டு முதலாவதாக சுத்தப்படுத்தி, பிறகு “இல்லல்லாஹ்” என்ற வாசகத்தின் மூலம் அல்லாஹ்வை அதில் தரிபடுத்துவதற்காக வைக்கப்பட்டதாகும்.”

(மநானி, பக்கம் 42)

இங்கு கலிமா வசனத்தில் “லா” என்ற சொல் மறுப்பது “இலாஹ்” என்ற பொதுவான சொல்லையாகும். எனவே இலாஹ் என்ற சொல் குறிப்பது அந்நிய்யத், நெய்ரிய்யத், அநாநிய்யத் ஆகியவற்றை என்பதை

அல்லாமா அவர்கள் தெளிவுபடுத்துகிறார்கள்.

மேலும், அல்லாமா அவர்கள் இலாஹ் என்ற சொல்லுக்கு சற்று விரிவாக பின்வருமாறு விளக்கமளிக்கிறார்கள்:

வணங்கப்படுவது நான்கு வகையுண்டு.

“இலாஹ்” என்ற வார்த்தை படைத்தவனுக்கும், படைக்கப்பட்ட பொருளுக்கும் பொதுவாகச் சொல்லப்படும். அதன் பொருள் வணங்கப்படக்கூடியது என்பதாகும். இலாஹ் என்பது நான்கு வகைப்படும்.

முதலாவது: நம் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஜின், சைத்தான், தேவு, காற்று போன்றவையாகும். இவற்றைச் சிலர் வணங்குகின்றனர். இதற்கு “இலாஹுன் பாத்திலுன்” தவறான அழிந்துவிடுகின்ற இலாஹ் எனப்படும்.

இரண்டாவது: சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், மண், தண்ணீர், நெருப்பு, சிலைகள் போன்ற உருவமுள்ள பொருட்களாகும். இவற்றை சிலர் வணங்குகின்றனர். இதற்கு “இலாஹுன் முகய்யதுன்” வரையறுக்கப்பட்ட இலாஹ் எனப்படும்.

மூன்றாவது: அரசன், தாய், தந்தை, குரு, முதலாளி ஆகியோர். இவர்களையும் சிலர் வணங்குகின்றனர் (அடிபணிகின்றனர்). இவர்களுக்கு பணிவிடை செய்வது கடமையாக இருப்பதால் இவர்களுக்கு “இலாஹுன் ஹக்குன்” கடமையுள்ள இலாஹ் என்று கூறப்படும்.

நான்காவது: “இலாஹுன் முத்லகுன்” பொதுப்படையான இலாஹ். இது அல்லாஹ் தஆலாவைத்தவிர வேறு எவருக்கும் தகுதியில்லை. கலிமாச்சொல்பவர் முந்திய மூன்று வகை தெய்வங்களையும் இல்லாமையாக்கி கடைசி நாயனாகிய அல்லாஹ்வைத் தரிபடுத்துதல் வாஜிபாகும்.

[அல்லாமா அவர்களின் மேற்படி விபரத்தின்படி, “லா இலாஹ்” என்பதன் மூலம் ‘எந்த வித இலாஹுமேயில்லை’ என்றும், “இல்லல்லாஹ்” என்பதன் மூலம் ‘அல்லாஹ்வையன்றி’ என்றும் அதாவது ஷரீஅத், தரீகத், ஹகீகத், ம. ரிபத் அத்தனையின் படியான விளக்கங்களையும் உள்ளடக்கிய “அல்லாஹ் அன்றி எந்த இலாஹும் இல்லை” என்ற ஒரு சொல்லாக கலிமாவின் அர்த்தத்தினை விரிவாக விளக்கியுள்ளார்கள். அல்லஹ்மதுலில்லாஹ்]

**மௌலானா ஜலாலுத்தீன் ரூமி (குத்திஸ் ஸிர்ருஹு) அவர்கள்
கலிமாவுக்கு அளித்திருக்கும் விளக்கம்.**

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹு”வின் யதார்த்தமான பொருள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எதுவுமேயில்லை (எல்லாம் அவனே) என்ற கருத்தை ஸுபிய்யாக்களில் பிரசித்தி பெற்றவர்களான மௌலானா ஜலாலுத்தீன் ரூமி (கத்தஸல்லாஹு ஸிர்ரஹுல் அஸீஸ்) அவர்கள் மஸ்னவியில் பின்வரும் கவிதை மூலம் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

இதனை “முஸ்லிம் அத்வைத மூலமொழி” பக்கம் 70, 71ல் நெல்லிக்குப்பம் அஷ்ஷெய்ஹ் முஹம்மது அப்துர் நஹ்மான் ஸாஹிபு (நஹிமூஹல்லாஹ்) அவர்கள் குறிப்பிட்டு அக்கவிதைக்கான விளக்கத்தையும் பின்வருமாறு விவரிக்கின்றார்கள்.

பாடலின் கருத்து :-

“லா” எனும் வாளால் அல்லாஹ்வின் வேறு (அல்லாஹ்வுக்கு வேறானது) என்பதை அவன் வெட்டினான்.

பின்னர், “லா”வுக்குப்பின்னால் என்ன எஞ்சியிருக்கிறது என்று பார்!

“இல்லல்லாஹு” என்பது எஞ்சியிருக்க மற்றவை யாவும் போய்விட்டது.

பாடலின் விளக்கம்:

இது எல்லாம் அவனே என்ற பொருளுக்குப் பொருந்தியிருப்பதெப்படி யென்றால் “லா” எனும் வாளால் அல்லாஹ்வுக்கு வேறானது என்பதை வெட்டினான் என்று (மௌலானா) அவர்கள் சொன்ன வாக்கியத்தில் “வெட்டல்” என்பதன் மூலம் அவர்கள் கருதிய பொருள் “அல்லாஹ்வுக்கு வேறானது” என்பதை நீக்கல் என்பதாகும்.

இச்சொல்லின் இபாரத்துன் நஸ் (வேத வசன ஆதாரத்தின் மூலம்) இலாஹுகளான சிருஷ்டிகள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறல்ல என்றும், தலால்துன் நஸ் - கருத்தியல் ரீதியான ஆதாரம் (சொல்லியது கொண்டு சொல்லப்படாத பொருளைப் பெறுதல்) மூலம் இலாஹுகளாக்கப்படாத ஏனைய சிருஷ்டிகளும் அல்லாஹ்வுக்கு வேறல்ல என்றும் வேற்றுமையை முற்றாக நீக்குகிறது.

இலாஹுகளாக்கப்படாத ஏனைய சிருஷ்டிகள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறல்ல என்பதற்கு இது சரி நேர் இபாரத்துன் நஸ் அல்ல. இல்லாவிட்டால் மௌலானா அவர்கள், “இல்லல்லாஹு” என்பது மாத்திரம் எஞ்சியிருக்க

மற்றதெல்லாம் போய்விட்டதென்று சொன்ன வாக்கியம் எப்படி உண்மையாகும்! இன்னும், “லா”வுக்குப்பின்னால் என்ன எஞ்சியிருக்கிறது என்பதைப்பார்! என்று மௌலானா அவர்கள் சொன்ன வாக்கியத்தில் “லா” என்னும் பதத்தை கருதவில்லை. அதன் பொருளையே கருதினார்கள்.

அதாவது இலாஹுகளும் மற்ற சிருஷ்டிகளும் அல்லாஹ்வுக்கு வேறல்ல என்றான பின்னர் எஞ்சியுள்ளது என்ன என்பதைப்பார்! என்பதையே கருதியுள்ளார்கள். “லா” எனும் பதமே அவர்களுடைய கருத்தாயிருந்தால் அதைச்சார்ந்து நிற்கின்ற எழுவாய்ப்பதமான “இலாஹு” எஞ்சியுள்ளது என்றாகும். “இல்லல்லாஹ்” அல்ல.

குர்ஆனுடைய முஹ்கமான வசனமான “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்”வின் இபாரத்தாலும், தலாலத்தாலும் “லா” என்னும் எதிர்மறைச்சொல்லாகிய வாளைக்கொண்டு அல்லாஹ்வுக்கு வேறு என்பது எப்போது வெட்டி ஒழிக்கப்பட்டதோ அப்போது “இல்லல்லாஹ்” தவிர ஒன்றும் எஞ்சவில்லை. ஆகவே, இல்லல்லாஹ் தரிபட்டு மற்றதெல்லாம் போய்விட்டதென்று மௌலானா அவர்கள் கூறியது இதன்மூலம் உறுதியாயிற்று.

அஷ்ஷெய்ஹ் அப்துல் காதிர் ஸ்மி ஹழ்ரத் சித்தீக் காதிரி காஹிரீ (கத்தஸல்லாஹ் லிர்ரஹுல் அலீஸ்) அவர்கள் ஞானதீபம் என்ற நூலில் கலிமாவுக்கு கொடுத்திருக்கும் விளக்கம்.

ஞானதீபம் எனும் இந்நூல் இமாம் ஈஸ்ஸாலீ நஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களின் மிஷ்காதுல் அன்வார் என்ற நூலின் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” (வணக்கத்துக்குரிய நாயன் யாருமில்லை அல்லாஹ்வை தவிர) என்பது சாமானிய மக்களுடைய தெளஹீத் ஆகும்.

“லா ஹுவ இல்லாஹ்” (சுட்டிக்காட்டப்படும் உள்ள பொருளான அது அவனேயல்லாது இல்லை) என்பது கவாஸ்ஸுகளான விஷேச மக்களின் தெளஹீதாகும்.

ஏனென்றால், அது (அதாவது சாமானிய மக்களுடைய தெளஹீத்) பொதுவானதாகும். இதுவோ (விசேஷமானவர்களின் தெளஹீதோ) மிகவும் குறிப்பானதாகும். (யாவற்றையும்) பொதிந்ததாகும். உண்மையானதும் நுணுக்கமானதும் அதை உடையானை கலப்பற்ற தனித்துவத்திலும் சுத்தமான ஏகத்துவத்திலும் சேர்க்கக்கூடியதாகும்.

துவிதக்கொள்கையுடையோரின் வாதங்களை நிவர்த்திசெய்தல்

அல்லாஹ்வுக்கு சிருஷ்டி உள்ளமையில் வேறானது என்று கூறும் துவிதக்கொள்கையுடையோர் முன்வைக்கும் வாதங்களை நிவர்த்தி செய்கிறது இப்பகுதி.

இந்நூலில் கலிமாவின் அடிப்படை தத்துவமான அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த இலாஹுமேயில்லை - எதுவுமேயில்லை என்பதை போதுமான அளவு தெளிவுபடுத்தியுள்ளோம்.

இருப்பினும் “ஷய்ரிய்யத் இ.:திபாரி” எனும் கவனிப்புகளின் அடிப்படையில் அல்லாஹ் - சிருஷ்டி என்ற சொற்களைக்கொண்டு அருளப்பட்டுள்ள திருவசனங்களைக் காண்பித்து வுஜுதிலும் தாத்திலும் அல்லாஹ்வுக்கு சிருஷ்டி வேறானது என்று ஒரு பிரிவினரும், வுஜுதில் அல்லாஹ்வுக்கு சிருஷ்டி வேறானதல்ல ஆனால் தாத்தில் அல்லாஹ்வுக்கு சிருஷ்டி வேறானது என்று மற்றொரு பிரிவினரும் தம் துவிதக்கொள்கையை நிறுவ முனைகின்றனர். அதற்கான தெளிவை இப்பகுதி வழங்குகிறது.

இஸ்லாத்தின் மூலாதாரங்களான திருமறையிலிருந்தும் நபி மொழிகளிலிருந்தும் எந்தவொன்றும் கலிமதுத் தெளஹீதாகிய “லா இலாஹ இல்லல்லாஹு”வுடைய பொருளுக்கு முரண்படாமல் நேர்பாடாய் ஒத்திருக்கும்.

ஆயினும் கலிமதுத் தெளஹீதுடன் எந்தெந்த திருவசனங்களும் ஹதீதுகளும் முரண்பாடானது போன்று “வஹ்ம்” எனும் பேத புத்திக்கு தோற்றுகிறதோ அவற்றை, த.:வீல் எனும் நேரான வலிந்துரைகள் கொண்டு அவற்றின் மூலத்துடன் பொருந்தும்படி விளங்கிக் கொள்ளல்வேண்டும்.

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹு”வின் பொருள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை என்றிருக்க,

திருக்குர்ஆன் வசனங்களில் சில, அல்லாஹ்வுக்கு இலாஹு வேறானது என்பது போன்ற வசன நடையில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இவற்றை எவ்வாறு விளங்கிக்கொள்வது என்று பார்ப்போம்.

قُلْ أَفَعَبَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدْ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ [الزمر: ٦٤]

(நபியே!) நீங்கள் கூறுங்கள், “முடர்களே! அல்லாஹ்வுக்கு வேறாயிருப்பவற்றையா வணங்கும்படி என்னை நீங்கள் ஏவுகின்றீர்கள்?” (அல்குர்ஆன்: 39:64)

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أُبْغِي رَبًّا [الأنعام: ١٦٤]

அல்லாஹ்வுக்கு வேறாயிருப்பதையா எனக்கு இறைவனாகத் தேடிக்கொள்வேன். (அல்குர்ஆன்: 6:164)

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا [الأنعام: ١٦٤]

அல்லாஹ்வுக்கு வேறாயிருப்பதையா எனக்கு பாதுகாவலனாகத் தேடிக்கொள்வேன்? (அல்குர்ஆன்: 6:14)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَمْ لَا تَسْمَعُونَ [القصص: ٧١]

(நபியே!) நீர் கூறுவீராக: “கியாம நாள் வரை அல்லாஹ் உங்கள் மீது இரவை நிரந்தரமாக இருக்கும்படி செய்துவிட்டால், உங்களுக்கு(ப்பகலின்) வெளிச்சத்தைக் கொண்டுவரக்கூடியவன் அல்லாஹ்வுக்கு வேறாயிருக்கின்ற நாயன் உண்டா என்பதை நீங்கள் (சிந்தித்துப்) பார்த்தீர்களா? (இவ்வுண்மையை) நீங்கள் செவியேற்க வேண்டாமா? (அல்குர்ஆன்: 28:71)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَمْ لَا تُبْصِرُونَ [القصص: ٧٢]

“கியாம நாள்வரை உங்கள் மீது அல்லாஹ் பகலை நிரந்தரமாக இருக்கும்படி செய்து விட்டால், நீங்கள் அதில் ஓய்வு பெறும் பொருட்டு உங்களுக்கு இரவைக் கொண்டு வரக்கூடியவன் அல்லாஹ்வுக்கு வேறாயிருக்கின்ற நாயன் உண்டா என்பதை நீங்கள் (சிந்தித்துப்) பார்த்தீர்களா? (இவ்வுண்மையை) நீங்கள் நோக்க வேண்டாமா?” என்று கூறுவீராக! (அல்குர்ஆன்: 28:72)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَبَصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذِفُونَ [الأنعام: ٤٦]

அல்லாஹ் உங்களுடைய செவிப்புலனையும், பார்க்கும் சக்தியையும்

எடுத்துவிட்டு, உங்கள் இருதயங்களின் மீது முத்திரையிட்டு விடுவானான் - அதை உங்களுக்கு அல்லாஹ்வுக்கு வேறாயிருக்கின்ற எந்த நாயன் கொடுப்பான்? என்று நீங்கள் (சிந்தித்துப்) பார்த்தீர்களா?" என்று (நபியே!) நீர் கேட்பீராக (நம்) அத்தாட்சிகளை எவ்வாறு விவரிக்கின்றோம் என்பதை (நபியே!) நீர் கவனிப்பீராக (இவ்வாறு இருந்தும்) பின்னரும் அவர்கள் புறக்கணித்தே வருகின்றனர்! (அல்குர்ஆன்: 06:46)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَالِيَكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآتَنِي تَوْفُكُونَ [فاطر: 3]

மனிதர்களே! உங்கள் மீது அல்லாஹ் வழங்கியுள்ள பாக்கியங்களைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்! வானத்திலும், பூமியிலுமிருந்து உங்களுக்கு உணவளிப்பவன், அல்லாஹ்வுக்கு வேறாயிருக்கின்ற படைப்பாளன் இருக்கின்றானா? அவனுக்கு வேறான நாயன் இல்லை அவ்வாறிருக்க, (இவ்வுண்மையை விட்டும்) நீங்கள் எவ்வாறு திருப்பப்படுகிறீர்கள்? (அல்குர்ஆன்: 35:03)

இத்திருவசனங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறானவை இருக்கின்றன என்ற கருத்தை வெளிரங்கத்தில் தருகின்றன. ஆனால் இந்த திருவசனங்களை மூலப்பிரமாணமான (அடிப்படை ஆதாரமான) கலிமதுத்தௌஹீதின் பொருளுக்கு பொருந்தும்படி த.:வீல் - வலிந்துரை கொண்டு நாம் விளங்கவேண்டும்.

அதாவது,

- அல்லாஹ்வுக்கு வேறான(வை என்று நீங்கள் நினைக்கின்ற)வற்றையா வணங்கும்படி என்னை நீங்கள் ஏவுகின்றீர்கள்?
- (நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறாக நினைக்கின்ற) விக்ரிகாங்கனையா நான் என் இறைவனாகவும் பாதுகாவலனாகவும் தேடி எடுத்துக்கொள்வேன்?
- உங்களுக்கு(ப் பகலின்) வெளிச்சத்தைக் கொண்டுவரக் கூடியவன் அல்லாஹ்வுக்கு வேறான(வன் என்று நீங்கள் நினைக்கின்ற) நாயன் உண்டா?
- உங்களுக்கு இரவைக் கொண்டு வரக்கூடியவன் அல்லாஹ்வுக்கு வேறான(வன் என்று நீங்கள் நினைக்கின்ற) நாயன் உண்டா ?

- அல்லாஹ் உங்களுடைய செவிப்புலனையும், பார்க்கும் சக்தியையும் எடுத்துவிட்டு, உங்கள் இருதயங்களின் மீது முத்திரையிட்டு விடுவானான் - அதை உங்களுக்கு அல்லாஹ்வுக்கு வேறான(வன் என்று நீங்கள் நினைக்கின்ற) எந்த நாயன் கொடுப்பான்?
- வானத்திலும், பூமியிலுமிருந்து உங்களுக்கு உணவளிப்பவன், அல்லாஹ்வுக்கு வேறான(வன் என்று நீங்கள் நினைக்கின்ற) படைப்பாளன் இருக்கின்றானா? அவனுக்கு வேறான நாயன் இல்லை.

என்று வலிந்துரையுடன் விளங்கவேண்டும்.

இன்னும் இதுபோன்றே குர்ஆனில் பல இடங்களில் மின் தூனி (எனக்கு வேறான), மின் தூனில்லாஹி (அல்லாஹ்வுக்கு வேறான) , மின் தூனிஹீ (அவனுக்கு வேறான) ஆகிய சொற்களையும் கலிமதுத்தையிபாவின் பொருளுக்கிணங்க த.:வில் செய்து விளங்கவேண்டும்.

இல்லாவிட்டால் அதாவது மேற்குறிப்பிட்ட திருவசனங்களுக்கு த.:வில்- வலிந்துரை கொண்டு விளங்காவிட்டால் இந்த “வேறு” என்னும் வெளிப்படையான அர்த்தமும் தெளஹீத்தகலிமாவின் வெளிப்படையான அர்த்தமும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படும்.

ஆனால் கலிமா வசனம் ஓர் முஹ்கம். அதாவது த.:வில்ல்கள் கொண்டு பொருள்கொள்ளமுடியாத வெளிப்படையான பொருளின்படியே எடுத்து நடக்கவேண்டிய மூலப்பிரமாணம்.

ஆகவே அதன் கருத்துக்கு வெளிப்படையாக முரணானது போன்று தென்படுகின்ற ஏனைய வசனங்களை த.:வில்ல்கள் மூலம் விளங்கல்வேண்டும். ஏனெனில் கலிமதுத் தெளஹீத்தானது அல்லாஹ்வுக்கு வேறானதாக எந்த இலாஹும் இல்லை (ஹக்குக்கு வேறானதாக ஹல்க் இல்லை) என்ற வெளிப்படையான பொருளை தருகின்றமை நிரூபிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும்.

நாம் மேலே குறிப்பிட்டது போன்ற சில திருக்குர்ஆன் வசனங்கள், எமது வஹம் - பேதுபத்திக்கு “வேறு” என்ற கருத்தை ஏற்படுத்தினாலும் அவற்றில் எதுவும் ஹக்குக்கு வேறானதாக ஹல்குகள் உண்டு” என்ற வசன நடையில் கூறப்பட்ட வசனங்களாக இல்லை.

“ஹக்குக்கு வேறானதாக ஹல்குகள் உண்டு” என்ற வேற்றுமை கருத்தை நேரடியாக வலியுறுத்துவதாயின் கீழ்வரும் விதங்களையொத்த திருவசனங்கள் வந்திருக்கவேண்டும்.

(நீ அல்லாதது இலாஹு அல்ல)

துவதக்கொருக்கையுடையோர் வாதங்களு நவர்த்தசய்தல்

எவ்வாறெனில், தச்சனும் கதிரையும் என்ற உவமானத்தில் அவை வுஜூதில் வேறு பிரிந்தும், ஒரே ஜாதி (நௌஉ ٤) என்ற அடிப்படையில் அதாவது சடம் அல்லது கண்டப்பொருள் என்கின்ற வகையில் ஒன்றையொன்று ஒத்தும் காணப்படுகின்றது.

சிலர், சிருஷ்டியும் சிருஷ்டிகர்த்தாவும் வெவ்வேறாக இருக்கின்றன அவை ஒன்றையொன்று ஒத்திருக்கவில்லை எனக்கூறி அதற்கு ஆதாரமாக “லைஸக மித்லிஹீ ஷைஉன்” لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ (அவனை ஒத்த எதுவும் இல்லை) என்ற ஆதாரத்தைக்காட்டுவர்.

அதற்கு நாம், لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எதுவுமேயில்லை) என்ற கலிமாவையும் அதற்கு சார்பான திருவசனங்களையும் لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (உனக்கு வேறான எந்த இலாஹும் இல்லை), لا شريك له (அவனுடன் எந்தவிதமான கூட்டும் இல்லை) என்ற மிகத்தெளிவான ஹதீதுகளையும் ஆதாரமாகக்காட்டுவோம்.

சிருஷ்டி கர்த்தாவும் சிருஷ்டியும் வுஜூதில் வெவ்வேறு என்பதற்கு தச்சனும் கதிரையும் என்பதை உவமானமாக்குவது பொருத்தமற்றதாகும்.

ஏனெனில், தச்சனும் அவன் படைத்த கதிரையும் வெவ்வேறாக பிரிந்திருப்பதுபோன்று அவையிரண்டும் கண்டப்பொருள் என்பதில் ஒன்றையொன்று ஒத்தும் (கூட்டாக) இருக்கின்றன.

ஆயினும் மேற்படி உவமானம் போன்று சிருஷ்டி கர்த்தாவும் சிருஷ்டியும் வுஜூதில் வேறு பிரிந்தும் கண்டப்பொருள் என்ற ரீதியில் ஒத்ததாகவும் இல்லை.

“லைஸக மித்லிஹீ ஷைஉன்” لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ என்ற ஆதாரத்தின்படி, அவனோடு எந்த வகையிலும் ஒப்பாகுவதற்கு உண்மையில் ஒரு பொருளுமேயில்லை. ஆகவே குர்ஆனுடைய மேற்படி ஆதாரத்தைக் கொண்டு இல்லையென்று நிரூபிக்கப்பட்ட இல்லாத இந்த (தச்சனும் கதிரையும் போல என்ற) யுக்திப்பிரமாணத்தால் (அக்லிய்யத்தால்) ஹக்குக்கு ஹல்க் வேறு என்பதை எப்படி நிறுவமுடியும்?

மேலும் “வேறு” என்பது “லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” என்னும் பிரபலமான சுருதிப்பிரமாணத்தால் (நக்லிய்யத்தால்) இல்லையென்று ஆணித்தரமாக மறுக்கப்பட்டும் உள்ளது.

ஒரு விடயத்தில் அகல் - யுக்தியைப் பிரயோகிப்பதற்கு அந்த விடயத்தைப்பற்றி நகல் - சுருதிப்பிரமாணமாகிய திருவசன ஆதாரங்கள் ஏதும் வராமல் இருக்கவேண்டும்.

அல்லாஹ்வுக்கு வேறாக (இணையாக/ துணையாக/ நிகராக) எதுவும் இல்லை என்ற விடயத்தைப்பற்றி உறுதியான ஆதாரமாக கலிமாவும் பிற வசனங்களும் வந்துள்ள நிலையில் இதில் யுக்தியைப் பிரயோகிப்பது கூடாது.

இரண்டாவதாக, (அதாவது வேற்றுமை எனும் தவறான எண்ணத்தை ஒழிப்பதற்கான மற்றுமொரு விளக்கம்)

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ [الزمر: ٦٢]

அல்லாஹ்வானவன் எல்லா பொருள்களையும் சிருஷ்டிப்பவன். (அல்குர்ஆன்: 39:62) என்ற திருவசனமானது மூன்று கருத்துக்களைக் கருதக்கூடிய இடமாக உள்ளது.

1. சிருஷ்டிகர்த்தா வுஜூதில் அவனே சிருஷ்டியாய் இருக்கிறான்.
2. சிருஷ்டிகர்த்தா வுஜூதில் சிருஷ்டி அல்லாததாக (வேறானதாக) இருக்கிறான்.
3. அல்லாஹு தஆலா ஒவ்வொரு வஸ்துவின் சிருஷ்டிகர்த்தனாயும் (படைப்பாளனாயும்) ஒவ்வொரு வஸ்த்துவும் அவனுடைய சிருஷ்டியாயும் (படைப்பாயும்) இருக்கிறது.

இதில் மூன்றாவது கருத்துக்கே திருவசனம் ஆதாரமாக உள்ளது. ஏனெனில், அந்த திருவசனம் அல்லாஹ்வுடைய படைக்கும் ஆற்றல் பற்றிய கருத்தை குறிப்பிடுகின்ற வசனநடையாக நடத்தப்பட்டு அக்கருத்தை எளிதாக விளக்குகின்ற ஒரு வாக்கியமாகும்.

முதல் இரண்டு கருத்துக்களையும் மறைவாக குறிப்பிடும் வகையில்கூட திருவசனத்தின் வசனநடை அமையவில்லை. பின்னர் எவ்வாறு இத்திருவசனம் அல்லாஹ்வுக்கு சிருஷ்டி வேறானது என்ற வேற்றுமைக்கருத்திற்கு ஆதாரமாக முடியும்? ஆதாரமாகாதென்பதே வெளிப்படை.

சிருஷ்டி கர்த்தாவுக்கு சிருஷ்டி உள்ளமை என்ற அடிப்படையில் வேறானது என்ற துவித (நெய்யிரிய்யத்) எண்ணம்பற்றி தெளிவுகண்டு அதை அகற்றும் போது “முஹம்மதுன் அப்துஹு வ ரஸூலுஹு” (முஹம்மத் (ﷺ) அவர்கள் அவனுடைய அடியாரும் திருத்தாதருமாயிருக்கிறார்கள்) என்ற வாசகம் நம் முன் வைக்கப்படுகிறது.

நாம் மேலே குறிப்பிட்ட “அல்லாஹ்தான் பொருள்களை சிருஷ்டித்தான்” என்ற திருவசனத்திற்கு விளக்கமளித்தது போன்று இதனையும் விளங்கவேண்டும்.

அதாவது முஹம்மத் (ﷺ) அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய அடியாரும் அவனுடைய றஸூலும் என்ற அந்தஸ்து பற்றிய பொருளில் மாத்திரம் நடத்தப்பட்ட வசனம் இதுவாகும்.

மாறாக இவ்வசனம் வேறானது என்பதையோ அல்லது தானானது என்பதையோ குறிப்பிடும் நடையில் அமைந்த வசனம் அல்ல.

முஹம்மத் (ﷺ) அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறு என்ற கருத்திலுமல்லாமல், அல்லாஹ் தான் என்ற கருத்திலுமல்லாமல் அல்லாஹ்வுடைய அடிமையும் அவனுடைய றஸூலும் என்ற கருத்தில் மாத்திரம் நடத்தப்பட்ட நடையாகிய “முஹம்மதுன் அப்துஹு வ ரஸூலுஹு” என்ற இந்த வசனத்தையும் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட திருவசனம் போன்று விளங்கிக் கொள்ளல்வேண்டும்.

அதாவது மேற்குறிப்பிட்ட திருவசனத்தின் வசன நடையானது சிருஷ்டிப்பொருள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறு என்ற கருத்திலோ அல்லது அல்லாஹ் தானானது என்ற கருத்திலோ அமையாமல் அவன் கர்த்தாவும் மற்றவை அவனுடைய சிருஷ்டியும் என்ற கருத்தில் மாத்திரம் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

“முஹம்மதுன் அப்துஹு வ ரஸூலுஹு” என்ற வசனமும் அங்கணமேயாகும். ஆனால் வஹ்மானது எஜமானுக்கும் அடிமைக்கும் இடையில், இன்னும் தாது அனுப்பியவனுக்கும் தூதனுக்கும் இடையில் ஒரு வேற்றுமையையும் ஒரு ஒற்றுமையையும் (ஒத்த தன்மையையும்) தனது ஊகத்தால் கற்பித்துக்கொள்கிறது.

உதாரணமாக:

அல்லாஹு தஆலா அவர்களின் கல்புகளிலும், அவர்கள் செவிப்புலன்களிலும் முத்திரை பதித்துவிட்டான். (அல்குர்ஆன் 02:07)

அல்லாஹ்வடைய சாபம் அநியாயக்காரர்கள் மீது உண்டாகட்டும்.
(அல்குர்ஆன்: 11:18)

அல்லாஹ்வுடைய சாபம் காபிர்கள் மீது உண்டாகட்டும். (அல்குர்ஆன்: 2:89)

அல்லாஹ்வுடைய சாபம் பொய்யர்கள் மீது உண்டாகட்டும்.
(அல்குர்ஆன்: 3:61)

சகோதரர்களே! நன்கு சிந்திப்பீராக!

மேலே தரப்பட்ட திருவசனங்களின் வசனநடை முத்திரை பதித்தவனும் ல.‘னத் செய்தவனும் அல்லாஹு தஆலாவாயிருக்கிறான் என்பதும், முத்திரை பதிக்கப்பட்டவரும் ல.‘னத் செய்யப்பட்டவரும் அந்த காபிர்களும் அக்கிரமக்காரர்களும் பொய்யராக இருக்கிறார்கள் என்பதுமாகிய இக்கருத்துக்களில்தான் திருவசனம் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது.

மாறாக முத்திரை பதித்த அல்லது லட்சுனத் செய்த அல்லாஹ்வும் முத்திரை பதிக்கப்பட்ட அல்லது லட்சுனத் செய்யப்பட்ட காபிர் ஆகியோரும் ஏகம் என்ற கருத்திலோ அல்லது அவன் வேறு அவர்கள் வேறு என்ற துவிதத்தை வலியுறுத்தும் கருத்திலோ வசனம் நடத்தப்படவில்லை.

ஆகவே மேற்கூறிய திருவாக்கியங்கள் வேற்றுமையைப் வலியுறுத்திப் பேசவில்லை.

நெய்ரிய்யத் வஹ்மீ - வஹ்ம் எனும் பேதபுத்தியினால்தான் வேற்றுமை தென்படும்.

ஆகமொத்தத்தில் வஹ்மினால் (உள்ளமையில் ஹக்குக்கு ஹல்க் வேறு என்ற) துவிதம் (வேற்றுமை) விளங்கப்படுகின்ற ஒவ்வொரு திருவாக்கியமும் வேற்றுமையை வலியுறுத்தாத கருத்தில் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

எனவே அந்த திருவாக்கியம் மறைவாகவேனும் துவிதத்தை வலியுறுத்துவதற்கு ஆதாரமாக இல்லாதபோது மேற்கொண்டு அது வெளிப்படையாக துவிதத்தை அறிவிப்பதில் எங்கணம் ஆதாரமாகும்?

அல்குர்ஆனின் வசனங்களான “அல்லாஹ் எல்லா வஸ்துக்களையும் சிருஷ்டிப்பவன்” என்பதையும் “அல்லாஹ் உங்களைப்படைத்தான்” என்பதையும்; “நெய்ரிய்யத் இ.திபாரி” - சொல்லாடல் ரீதியான வேற்றுமை என்ற கோணத்தில் அவனுடைய வேறு சில திருவசனங்களைக்கொண்டு விளங்குவோம்.

طَائِبِي أَنْفُسِهِمُ [النساء: 97]

அவர்கள் தங்கள் நப்சுகளின்பேரில் கொடுமை செய்பவர்கள். (அல்குர்ஆன் 4:97)

وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ [النحل: 118]

அவர்கள் தங்கள் நப்சுகளுக்கு கொடுமை செய்கிறவர்களாக இருக்கின்றார்கள். (அல்குர்ஆன்: 16:118)

இந்த இரண்டு திருமறை வசனங்களிலும் “தங்களுடைய நப்ஸ்” என்ற வாசகத்தில், “உடைய” எனும் ஆறாம் வேற்றுமை உருபு: உடைமைக்காரனும் உடைமைப்பொருளும் வெவ்வேறாகாத (என்னுடைய உயிர் என்பது போல்) ஒற்றுமைப்பொருளில் வந்துள்ளது.

மாறாக “என்னுடைய தோட்டம்” என்பது போல் பிறிதின் கிழமைப்பொருளில் வரவில்லை.

ஆகவே மேற்கண்ட திருமறை வசனங்களில் தாங்கள் வேறு தங்களது நப்ஸ் வேறு என்பது பொருளல்ல. தாங்களே நப்ஸ், நப்ஸே தாங்கள் என்பதுதான் அர்த்தமாகும்.

விடயம் இவ்வாறிருக்க, அந்த திருமறை வசனங்களில் அவர்கள் என்பது வேறாகவும் அவர்களுடைய நபஸ் என்பது வேறாகவும் தோற்றுக்கின்ற வேற்றுமையானது வஹ்மினால் ஏற்பட்ட கற்பனையாகும். அவை சொல்லாடல் ரீதியாக அதாவது கவனிப்புக்களின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்டு சொல்லப்பட்டவைகளாகும்.

அவன் வேறு அவனுடைய நபஸ் வேறு என்ற வேற்றுமை உண்மையாயிருந்தால்,

وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

“அவர்கள் தங்கள் நபசுகளுக்கு கொடுமை செய்கிறவர்களாக இருக்கின்றார்கள்”

என்ற திருவசனத்தின் அர்த்தம் அவர்களுக்கு வேறான அந்த நபஸுகள் அவர்களுக்கு கொடுமை செய்யவில்லையென்றும், நபஸுகள் மீது அவர்கள்தான் கொடுமை செய்தார்கள் என்றும் பிறிதின் கிழமைப்பொருளாய் அமையும். இது தவறானது. காரணம் அந்த நபஸுகளே அவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே கொடுமை செய்தவரும் கொடுமை செய்யப்பட்டவரும் வெவ்வேறாகாமல் ஒருவரேயாவர். வெவ்வேறு என்ற பாவனையானது வெறும் பேச்சு வழக்கே தவிர எதார்த்தமல்ல.

முஹம்மதார் நஸூலுல்லாஹ் - முஹம்மத் (ﷺ) அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய திருத்தூதர் என்பதில் உடைமைக்காரப்பொருளையும் உடைமைப்பொருளையும் ஒன்றாக்குவதற்கு அந்த திருவசனத்தை,

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ [الأحزاب : 40]

உங்கள் ஆண்களின் ஒருவருக்கும் முஹம்மது (நபி அவர்கள்) தந்தையாக இருக்கவில்லை. (அல்குர்ஆன்: 33:40)

என்ற வசனத்தின் அடிப்படையில் கருத்திற்கொள்ளவேண்டும்.

அதாவது “உங்கள் ஆண்கள்” என்றதில் “உங்கள்” என்ற உடைமைக் காரப்பொருளும் “ஆண்கள்” என்ற உடைமைப்பொருளும் உண்மையில் வெவ்வேறாகாமல் ஒரே பொருளாயிருக்கிறது.

ஆனால் வஹ்மில் அவ்விரண்டுக்கும் இடையில் வேற்றுமை தோன்றுகிறது. இது துவிதக்கொள்கையுடையோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகும்.

இதேபோன்று “முஹம்மத் (ﷺ) அவர்கள் அல்லாஹ்வடைய றஸூல்” என்பதில் உடைமைக்கார அல்லாஹ் என்பதும் உடைமைப்பொருளான றஸூல் என்பதும் உண்மையில் ஒன்றாயிருந்துகொண்டு வஹ்மின் கற்பனையால் வெவ்வேறாகத்தோற்றுகின்றது.

இதன் சாராம்சம் என்னவெனில், “நப்ஸ் முஹம்மதின்” முஹம்மதுடைய உயிர் என்பதுபோல், ஒரு பொருள் அது தானானதாகவே இருக்கின்ற தன்னோடு சேர்க்கப்பட்டால் அப்போது உடைமைக்காரப் பொருளும் உடைமைப் பொருளும் வெவ்வேறு என்றாகாமல் ஒன்றாகவேயிருந்துகொண்டு வஹ்மில் வெவ்வேறாக தோற்றுகின்ற எடுத்துக்காட்டே இந்த தவறான விளக்கத்தை போக்குவதற்கு போதிய சான்றாகும்.

மேலும் இதே அடிப்படையில் இன்னொரு திருவசனத்தை துவித உள்ளமை உண்டு என்பதற்கு காட்டுவார்கள்.

وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ [الحديد: ٤]

“நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் உங்களுடன் அவன் (அல்லாஹ்) இருக்கின்றான்”

என்று அல்லாஹ் தஆலா அல்குர்ஆனில் கூறுகின்றான்.

اللَّهُ مَعِيَ مَا

(அல்லாஹ் என்னுடன் இருக்கின்றான்) என்பதன் அர்த்தத்தை எவ்வாறு நாம் விளங்கவேண்டும்? இரு இருப்புக்கள் என்ற விரிக்-கூட்டின் அடிப்படையிலா அல்லது ஒரே இருப்பு என்ற தெளஹீதின் (கலிமாவின்) அடிப்படையிலா?

ஒரு வெள்ளி மோதிரத்தை சுட்டிக்காட்டி, இந்த வெள்ளிமோதிரத்துடன் வெள்ளி இருக்கிறது என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

மோதிரம் முழுவதும் வெள்ளியே உள்ளது என்றுதான் அர்த்தம். அதாவது வெள்ளிதான் மோதிரமாக உள்ளது.

அதுபோல், அலையுடன் நீர் இருக்கிறது என்றாலும் அந்த அலை

முழுவதும் நீராலானது என்பதே உண்மை.

அதேபோல், பானையுடன் மண் இருக்கிறது. சேட்டுடன் பஞ்சு இருக்கிறது. பாயுடன் கோரைப்புல்/ பன் இருக்கிறது.

இவ்வாறு, எந்தவொரு வஸ்துவையும் சுட்டிக்காட்டும்போது அந்தந்த பொருளுடன் அதனதன் மூலப்பொருளே உள்ளது என்பது எவ்வளவு நிதர்சனமோ, அதே போன்று என்னுடன் அல்லாஹ் இருக்கின்றான் என்று சுட்டும்போது என்னின் மற்றும் அனைத்தின் ஆதிமூலமான அல்லாஹ்வே என்னாக என் உடலாக, உயிராக, மனமாக, ஆன்மாவாக எல்லாமாக இருக்கின்றான் என்பதே அர்த்தமாகும்.

இதனையே معية حقيقية “மஈஅத்தே ஹக்கீகிய்யஹ்” என்பர்.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ [البقرة: 186]

(நபியே!) என்னைப் பற்றி என்னுடைய அடியார்கள் உங்களிடம் கேட்டால் நான் (ஹக்கீகத்தை-எதார்த்தத்தைக் கொண்டு) சமீபமாக இருக்கிறேன். (என்று சொல்வீராக!) (அல்குர்ஆன் 2:186)

وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ [الذاريات: 21]

உங்களிலே (எனது வஜுதை) நீங்கள் பார்க்க வேண்டாமா? (அல்குர்ஆன் 51:21)

என்ற திருவசனம் இதனை ஆணித்தரமாக வலியுறுத்துகிறது.

எனவே அல்லாஹ்வுடைய தாத் சிருஷ்டியுடன் எந்த வகையான நெருக்கத்தை கொண்டது! அல்லாஹ்வுடைய தாத் சிருஷ்டியுடன் எந்த வகையான உடமைத்துவத்தை கொண்டது! என்பதை ஷிர்க் (கூட்டு)ிற்கு இடம்வைக்காமல் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அதாவது இருமைப்பாவனையில் பாவிக்கப்பட்டுள்ள திருவசனங்களையும் கலிமாவின் ஒருமைக்கு முரண்படாதவாறு விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ حَبِيطٌ

அறிந்துகொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அவர்கள் தமது (றப்பு) இரட்சகனைக் காண்பதில் சந்தேகமுள்ளவர்களாக உள்ளனர்.

(நபியே! நீங்கள்) அறிந்துகொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அவன் சகல வஸ்துக்களையும் சூழ்ந்தவனாக இருக்கின்றான். (திருக்குர்ஆன் 41:54)

(இங்கு “இஹாதத்” சூழ்தல் என்பது மோதிரத்தை வெள்ளி சூழ்ந்துள்ளது போன்ற நெருக்கமேயன்றி கடித்தை கடித உறை சூழ்ந்துள்ள நெருக்கம் போன்றது அன்று)

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا [النساء: 126]

வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ள அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. அல்லாஹ் சகல பொருள்களையும் சூழ்ந்தவனாக உள்ளான் (அல்குர்ஆன்: 4:126)

(இவ்வசனத்தில் வந்துள்ள உடமைத்தனம் - அதையடுத்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “இஹாதத்” - சூழ்ந்திருத்தல் ஆகிய சொற்கள் பிரியாத - இரண்டாகாத தாத்திய்யத்தான நெருக்கத்தின் நுட்பத்தை காட்டி நிற்கின்றது. அதாவது தண்ணீருக்கு அலை எவ்வாறு சொந்தமோ, தண்ணீர் பனிக்கட்டியை எவ்வாறு சூழ்ந்துள்ளதோ அத்தகைய ஏக உள்ளமையின் அடிப்படையில் இரண்டுக்கு இடமில்லாத தொடர்பை காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது.)

وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ [البقرة: 115]

ஒளிர்ந்த பிரதேசமும், இருண்ட பிரதேசமும் அல்லாஹ்வுக்கே (சொந்தம்). (அல்குர்ஆன்: 2:115)

(இங்கு பிரபஞ்சம் அல்லாஹ்வுக்கு என்ன விதத்திலான உடமைத்துவமுடையது என்பதை அதே வசனத்தின் தொடர்ச்சியான கீழ்வரும் வசனம் சொல்கிறது)

فَأَيْنَمَا تُولُونَ فَثَمَّ وَجْهَ اللَّهِ [البقرة: 115]

நீங்கள் எங்கு திரும்பினாலும் அங்கே அல்லாஹ்வின் வஜ்ஹ் - முகம் உள்ளது. (அல்குர்ஆன்: 2:115)

(இங்கு அல்லாஹ்வின் வஜ்ஹ் - முகம் என்பது அல்லாஹ்வுக்கு வேறான ஒன்றல்ல. அது அல்லாஹ்வுடைய தாத்து தான். அதாவது அது அல்லாஹ்தான்)

துவதக்கொருக்கையுடையோர் வாதங்களு நவர்த்தசய்தல்

الهي الخلق في التمثال * بثلج يضرب الامثال

فثلج ماء لدى الامثال * بكل الحال ياالله

இறைவா! உதாரணப்படுத்துதலில் படைப்பு என்பது ஐஸ் கட்டி போன்றது. ஐஸ் கட்டி என்பது எந்நிலையிலும் அது நீர்தான்.

الهي الخلق مثل حباب * علا ماء لدى الاحباب

فماء في الفناء حباب * وحال بقاء ياالله

இறைவா! கல்கு எனும் பிரபஞ்சம் நீரின்மேல் எழுந்து நிற்கும் குமிழி போன்றது.

குமிழி என்பது உண்மையிலேயே அது குமிழியாயிருக்கும்போதும் தண்ணீர்தான்.

அது அழிந்து உடைந்த பின்னும் தண்ணீர்தான்.

فأين انا اذا انت * بذاتي دائما كنت

فما بنت ولا بنت * ولاتا بيننا الله

இறைவா! என்னுடைய தாத்திலே (என்னிலே) நீ நிலைபெற்றிருக்கின்ற பொழுது “அன” நான் என்பது எங்கே?

எனவே நான் உன்னைப் பிரியவுமில்லை, நீ என்னைப் பிரியவுமில்லை.

இறைவா! எமக்கிடையில் “தே” என்பதே இல்லை.

குமிழி என்பது பூரண அடிமைத்துவத்தின் குறியீடு. நீர் மெய்யிருப்பான றப்பின் குறியீடு. இரண்டுக்கும் இடையேயான தொடர்பு, அந்த நெருக்கத்தின் விதத்தை மேற்படி பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

الأحد

வுஜுத் தாத்தம்.

அல்லாஹ்வுக்கு “வாஜிப்” ஆன (அவனில் அவசியம் இருக்க வேண்டிய “ஸிபாத்” தன்மைகளில் “வுஜுத்” என்பது மிக முக்கியமான ஒன்றாகும்.

“வுஜுத்” என்பது “ஸிபாத்” என்று பெயரளவில் சொல்லிக் கொண்டாலும் “முஹக்கிகீன்”கள் எனப்படும் ஞானிகளில் மிகத் தெளிவு நிலை அடைந்தோர் “தாத்” என்பதும், “வுஜுத்” என்பதும் ஒன்றுதான் என்று கூறியுள்ளார்கள்.

இதனால்தான் “முதகல்லிமீன்” - இறைஞானக் கடலில் வெளிநீச்சல் செய்பவர்கள் அல்லது நீரின் மேல் நீந்துவோர் “வுஜுத்” என்பதை فصة نفسية “தாத்து தானான வுஜுத்” என்ற கருத்து தொனிக்கும் வகையில் பெயர் கூறியுள்ளார்கள். இன்றேல் இதற்கு “நப்ஸிய்யா” என்று சொன்னதற்கு காரணம் இல்லாமற் போய்விடும். இவ் உலமாக்களின் நூல்களான நூருள்ளலாம், ஸனூஸீ பாஜுரீ, ஜவ்ஹருதத் தௌஹீத் முதலான நூல்கள் இதற்கு ஆதாரமாக உள்ளன.

அஷ்ஷெய்குல் அக்பர் இப்னு அறபீ றழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களும், அவர்கள் போல் இறையியற் துறையில் மிக ஆழமாகச் சென்ற ஆபு மத்யன் அல் மக்ரிபீ, அபுல் ஹஸன் அலீ அஷ்ஷாதுலீ, அப்துல் கரீம் அல் ஜலீ, உமர் இப்னுல் பாரிழ், இப்னு ஸப்ஈன் றழியல்லாஹு அன்ஹும் ஆகியோரும் “வுஜுத்”, “தாத்” இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று கூறியுள்ளார்கள்.

இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று நம்பிக்கை கொள்ளாமல் “வுஜுத்” வேறு “தாத்” வேறு என்று நம்பிக்கை கொள்வதால் கொள்கைச் சிக்கல் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகிவிடும்.

அதெவ்வாறெனில், “தாத்” என்பது நிலை பெற்றிருப்பதற்கு “வுஜுத்” என்ற உள்ளமையின் பால் அது தேவையாகின்றதென்று கருத்து வந்திவிடும். இது “ஷிர்க்” என்ற இணையேயாகும்.

இதனால்தான் “வுஜுத்” என்பது “ஸிபாத்” என்று மட்டும் சொல்லாமல் அதோடு “நப்ஸிய்யா” என்ற சொல்லையும் “அகீதா” கொள்கை தொடர்பாகப் பேசுவோர் சேர்த்துக் கொண்டார்கள்.

இக்கருத்தை கருவாகக் கொண்டே “ஸிபத் நப்ஸிய்யா” என்ற வசனத்தை பயன்படுத்தினார்கள். இதன் பொருள் “வுஜுத்” என்பது “தாத்” தானானது என்பதாகும்.

எனவே “வுஜுத்” வேறு “தாத்” வேறு என்று விளங்கிக் கொள்ளாமல் இரண்டும் ஒன்றென நம்பியவர்களாக இதன் பின் கூறப்படும் விடயங்களை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

அல்லாஹ்வுக்கு “தாத்” உண்டு என்று நம்புதல் “ஈமான்” விசுவாசத்தின் மிகப் பிரதான அம்சமாகும்.

ஒவ்வொரு வஸ்த்துவுக்கும் “தாத்” உண்டு. மனிதனின் தாத் என்பது அவனின் முழு உடலையும், மாணிக்கத்தின் “தாத்” என்பது அதன் உடலையும், மரத்தின் “தாத்” என்பது அதன் உடலையும் குறிக்கும்.

ஒவ்வொரு சிருட்டிக்கும் - படைப்புக்கும் “தாத்” இருந்தாலும் கூட சிருட்டியின் “தாத்” திற்கும், அல்லாஹ்வின் “தாத்”திற்கும் மிகப்பெரும் வேறுபாடு உண்டு என்றும், சிருட்டியின் “தாத்” அல்லாஹ்வின் “தாத்”திற்கு வேறானதில்லை என்றும் நம்புதல் அவசியம்.

சிருட்டியின் “தாத்”திற்கு நிறம், எடை, இடம், திசை, ஆழம், நீளம், அகலம், அழிதல், மாறுபடுதல், விகாரப்படுதல் முதலான தன்மைகள் எல்லாமே உண்டு. ஆயினும் அல்லாஹ்வின் “தாத்” என்பது இத்தன்மைகளை விட்டும் பரிசுத்தமானதாகும்.

அல்லாஹ்வுடைய தாத்துக்கு சிருஷ்டியுடைய தாத் வேறானதா?

ஸுபிய்யாக்களிடத்தில் வுஜுத், தாத் என்பன ஒரே விடயத்துக்கு சொல்லப்படும் இருபெயர்களாகும். ஆயினும் ஸுபிய்யாக்களின் கொள்கையைப் பின்பற்றுவோர் என்று தம்மை சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சாரார்:

வுஜுத் வேறு தாத் வேறு, வுஜுத் அடிப்படையில்தான் “ஐனிய்யத்” ஒருமை உண்டு எனவும் தாத் அடிப்படையில் நெய்ரிய்யத் - இருமையே உண்டு எனவும் அதாவது வுஜுத் அடிப்படையில் அல்லாஹ்வுக்கு சிருஷ்டி வேறானதல்லவாயினும், தாத் அடிப்படையில் அல்லாஹ்வுடைய தாத்துக்கு சிருஷ்டியுடைய தாத் வேறானது என்று தமது துவிதக்கொள்கையை முன்வைத்து வருகின்றனர்.

இது சரியான கொள்கையில்லை என்பதை நக்லிய்யத், அக்லிய்யத் ரீதியாக நிரூபிக்க முடிந்தாலும் விரிவையஞ்சி அதனை இங்கு குறிப்பிடவில்லை. ஞான வள்ளல் அஷ்ஷாஹ் முஹம்மத் அப்துல் காதிர் ஹைதராபாத் ஸூபி ஹழ்ரத் நாயகம் றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் அறபியில் எழுதிய அல் ஹகீகா என்ற நூலில் இதுபற்றி குறிப்பிட்டு விபரமாக நிரூபித்துள்ளார்கள். மேலதிக விபரம் தேவையானோர் அந்நூலினை பார்வையிடவும். என்றாலும் இது சம்மந்தமாக ஏனைய ஸூபிய்யாக்களின் கொள்கையை (அதாவது வுஜுத் என்பதும் தாத் என்பதும் ஒரே விடயத்துக்குரிய இரு பெயர்கள் என்பதையும் அல்லாஹ்வுடைய தாத்திற்கு வேறாக சிருஷ்டி இல்லை என்பதையும்) மாத்திரம் இங்கு பதிவு செய்கிறோம்.

واعلم أنَّ التَّقطعة التي فوق النون هي إشارة إلى ذات الله تعالى الظاهرة بصور المخلوقات

படைப்புகளின் தோற்றத்தில் அல்லாஹ்வின் தாத் - உள்ளமைதான் வெளியாகியுள்ளது.

இமாம் அப்துல் கரீம் அல் ஜீலீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள்.

நூல் : அல் இன்ஸானுல் காமில், பக்கம் - 41

صفات الحق صفاته وذات الحق ذاته

அல்லாஹ்வின் பண்புகளே அவரின் (ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களின்) பண்புகள் ஆகும்! அல்லாஹ்வின் தாத் - உள்ளமையே (ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களின் தாத் - உள்ளமையாகும்.

இமாம் அப்துல் கரீம் அல் ஜீலீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள்.

நூல்: அல் இன்ஸானுல் காமில், பக்கம்: 107

عينُ هويّةِ المسّيِّ بالخلق والحقّ

(الإنسان الكامل للجيلي ، ص ٥)

படைப்பு (கல்கு), படைத்தவன் (ஹக்கு) என்ற பெயர்கள் சூட்டப்படுபவைகளின் மூலப்பொருள் அவனே! (அல்லாஹ்வே!)

இமாம் அப்துல் கரீம் அல் ஜீலி றஹிமஹுல்லாஹ்,

நூல்: அல் இன்ஸானுல் காமில், பக்கம்: 05

ظهر في كل ذات بكل خلق وأتصف بكل معنى في كل خلق وحق
(الإنسان الكامل للجيلي، ص ٥)

“ஒவ்வொரு வஸ்த்துவிலும் அவன் வெளியாகியுள்ளான். “ஹக்”, “கல்கு” ஆகியவற்றின் கருத்துக்கள் ஒவ்வொன்றைக்கொண்டும் குணம் பெற்றுள்ளான்”

இமாம் அப்துல் கரீம் அல் ஜீலி நஹிமஹுல்லாஹ்,
அல் இன்ஸானுல் காமில், பக்கம்: 5

இமாம் அப்துல் கரீம் அல் ஜீலி நஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள்
“அந்நாதிநாதுல் ஐனிய்யஹ்” என்ற தனது பாடல் தொகுப்பில்
பின்வருமாறு கூறுகின்றார்கள்.

فأوصافه والاسم والأثر الذي - هو الكون عين الذات والله جامع
فما ثم من شيء سوى الله في الوري - وما ثم مسموع وما ثم سامع
(قصيدة التادرات العينية للجيلي، ص ٨٨)

“அவனுடைய பிரதிபலிப்பாக, பெயராக, வர்ணனைகளாக உள்ள
பிரபஞ்சம் அவன் தானானதே! அல்லாஹ் என்பது ஹக்கு, ஹல்கு
என்பதை உள்ளடக்கியவன். அங்கே அல்லாஹ் தவிர எதுவும்
கிடையாது. அவனன்றி கேட்பவனும், கேட்கப்படுபவனும் இல்லை”

هو الموجد الأشياء وهو وجودها - وعين ذات الكل وهو الجوامع
(قصيدة التادرات العينية للجيلي، ص ٩١)

“வஸ்த்துக்களின் உள்ளமையாக அவனே இருந்து கொண்டு அவற்றை
வெளிப்படுத்தியவன் அவன். அனைத்தினதும் “தாத்” உள்ளமையாக
அவனே உள்ளான். அவன் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியவன்.”

حقائق ذات في مراتب حقه - تسمى باسم الخلق والحق واسع
(قصيدة التادرات العينية للجيلي، ص ٩٢)

“தன்னுடைய “தாத்”தின் படித்தரங்களின் அடிப்படையில் “ஹக்” என்றும் “ஹலக்” என்றும் பெயர் சொல்லப்படும் அவன் விசாலமானவன்.”

--- --

ليس الوجود كما يقال اثنان - حقٌ وخلقٌ إلهما شيئان
هذا المقال عليه فُبْحُ عقيدة - عند المحقق ظاهر البطلان
(ديوان الحقائق للتأبلسي، ص ١٠٤)

வுஜுத் என்பது ஹக்கு, ஹல்கு என்று சொல்லப்படுவது போன்று இரண்டு இல்லை. அப்படியானால் அது இரண்டு வஸ்த்துக்கள் என்றாகிவிடும். இந்தக் கருத்து எதார்த்தவாதியிடம் இழி கொள்கையும் தவறானதுமாகும்.

நூல் : தீவானுல் ஹகாயிக் லின் நாபலஸீ, பக்கம்: 104

--- --

ليس لله في الوجود شريك - لا اشتباه فيه ولا تشكيكٌ

“உள்ளமையில் அல்லாஹ்வுக்கு கூட்டு இல்லை இதில் சந்தேகம் இல்லை.”

நூல் : தீவானுல் ஹகாயிக் லின் நாபலஸீ, 16-2

ألا إن ذاتي ذاتٌ كُلُّ الخلائق - وسل عنه ذا علمٍ كريم الخلائق

அறிந்து கொள்! என்னுடைய “தாத்” உள்ளமையாகின்றது எல்லா படைப்புக்களினதும் “தாத்” உள்ளமையாகும். அதுபற்றி அறிவும், நற்குணங்களும் உள்ளவரிடம் கேள்!

நூல் : தீவானுல் ஹகாயிக் லின் நாபலஸீ, 343-2

--- --

وحقق وجود الحق في الكون وحده - ولا كون لا شفع هناك ولا وتر

“சிருஷ்டியில் இறைவனின் உள்ளமையை மட்டும் உறுதி செய். அங்கே சிருஷ்டி, இரட்டை, ஒற்றை என்பன கிடையாது!”

நூல் : தீவானுல் ஹகாயிக் லின் நாபலஸீ, 229-1.

--- --

إن الوجود الحق شيء واحد - يا سعد من يجلي له فيشاهد

உண்மையான வஜுத் - உள்ளமை ஒன்றுதான். அதன் வெளிப்பாட்டை எவன் தரிசிக்கின்றானோ அவன் சீதேவியாகிவிட்டான்!

நூல் : தீவானுல் ஹகாயிக் லின் நாபலஸீ, 138-1.

---•---

“அல் பத்ஹுர் றப்பானீ” என்ற தன்னுடைய நூல் 208ம் பக்கத்தில் இமாம் நாபலஸீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறிக்காட்டு கின்றார்கள்.

ثم لما ظهر سبحانه في باطنية ادم عليه السلام مستتره بظاهريته.....

ولم يشعر بباطنية ادم عليه السلام التي هي صورة الحق

“நபீ ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களின் வெளித்தோற்றத்தில் மறைந்து, “பாதினிய்யத்” உள்ளமைப்பில் - எதார்த்தமாக அல்லாஹ் ஸுப்ஹானஹு வ தஆலா வெளியான போது.....

இப்லீஸ் ல:னதுல்லாஹி அலைஹி, நபீ ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களின் உள்ளமைப்பை - எதார்த்தத்தை புரியவில்லை. அதாவது அது இறைவனின் உருவம் என்பதைப் புரியவில்லை!”

நூல் : அல் பத்ஹுர் றப்பானீ, பக்கம் 208.

இமாம் அப்துல் டுனீ அந்நாபலஸீ றஹிமஹுல்லாஹ்.

---•---

قال القاشاني رحمه الله (كُلُّ خَلْقٍ تَرَاهُ الْعُيُونُ فَهُوَ عَيْنُ الْحَقِّ وَلَكِنَّ الْخِيَالَ
المَحْبُوبَ سَمَاءً خَلْقًا، لَكُونَهُ مُسْتَوْرًا بِصُورَةِ خَلْقِيَّةٍ)

(شرح فصوص الحكم للقاشاني، ص ١٥٢)

கண்கள் காணக்கூடிய அனைத்து வஸ்துக்களும் ஹக் தஆலாவேதான். ஆனால் “கயால்” என்று கூறப்படும் திரையிடப்பட்ட மாயை அதற்கு படைப்பு என்று பெயிரிடுகிறது. காரணம் அது (ஹக்) சிருஷ்டி என்ற உருவத்தினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றமையே ஆகும்.

நூல் : ஷர்ஹு புஸுஸில் ஹிகம் லில் காஷானீ, பக்கம்:152.

இமாம் காஷானீ றஹிமஹுல்லாஹ்.

--- --

فالحقُّ هو المشهودُ، أي في جميع المظاهر، والخلقُ موهومٌ، لذلك يُسمَّى خلقًا، فإنَّ الخلقَ في اللغة الإِفْكُ (شرح فصوص الحكم للقيصري، ١ / ٣٦٥)

பார்க்கப்படுபவது ஹக் தஆலாதான். அதாவது சகல படைப்புக்களிலும் அவனையே காணுகின்றோம். படைப்பு என்பது பேதமையாகும். அதனால்தான் அது படைப்பென்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஏனெனில் “அல் கலுக்” என்பதற்கு மொழி இலக்கணத்தில் “பொய்” என்றே கூறப்படும்.

இமாம் தாஷுத் அல் கைஸரீ நஹிமஹுல்லாஹ்.

நூல்: ஷர்ஹு புஸுஸில் ஹிகம் லில் கைஸரீ, பக்கம்- 1-365

--- --

இமாம் இப்னு ஸப்ஈன் நஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்,

الله فقط، الكلّ له بالأصالة كلّ كمال، وهو الكل بالمطابقة

“அல்லாஹ் மாத்திரமே உள்ளான்! எல்லாம் அவனுக்கே உரியன, அவனே எல்லாமாக உள்ளான்!”

இமாம் இப்னு ஸப்ஈன் நஹிமஹுல்லாஹ்.

நூல்: நஸாஇல் இப்னு ஸப்ஈன், பக்கம்-192.

--- --

هو عين كلّ ظاهر، فحقُّ له أن يتسمّى بالظاهر

(رسائل ابن سبعين، ص ١٩٠)

வெளியான ஒவ்வொன்றும் அவன் தானானதே! அதனாலேதான் தனக்கு “ழாஹிர்” வெளியானவன் என்று பெயர் வைக்கத் தகுதியானான்.

இமாம் இப்னு ஸப்ஈன் நஹிமஹுல்லாஹ்.

நூல்: நஸாஇல் இப்னு ஸப்ஈன், பக்கம்-190.

--- --

الله فقط، الله المستعان والمستعين

ولا حول ولا قوة إلا بالساري بذاته في أفعاله عن أسمائه بصفاته

அல்லாஹ் மட்டுமே இருக்கின்றான். அல்லாஹ்வே உதவி தேடுபவனும், உதவி தேடப்பட்டவனுமாவான். தனது பண்புகளைக் கொண்டு தனது பெயர்களைத் தொட்டும் தனது செயல்களில் தனது தாத்-உள்ளமையைக் கொண்டும் ஊடுருவிப்பாய்ந்துள்ளான். அல்லாஹ்வைக் கொண்டே தவிர நன்மையான விடயத்தை செய்யும் சக்தியோ, பாவமான காரியத்திலிருந்து விலகும் சக்தியோ இல்லை.....

இமாம் இப்னு ஸப்ஃன் றஹிமஹுல்லாஹ்.

நூல் : றஸாஇல் இப்னு ஸப்ஃன், பக்கம்-190.

--- --

فهي بالله في الوهم، وهي الله في الحقيقة

(رسائل ابن سبعين، ص ١٣٦)

படைப்புக்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வைக் கொண்டு பேதமையில் காட்சியளிக்கின்றன. எதார்த்தத்தில் அவை அல்லாஹ்வேதான்.

இமாம் இப்னு ஸப்ஃன் றஹிமஹுல்லாஹ்.

நூல் : றஸாயில் இப்னு ஸப்ஃன், பக்கம்-136.

--- --

الله في كل شيء بكمّله، وليس في الكلّ والبعض، وهو شيء فيه ما ليس بشيء وما هو شيء معاً، فعين ما ترى ذات لا ترى، وذات لا ترى عين ما ترى (رسائل ابن سبعين، ص 196)

أي أنّ الذات الإلهية الغائبة عنا التي لا ترى في الدنيا بالأبصار، هي عين الدّوات الظاهرة، المدركة بالحواس،

இமாம் இப்னு ஸப்ஃன் றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்கள், “அல்லாஹ் அனைத்து வஸ்த்துக்களிலும் முழுமையாக உள்ளான். அவன் சிலவற்றில் முழுமையாகவும், சிலவற்றில் கொஞ்சமாகவும் இருக்கின்றான் என்பதல்ல. ஒரே நேரத்தில் “ஹைஉன்” வஸ்த்துவாகவும், வஸ்த்துக்களல்லாமலும் இருக்கின்றான். நீ காணக் கூடிய அனைத்தும் இன்னொன்றால் பார்க்க முடியாத

“தாத்”. அத்தகைய தாத்தினையே நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றாய்.

இமாம் இப்னு ஸ்பீன் நஹிமஹுல்லாஹ்.

நூல்: நஸாயில் இப்னு ஸ்பீன், பக்கம்-196.

அதாவது எம்மை விட்டும் மறைந்துள்ள, வெளிக் கண்களால் இவ்வுலகில் பார்க்க முடியாத அல்லாஹ்வின் “தாத்” உள்ளமையாகின்றது அதுவே புலன்களால் உணரப்படக் கூடிய வஸ்த்துக்களாக வெளியாகி உள்ளன.

--- --

حقيقة الذات العلية : هي ذات كلية ازلية لطيفة خفية متجلية بالرسوم والاشكال

உருவங்களில் வெளியாகி இருப்பது தாதல் அலிய்யஹ் (الذات العلية) அல்லாஹ்வின் தாத் - உள்ளமையாகும்.

அஷ்ஷெய்ஹ் அபுல் அப்பாஸ் அஹ்மத் இப்னு முஹம்மத் இப்னுல் மஹ்தீ இப்னு அஜீபஹ் நஹிமஹுல்லாஹ்.

நூல்: மி.நாஜுத் தஷ்வக் இலா ஹகாஇகித் தஸவ்வுப், பக்கம்-57

--- --

وَأَنَّ جميع الموجودات مستمدة من وجوده فهو هي وهي هو

சகல சிருஷ்டிகளும் அல்லாஹ்வின் உள்ளமையைக் கொண்டே நிலை பெற்றுள்ளன. அவன் சிருஷ்டிதான். சிருஷ்டி அவன்தான்.

இமாம் ஷெய்குல் இஸ்லாம் அஸ்ஸெய்யித் முஸ்தபா அல் அருஸீ நஹிமஹுல்லாஹ்

நூல் : ஹாஷியதுல் அருஸீ, பாகம்-24, பக்கம்-02.

--- --

لا مخرج غير الله

அஷ்ஷெய்ஹ் இப்நாஹீம் அல் மவாஹிபீ அஷ் ஷாதுலீ
றஹிமஹுல்லாஹ் அன்னவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள்:

قال الشيخ إبراهيم المواهبي الشاذلي 'الله معنا بذاته وصفاته' والدليل على ذلك قوله تعالى 'والله معكم' وقوله 'وهو معكم'، ومعلوم أنّ الله علّم على الذات. فيجب اعتقاد المعية الذاتية ذوقا وعقلا، لثبوتها نقلا وعقلا، قال العلامة الغزويني في شرح عقائد النسفي 'أنّ قول المعتزلة وجهور البخارية أنّ الحق تعالى بكلّ مكان بعلمه وقدرته وتدبيره دون ذاته باطل'،

قال شيخ الإسلام ابن اللبان في قوله تعالى 'ونحن أقرب إليه منكم ولكن لا تبصرون'، إنّ في هذه الآية دليلا على أقربيته تعالى من عبده قربا حقيقيا كما يليق بذاته لتعالیه عن المكان، إذ لو كان المراد بقربه تعالى من عبده قُربَه بالعلم أو بالقدرة أو بالتدبير مثلا لقال ولكن لا تعلمون ونحوه، فلمّا قال 'ولكن لا تبصرون' دلّ على أنّ المراد به القرب الحقيقي المدرك بالبصر لو كشف الله عن بصرنا، فإنّ من المعلوم أنّ البصر لا تعلّق لإدراكه بالصفات المعنويّة، وإنّما يتعلّق بالحقائق المرئيّة، وقال وكذلك القول في قوله تعالى 'ونحن أقرب إليه من حبل الوريد' هو يدلّ أيضا على ما قلناه، لأنّ أفعل من يدلّ على الإشتراك في اسم القرب وإن اختلف الكيف، ولا اشتراك بين قرب الصفات وقرب حبل الوريد، لأنّ قرب الصفات معنويّ وقرب حبل الوريد حسيّ، ففي نسبة أقربيته تعالى إلى الإنسان من حبل الوريد الذي هو حقيقيّ، أي بالذات اللازم لها الصفات،

(وهذه النقول مختصرة من اليواقيت والجواهر، الجزء الأول، ص 60-61)

அல்லாஹ் எம்முடன் தனது தாத் கொண்டும், ஸிபாத் கொண்டுமே இருக்கின்றான். அதற்கு ஆதாரம் அல்லாஹ் தஆலா திருமறையில், **الله معكم** “அல்லாஹ் உங்களுடன் இருக்கின்றான்”, **وهو معكم** “அவன் உங்களுடன் இருக்கின்றான்” என்று கூறியிருப்பதாகும்.

“அல்லாஹ்” என்ற பெயர் அவனுடைய தாத் - உள்ளமையைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். ஆகவே, அவன் எம்முடன் தாதியயத்தான நெருக்கமாகவே உள்ளான் என்று நம்புதல் அவசியமாகும்.

இந்த உண்மை சுருதிப் பிரமாணங்கள் கொண்டும், யுக்திப் பிரமாணங்கள் கொண்டும் நிறுவப்பட்ட விடயாமதலால் புத்தி அடிப்படையிலும், அனுபவ

அடிப்படையிலும் இவ்வாறே நம்புதல் வேண்டும்.

அல்லாஹ் கஸ்வீன் றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் “அகாயிதுந் நஸப்”யின் ஷர்ஹு - விரிவுரையில் “மு.: தஸிலாக்களினதும், புகாரிய்யாவின் பெரும்பாலானோரினதும், அல்லாஹு தஆலா எல்லா இடங்களிலும் தனது இல்மு - அறிவு கொண்டும், குத்தத்-சக்தி கொண்டுமே இருக்கின்றான் என்ற கருத்து “பாதில்” தவறானதாகும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

ஷெய்ஹுல் இஸ்லாம் இப்னுல் லப்பான் றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள், “நாங்கள் அந்த மனிதனுக்கு (நோயாளிக்கு) உங்களை விட மிக நெருக்கமாக உள்ளோம். ஆனால் நீங்கள்தான் பார்க்காமல் இருக்கின்றீர்கள்” என்ற திருமறை வசனத்தில் அல்லாஹு தஆலா தன்னுடைய அடியானுக்கு எதார்த்தமாகவே நெருக்கமாக இருக்கின்றான், அவன் இடத்தை விட்டும் துய்யவனாகையால் தன்னுடைய “தாத்” கொண்டு நெருங்கி இருக்கின்றான் என்பதற்கு தெளிவான ஆதாரம் உள்ளதாகக் கூறிக்காட்டுகின்றார்கள்.

உண்மையிலேயே அவன் தன்னுடைய அடியானுக்கு “குத்தத்” - சக்தி கொண்டோ, அல்லது “இல்மு” -அறிவு கொண்டோ நெருங்கியிருந்தால் “வலாகின் லா துப்ஸிறான்” ஆனால் நீங்கள்தான் பார்க்காமல் இருக்கின்றீர்கள் என்பதற்குப் பதிலாக “வலாகின் லா த்.லமுன்” ஆனால் நீங்கள்தான் அறியாமல் இருக்கின்றீர்கள் என்றோ அல்லது அது போன்ற ஒரு வசனம் கொண்டோ சொல்லியிருப்பான்.

“ஆனால் நீங்கள்தான் பார்க்காமல் இருக்கின்றீர்கள்!” என்று அவன் சொன்னது கொண்டு பார்வையால் எத்திக் கொள்ளக் கூடிய எதார்த்தமான நெருக்கமாகவே உள்ளான் என்பது தெளிவாகின்றது.

அல்லாஹ் எமது பார்வையை கூர்மையாக்கினால் (அகக்கண்ணைத் திறந்தால்) அவனையே காண்போம். பார்வை என்பது கருத்து ரீதியான தன்மைகளை அது எத்திக் கொள்ளாது. மாறாக பார்க்கக் கூடிய எதார்த்தங்களையே அது காணும்.

அதே போன்றே “நாங்கள் அவனுக்கு (மனிதனுக்கு) பிடரி நரம்பை விட மிக நெருங்கியுள்ளோம்” என்ற வசனமும் ஆகும்.

பிடரி நரம்பு நெருங்கியிருப்பதற்கும், ஸிபாத் - தன்மைகள் நெருங்கியிருப்பதற்கும் தொடர்பில்லை.

ஏனெனில் ஸிபாத் - தன்மைகள் நெருங்கியிருப்பதென்பது “மஃனவிய்யத்” - கருத்து ரீதியானது. பிடரி நரம்பு நெருங்கியிருப்பதென்பது புலனைச் சார்ந்தது. அல்லாஹ் தஆலா மனிதனுக்கு பிடரி நரம்பை விட நெருங்கியிருப்பதென்பது அவன் தன்னுடைய ஸிபாத் - தன்மைகளை உடைய “தாத்”-உள்ளமை கொண்டு நெருங்கியிருக்கின்றான் என்பதற்கான ஆதாரமாகும்.

இமாம் அப்துல்வஹ்ஹாப் அஷ் ஷஃ.ரானீ றஹ்மதுல்லாஹிஅலைஹி

நூல் : அல் யவாகீத் வல் ஜவாஹிர்

பாகம் : 01, பக்கம்-60, பாடம்-61.

முடிவுரை

கலிமா வசனத்துக்கு ஸுபிய்யாக்கள் குறிப்பிடும் கருத்தே பூரணமான தெளஹீதை வலியுறுத்தக்கூடியதும் அவர்கள் அடைந்த உன்னதமான ஆன்மீக அந்தஸ்துகளுக்கு அழைத்துச்செல்லக்கூடியதுமான கருத்தும் ஆகும். வெளிநங்கமான உலமாக்கள் சொல்லும் கருத்து பகுதியான தெளஹீதை வலியுறுத்தக்கூடிய ஆரம்ப நிலை மாணவர்களின் பாடங்களில் சொல்லிக்கொடுக்கப்படும் ஆரம்ப கருத்தாகும்.

உண்மையைச் சொல்லப்போனால் கலிமாவின் பகிரங்கமான அர்த்தம் வஹ்ததூல் வஜூத் தத்துவம்தான்.

“வஹ்ம்” எனும் அறியாமையில் மூழ்கியவர்களால் தொல்லைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டதால் தர்க்காக்களின் மஷாயிஹ்மார்கள் கலிமா தரும் தத்துவத்தை இர்பானுடைய அறிவு என்ற தலைப்பில் சிருஷ்டி, ஹக்குக்கு வேறானதல்ல. ஹக்கு தானானது. (“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்”-இலாஹுகள் அல்லாஹ்வுக்கு வேறானதல்ல! தானானது), சிருஷ்டி என்ற தோற்றப்பாடு உண்மையில் ஒரு மாயை. யதார்த்தத்தில் ஹக்குத்தான் அவ்வாறு ஏகமும் காட்சியளித்துக்கொண்டிருக்கின்றான், யதார்த்தத்தில் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறொன்றுமேயில்லை, எல்லாம் அவனே என்ற கலிமதுத்தையிபாவின் விளக்கங்களையும் அதனை ஆத்மீக நடைமுறையில் கொண்டு வர பயிற்சியாக திருகளையும் முனாஜாத்துக்களையும் முரீதீன்களுக்கு சொல்லிக்கொடுத்து வந்தனர்.

ஆனால் காலப்போக்கில் “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்பதன் அர்த்தம் மேற்படி வஹ்ததூல் வஜூத் தத்துவமேதான் என்ற முக்கியத்துவம் மறக்கப்படலாயிற்று. கலிமா வேறு வஹ்ததூல் வஜூத் என்பது ஏதோ வேறொரு தத்துவம் Metaphysics என்ற அபிப்பிராயம் நிலைபெறலாயிற்று.

அதேவேளை கலிமாவின் நேரடி கருத்தானது, “அல்லாஹ்வே தவிர வேறு எந்த இலாஹுமேயில்லை- எல்லா இலாஹும் அவனே- எல்லாம் அவனே” என்ற தத்துவத்தினை தருவதைக்கண்ட வஹ்முக்கு ஆட்பட்ட உலமாக்களுக்கு, அக்கருத்துடன் இணங்கி அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. எனவே கலிமாவுக்கு வலிந்துரை கொடுத்து ஓர் அர்த்தத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டனர்.

காலம்காலமாக அதுவே வழிமொழியப்படலாயிற்று. ஆயினும் இந்நூல் கலிமாவுடைய நேரடிக்கருத்து தரும் வஹ்ததுல் வஜுத் பேருண்மையை உரக்கச்சொல்லியுள்ளது.

கலிமா வசனம் மொழிபெயர்ப்புச்செய்யப்படும்போது “இலாஹ்” என்ற சொல்லாடலை புரிந்துகொள்வதில் பெரும்பாலானோர் தவறிழைக்கின்றனர். அதுபற்றி இந்நூல் மிக விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளது.

“அல்லாஹ் அல்லாததாக (அல்லாஹ்வுக்கு வேறான) ஒன்றை தரிபடுத்தினால் நீ வேறு இலாஹை கற்பித்துவிட்டாய்!” என்பது “இல்ஹாம்” எனும் இறையுதிப்பைப்பெற்ற ஸுபிய்யாக்களுடைய “இலாஹ்” பற்றிய ஏகோபித்த முடிவாகும்.

வணங்குதல்

↓ (அதன் அடிப்படை)

அடிபணிதல்

↓ (அதன் அடிப்படை)

தேவையை வேண்ட்தல்

↓ (அதன் அடிப்படை)

ஒன்றை தரிபடுத்துதல் (வுஜுது)

(அதாவது அந்த ஒன்று இலாஹாக ஆக்கப்பட்டுவிடுகின்றது.)

மேலே படிமுறைகளில் காண்பிக்கப்பட்ட காரியங்களில் எந்த ஒன்றேனும் அல்லாஹ்வுக்கு வேறானதொரு கற்பிதத்துக்கு (புணையப்பட்டதற்கு) புரியப்படும்போது அல்லாஹ்வுடன் வேறு “இலாஹ்” ஆக்கப்பட்டுவிடுகின்றது. ஆகையால் தூய்மையான தெளஹீத் அற்றுப்போகிறது.

வணங்குதல், உதவி வேண்ட்தல், பிரார்த்தித்தல், புகழ்தல், துதிபாடுதல், ஆராதனை செய்தல், கண்ணியம் செலுத்துதல், அன்பு செலுத்துதல், ஆசைகொள்ளல், ஈர்ப்பு ஏற்படுதல், இறைஞ்சுதல், அழைத்தல், யாசித்தல், ஒன்றின்மீது தேட்டம் கொள்ளுதல், காணிக்கை

செலுத்துதல், நன்றி செலுத்துதல், தியாகம் செய்தல், பயம் கொள்ளல், பக்தி கொள்ளல், பின்பற்றுதல், உடமையாகுதல் போன்ற அத்தனை காரியங்களினதும் அடிப்படையாக “அடிபணிவு” (இபாதத்) என்ற ஒரு காரியமே காணப்படுகின்றது.

மேலே குறிப்பிட்ட சகல விதமான அடிபணிவுகளும், அவ்வடிபணிவுகளின் அடிப்படை அம்சமான தேவைக்காக வேண்டப்படுதலும் அல்லாஹ் என்ற மெய்யான உள்ளமைக்கு மாத்திரமே யதார்த்தத்தில் உரித்தானது என்பதனை கீழ்வரும் ஸூற்துல் பாத்திஹா வசனம் கூறிக்கொண்டிருக்கின்றது.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ [الفاتحة : 5]

உன்னையே நாங்கள் ஒருமைப்படுத்துகிறோம் / உன்னையே நாங்கள் வணங்குகிறோம் / உனக்கே நாங்கள் அடிபணிகிறோம் / உன்னையே நாங்கள் முன்னோக்குகிறோம்,

உன்னிடமே நாங்கள் உதவி கேட்கிறோம். (அல்குர்ஆன் 1:5)

மேலும், இத்திருவசனத்தில் வரும் إِيَّاكَ “இய்யாக்க” (உனக்கே/ உன்னிடமே) என்ற சொல்லானது எவர், எதற்கு? யாருக்கு? அடிபணிந்தாலும், முன்னோக்கினாலும் அல்லது உதவிவேண்டினாலும் மெய்யான இருப்பான அல்லாஹ்வுக்கே அவை யதார்த்தத்தில் உரித்துடையதாகவுள்ளது என்று ஒரேயொரு உள்ளமையை மாத்திரம் தரிபடுத்தி வலியுறுத்துகின்றது.

இதன்மூலம் இவ்விறைவசனம் கலிமாவுடைய வஹ்துல்வஜுத் ஏக தத்துவத்தினையே தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பதை நாம் காணலாம்.

இதுவே இலாஹு சம்மந்தமான திருமறையினதும், நபிமொழிகளினதும் கருத்து. மேலும் இதனையே ஸூபிய்யாக்கள் சாராம்சமாக தொகுத்து “வஹ்துல் வஜுத்” என்றழைத்தனர்.

அல்லாஹ்வுக்கு வேறான உள்ளமையை மட்டும் மறுக்காமல் அவ்வுள்ளமைக்குண்டான அனைத்து அம்சங்களையும் மறுப்பதற்காகவே “இலாஹ்” என்ற சொல் கலிமாவில் ஆளப்பட்டுள்ளது.

இந்த அடிப்படையில் கலிமதுத்தையிபாவிற்கு, அல்லாஹ் அல்லாத

எந்த வித இலாஹுமேயில்லை / அல்லாஹ் அல்லாத எதுவுமேயில்லை/ எல்லாமாய் அவனே காட்சியளிக்கிறான் / பலதாக தோற்றுவதன் வஜுது ஒன்றுதான் (வஹ்ததுல் வஜுத்) என்ற முழுமையான தெளஹீதின் தத்துவத்தை ஸுபிய்யாக்கள் போதித்தனர்.

இந்த மெய்ப்பொருளை நோக்கிய தத்துவம் ஒருபோதும் ஷரீஆ நடைமுறைக்கு மாற்றமானது அல்ல.

வஹ்ததுல் வஜுத் - உள்ளது ஒன்றே - அல்லாஹ்வைத்தவிர ஒன்றும் இல்லை - எல்லாம் அவனே என்றால் எல்லாவற்றையும் வணங்கலாம் என்பது கருத்தல்ல.

வணக்கம் - ஸுஜுது செய்தல் என்ற ஒரு வகையினதான அடிபணிதலை மெய்ப்பொருளான வஜுதின் எந்த மர்த்தபாவுக்கு (நிலைக்கு) எவ்வாறு சமர்ப்பிக்கவேண்டும்!, எவற்றிற்கு சமர்ப்பிக்கக்கூடாது! என தெளிவாக அல்லாஹ் குறிப்பிட்டுள்ளான்.

ولكل صورة حكم وأثر

“ஒவ்வொரு உருவத்துக்கும் வெவ்வேறு சட்டமும் குணபாடும் உண்டு”

பஞ்சுதான் தொப்பியாகவும் உள்ளாடையாகவும் காணப்படினும் பஞ்சு, தொப்பி, உள்ளாடை போன்றவற்றிற்கென தனித்துவமான பாவனைமுறைகளும் இயல்புகளும் உள்ளன.

அதாவது மூலப்பொருள் ஒன்றே ஒன்றுதானாயினும், அம்மூலப்பொருளின் கோலங்களுக்கேற்ப சட்டங்களும் குணபாடுகளும் உண்டு. இதனை பேணுவதற்காகவே ஷரீஆ விதிக்கப்பட்டது.

மனிதனும் மரமும் அல்லாஹ் என்ற மெய்ப்பொருளின் அடிப்படையில் ஒன்றுதான் (Unity of existence) ஆயினும் அந்த தோற்றப்பாடுகளில் வெளிப்படும் குணங்களும் சட்டங்களும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமானவை.

எதுபோலெனில், அலையும் பனிக்கட்டியும் நீர் என்ற அடிப்படையில் ஒன்று. குணங்களில் வித்தியாசமானவை.

இதனை ஸுபிய்யாக்களின் பாணியில் கூறினால், கலிமதுத் தையிபா வசனத்தின் முற்பாதி “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்ற வசனம் “ஐனிய்யத்து ஹகீக்” (யதார்த்தத்தில் ஒன்றே அனைத்தும் தானாக இருப்பது) என்றும், பிற்பாதி “முஹம்மதர் ரஸூலுல்லாஹ்” என்ற வசனம் “நெய்ரிய்யத்து இ.திபாரி” (கவனிப்பின் அடிப்படையில் / நடைமுறையில் அவற்றை வெவ்வேறாக கையாள்வது) என்றும் ஸுபி பரிபாஷையில் சொல்லப்படுகின்றது.

இது இரண்டையும் கண்டிப்பாக பேணியேயாக வேண்டும்.

لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا [المائدة: 48]

உங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஷரீஆ எனும் வழியையும் மன்ஹஜ் எனும் வழியையும் நாம் ஏற்படுத்தியுள்ளோம். (அல்குர்ஆன் 5:48)

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ [البقرة: 90]

அவனுக்கு நாம் இரண்டு கண்களை நாம் ஆக்கவில்லையா? (அல்குர்ஆன் 90:8)

எனவே, தனது தஷ்பீஹ் நிலையில் ஒப்புவமையுடன் காட்சியளிக்கும் அல்லாஹ்வுடைய வஜூதின் கோலங்களுக்கு வணக்கம் என்ற வகை அடிபணிவினை செலுத்துவதை தடுக்கும் இறைவன், அதற்கு கடிவாளமாக ஷரீஅத்தை விதித்து நெய்ரிய்யத் இ.திபாரியை (கோலத்துக்குரிய சட்டத்தை) கொடுத்து பேணிநடக்க கடமையாக்கியுள்ளான். அத்தோடு, ஒப்புவமைகள் அற்ற தன்ஸீஹ் எனும் பரிசுத்த நிலையிலான அவனுக்கு வணக்கம் என்ற அடிபணிவினை செலுத்தும்படி ஏவுகிறான். இதற்கான காரணங்கள் உண்டு. விரிவையஞ்சி அவை இங்கு விவரிக்கப்படவில்லை.

வணக்கம் என்ற அடிபணிவைத்தவிர்த்து ஏனைய வகையான அடிபணிவுகளை (உதாரணம்: மரியாதை செய்தல் / உதவி வேண்டுதல்) ஹக்குடைய தஷ்பீஹ் நிலையிலான கோலங்களுக்கு (சிருஷ்டிகளுக்கு) செலுத்தப்படுவது குற்றமில்லையா? எனக் கேட்கப்பட்டால்,

வணக்கம் என்ற வகை அடிபணிவை சிருஷ்டி அல்லாஹ்வுக்கு வேறானது என்ற நம்பிக்கையிலிருந்து கொண்டோ, அல்லது சிருஷ்டி அல்லாஹ் தானானது - ஏகம் என்ற நம்பிக்கையிலிருந்து கொண்டோ சிருஷ்டிக்கு வழங்குதல் குற்றமாகும்.

அதேவேளை, வணக்கம் அல்லாத ஏனைய வகையான அடிபணிவுகளை சிருஷ்டி அல்லாஹ் தானானது - ஏகம் என்ற நம்பிக்கையிலிருந்து கொண்டு அதற்கு வழங்குதல் குற்றமல்ல. அது தெளவீத ஆகும்.

ஆனால் சிருஷ்டி அல்லாஹ்வுக்கு வேறானது என்ற துவித நம்பிக்கையில் இருந்து கொண்டு சிருஷ்டிக்கு எந்தவிதமான அடிபணிவுகளையும் செலுத்துதல் அல்லாஹ்வுடன் சிருஷ்டியை இலாஹ் ஆக்கிய அடிப்படையில் குற்றமேயாகும்.

உதாரணமாக, உணவளித்தவன் அல்லாஹ்தான் என்று யதார்த்தமான நம்பிக்கையுடன் உணவு தந்த கோலத்துக்கு நன்றிசெலுத்துதல் அல்லாஹ்வுக்கே நன்றி செலுத்தியதாகும்.

உணவளித்தவர் அல்லாஹ் அல்லாதவர் என்ற நம்பிக்கையில் உணவு தந்தவருக்கு நன்றிசெலுத்துதல் அல்லாஹ் அல்லாதவருக்கு நன்றி செலுத்தியதாகும். அல்லாஹ்வுடன் வேறு இலாஹை கற்பித்துவிட்டதாக ஆகும்.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், பரிபாலித்தல், உணவளித்தல், தண்டித்தல், நன்மை செய்தல், தீமை செய்தல், அன்பு காட்டுதல், அருள் பாலித்தல் போன்ற எண்ணற்ற தெய்வீகப்பண்புகளையும் ஒருங்கே சேர்த்தே உலாஹிய்யத்- இறைத்தன்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

தன்ஸீஹ் எனும் அதிபரிசுத்த (bபாத்தின்) நிலையுடையவனான அல்லாஹ், தன்னை விட்டும் எதனையும் வேறாக்காமல், வேறாகாமல், விகாரமுறாமல் இருந்தவாறே இருக்க தஷ்பீஹ் எனும் ஒப்புவமையான நிலையில் சிருஷ்டி எனும் தோற்றப்பாடுகளாக அவனே (மூஹிர்) காட்சியளித்தான்.

அவனுடைய தெய்வீக அம்சங்கள் அவன் காட்சியளித்த அவன் தானான கோலங்களில் வெளிப்பட்டன. இவ்வாறு அவன் காட்சியளித்ததால் அவனது மகத்துவம் சற்றளவேனும் குறையவில்லை. அவன் அவனாகவே இருக்கின்றான். பல சிருஷ்டிகளாக அவன் தஜல்லீ - வெளியான போதும் தனது மகத்துவமிக்க தனித்த நிலையிலேயே அவன் இருக்கின்றான். அவனே விண்ணிலும் மண்ணிலும் ஆட்சி செய்கின்றான். பல்வேறு சிருஷ்டிகளாக தஷ்பீஹ் எனும் ஒப்புவமையான நிலையில் அவன் தஜல்லீ - வெளியானாலும் அவனுடைய தன்ஸீஹ் எனும் அதிபரிசுத்த

தனித்துவ நிலையில் அவனை நாம் ஒரு வஸ்துவுடனும் ஒப்பிடவோ, இணையாக்கவோ முடியாது.

ஆனால் ஒப்புமைமுடைய கோலங்களில் தெய்வீகப்பண்புகளை கண்ணுற்ற பேத புத்தியுடைய மனிதன் ஏமாந்து அக்கோலங்களை அல்லாஹ்வுக்கு வேறானதாக கருதினான். அக்கோலங்களை அல்லாஹ்வுக்கு வேறான தெய்வங்களாக கற்பித்துக்கொண்டான். ஆகையால் வணங்குவதில், அடிபணிவதில், தேவையாகுவதில், இருப்பில் கூட்டை ஏற்படுத்துவதில் அல்லாஹ்வுடன் இணைகளை கற்பித்துக்கொண்டான். ஷீர்க் எனும் மா பாதகத்தை செய்தான்.

இதனை வேரறுக்கவே “அல்லாஹ்வுக்கு வேறான எந்த இலாஹுமே இல்லை” என கலிமா தையிபா அருளப்பட்டது.

அல்லாஹ் ஏகமுமானவன். எல்லாமாக உள்ளவன். எல்லாம் அவன் தானானதேயன்றி வேறானதல்ல.

விடயம் இவ்வாறிருக்க இதற்கு மாற்றமாக தத்துவார்த்த கருத்துக்கள் பேசும் சிலர் பின்வரும் வாதத்தை முன்வைக்கின்றனர்.

- எல்லாம் அவன் தானானதல்ல. அவனுக்கு வேறானது. ஆயினும் எல்லாம் அவனைக்கொண்டே நிலைபெற்று நிற்கின்றது.
- நிழல் பொருளுக்கு வேறானது. அது தானானதல்ல. ஆயினும் நிழல் பொருளைக்கொண்டே நிலைபெற்று நிற்கின்றது.
- இவ்வாறு சிருஷ்டி அல்லாஹ்வுக்கு வேறானது ஆயினும் சிருஷ்டி அல்லாஹ்வுடைய வஜுதைக்கொண்டு நிலைபெற்றுள்ளது.
- மெய்ப்பொருள்- சிருஷ்டி ஆகிய இரண்டும் வெவ்வேறு உள்ளமைகள் இல்லையாயினும் ஒன்று மற்றது தானானது அல்ல.

சூரிய ஒளி சந்திரனில் சந்திர ஒளியாக பிரதிபலிப்பது போல, கண்ணாடியில் விம்பம் பிரதிபலிப்பதுபோல், பொருள் நிழலாக பிரதிபலிப்பது போல் அல்லாஹ்விடைய ஸிபத்துக்கள் சிருஷ்டியாக பிரதிபலிப்பு செய்கின்றது. ஆகவே சிருஷ்டி அல்லாஹ்வுக்கு வேறானது. அது அவன் தானானது அல்ல என்று சிலர் கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர்.

ஐனிய்யத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவும் கூடாது, இரண்டு வஜுதை தரிபடுத்தவும் கூடாது என்ற நோக்கத்தை அனுசரித்து பிறந்த

உவமானங்களே இவையாகும். ஆனால் ஐனிய்யத் என்பதே யதார்த்தம். இதுவே ஏகத்துவம் ஆகும். நெய்ரிய்யத் என்பது தவறானது என்பதே கலிமாவின் கருத்தாகும்.

உண்மையில் அல்லாஹ்வுடைய தாத் எதனையும் எந்தவிதத்திலும் தன்னை விட்டும் பிரிக்கவில்லை/ வேறாக்கவில்லை. பிரதிபலிக்கச் செய்யவில்லை.

மேலும் இந்த வாதம் கலிமாவின் தொஹீத் தத்துவத்துக்கு மாற்றமானது. அல்லாஹ் தஆலா அவன் ழாஹீர் - அவன் தானே வெளியானவன் என ஒருமையை தரிபடுத்துவதுதான் திருமறையின் முடிவே தவிர, இருமையை தரிபடுத்தும் பிரதிபலிப்பு வாதம் கலிமாவின் முடிவல்ல.

சிருஷ்டிக்கும் சிருஷ்டிகர்த்தாவுக்குமான தொடர்பைக்காட்ட முன்வைக்கப்படும் மேற்படி பிரதிபலிப்பு உவமானங்கள் சிந்தனைச் சிக்கல்களும் ஆட்சேபனகளும் நிறைந்த, திருமறையும் நபீ மொழியும் மற்றும் ஸுபிய்யாக்களும் குறிப்பிடாத விளக்கங்களாகும்.

அல்லாஹ்வுக்கும் படைப்புக்குமான தொடர்பு பொருளும் நிழலும் போன்று, கண்ணாடியும் விம்பமும் போன்று என வாதிப்பவர்களின் கூற்றுப்படி பார்த்தால், நிழல் அழியவேண்டுமென்றால் பொருளும் அழியவேண்டும். பொருள் அழியாமல் நிழல் அழியாது. பொருள் அழிந்தால்தான் நிழலும் அழியும்.

இதனை சரிக்கட்ட சிருஷ்டி மெய்ப்பொருளுக்கு வேறானது என்ற இருமைக்கு வந்துதான் ஆகவேண்டும். எனவே இந்த தர்க்கத்தின் மூலம் மேற்படி வாதம் உடைந்துவிட்டது.

ஆனால் திருமறை வசனம் பின்வருமாறு சொல்கிறது,

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ [القصاص: ٨٨]

எல்லா வஸ்துவும் அழிந்து விடும் அல்லாஹ்வின் தாத்தைத்தவிர (அல்குர்ஆன் 28:88).

எல்லாமே அழிந்துவிடக்கூடியது அல்லாஹ்வின் தாத்துதான் நிலைத்திருக்கும் என்று இறைவன் குறிப்பிடுகின்றான்.

எனவே பொருளும் நிழலும் போன்றுதான் அல்லாஹ்வும் சிருஷ்டிகளும் என முன்வைக்கப்படும் உவமானம் இத்திருமறை வசனத்திற்கு முரணானது.

மற்றுமொரு திருவசனம்,

فَأَيَّمَا تَوَلَّوْا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عِلِيمٌ [البقرة: 115]

எங்கு நோக்கினாலும் அங்கு அல்லாஹ்வின் வஜ்ஹ் - தாத்துதான் இருக்கிறது. (அல்குர்ஆன் 02:115) என்று கூறுகிறது.

இத்திருவசனத்தில் வந்துள்ள ‘வஜ்ஹ்’ எனும் சொல்லுக்கு விரிவுரை எழுதிய திருக்குர்ஆன் விரிவுரையாளர்களின் தலைவர் றஃஸுல் முபஸ்ஸிரீன் இப்னு அப்பாஸ் றழியல்லாஹ் அன்ஹ் அவர்களும், அஷ்ஷெய்ஹுல் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களும் “வஜ்ஹ்” என்பது “தாத்துல்லாஹ்” அல்லாஹ்வின் தாத் - உள்ளமை என்று பொருள் எழுதியுள்ளார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தாத் என்றாலும், அல்லாஹ்வின் வஜ்ஹ் - உள்ளமை என்றாலும் இரண்டும் ஒன்றுதான். இரண்டும் அல்லாஹ்வையே குறிக்கும். எனவே அல்லாஹ்வுடைய தாத், தனது ஸ்பிபத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதன் காரணமாக சிருஷ்டியாக தோற்றுகிறது.

இதன்படி நாம் எங்கு பார்த்தாலும், நமது கண்களுக்குத் தெரிகின்றவையாவும் அல்லாஹ்வுடைய தாத்துதான். சிருஷ்டி இல்லை. சிருஷ்டி என்றெண்ணிக் கொண்டிருப்பது “வஹ்மு” எனும் பேதமை நோயின் கோளாறாகும்.

நிழல் உவமானப்படி, எங்கு நோக்கினாலும் அல்லாஹ்வின் நிழல்தான் இருக்கவேண்டும். அல்லாஹ்வுடைய தாத்து இருக்கக்கூடாது. ஆனால் திருமறை சொல்கிறது எங்கு நோக்கினாலும் அங்கு அல்லாஹ்வின் தாத் உள்ளது என்று. எனவே எல்லாமாக அல்லாஹ்வுடைய தாத்துதான் இருக்கிறது.

அல்லாஹ் அல்லாத ஒன்றுமில்லை - எல்லாமாயும் அல்லாஹ்தான் இருக்கின்றான் என்ற கருத்தை இவ்வசனமல்லாத வேறு எவ்வசனத்தின் மூலமும் இதைவிடத் தெளிவாகக் கூறமுடியாது.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ [الحديد: ٣]

என்ற திருவசனத்தில், அல்லாஹ்வே வெளியாகித்தோற்றுகின்றான் என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதன் மூலம் தோற்றுவவையெல்லாம் அவனேதான் என்ற கருத்து திட்டமாகிவிடுகிறது.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا [النساء: ١٢٦]

‘வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ள அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே! அல்லாஹ் சகல பொருள்களையும் சூழ்ந்தவனாகிவிட்டான்!’ (அல்குர்ஆன் 04:126)

என்ற திருவசனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள படி நிழல் போன்ற சிருஷ்டியை அல்லாஹ் சூழ்ந்துள்ளான் என்று கருதினால், நிழலை எப்படி அதன் மூலப்பொருள் சூழ்வது என்ற விளக்கமளிக்கமுடியாத கேள்வி ஏற்படும்.

ஆனால் குமிழி, அலை, நுரை இவை யாவற்றையும் நீர் அதுதானானதாக இருந்து எவ்வாறு சூழ்ந்துள்ளதோ அவ்வாறே அவன் படைப்புகளை விட்டும் பிரியாமல் தானானவானாக இருந்து அவற்றை சூழ்ந்துள்ளான் என்பதே திருமறையின் கருத்தாகும்.

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ [ق: ١٦]

நாங்கள் மனிதனுக்கு, அவனின் பிடரி நரம்பு அவனுக்கு நெருங்கியிருப்பதை விட அதி நெருக்கமாக உள்ளோம். (அல்குர்ஆன் 50:16)

என்ற இத்திருவசனத்தில் அல்லாஹ் சிருஷ்டியுடன் இருக்கும் தாத்தியத்தான நெருக்கத்தையே சுட்டிக்காட்டுகிறான். இதன்மூலமும் பொருளும் நிழலும் என்ற வாதம் அடிபட்டுப்போய்விடும்.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ [الفتح: ١٠]

(நபியே!) எவர்கள் உங்களுடைய கையைப் பிடித்து ஒப்பந்தம் செய்கின்றார்களோ, அவர்கள் அல்லாஹ்விடமே ஒப்பந்தம் செய்கின்றனர். அல்லாஹ்வின் கை அவர்களின் கைகளுக்கு மேலுள்ளது. (அல்குர்ஆன் 48:10)

“மழ்ஹருல் அதம்”மான நபியாக இருப்பது அவனேதான் என்று இத்திருவசனத்தின்மூலம் குறிப்பிடுகிறான். நிழல் உதாரணம் போல்தான் இறை வெளிப்பாடு எனில், இத்திருவசனம் இவ்வாறு வந்திருக்காது.

எனவே, இத்திருவசனத்திற்கும் மேற்படி பிரதிபலிப்பு வாதம் முற்றிலும் முரண்படுகின்றது.

இதே கருத்தைத்தான் அஷ்ஷெய்ஹுல் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ றஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் பின்வருமாறு சொல்கிறார்கள்.

فسبحان من أظهر الأشياء وهو عيناها

படைப்புகள் அவனாகவே இருக்கும் நிலையில் அவற்றை வெளிப்படுத்தியவன் துய்யவன்.

நூல்: புதாஹாதுல் மக்கிய்யஹ், பக்கம்: 218- 8

وهو من حيث الوجود عين الموجودات

உள்ளமையைப் பொறுத்து அவன் (அல்லாஹ்) படைப்புக்களின் மூலப் பொருள் (عين) ஆவான்.

நூல் : புஸுஸுல் ஹிகம், பக்கம்-76

இமாம் முஹ்யித்தீன் இப்னு அறபீ நாயகத்தின் தத்துவத்தின்படியும் நிழலும் பொருளும் என்ற உவமானத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட வாதம் முற்றிலும் தவறானது. ஏனெனில், படைப்புக்கள் அல்லாஹ்தானானதுவே என்று மிகத்தெளிவாக சொல்லிவிட்டார்கள்.

பஞ்சால ஆனதெல்லாம் பஞ்செடுத்த கோலமது

பொன்னால ஆனதெல்லாம் பொன்னெடுத்த கோலமது

மண்ணால ஆனதெல்லாம் மண்ணெடுத்த கோலமது

என்று அல்லாஹ்வுக்கும் சிருஷ்டிக்குமான தொடர்பு,

பஞ்சுக்கும் ஆடைக்குமான தொடர்பு

தங்கத்துக்கும் ஆபரணங்களுக்குமான தொடர்பு

மண்ணுக்கும் மட்பாண்டத்துக்குமான தொடர்பு

என மிகத்துல்லியமாக பாடுகிறார்கள் தக்கலை வாழ் அற்புதவலீ பீர் முஹம்மது வலியுல்லாஹ் அவர்கள்.

இதுபோன்று ஸுபியாக்கள் அல்லாஹ்வுக்கும் படைப்புகளுக்கும் இடையிலான ஐனிய்யத்தான தொடர்பை விபரித்துக்கூறிய பல விடயங்கள் உள்ளன. விரிவையஞ்சி இங்கு நாம் சுருக்கிக்கொண்டோம்.

எனவே அல்லாஹ்வுக்கும் சிருஷ்டிக்குமான தொடர்பு மில்லிய்யத்தான தொடர்பு (மரமும் அதன் நிழலும் போன்றது. மரத்துக்கு வேறாக நிழல் இல்லை. ஆனாலும் நிழல் மரம் அல்ல.) என்ற கொள்கை திருமறையினதும் ஸுபிய்யாக்களினதும் கொள்கைக்கு முற்றிலும் மாற்றமானது.

திருக்கலிமா “லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” யதார்த்தத்தில் ஸ்வயிரிய்யத் (வேற்றுமை) என்பது கிடையாது, ஐனிய்யத்துதான் யதார்த்தம் என்பதனையே பறைசாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்ற திருக்கலிமாவின் வசன அமைப்பை கூர்ந்துபார்த்தாலே போதுமானது.

அல்லாஹ் அல்லாத எந்தவித இலாஹுமே அறவே இல்லை!

எல்லா இலாஹும் அல்லாஹ் தானானவையே, அவனுக்கு வேறானவை அல்ல! என்பதனையே கூறி நிற்கின்றது.

பலதாக ஒன்றுதான் உள்ளது. எல்லாமாக தெரிவது ஒரு பொருள்தான் என்ற இந்த கலிமதுத்தையிபாவின் நுட்பத்தை அடிப்படையாக வைத்தே,

நீருக்கும் குமிழிக்குமான தொடர்பு (குமிழியாக நீர்தான்),

பஞ்சுக்கும் ஆடைக்குமான தொடர்பு (ஆடைகள் எல்லாமே பஞ்சுதான்), தங்கத்துக்கும் ஆபரணத்துக்கும் இடையான தொடர்பு (ஆபரணங்கள் எல்லாமே தங்கம்தான்)

என்று உவமானங்கள் கொண்டு ஸுபிய்யாக்கள் திருக்கலிமாவை விளக்கினர்.

எனவே அல்லாஹ்வும் படைப்பும் வேறுபட்ட இரு உள்ளமைகள் என்ற வேற்றுமையை வேறுபாட்டும் அல்லாஹ் தான் படைப்புகளாக வெளியாகியுள்ளான். அவன் படைப்புகளுக்கு வேறானவன் அல்ல. அவன் மாத்திரமே இருக்கின்றான். அவனைத்தவிர எதுவுமில்லை என்பதை வலியுறுத்தவுமே கலிமதுத் தையிபா அருளப்பட்டது. அல்லஹ்ம்துலில்லாஹ்.

யா அல்லாஹ்!

“லா இலாஹ இல்லல்லாஹு”

கலிமதுத் தையிபாவின் பொருட்டால்,

اللَّهُمَّ أَرِنِي حَقِيقَةَ الْأَشْيَاءِ كَمَا هِيَ

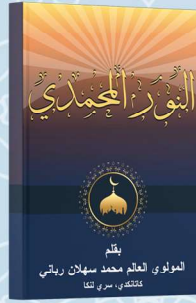
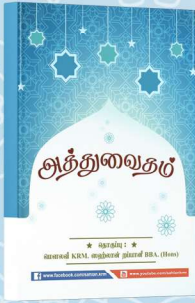
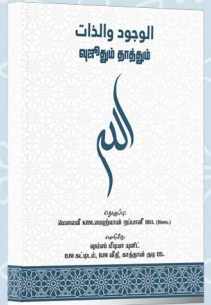
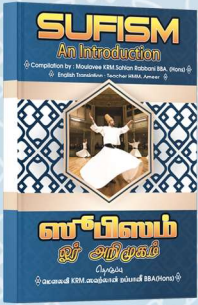
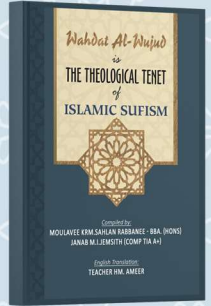
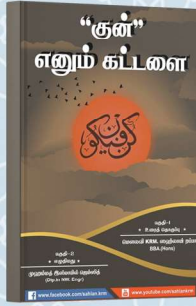
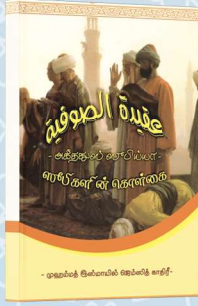
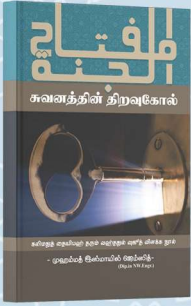
வஸ்துக்களின் யதார்த்தத்தை அவை யதார்த்தமாய் உள்ளபடி

எமக்கு காட்டுவாயாக!

முற்றும்.

புலஸ்தீயர்களின் ஏழைய நூற்கள்:

பூங்காளை தரங்குக்கம் செல்வ:

www.shumsmedia.com

၇၅၇၇၆၆:

ISBN 9786246134020

அல்ஹாஜ் அப்துல் ஜவாத் ஆலிம்
வலியுல்லாஹ் நம்பிக்கைப் பொறுப்பு